

Forskrift om offentlig kontroll for å sikre etterlevelse av regelverket for mat, fôr, plantevernmidler, dyrehelse og dyrevelferd

Dato	FOR-2020-03-03-704
Departement	Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet
Ikrafttredelse	07.04.2020
Sist endret	FOR-2025-06-18-1071
Endrer	FOR-2008-12-22-1621
Gjelder for	Norge
Hjemmel	LOV-2003-12-19-124-§7 , LOV-2003-12-19-124-§13 , LOV-2003-12-19-124-§14 , LOV-2003-12-19-124-§15 , LOV-2003-12-19-124-§21 , LOV-2003-12-19-124-§23 , LOV-2003-12-19-124-§24 , LOV-2003-12-19-124-§25 , LOV-2003-12-19-124-§26 , LOV-2003-12-19-124-§27 , LOV-2003-12-19-124-§29 , LOV-2003-12-19-124-§33 , FOR-2003-12-19-1790 , LOV-2009-06-19-97-§7 , LOV-2009-06-19-97-§18 , LOV-2009-06-19-97-§19 , LOV-2009-06-19-97-§29 , LOV-2009-06-19-97-§30 , LOV-2009-06-19-97-§32 , LOV-2009-06-19-97-§33 , LOV-2009-06-19-97-§34 , LOV-2009-06-19-97-§35 , LOV-2009-06-19-97-§36 , LOV-2009-06-19-97-§38 , FOR-2010-06-11-814
Kunngjort	07.04.2020 kl. 18.30
Korttittel	Forskrift om offentlig kontroll på matområdet

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet 3. mars 2020 med hjemmel i [lov 19. desember 2003 nr. 124](#) om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) [§ 7](#), [§ 13](#), [§ 14](#), [§ 15](#), [§ 21](#), [§ 23](#), [§ 24](#), [§ 25](#), [§ 26](#), [§ 27](#), [§ 29](#) og [§ 33](#), jf. [delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790](#) og [lov 19. juni 2009 nr. 97](#) om dyrevelferd [§ 7](#), [§ 18](#), [§ 19](#), [§ 29](#), [§ 30](#), [§ 32](#), [§ 33](#), [§ 34](#), [§ 35](#), [§ 36](#) og [§ 38](#), jf. [delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814](#).

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 11b og vedlegg II kap. XII nr. 164 (forordning (EU) 2017/625 endret ved forordning (EU) 2019/478, forordning (EU) 2019/2127 og forordning (EU) 2021/1756) og nr. 54zzzja (forordning (EU) 2024/2463).

Endret ved forskrifter [9 juli 2022 nr. 1360](#), [18 juni 2025 nr. 1071](#).

Kapitteloversikt:

Hoveddel

Forordninger

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for organisering, planlegging gjennomføring og rapportering av offentlig kontroll og offentlig virksomhet for å verifisere overholdelse av EØS-regler som omfattes av lov om matproduksjon og mattrygghet mv. og lov om dyrevelferd.

Forskriften gjelder ikke for Svalbard.

§ 2. Organisering, planlegging og gjennomføring av offentlig kontroll og verifisering av virksomheter og enkeltpersoners etterlevelse av regelverket for mat, dyrehelse og dyrevelferd

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 11b, vedlegg II kapittel XII nr. 164 forordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og forvarerregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll), som endret ved forordning (EU) 2019/478, forordning (EU) 2019/2127 og forordning (EU) 2021/1756, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

0 Endret ved forskrift 9 juli 2022 nr. 1360.

§ 2a. Analysemetoder for prøver tatt for å verifisere virksomhetens overholdelse av mikrobiologiske kriterier, forordning (EF) 2073/2005

EØS-avtalen forordning (EU) 2024/2463 gjelder som forskrift med de tilpasningene som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

0 Tilføyd ved forskrift 18 juni 2025 nr. 1071.

§ 3. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige vedtak for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i denne forskriften, jf. [matloven § 23](#), [§ 24](#), [§ 25](#) og [§ 26](#) og [dyrevelferdsloven § 30](#), [§ 32](#), [§ 33](#), [§ 34](#) og [§ 35](#).

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft fra den blir kunngjort i Norsk Lovtidend. Samtidig oppheves [forskrift 22. desember 2008 nr. 1621](#) om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om forvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr.

Forordninger

Forordning (EU) nr. 2017/625

0 Endret ved forskrift 9 juli 2022 nr. 1360.

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2017/625. Med de endringer som følger av EØS-avtalen. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EU) 2019/478 og forordning (EU) 2019/2127. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg I er innarbeidet nedenfor

► **B** EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 2017/625

som endret ved:

► **M1** Forordning (EU) 2019/478 av 14. januar 2019

► **M2** Forordning (EF) 2019/2127 av 10. oktober 2019

► **M3** Forordning (EU) 2021/1756 av 6. oktober 2021

**EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2017/625
av 15. mars 2017**

om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og fôrvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 43 nr. 2, artikkel 114 og artikkel 168 nr. 4 bokstav b),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og

ut fra følgende betraktninger:

1. I henhold til traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) skal det ved fastsettelsen og gjennomføringen av alle deler av Unionens politikk og virksomhet sikres et høyt vernnivå for menneskers og dyrs helse og miljøet. Dette målet bør blant annet nås gjennom tiltak på veterinær- og plantehelseområdet, som har vern av menneskers helse som sitt ytterste mål.
2. Traktaten fastsetter også at Unionen skal bidra til å oppnå et høyt nivå for forbrukervern ved de tiltakene den treffer i forbindelse med gjennomføringen av det indre marked.

3. Unionens regelverk fastsetter et sett av harmoniserte regler for å sikre at næringsmidler og fôrvarer er trygge og sunne, og at virksomhet som kan påvirke tryggheten i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden eller vernet av forbrukernes interesser i forbindelse med næringsmidler og næringsmiddelopplysninger, gjennomføres i samsvar med særlige krav. Det finnes også unionsregler som skal sikre et høyt vernnivå for menneskers og dyrs helse, plantehelse og dyrevelferd i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden og på alle de virksomhetsområdene der et av hovedmålene er å bekjempe eventuell spredning av dyresykdommer, som i noen tilfeller kan overføres til mennesker, eller av skadegjørere som kan skade planter eller planteprodukter, og som skal sikre at miljøet beskyttes mot risikoer som kan oppstå som følge av genmodifiserte organismer (GMO) eller plantevernmidler. Riktig anvendelse av disse reglene, heretter samlet kalt «Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden», bidrar til det indre markedes virkemåte.
4. Unionens grunnregler med hensyn til næringsmiddel- og fôrvareregelverk er fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002⁴. I tillegg til disse grunnreglene dekker et mer spesifikt næringsmiddel- og fôrvareregelverk forskjellige områder, som fôr, herunder medisinfôr, næringsmiddel- og fôrhygiene, zoonoser, animalske biprodukter, restmengder av veterinærpreparater, forurensende stoffer, bekjempelse og utryddelse av dyresykdommer som har innvirkning på menneskers helse, merking av næringsmidler og fôr, plantevernmidler, tilsetningsstoffer i næringsmidler og fôr, vitaminer, mineralsalter, mikronæringsstoffer og andre tilsetningsstoffer, materialer som kommer i kontakt med næringsmidler, krav til kvalitet og sammensetning, drikkevann, ionisering, nye næringsmidler og genmodifiserte organismer.
5. Unionens regelverk for dyrehelse har som mål å sikre en høy standard for menneskers og dyrs helse i Unionen, rasjonell utvikling av landbruks- og akvakultursektorene og dessuten økt produktivitet. Det nevnte regelverket er nødvendig for å bidra til gjennomføringen av det indre marked for dyr og animalske produkter og for å unngå spredning av infeksjonssykdommer som bekymrer Unionen. Det dekker områder som omfatter handel innenfor Unionen, innførsel til Unionen, utryddelse av sykdommer, veterinærkontroll og melding om sykdommer, og bidrar også til næringsmiddel- og fôrtrygghet.
6. Smittsomme dyresykdommer, deriblant slike som overføres via mikroorganismer som har utviklet resistens mot antimikrobielle stoffer, kan ha betydelig innvirkning på menneskers helse, næringsmiddel- og fôrtryggheten og dessuten dyrs helse og velferd. For å sikre en høy standard for menneskers og dyrs helse i Unionen er det fastsatt regler for dyrehelsetiltak og for fôr- og næringsmiddeltrygghet på unionsplan. Overholdelse av de nevnte reglene, herunder regler som er beregnet på å løse problemet med antimikrobiell resistens, bør omfattes av den offentlige kontrollen fastsatt i denne forordning. Videre fastsetter Unionens regelverk regler for omsetning og bruk av veterinærpreparater som bidrar til en samordnet innsats på unionsplan for å fremme forsiktig bruk av antimikrobielle stoffer i den enkelte driftsenhet i tillegg til å begrense mest mulig utviklingen av antimikrobiell resistens hos dyr og overføringen av slik resistens gjennom næringsmidler av animalsk opprinnelse. Tiltak nr. 2 og 3 i kommisjonsmelding av 15. november 2011 til Europaparlamentet og Rådet med tittelen «Action plan against the rising threats from Antimicrobial Resistance» framhever betydningen av de særlige unionsreglene på området for veterinærpreparater. Overholdelsen av de nevnte særlige reglene bør omfattes av den kontrollen som er fastsatt i Unionens regelverk på dette området, og faller derfor ikke inn under denne forordnings virkeområde.
7. Artikkel 13 i TEUV anerkjenner at dyr er sansende vesener. Unionens regelverk for dyrevelferd krever at dyreeiere, dyreholdere og vedkommende myndigheter oppfyller kravene til dyrevelferd for å sikre human behandling av dyr og for å unngå å påføre dyr unødig lidelse og smerte. Disse reglene er basert på vitenskapelig dokumentasjon og kan forbedre kvaliteten og tryggheten til næringsmidler av animalsk opprinnelse.
8. Unionens regelverk for plantehelse regulerer innførsel, etablering og spredning av planteskadegjørere som ikke finnes eller ikke er utbredt i Unionen. Målet er å verne helsen til vekster i Unionen samt helsetilstanden til offentlige og private grøntområder og skoger og samtidig ivareta Unionens biologiske mangfold og miljøet, i tillegg til å sikre kvaliteten på planter og planteprodukter og tryggheten til næringsmidler og fôr framstilt av planter.
9. Unionens regelverk for plantevernmidler regulerer godkjenning, omsetning, bruk og kontroll av plantevernmidler og av eventuelle aktive stoffer, beskyttende midler, synergister, formuleringsstoffer og hjelpestoffer som de kan inneholde eller bestå av. Formålet med disse reglene er å sikre et høyt vernnivå for både menneskers og dyrs helse og miljøet gjennom en vurdering av risikoene forbundet med plantevernmidler, samtidig som virkemåten til markedet i Unionen forbedres ved å harmonisere reglene for omsetningen av dem, og samtidig som landbruksproduksjonen forbedres.

10. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF⁵ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003⁶ inneholder bestemmelser om forhåndstillatelse, sporbarhet og merking av genmodifiserte organismer og genmodifiserte næringsmidler og fôr. Genmodifiserte organismer som ikke er beregnet på direkte konsum, f.eks. frø som brukes som kildemateriale ved produksjon av næringsmidler og fôr, kan tillates i henhold til direktiv 2001/18/EF eller forordning (EF) nr. 1829/2003. De samme reglene for offentlig kontroll bør gjelde uansett hvilket rettslig grunnlag som ligger til grunn for at en genmodifisert organisme kan tillates.
11. Unionens regelverk for økologisk produksjon og merking av økologiske produkter danner grunnlaget for en bærekraftig utvikling av økologisk produksjon og tar sikte på å bidra til vern av naturressurser, biologisk mangfold og dyrevelferd og til utvikling av landdistriktene.
12. Unionens regelverk for kvalitetsordninger i landbruket for landbruksvarer og næringsmidler identifiserer varer og næringsmidler som er dyrket og produsert etter nøyaktige spesifikasjoner, og bidrar samtidig til å fremme varierte produksjonsmetoder innenfor landbruket, beskytte varebetegnelser og informere forbrukere om særlige egenskaper ved landbruksvarer og næringsmidler.
13. Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden bygger på prinsippet om at driftsansvarlige, i alle ledd i produksjon, foredling og distribusjon som de har kontroll over, har ansvar for å sikre at virksomheten deres oppfyller de kravene som er relevante i henhold til Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden.
14. Unionens regler for markedsføringsstandarter for fiskerivarer og akvakulturprodukter sikrer bærekraftige produkter og full utnyttelse av potensialet i det indre marked. Videre legger de til rette for markedsføringsvirksomhet på grunnlag av rettferdig konkurranse og bidrar dermed til å gjøre produksjonen mer lønnsom. Disse reglene sikrer at samme krav oppfylles både for importerte varer og for produkter med opprinnelse i Unionen. Unionens regler for markedsføringsstandarter for landbruksvarer bidrar til å bedre de økonomiske vilkårene for produksjon og markedsføring og kvaliteten på slike produkter.
15. Ansvar for å håndheve Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden ligger hos medlemsstatene, og det er medlemsstatenes vedkommende myndigheter som gjennom offentlig kontroll overvåker og kontrollerer at Unionens relevante krav oppfylles og håndheves effektivt.
16. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004⁷ har opprettet en felles rettslig ramme for organisering av offentlig kontroll. Denne rammen har vesentlig forbedret effektiviteten ved den offentlige kontrollen og håndhevingen av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden og hevet vernenivået mot risikoer for menneskers og dyrs helse, plantehelse og dyrevelferd i Unionen og dessuten nivået for vern av miljøet mot risikoer som kan oppstå som følge av genmodifiserte organismer og plantevernmidler. Den utgjør også en konsolidert rettslig ramme til støtte for en integrert tilnærming til gjennomføringen av offentlig kontroll i hele den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden.
17. Håndhevingen av en rekke bestemmelser i Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden omfattes ikke eller omfattes bare delvis av forordning (EF) nr. 882/2004. Særlig er det beholdt særskilte regler for offentlig kontroll i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1069/2009⁸. Plantehelse faller også i stor grad utenfor virkeområdet for forordning (EF) nr. 882/2004, ettersom visse regler for offentlig kontroll fastsettes i rådsdirektiv 2000/29/EF⁹.
18. Rådsdirektiv 96/23/EF¹⁰ inneholder også svært detaljerte regler som blant annet fastsetter minstehyppighet av offentlig kontroll og særlige tvangstiltak som skal treffes i tilfelle av manglende overholdelse.
19. For å rasjonalisere og forenkle den samlede rettslige rammen samtidig som det arbeides for å nå målet om et bedre regelverk, bør reglene som gjelder for offentlig kontroll på særlige områder, integreres i én enkelt rettslig ramme for offentlig kontroll. For dette formålet bør forordning (EF) nr. 882/2004 og andre unionsrettsakter som i dag regulerer offentlig kontroll på særlige områder, oppheves og erstattes av denne forordning.
20. Målet med denne forordning bør være å opprette en harmonisert unionsramme for organisering av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet enn offentlig kontroll i hele den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, samtidig som det tas hensyn til reglene for offentlig kontroll fastsatt i forordning (EF) nr. 882/2004 og i relevant sektorregelverk og til erfaringene med anvendelsen av disse reglene.
21. De reglene som i artikkel 8 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/128/EF¹¹ fastsetter krav til bærekraftig bruk av plantevernmidler, omfatter bestemmelser om inspeksjon av utstyr til spredning som vil fortsette å gjelde, samtidig som reglene for offentlig kontroll i denne forordning ikke gjelder for slik inspeksjon.

22. Det finnes allerede en veletablert og særlig kontrollordning for å verifisere at reglene for den felles markedsordningen for landbruksvarer (åkervekster, vin, olivenolje, frukt og grønnsaker, humle, melk og melkeprodukter, storfekjøtt, saue- og geitekjøtt og honning) overholdes. Denne forordning bør derfor ikke gjelde med hensyn til verifisering av at europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1308/2013¹² om felles markedsordninger for landbruksvarer overholdes, unntatt dersom kontroll som er knyttet til markedsføringsstandarter i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1306/2013¹³, indikerer mulige tilfeller av bedrageri eller villedende praksis.
23. Visse definisjoner som i dag er fastsatt i forordning (EF) nr. 882/2004, bør tilpasses for å ta hensyn til det bredere virkeområdet for denne forordning, for å tilpasse dem til kravene fastsatt i andre unionsrettsakter og for å klargjøre eller eventuelt erstatte terminologi som har forskjellig betydning i ulike sektorer.
24. Dersom Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden krever at de vedkommende myndighetene verifiserer at driftsansvarlige overholder de relevante unionsreglene, og at dyr eller varer oppfyller særlige krav med henblikk på utstedelse av offisielle sertifikater eller attestasjoner, bør slik verifisering anses som offentlig kontroll.
25. Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden gir dessuten de vedkommende myndighetene i medlemsstatene spesialiserte oppgaver som skal gjennomføres for å verne dyrehelsen, plantehelsen og dyrevelferden, og for å verne miljøet i forbindelse med genmodifiserte organismer og plantevernmidler. Disse oppgavene utgjør den virksomheten i offentlighetens interesse som de vedkommende myndighetene i medlemsstatene er pålagt å gjennomføre for å fjerne, begrense eller redusere eventuelle farer som kan oppstå for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen, dyrevelferden eller for miljøet. Slik annen offentlig virksomhet, som omfatter tildeling av tillatelser eller godkjenninger, epidemiologisk overvåking og oppfølging, utryddelse og begrensnings av sykdommer eller skadegjørere, i tillegg til utstedelse av offisielle sertifikater eller attestasjoner, er underlagt de samme sektorreglene som håndheves gjennom offentlig kontroll og derfor gjennom denne forordning.
26. Medlemsstatene bør utpeke vedkommende myndigheter for alle de områdene som faller inn under denne forordnings virkeområde. Selv om medlemsstatene er best egnet til å identifisere og bestemme hvilken eller hvilke vedkommende myndigheter som skal utpekes for hvert område eller delområde, bør de også være forpliktet til å utpeke en sentral myndighet som for hvert område eller delområde skal sikre tilstrekkelig samordnet kommunikasjon med andre medlemsstaters vedkommende myndigheter og Kommisjonen.
27. Medlemsstatene bør utpeke vedkommende myndigheter som opptrer i offentlighetens interesse, som har tilstrekkelige ressurser og utstyr, og som kan garantere for upartiskhet og faglig dyktighet, til å gjennomføre offentlig kontroll for å verifisere riktig bruk av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden og til å utføre annen offentlig virksomhet som Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden overlater til medlemsstatenes myndigheter. De vedkommende myndighetene bør sikre at den offentlige kontrollen er av god kvalitet, sammenhengende og effektiv.
28. Riktig bruk og håndheving av de reglene som faller inn under denne forordnings virkeområde, krever tilstrekkelige kunnskaper om både de nevnte reglene og reglene i denne forordning. Det er derfor viktig at personalet som gjennomfører offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, regelmessig får opplæring i gjeldende regelverk innenfor sitt kompetanseområde, og i de forpliktelsene som følger av denne forordning.
29. De vedkommende myndighetene bør utføre interne revisjoner, eller få revisjoner utført på sine vegne, for å sikre samsvar med denne forordning. Disse revisjonene skal utføres på en åpen måte og være underlagt uavhengig gransking.
30. Med forbehold for nasjonal rett bør driftsansvarlige ha rett til å klage på beslutninger som treffes av de vedkommende myndighetene. De vedkommende myndighetene skal informere driftsansvarlige om denne retten.

31. De vedkommende myndighetene bør sikre at personalet som har ansvar for den offentlige kontrollen, ikke gir videre opplysninger som innhentes ved gjennomføringen av slik kontroll, dersom opplysningene er omfattet av taushetsplikt. Med mindre det av tvingende hensyn er berettiget å gi videre opplysninger, bør taushetsplikten omfatte opplysninger som vil kunne undergrave formålet med inspeksjoner, undersøkelser eller revisjoner, vernet av forretningsinteresser eller vernet av rettergang og juridisk rådgivning. Taushetsplikt skal imidlertid ikke hindre vedkommende myndigheter i å offentliggjøre faktaopplysninger om resultatet av den offentlige kontrollen av den enkelte driftsansvarlige når den aktuelle driftsansvarlige har fått mulighet til å komme med merknader før offentliggjøringen, og slike merknader er blitt hensyntatt eller frigis sammen med opplysningene som offentliggjøres av de vedkommende myndighetene. Behovet for å overholde taushetsplikten berører heller ikke vedkommende myndigheters plikt til å informere offentligheten dersom det er rimelig grunn til mistanke om at et næringsmiddel eller fôr kan utgjøre en risiko for helsen i henhold til artikkel 10 i forordning (EF) nr. 178/2002. Den enkeltes rett til vern av personopplysninger som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF¹⁴ bør ikke berøres av denne forordning. Disse reglene bør heller ikke berøre tilfeller der offentliggjøring kreves i henhold til Unionens regelverk eller nasjonal rett.
32. De vedkommende myndighetene bør regelmessig og med passende hyppighet gjennomføre risikobasert offentlig kontroll av alle sektorer og av alle typer driftsansvarlige, virksomheter, dyr og varer som faller inn under Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden. De vedkommende myndighetene bør fastsette hyppigheten av den offentlige kontrollen samtidig som de tar hensyn til behovet for å tilpasse kontrollen til risikoen og den forventede graden av overholdelse i ulike situasjoner, herunder mulige overtredelser av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden som følge av bedrageri eller villedende praksis. Ved tilpasning av kontrollen bør det derfor tas hensyn til sannsynligheten for manglende overholdelse på alle de områdene av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden som faller inn under denne forordnings virkeområde. I noen tilfeller, i forbindelse med utstedelse av et offisielt sertifikat eller en offisiell attestasjon som er en forutsetning for at dyr eller varer skal kunne omsettes eller forflyttes, krever imidlertid Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden at det gjennomføres offentlig kontroll uavhengig av risikonivået eller sannsynligheten for manglende overholdelse. I slike tilfeller skal behovet for sertifikatet eller attestasjonen bestemme hyppigheten av den offentlige kontrollen.
33. For å sikre at den offentlige kontrollen i forbindelse med verifisering av overholdelse er effektiv, bør det ikke gis noe varsel forut for kontrollen med mindre det er absolutt nødvendig for å gjennomføre kontrollen (for eksempel ved offentlig kontroll på slakterier under slakting som krever at de vedkommende myndighetenes personale eller representanter er kontinuerlig eller regelmessig til stede i den driftsansvarliges lokaler), eller med mindre den offentlige kontrollvirksomheten er av en slik art at et forhåndsvarsel er påkrevd (gjelder særlig i forbindelse med revisjonsvirksomhet).
34. Den offentlige kontrollen bør være grundig og effektiv og sikre at Unionens regelverk brukes på riktig måte. Med tanke på at offentlig kontroll kan utgjøre en urimelig byrde for de driftsansvarlige, bør de vedkommende myndighetene ta hensyn til de driftsansvarliges interesser når de organiserer og gjennomfører offentlig kontrollvirksomhet, og begrense den nevnte byrden til det som er nødvendig for å gjennomføre offentlig kontroll virkningsfullt og effektivt.
35. Offentlig kontroll bør gjennomføres av personale som er uavhengig, det vil si fri for interessekonflikter, og som framfor alt ikke befinner seg i en situasjon som direkte eller indirekte kan påvirke evnen deres til å utføre oppgavene sine på en upartisk måte. Det bør også finnes egnede ordninger for å sikre upartiskhet i tilfeller der det gjennomføres offentlig kontroll av dyr, varer, steder eller virksomhet som tilhører en offentlig myndighet eller et offentlig organ.
36. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter bør gjennomføre offentlig kontroll med samme grad av omhu uansett om reglene som håndheves gjelder virksomhet som bare er relevant på territoriet til den berørte medlemsstat, eller virksomhet som vil påvirke overholdelsen av Unionens regelverk for dyr og varer som skal flyttes eller bringes i omsetning i en annen medlemsstat, eller eksporteres utenfor Unionen. Når det gjelder eksport utenfor Unionen, kan vedkommende myndigheter, i samsvar med Unionens regelverk, også pålegges å verifisere at dyr og varer oppfyller kravene som bestemmelsestredjestaten har fastsatt for slike dyr eller varer. Med hensyn til utarbeiding av maler for eksportsertifikater, bør den relevante gjennomføringsmyndigheten som fastsettes i denne forordning, gjelde bare dersom slike sertifikater er fastsatt i unionsretten, særlig i bilaterale avtaler mellom Unionen og en tredjestat eller en sammenslutning av tredjestater.

37. En medlemsstats vedkommende myndigheter bør under uvanlige omstendigheter, uten at det berører kravene til sporbarhet fastsatt i sektorregelverk og bare i den grad det er strengt nødvendig for å organisere offentlig kontroll, ha mulighet til å kreve at driftsansvarlige melder fra om ankomst av dyr og varer fra en annen medlemsstat.
38. For å sikre at Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden håndheves på riktig måte, bør de vedkommende myndighetene ha myndighet til å gjennomføre offentlig kontroll i alle ledd i produksjon, foredling og distribusjon av dyr og varer som berøres av nevnte regelverk. For å sikre at offentlig kontroll gjennomføres på en grundig og effektiv måte, bør de vedkommende myndighetene også ha myndighet til å gjennomføre offentlig kontroll i alle ledd i produksjon og distribusjon av varer, stoffer, materialer eller gjenstander som ikke omfattes av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, i den grad det er nødvendig for fullt ut å undersøke mulige overtredelser av nevnte regelverk, og for å finne årsaken til overtredelsen. For å kunne gjennomføre offentlig kontroll på en effektiv måte bør de vedkommende myndighetene utarbeide og ajourføre en liste eller et register over de driftsansvarlige som skal kontrolleres.
39. De vedkommende myndighetene opptrer i de driftsansvarliges og offentlighetens interesse når de sikrer at det høye vernetivået som er fastsatt i Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, konsekvent bevares og beskyttes gjennom egnede håndhevingstiltak, og at overholdelsen av regelverket verifiseres i hele den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden gjennom offentlig kontroll. De vedkommende myndighetene samt organer med delegerte oppgaver og fysiske personer som har fått delegert visse oppgaver, bør derfor være ansvarlige overfor de driftsansvarlige og offentligheten for effektiviteten og virkningen av den offentlige kontrollen de gjennomfører. De bør gi tilgang til opplysninger om organiseringen og gjennomføringen av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet og regelmessig offentliggjøre opplysninger om offentlig kontroll og resultatene av dem. De vedkommende myndighetene bør også, på visse vilkår, ha rett til å offentliggjøre eller gjøre tilgjengelig opplysninger om rangeringen av enkeltstående driftsansvarlige på grunnlag av resultatene av den offentlige kontrollen. Medlemsstatene bør ha tillatelse og oppmuntres til å bruke rangeringsordninger som en metode for å øke åpenheten i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, forutsatt at slike ordninger sørger for hensiktsmessige garantier om rettferdighet, ensartethet, åpenhet og objektivitet. De vedkommende myndighetene bør innføre nødvendige ordninger slik at rangeringen nøyaktig gjenspeiler den faktiske overholdelsen, og særlig bør de vedkommende myndighetene oppmuntres til å sikre at rangeringen er basert på resultatet av flere tilfeller av offentlig kontroll eller, når vurderingen er basert på resultatet av en enkelt offentlig kontroll og resultatene er ugunstige, at påfølgende offentlig kontroll gjennomføres innen rimelig tid. Åpenhet rundt rangeringskriteriene er særlig nødvendig for å kunne sammenligne beste praksis og over tid utvikle en ensartet tilnærming på unionsplan.
40. Det er viktig at vedkommende myndigheter samt organer med delegerte oppgaver og fysiske personer som har fått delegert visse oppgaver, sikrer og verifiserer at den offentlige kontrollen de gjennomfører, er effektiv og sammenhengende. De bør derfor opptre i tråd med skriftlig dokumenterte framgangsmåter og framlegge opplysninger og instruksjoner til personalet som gjennomfører offentlig kontroll. De bør også ha innført egnede dokumenterte framgangsmåter og ordninger slik at de løpende kan verifisere at deres egen virksomhet er effektiv og sammenhengende, samt iverksette korrigerende tiltak når det blir avdekket mangler.
41. For å gjøre det lettere å identifisere tilfeller av manglende overholdelse og effektivisere den berørte driftsansvarliges iverksetting av korrigerende tiltak, bør resultatet av offentlig kontroll registreres skriftlig, og det bør på anmodning gis en kopi til den driftsansvarlige. Dersom offentlig kontroll krever at personale fra de vedkommende myndighetene kontinuerlig eller regelmessig er til stede for å overvåke den driftsansvarliges virksomhet, vil skriftlig dokumentasjon av hver enkelt inspeksjon eller hvert besøk hos den driftsansvarlige være et uforholdsmessig krav. I slike tilfeller bør skriftlig dokumentasjon utarbeides så ofte at de vedkommende myndighetene og den driftsansvarlige blir regelmessig informert om overholdelsesnivået og umiddelbart underrettet om mangler eller manglende overholdelse som er avdekket.
42. Driftsansvarlige bør samarbeide fullt ut med vedkommende myndigheter, organer med delegerte oppgaver eller fysiske personer som har fått delegert visse oppgaver, slik at den offentlige kontrollen kan gjennomføres smidig, og slik at de vedkommende myndighetene kan gjennomføre annen offentlig virksomhet. Driftsansvarlige som er ansvarlige for en forsendelse som innføres til Unionen, bør legge fram alle tilgjengelige opplysninger om forsendelsen. Alle driftsansvarlige bør gi de vedkommende myndighetene minst de opplysningene som er nødvendige for å identifisere seg selv og sin virksomhet og de driftsansvarlige som de leverer til og mottar leveranser fra.

43. Ved denne forordning fastsettes en felles rettslig ramme for organisering av offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden på alle områdene som dette regelverket omfatter. På noen av disse områdene fastsetter Unionens regelverk nærmere krav som skal oppfylles, og som krever særlige ferdigheter og særskilte midler med hensyn til gjennomføringen av offentlig kontroll. For å unngå ulik håndhevingspraksis som kan føre til ulikt vern av menneskers og dyrs helse, plantehelsen, dyrevelferden og, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, også miljøet, forstyrre virkemåten til det indre marked for dyr og varer som faller inn under denne forordnings virkeområde, og vri konkurransen, bør Kommisjonen kunne utfylle reglene fastsatt i denne forordning gjennom å vedta særlige regler for offentlig kontroll som kan dekke behovet for kontroll på disse områdene. Disse reglene bør framfor alt fastsette særlige krav med hensyn til gjennomføringen av offentlig kontroll og minstehyppigheten av slik kontroll, særlige tiltak eller tilleggstilstander utover dem som er fastsatt i denne forordning, som vedkommende myndigheter bør ta hensyn til i forbindelse med tilfeller av manglende overholdelse, vedkommende myndigheters særlige ansvarsområder og oppgaver i tillegg til dem som er fastsatt i denne forordning, og særlige kriterier som skal utløse ordningen for administrativ bistand som er fastsatt i denne forordning. I andre tilfeller kan slike ytterligere regler bli nødvendige for å lage en mer detaljert ramme for gjennomføringen av offentlig kontroll av næringsmidler og for dersom det kommer nye opplysninger om risikoene for menneskers eller dyrs helse eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, som viser at kontrollen, i mangel av felles spesifikasjoner for gjennomføring av offentlig kontroll i medlemsstatene, ikke vil kunne gi det forventede vernnivået mot disse risikoene som fastsatt i Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden.
44. For å oppnå effektiv organisering av den offentlige kontrollen som omfattes av denne forordning, bør medlemsstatene ha mulighet til å avgjøre hvilket personale som er best egnet til å gjennomføre slik kontroll, forutsatt at et høyt vernnivå for menneskers og dyrs helse, plantehelse og dyrevelferd ivaretas i hele den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, og at internasjonale standarder og forpliktelser er oppfylt. I visse tilfeller der det kreves særlige ferdigheter for å sikre forsvarlige resultater av den offentlige kontrollen, bør medlemsstatene imidlertid være pålagt å henvise til offentlige veterinærer, plantehelsekontrollører eller andre særlig utpekte personer. Dette bør ikke berøre medlemsstatenes mulighet til også å bruke offentlige veterinærer (blant annet for offentlig kontroll av fjørfe og haredyr), plantehelsekontrollører eller andre særlig utpekte personer i tilfeller der dette ikke er pålagt i henhold til denne forordning.
45. Med henblikk på å utvikle nye metoder og teknikker i forbindelse med offentlig kontroll av kjøttproduksjon bør vedkommende myndigheter ha rett til å vedta nasjonale tiltak for å gjennomføre forsøksprosjekter som er begrenset i tid og omfang. Slike tiltak bør sikre at de vedkommende myndighetene verifiserer at driftsansvarlige oppfyller alle de grunnleggende bestemmelsene som gjelder for kjøttproduksjon, herunder kravet om at kjøttet er trygt og egnet til konsum. For å sikre at Kommisjonen og medlemsstatene har mulighet til å vurdere virkningen av slike nasjonale tiltak og uttale seg før de blir vedtatt og dermed kunne vedta det mest egnede tiltaket, bør tiltakene meldes til Kommisjonen i samsvar med og med hensyn til artikkel 5 og 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/1535¹⁵.
46. De vedkommende myndighetene bør kunne delegere noen av oppgavene sine til andre organer. Det bør fastsettes relevante vilkår for å sikre at den offentlige kontrollen og annen offentlig virksomhet forblir upartisk, av god kvalitet og sammenhengende. Organet med delegerede oppgaver bør særlig være akkreditert i henhold til Den internasjonale standardiseringsorganisasjonens (ISO) standard for gjennomføring av inspeksjoner.
47. For å sikre at offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet er pålitelig og sammenhengende i hele Unionen, bør metodene for prøvetaking og for laboratorieanalyser, -undersøkelser og -diagnostikk oppfylle vitenskapelige standarder, oppfylle det aktuelle laboratoriets særlige analyse-, undersøkelses- og diagnostikkbehov og tilby holdbare og pålitelige analyse-, undersøkelses- og diagnostikkresultater. Det bør fastsettes klare regler for valg av metode dersom mer enn én er tilgjengelig fra forskjellige kilder, f.eks. ISO, Plantevernorganisasjonen for Europa og Middelhavsområdet (EPPO), den internasjonale plantevernkonvensjonen (IPPC), Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE), EU-referanselaboratorier og nasjonale referanselaboratorier eller nasjonal rett.

48. Dersom dyrene eller varene til en driftsansvarlig blir gjenstand for prøvetaking, analyse, undersøkelse eller diagnostisering i forbindelse med offentlig kontroll, bør den driftsansvarlige ha rett til en uttalelse fra en annen sakkyndig for egen regning. Denne retten bør gjøre det mulig for den driftsansvarlige å be om at en annen sakkyndig gjennomgår dokumentasjonen fra den opprinnelige prøvetakingen, analysen, undersøkelsen eller diagnostiseringen, og at det gjøres en ny analyse, undersøkelse eller diagnostisering av deler av materialet fra den opprinnelige prøvetakingen, med mindre en slik ny analyse, undersøkelse eller diagnostisering er teknisk umulig eller uten betydning. Dette gjelder særlig dersom faren er spesielt lite utbredt i dyret eller varen, eller dersom faren er for spredt eller ujevnt fordelt til å vurdere forekomsten av karanteneorganismer eller eventuelt utføre en mikrobiologisk analyse.
49. Med henblikk på gjennomføring av offentlig kontroll av handel som finner sted via internett eller andre former for fjernsalg, bør de vedkommende myndighetene kunne skaffe seg prøver gjennom anonyme bestillinger (også kjent som «mystery shopping») som deretter kan analyseres, undersøkes eller brukes til verifisering av overholdelse. De vedkommende myndighetene bør treffe alle nødvendige tiltak for å sikre de driftsansvarliges rett til en uttalelse fra en annen sakkyndig.
50. Laboratorier som er utpekt av de vedkommende myndighetene til å utføre analyser, undersøkelser og diagnostikk i forbindelse med prøver tatt ved offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, bør ha sakkunnskap, utstyr, infrastruktur og personale til å utføre disse oppgavene etter høyeste standard. For å sikre holdbare og pålitelige resultater bør disse laboratoriene være akkreditert for bruk av disse metodene i samsvar med standarden EN ISO/IEC 17025 «Generelle krav til prøvings- og kalibreringslaboratoriers kompetanse». Akkrediteringen bør være tildelt av et nasjonalt akkrediteringsorgan som utøver sin virksomhet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008¹⁶.
51. Selv om akkreditering er det beste virkemiddelet for å sikre et høyt ytelsesnivå ved offentlige laboratorier, er det også en sammensatt og kostbar prosess som kan føre til en uforholdsmessig stor byrde for laboratoriet i tilfeller der metoden for laboratorieanalyse, -undersøkelse eller -diagnostisering er særlig enkel å utføre og ikke krever særskilte prosedyrer eller spesialutstyr, slik tilfellet er for påvisning av trikiner i forbindelse med inspeksjon og, på visse vilkår, i tilfeller der laboratoriet bare utfører analyser, undersøkelser eller diagnostiseringer innenfor rammen av annen offentlig virksomhet og ikke i forbindelse med offentlig kontroll.
52. For å sikre fleksibilitet og forholdsmessighet i tilnærmingen, særlig for dyrehelse- eller plantehelselaboratorier, bør det fastsettes bestemmelser som gjør det mulig å vedta unntak med sikte på å tillate at visse laboratorier ikke trenger akkreditering for alle metodene de bruker. Dette gjelder særlig når det ikke finnes validerte metoder for å påvise visse planteskadegjørere. Videre kan det skje at et laboratorium ikke umiddelbart kan få akkreditering for alle de metodene det bør bruke som offentlig laboratorium i tilfeller der nye eller nylig endrede metoder skal brukes på nye risikoer eller i nødsituasjoner. Under visse forhold bør det derfor være tillatt for offentlige laboratorier å utføre analyser, undersøkelser og diagnostiseringer for de vedkommende myndighetene før de har fått den relevante akkrediteringen.
53. Offentlig kontroll av dyr og varer som innføres til Unionen fra tredjestater, er av stor betydning ettersom disse kontrollene sikrer at gjeldende regelverk overholdes i Unionen, særlig reglene som er fastsatt for å verne menneskers og dyrs helse, plantehelsen, dyrevelferden og, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, også miljøet. Slik offentlig kontroll skal finne sted før dyrene eller varene frigis for fri omsetning i Unionen. Hyppigheten av offentlig kontroll bør på tilstrekkelig vis tilpasses de risikoene som dyr og varer som innføres til Unionen, kan utgjøre for menneskers og dyrs helse, plantehelsen, dyrevelferden og miljøet, samtidig som det tas hensyn til den driftsansvarliges tidligere oppfyllelse av kravene fastsatt i Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, tidligere kontroll av disse dyrene og varene som er gjennomført i den berørte tredjestaten, og de garantiene tredjestaten har gitt for at dyr og varer som eksporteres til Unionen, oppfyller kravene fastsatt i Unionens regelverk.
54. Det bør fastsettes hvilke kategorier av dyr og varer som alltid bør framvises på en grensekontrollstasjon, slik at offentlig kontroll kan gjennomføres før innførsel til Unionen. Det bør også gis mulighet til å kreve at andre kategorier av varer gjennom særlige tiltak skal være midlertidig underlagt det samme kravet, og til å kreve at visse andre kategorier av varer, særlig visse næringsmidler som inneholder både produkter av vegetabilsk opprinnelse og bearbeidede produkter av animalsk opprinnelse (sammensatte produkter), alltid framvises for offentlig kontroll på en grensekontrollstasjon før innførsel til Unionen.

55. Tatt i betraktning de risikoene for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen, dyrevelferden eller miljøet som visse dyr eller varer kan utgjøre, bør de bli gjenstand for særlig offentlig kontroll som skal gjennomføres ved innførsel til Unionen. Gjeldende regler i Unionen krever at det gjennomføres offentlig kontroll ved Unionens grenser for å verifisere at de standardene for menneskers og dyrs helse og dyrevelferd som gjelder for dyr, produkter av animalsk opprinnelse, formeringsmateriale og animalske biprodukter, er oppfylt, og at planter og planteprodukter oppfyller plantehelsekravene. Hyppigere kontroll ved innførsel til Unionen gjennomføres også for visse andre varer dersom nye eller kjente risikoer tilsier det. Detaljene ved slik kontroll, som for tiden reguleres av rådsdirektiv 97/78/EF¹⁷, 91/496/EØF¹⁸ og 2000/29/EF og av kommisjonsforordning (EF) nr. 669/2009¹⁹, bør fastsettes i denne forordning.
56. For å gjøre Unionens offentlige kontrollordning mer effektiv, sikre en optimal tildeling av offentlige kontrollmidler til grensekontroll og legge til rette for håndhevingen av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, bør det innføres en felles integrert ordning for offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner som erstatter det nåværende fragmenterte kontrollregelverket, for å håndtere alle forsendelser som bør kontrolleres ved innførselen til Unionen, med tanke på den risikoen de kan utgjøre.
57. Offentlig kontroll av forsendelser bør gjennomføres ved ankomst til grensekontrollstasjonen. Den offentlige kontrollen bør omfatte dokumentkontroll av alle forsendelser, herunder eventuelt elektronisk kontroll, i tillegg til identitetskontroll og fysisk kontroll gjennomført med en passende hyppighet avhengig av risikoen som hver forsendelse med dyr eller varer utgjør.
58. Hyppigheten av de fysiske kontrollene bør bestemmes og endres på grunnlag av risikoene for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen, dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet. Denne metoden bør gjøre det mulig for de vedkommende myndighetene å tildele midler til kontroll der risikoen er størst. Hyppigheten av identitetskontroll bør også kunne reduseres eller begrenses til å verifisere den offisielle forseglingen til en forsendelse dersom dette er begrunnet ut fra at forsendelsene som innføres til Unionen, utgjør en lavere risiko. Den risikobaserte tilnærmingen til identitetskontroll og fysisk kontroll bør etterstrebes ved hjelp av tilgjengelige datasett og opplysninger i tillegg til IT-systemer for datainnsamling og -styring.
59. I visse tilfeller og forutsatt at det sikres et høyt nivå for vern av menneskers og dyrs helse, plantehelsen, dyrevelferden og, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for vern av miljøet, bør offentlig kontroll som vanligvis gjennomføres av vedkommende myndigheter på grensekontrollstasjonene, kunne utføres på andre kontrollsteder eller av andre myndigheter.
60. For å organisere en effektiv ordning for offentlig kontroll bør forsendelser som ankommer fra tredjestater og er underlagt kontroll ved innførsel til Unionen, ledsages av et felles innførselsdokument om helse (CHED – Common Health Entry Document), som skal brukes til å forhåndsmelde forsendelsens ankomst til grensekontrollstasjonen, og til å registrere resultatet av offentlig kontroll som er gjennomført og beslutninger som de vedkommende myndighetene har truffet om forsendelsen som dokumentet ledsager. Det samme dokumentet bør brukes av den driftsansvarlige til å få klarering av tollmyndighetene så snart all offentlig kontroll er gjennomført.
61. I noen medlemsstater er det som følge av særlige geografiske begrensninger, som lange kyster eller grenser, vanskelig å oppfylle minstekravene til grensekontrollstasjoner på permanent grunnlag. Import av ubearbeidet tømmer skjer vanligvis i store mengder gjennom spesialiserte havner eller kontrollsteder og med ujevne mellomrom, noe som gjør det vanskelig å ha permanent bemannede og fullt utstyrte grensekontrollstasjoner. Unntak fra minstekravene for grensekontrollstasjoner bør tillates for å sikre effektiv offentlig kontroll av spesifikt ubearbeidet tømmer.
62. Offentlig kontroll av dyr og varer som innføres til Unionen fra tredjestater, bør gjennomføres ved grensekontrollstasjoner utpekt av medlemsstatene i samsvar med et sett med minstekrav. Utpeking av slike stasjoner bør tilbakekalles eller midlertidig oppheves når de ikke lenger oppfyller minstekravene, eller når virksomheten deres vil kunne utgjøre en fare for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen, dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet. Beslutningen om å tilbakekalle eller midlertidig oppheve en slik utpeking må ta hensyn til risikoens alvorlighetsgrad og forholdsmessighetsprinsippet.
63. For å sikre en ensartet bruk av reglene for offentlig kontroll av forsendelser som ankommer fra tredjestater, bør det fastsettes felles regler for hvilke tiltak de vedkommende myndighetene og de driftsansvarlige bør iverksette ved mistanke om manglende overholdelse og i forbindelse med forsendelser som ikke overholder regelverket for forsendelser, og for forsendelser som kan utgjøre en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen, dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.

64. For å unngå inkonsekvens og overlapping i forbindelse med gjennomføring av offentlig kontroll, gjøre det mulig med rettidig identifikasjon av forsendelser som omfattes av offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner og andre kontrollsteder, og sikre at kontrollen gjennomføres på en effektiv måte, bør det sikres samarbeid og utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, tollmyndigheter og andre relevante myndigheter som håndterer forsendelser fra tredjestater.
65. Medlemsstatene bør sikre at tilstrekkelige økonomiske midler alltid er til rådighet slik at de vedkommende myndighetene som gjennomfører offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, kan ha nødvendig personale og utstyr. Selv om de driftsansvarlige har hovedansvaret for å sikre at virksomheten deres utøves i samsvar med Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, bør ordningen med egne kontroller som de har innført for dette formålet, utfylles med en særskilt offentlig kontrollordning som hver medlemsstat forvalter for å sikre et effektivt markedstilsyn i alle ledd i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden. En slik ordning er i seg selv sammensatt og ressurskrevende og bør ha en stabil tilførsel av midler til offentlig kontroll på et nivå som til enhver tid er tilpasset behovet for håndheving. For å gjøre den offentlige kontrollordningen mindre avhengig av offentlige finanser bør de vedkommende myndighetene innkreve gebyrer eller avgifter for å dekke kostnadene sine ved offentlig kontroll av visse driftsansvarlige og av visse former for virksomhet der Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden krever registrering eller godkjenning i samsvar med unionsreglene om hygiene for næringsmidler og fôr eller reglene for plantehelse. Det bør også innkreves gebyrer eller avgifter fra de driftsansvarlige for å kompensere for kostnadene ved offentlig kontroll som gjennomføres for utstedelse av et offisielt sertifikat eller en offisiell attestasjon, og kostnader ved offentlig kontroll som de vedkommende myndighetene gjennomfører på grensekontrollstasjoner.
66. Gebyrer eller avgifter bør omfatte, men ikke overstige, de vedkommende myndighetenes påløpte kostnader, herunder generelle kostnader, ved gjennomføring av offentlig kontroll. Generelle kostnader kan omfatte kostnader til den støtten og organiseringen som er nødvendig for å planlegge og gjennomføre den offentlige kontrollen. Slike kostnader bør beregnes på grunnlag av hver enkelt offentlige kontroll eller på grunnlag av all offentlig kontroll over et gitt tidsrom. Dersom gebyrer eller avgifter beregnes på grunnlag av faktiske kostnader for hver enkelt offentlige kontroll, bør driftsansvarlige med gode resultater med hensyn til overholdelse betale lavere generelle kostnader enn dem som ikke overholder reglene, ettersom førstnevnte bør være underlagt mindre hyppig kontroll. For å stimulere alle driftsansvarlige til å overholde Unionens regelverk uavhengig av hvilken metode (basert på faktiske kostnader eller en fast sats) hver enkelt medlemsstat har valgt for å beregne gebyrene eller avgiftene, bør disse gebyrene eller avgiftene, dersom de beregnes på grunnlag av de samlede kostnadene de vedkommende myndighetene har over et gitt tidsrom og pålegges alle driftsansvarlige uansett om de er underlagt offentlig kontroll i løpet av referanseperioden, beregnes slik at de belønner driftsansvarlige som konsekvent har et godt resultat med hensyn til overholdelse av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden.
67. Direkte eller indirekte tilbakebetaling av gebyrer eller avgifter som de vedkommende myndighetene har innkrevd, bør forbyes da dette vil medføre en ulempe for driftsansvarlige som ikke får gebyret eller avgiften tilbakebetalt, og potensielt kan føre til konkurransevridning.
68. Det bør være full åpenhet rundt finansieringen av offentlig kontroll gjennom gebyrer eller avgifter som innkreves av driftsansvarlige, slik at borgere og foretak kan forstå metoden og dataene som er brukt til å fastsette avgifter og gebyrer.
69. Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden fastsetter i hvilke tilfeller omsetning eller forflytning av visse dyr eller varer skal ledsages av et offisielt sertifikat undertegnet av sertifikatutstederen. Det er hensiktsmessig å fastsette et felles sett av regler for de forpliktelsene som vedkommende myndigheter og sertifikatutstedere har med hensyn til utstedelse av offisielle sertifikater, og for hvilke egenskaper de offisielle sertifikatene bør ha for å sikre pålitelighet.
70. I andre tilfeller fastsetter reglene innenfor virkeområdet for denne forordning at omsetning eller forflytning av visse dyr eller varer skal ledsages av en offisiell etikett, et offisielt merke eller en annen offisiell attestasjon utstedt av de driftsansvarlige under vedkommende myndigheters offentlige tilsyn eller av de vedkommende myndighetene selv. Offisielle attestasjoner omfatter f.eks. plantepass, logoer for økologisk produksjonsmetode og identifikasjonsmerker, dersom disse opplysningene kreves i henhold til Unionens regelverk, samt merking med logoene for beskyttede opprinnelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser eller garanterte tradisjonelle spesialiteter. Det er hensiktsmessig å fastsette et minste sett av regler for å sikre at også offisielle attestasjoner skal kunne utstedes i samsvar med relevante garantier for pålitelighet.

71. Offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet bør bygge på analyse-, undersøkelses- og diagnostikkmetoder som oppfyller de nyeste vitenskapelige standardene, og gir gode, pålitelige og sammenlignbare resultater i hele Unionen. Metodene som brukes ved offentlige laboratorier, samt kvaliteten og ensartetheten til laboratorienes analyse-, undersøkelses- og diagnosedata bør derfor forbedres kontinuerlig. For dette formålet bør Kommisjonen kunne utpeke og stole på sakkyndig bistand fra EU-referanselaboratorier på alle de områdene av den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden der det er behov for nøyaktige og pålitelige analyse-, undersøkelses- og diagnostikkresultater. EU-referanselaboratoriene bør særlig sikre at nasjonale referanselaboratorier og offentlige laboratorier får ajourførte opplysninger om tilgjengelige metoder, organisere eller delta aktivt i sammenlignende undersøkelser ved flere laboratorier og tilby opplæring til nasjonale referanselaboratorier eller offentlige laboratorier.
72. Første ledd i artikkel 32 i forordning (EF) nr. 1829/2003 og første ledd i artikkel 21 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003²⁰ gir henholdsvis Den europeiske unions referanselaboratorium for genmodifiserte næringsmidler og fôr og Den europeiske unions referanselaboratorium for tilsetningsstoffer i fôrvarer bestemte oppgaver som et ledd i godkjenningssprosedyren for genmodifiserte næringsmidler og fôr eller fôrtilsetninger, særlig med hensyn til undersøkelse, vurdering og validering av den påvisnings- eller analysemetoden som søkere foreslår. Disse laboratoriene bør derfor fungere som EU-referanselaboratorier i henhold til denne forordning.
73. Innenfor offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som tar sikte på å identifisere mulige overtredelser av reglene, herunder som følge av bedrageri eller villedende praksis, og på dyrevelferdsområdet bør de vedkommende myndighetene ha tilgang til ajourførte, pålitelige og ensartede tekniske data og til de forskningsresultatene, nye teknikkene og sakkunnskapen som kreves for å sikre korrekt bruk av EU-regelverket på disse to områdene. For dette formålet bør Kommisjonen kunne utpeke og stole på sakkyndig bistand fra EU-referansesentre for ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden og for dyrevelferd.
74. For å nå målene i denne forordning og bidra til et velfungerende indre marked som forbrukerne har tillit til, bør tilfeller av manglende overholdelse av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden som krever håndhevingstiltak i mer enn én medlemsstat, håndteres på en effektiv og ensartet måte. Hurtigvarslingssystemet for næringsmidler og fôr (RASFF) opprettet i henhold til artikkel 50 i forordning (EF) nr. 178/2002 gir allerede de vedkommende myndighetene mulighet til raskt å utveksle og spre opplysninger om næringsmidler eller fôr som innebærer alvorlige direkte eller indirekte risikoer for menneskers helse, eller om fôr som innebærer alvorlige risikoer for menneskers eller dyrs helse eller for miljøet, for dermed å kunne treffe raske tiltak for å motvirke disse alvorlige risikoene. Dette virkemiddelet gjør det mulig å treffe tiltak i rett tid i alle berørte medlemsstater for å motvirke visse alvorlige risikoer i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, men det gjør ikke bistanden og samarbeidet over landegrensene mellom vedkommende myndigheter effektivt nok til å sikre at manglende overholdelse av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden som har følger på tvers av landegrensene, faktisk håndteres, ikke bare i medlemsstaten der den manglende overholdelsen først blir påvist, men også i medlemsstaten der den hadde sin opprinnelse. Særlig administrativ bistand og samarbeid bør gjøre det mulig for de vedkommende myndighetene å utveksle opplysninger, påvise, undersøke og treffe effektive og forholdsmessige tiltak for å håndtere grensekryssende overtredelser av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, også i tilfeller der mulig bedrageri eller villedende praksis har eller kan ha følger på tvers av landegrenser.
75. Anmodninger om administrativ bistand og alle meldinger bør behørig følges opp. For å legge til rette for administrativ bistand og samarbeid bør medlemsstatene være pålagt å utpeke ett eller flere kontaktorganer som skal bistå med og samordne kommunikasjonen mellom de vedkommende myndighetene i forskjellige medlemsstater. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning og effektivisere og forenkle samarbeidet mellom medlemsstatene bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter om fastsettelse av spesifikasjonene for de tekniske verktøyene som skal brukes til kommunikasjon mellom kontaktorganer, og et standardformat for anmodninger om bistand, meldinger og svar.

76. Hver medlemsstat bør være pålagt å opprette og regelmessig ajourføre en flerårig nasjonal kontrollplan (MANCP) som omfatter alle områder som er underlagt Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, og som inneholder opplysninger om oppbygningen og organiseringen av ordningen for offentlig kontroll. De flerårige nasjonale kontrollplanene er virkemiddelet som medlemsstatene bør bruke for å sikre at offentlig kontroll gjennomføres på grunnlag av en risikovurdering og på en effektiv måte på hele territoriet og i hele den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, og dessuten i samsvar med denne forordning. Egnet samråd med berørte parter forut for utarbeidingen av planene bør sikre at de er egnet for formålet.
77. For å sikre at de flerårige nasjonale kontrollplanene er sammenhengende og fullstendige, bør hver medlemsstat utpeke ett organ som får i oppgave å samordne utarbeidingen av medlemsstatens flerårige kontrollplan og om nødvendig samle inn opplysninger om gjennomføringen, gjennomgåelsen og ajourføringen av planen.
78. Medlemsstatene bør være pålagt å oversende Kommisjonen en årsrapport med opplysninger om kontrollvirksomheten og gjennomføringen av de flerårige nasjonale kontrollplanene. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning og legge til rette for innsamling og oversending av sammenlignbare data, påfølgende sammenstilling av slike data til statistikk på unionsplan og utarbeiding av rapporter fra Kommisjonen om gjennomføringen av offentlig kontroll i hele Unionen, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter med hensyn til fastsettelse av standardskjemaer for årsrapporter.
79. Kommisjonens sakkyndige bør kunne gjennomføre kontroller, herunder revisjoner, i medlemsstatene for å verifisere hvordan det relevante EU-regelverket brukes og hvordan nasjonale kontrollordninger og vedkommende myndigheter fungerer. Kommisjonens kontroll bør også kunne brukes til å undersøke og samle inn opplysninger om praksis eller problemer knyttet til håndheving av regelverket, nødsituasjoner og ny utvikling i medlemsstatene. På anmodning fra berørte medlemsstater bør Kommisjonens sakkyndige også kunne delta i kontroll som gjennomføres av tredjestaters vedkommende myndigheter på medlemsstatens territorium. Slik kontroll bør organiseres i nært samarbeid mellom de berørte medlemsstatene og Kommisjonen.
80. Dyr og varer fra tredjestater bør oppfylle samme krav som gjelder for dyr og varer i Unionen, eller krav som er anerkjent som minst likeverdige med hensyn til målene for Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden. Dette prinsippet er nedfelt i artikkel 11 i forordning (EF) nr. 178/2002, som krever at næringsmidler og fôr som importeres til Unionen, oppfyller de relevante kravene i Unionens næringsmiddelregelverk eller krav som anses for å være minst likeverdige. Særlige krav til bruken av dette prinsippet er fastsatt i unionsreglene om vernetiltak mot planteskadegjørere, som forbyr innførsel til Unionen av visse skadegjørere som ikke forekommer (eller bare forekommer i begrenset omfang) i Unionen, i unionsreglene om krav til dyrehelse, som tillater at dyr og visse produkter av animalsk opprinnelse kan innføres til Unionen bare fra tredjestater som er oppført på en liste som er opprettet for dette formålet, og i unionsreglene om organisering av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum, som også inneholder bestemmelser om opprettelse av en liste over tredjestater som de nevnte produktene kan innføres til Unionen fra.
81. For å sikre at dyr og varer som innføres til Unionen fra tredjestater, oppfyller alle kravene fastsatt i Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden eller krav som anses for å være likeverdige, i tillegg til kravene fastsatt i unionsreglene om vernetiltak mot planteskadegjørere, unionsreglene om krav til dyrehelse og unionsreglene om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse slik at kravene i forbindelse med plante- og dyrehelseproblemer fastsatt i Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden oppfylles, bør Kommisjonen ha mulighet til å fastsette vilkår for innførsel av dyr og varer til Unionen i den grad det er nødvendig for å sikre at nevnte dyr og varer oppfyller alle relevante krav i Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, eller likeverdige krav. Disse vilkårene bør gjelde for dyr eller varer eller kategorier av dyr eller varer fra alle tredjestater eller fra visse tredjestater eller regioner i disse.
82. Dersom det i særlige tilfeller kan dokumenteres at visse dyr eller varer med opprinnelse i en tredjestat, en gruppe av tredjestater eller regioner i disse, utgjør en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, eller dersom det kan dokumenteres at det kan forekomme omfattende alvorlig manglende overholdelse av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, bør Kommisjonen kunne vedta tiltak for å begrense disse risikoene.

83. Gjennomføringen av effektiv og hensiktsmessig offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, og i siste instans sikkerheten og helsen til mennesker, dyr og planter samt vernet av miljøet, er også avhengig av at kontrollmyndighetene har tilgang til dyktig personale med tilstrekkelig kunnskap om alle forhold som er relevante for å sikre riktig bruk av Unionens regelverk. Kommisjonen bør sørge for hensiktsmessig og spesifikk opplæring for å oppmuntre de vedkommende myndighetene til å bruke en enhetlig metode for offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet. For å øke kunnskapen i tredjestatene om Unionens regelverk og krav med hensyn til den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, bør denne opplæringen også gis til personalet hos de vedkommende myndighetene i tredjestatene. I sistnevnte tilfelle bør opplæringen utformes slik at den tar hensyn til de særlige behovene i utviklingsland og støtter opp om deres kontroll- og håndhevingstiltak, slik at de kan oppfylle kravene som gjelder for import av dyr og varer til Unionen.
84. For å fremme utveksling av erfaringer og beste praksis mellom de vedkommende myndighetene bør Kommisjonen også ha mulighet til å organisere, i samarbeid med medlemsstatene, programmer for utveksling mellom medlemsstatene av personale som arbeider med offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet.
85. For å oppnå en effektiv gjennomføring av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet er det viktig at de vedkommende myndighetene i medlemsstatene, Kommisjonen og, dersom det er relevant, de driftsansvarlige raskt og effektivt kan utveksle data og opplysninger knyttet til offentlig kontroll eller resultatene av den. Ved Unionens regelverk er det opprettet flere informasjonssystemer som administreres av Kommisjonen slik at denne typen data og opplysninger kan håndteres og forvaltes med data- og internettbaserte verktøy på unionsplan. Et system for registrering og sporing av resultater av offentlig kontroll er TRACES-systemet (Trade Control and Expert System), opprettet ved kommisjonsvedtak 2003/24/EF²¹ og 2004/292/EF²² i samsvar med rådsdirektiv 90/425/EØF²³, som for tiden brukes til å forvalte data og opplysninger om dyr og produkter av animalsk opprinnelse og offentlig kontroll av disse. Denne forordning bør gjøre det mulig å opprettholde og oppgradere dette systemet slik at det kan brukes for alle varer som er omfattet av særlige krav eller praktiske ordninger for offentlig kontroll i henhold til Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden. Det finnes også egne datasystemer for rask utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene og Kommisjonen om risikoer som kan oppstå i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, eller for dyre- og plantehelsen. Artikkel 50 i forordning (EF) nr. 178/2002 oppretter RASFF, et system for melding om direkte eller indirekte helserisikoer for mennesker på grunn av næringsmidler eller fôr, artikkel 20 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/429²⁴ oppretter et system for melding om og rapportering av tiltak for listeførte sykdommer, og artikkel 103 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/2031²⁵ oppretter et system for melding om og rapportering av forekomst av skadegjørere og melding om tilfeller av manglende overholdelse. Alle slike systemer bør fungere på en harmonisert og enhetlig måte som utnytter synergiene mellom de ulike systemene, unngår overlapping, forenkler driften og gjør dem mer effektive.
86. For å bidra til en mer effektiv forvaltning av den offentlige kontrollen bør Kommisjonen innføre et databasert informasjonssystem som integrerer og ved behov oppgraderer alle relevante eksisterende informasjonssystemer, og som gjør det mulig å bruke avanserte kommunikasjons- og attesteringsverktøyer og bruke data og opplysninger i forbindelse med offentlig kontroll mest mulig effektivt. For å unngå unødvendig overlapping av informasjonskrav bør det ved utformingen av slike databaserte systemer tas hensyn til behovet for eventuelt å sikre forenlighet og samvirkingsevne mellom et slikt databasert system og andre informasjonssystemer som drives av offentlige myndigheter, og som de relevante dataene automatisk utveksles eller stilles til rådighet gjennom. Videre bør det fastsettes en mulighet for å bruke elektroniske signaturer i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/93/EF²⁶, i tråd med den digitale dagsorden for Europa. EUs datatilsyn bør rådspørres under utviklingen av nye funksjoner for et slikt databasert system og under utviklingen av relevante gjennomføringstiltak som kan påvirke behandlingen av personopplysninger og personvernet.
87. Kommisjonen bør gis gjennomføringsmyndighet for å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning med hensyn til det databaserte informasjonssystemets funksjonalitet, systemets tekniske spesifikasjoner og pliktene og rettighetene til de forskjellige berørte aktørene og brukerne, samtidig som det tas særlig hensyn til behovet for å redusere den administrative byrden ved å ta i bruk internasjonale standarder for språk, meldingsstruktur og utvekslingsprotokoller.

88. De vedkommende myndighetene bør undersøke tilfeller der det foreligger mistanke om manglende overholdelse av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden og, dersom manglende overholdelse blir konstatert, fastslå årsak og omfang samt den driftsansvarliges ansvar. De vedkommende myndighetene bør også treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at de berørte driftsansvarlige retter opp situasjonen, og for å forhindre ytterligere manglende overholdelse. Når de vedkommende myndighetene organiserer og gjennomfører undersøkelser og håndhevingstiltak, bør de ta behørig hensyn til mulige risikoer og sannsynligheten for bedrageri eller villedende praksis i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden.
89. Verifiseringen av overholdelsen av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden gjennom offentlig kontroll er avgjørende for å sikre at regelverkets mål faktisk nås i hele Unionen. Uregelmessigheter i en medlemsstats kontrollordninger kan i visse tilfeller i betydelig grad hindre at disse målene nås, og føre til at det oppstår risikoer for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, uavhengig av driftsansvarliges eller andre aktørers medvirkning eller ansvar, eller føre til situasjoner med omfattende alvorlig manglende overholdelse av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen, ved alvorlige uregelmessigheter i en medlemsstats kontrollordning, ha mulighet til å reagere ved å treffe tiltak for å begrense eller fjerne disse risikoene fra den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, i påvente av at den berørte medlemsstaten treffer de nødvendige tiltakene for å rette opp uregelmessigheten i kontrollordningen. Kommisjonen bør derfor gis gjennomføringsmyndighet.
90. Overtredelser av reglene i Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden og i denne forordning bør i alle medlemsstatene i Unionen omfattes av sanksjoner som er virkningsfulle, virker avskrekkende og står i forhold til overtredelsen; hvor strenge de skal være, avhenger blant annet av hvilken skade overtredelsene kan gjøre på menneskers helse, herunder i tilfeller der driftsansvarlige unnlater å samarbeide under en offentlig kontroll og i tilfeller der det er utarbeidet eller brukt falske eller villedende offisielle sertifikater eller attester. For at økonomiske sanksjoner mot overtredelser av reglene i form av bedrageri eller villedende praksis skal være tilstrekkelig avskrekkende, bør de fastsettes med mål om at de skal overstige verdien av den urettmessige fordel som er oppnådd ved slike overtredelser.
91. Hvem som helst bør kunne bringe nye opplysninger til de vedkommende myndighetene for å hjelpe dem med å påvise og ilegge sanksjoner for overtredelser av denne forordning og reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Mangel på klare framgangsmåter eller frykt for gjengjeldelse kan imidlertid virke avskrekkende på varslere. Rapportering av overtredelser av denne forordning er et nyttig verktøy for å sikre at en vedkommende myndighet kan klare å påvise og ilegge sanksjoner for overtredelser. Denne forordning bør derfor sikre at det finnes egnede ordninger slik at hvem som helst kan varsle de vedkommende myndighetene om mulige overtredelser av denne forordning, og slik at denne personen beskyttes mot gjengjeldelse.
92. Denne forordning omfatter områder som allerede omfattes av visse gjeldende rettsakter. For å unngå overlapping og for å opprette en enhetlig rettslig ramme bør følgende rettsakter oppheves og erstattes av denne forordning:
Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 854/2004²⁷, rådsdirektiv 89/608/EØF²⁸, 89/662/EØF²⁹, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF³⁰ og 97/78/EF og rådsvedtak 92/438/EØF³¹.
93. For å sikre sammenheng bør følgende rettsakter endres: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001³², rådsforordning (EF) nr. 1/2005³³, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005³⁴, forordning (EF) nr. 1069/2009, rådsforordning (EF) nr. 1099/2009³⁵, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009³⁶, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1151/2012³⁷ og rådsdirektiv 98/58/EF³⁸, 1999/74/EF³⁹, 2007/43/EF⁴⁰, 2008/119/EF⁴¹ og 2008/120/EF⁴².
94. I europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 652/2014⁴³ fastsettes en ramme for Unionens finansiering av tiltak i hele den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden på de områdene som kommer inn under den flerårige finansielle rammen for tidsrommet 2014–2020. Noen av disse rettsaktene og tiltakene er rettet mot å forbedre gjennomføringen av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet i hele Unionen. Forordning (EU) nr. 652/2014 bør endres for å ta hensyn til opphevingen av forordning (EF) nr. 882/2004 ved denne forordning.

95. Tatt i betraktning den særlige situasjonen til plantesektoren, som hittil ikke har vært gjenstand for samme grad av kontroll som andre varer i henhold til denne forordning, er det viktig at den nye ordningen innføres så smidig og problemfritt som mulig. Av den grunn er det nødvendig å innføre særlige bestemmelser om tidspunktet for vedtakelse av relevante delegerte rettsakter. Det er også klart at det for planter, planteprodukter og andre gjenstander som utgjør en lav risiko, er berettiget å unnta plantesektoren fra plikten til å utføre dokumentkontroll ved grensekontrollstasjoner samt tillate dokumentkontroll på en viss avstand fra grensekontrollstasjonen for planter, planteprodukter og andre gjenstander der slik kontroll på avstand kan gi en like stor sikkerhetsgrad.
96. For å endre henvisningene til europeiske standarder og vedlegg II og III til denne forordning for å ta hensyn til utviklingen i regelverket og den tekniske og vitenskapelige utviklingen, og for å utfylle denne forordning med særlige regler for offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet på de områdene forordningen omfatter, herunder regler for personalets kvalifikasjoner og opplæring, for de vedkommende myndighetenes ytterligere ansvarsområder og oppgaver, for de tilfellene der akkreditering av laboratorier ikke er påkrevd, for visse unntak fra offentlig kontroll ved grensene, for hvilke kriterier som skal brukes til å fastsette hyppigheten av identitetskontroll og fysisk kontroll, for fastsettelsen av de vilkårene som skal oppfylles av visse dyr eller varer som innføres til Unionen fra tredjestater, for ytterligere krav og oppgaver for EU-referanselaboratorier og EU-referansesentre og for ytterligere krav til nasjonale referanselaboratorier, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen. Det er særlig viktig at Kommisjonen gjennomfører relevante samråd under det forberedende arbeidet sitt, herunder på ekspertnivå, og at disse samrådene gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁴⁴. For å sikre lik deltaking i utarbeidingen av delegerte rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal ha systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som utarbeider delegerte rettsakter.
97. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet med hensyn til utpeking av EU-referanselaboratorier og EU-referansesentre for ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden og for dyrevelferd, vedtakelse av programmet for Kommisjonens kontroll i medlemsstatene og gjennomføring av hyppigere offentlig kontroll ved overtredelser av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden som krever samordnet bistand og oppfølging fra Kommisjonen.
98. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet med hensyn til regler og praktiske ordninger for revisjoner, formatet på sertifikater og andre dokumenter, opprettelse av databaserte systemer for informasjonsstyring, samarbeid mellom de driftsansvarlige og vedkommende myndigheter og mellom vedkommende myndigheter, tollmyndigheter og andre myndigheter, metodene for prøvetaking og laboratorieanalyser, -undersøkelser og -diagnostisering samt validering og tolking, sporbarhet, utarbeiding av lister over dyr eller varer som omfattes av kontrollen, samt en liste over stater eller regioner som kan eksportere visse dyr og varer til Unionen, forhåndsmelding om forsendelser, utveksling av opplysninger, grensekontrollstasjoner, isolasjon og karantene, godkjenning av kontroll som gjennomføres av tredjestater før eksport, tiltak for å begrense en risiko eller stanse en omfattende alvorlig manglende overholdelse med hensyn til visse dyr eller varer med opprinnelse i en tredjestat eller en region i en tredjestat, anerkjennelse av tredjestater eller regioner som gir garantier som er likeverdige med dem som brukes i Unionen, og oppheving av denne anerkjennelsen, opplæring og programmer for utveksling av personale mellom medlemsstatene, og for beredskapsplanene for næringsmidler og for jf. den generelle planen for krisehåndtering nevnt i artikkel 55 nr. 1 i forordning (EF) nr. 178/2002. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁴⁵.
99. Ettersom målet for denne forordning, som er å sikre en harmonisert tilnærming til offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av Unionens regelverk for den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av sin virkning, kompleksitet og grensekryssende og internasjonale karakter bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

1 EUT C 67 av 6.3.2014, s. 166.

2 EUT C 114 av 15.4.2014, s. 96.

3 Europaparlamentets holdning av 15. april 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning ved første behandling av 19. desember 2016 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Europaparlamentets holdning av 15. mars 2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

- 4 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet (EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1).
- 5 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/18/EF av 12. mars 2001 om utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer og om oppheving av rådsdirektiv 90/220/EØF (EFT L 106 av 17.4.2001, s. 1).
- 6 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003 av 22. september 2003 om genmodifiserte næringsmidler og fôr (EUT L 268 av 18.10.2003, s. 1).
- 7 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvarer- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes (EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1).
- 8 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1069/2009 av 21. oktober 2009 om fastsettelse av hygieneregler for animalske biprodukter og avlede produkter som ikke er beregnet på konsum, og om oppheving av forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 1).
- 9 Rådsdirektiv 2000/29/EF av 8. mai 2000 om beskyttelsestiltak mot innføring til Fellesskapet av organismer som er skadelige for planter eller planteprodukter og spredning av dem i Fellesskapet (EFT L 169 av 10.7.2000, s. 1).
- 10 Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 om kontrolltiltak som skal iverksettes med hensyn til visse stoffer og deres restmengder i levende dyr og animalske produkter, og om oppheving av direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF samt vedtak 89/187/EØF og 91/664/EØF (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).
- 11 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/128/EF av 21. oktober 2009 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak for å oppnå bærekraftig bruk av pesticider (EUT L 309 av 24.11.2009, s. 71).
- 12 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1308/2013 av 17. desember 2013 om opprettelse av en felles markedsordning for landbruksvarer og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 671).
- 13 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1306/2013 av 17. desember 2013 om finansiering, forvaltning og overvåking av den felles landbrukspolitikken og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 549).
- 14 Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).
- 15 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/1535 av 9. september 2015 om en informasjonsprosedyre for tekniske forskrifter og regler for informasjonssamfunnstjenester (EUT L 241 av 17.9.2015, s. 1).
- 16 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 765/2008 av 9. juli 2008 om fastsettelse av kravene til akkreditering og markedstilsyn for markedsføring av produkter, og om oppheving av forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 30).
- 17 Rådsdirektiv 97/78/EF av 18. desember 1997 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av produkter som innføres til Fellesskapet fra tredjestater (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 9).
- 18 Rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56).
- 19 Kommisjonsforordning (EF) nr. 669/2009 av 24. juli 2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 med hensyn til strengere offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse, og om endring av vedtak 2006/504/EF (EUT L 194 av 25.7.2009, s. 11).
- 20 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer (EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29).
- 21 Kommisjonsvedtak 2003/24/EF av 30. desember 2002 om utvikling av et integrert datasystem for veterinærmyndighetene (EFT L 8 av 14.1.2003, s. 44).
- 22 Kommisjonsvedtak 2004/292/EF av 30. mars 2004 om innføring av TRACES-systemet og om endring av vedtak 92/486/EØF (EUT L 94 av 31.3.2004, s. 63).
- 23 Rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked (EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29).
- 24 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/429 av 9. mars 2016 om smittsomme dyresykdommer og om endring og oppheving av visse rettsakter på dyrehelseområdet («dyrehelseregelverket») (EUT L 84 av 31.3.2016, s. 1).

- 25 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/2031 av 26. oktober 2016 om vernetiltak mot planteskadegjørere, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om oppheving av rådsdirektiv 69/464/EØF, [74/647/EØF](#), [93/85/EØF](#), [98/57/EF](#), [2000/29/EF](#), [2006/91/EF](#) og [2007/33/EF](#) (EUT L 317 av 23.11.2016, s. 4).
- 26 Europaparlaments- og rådsdirektiv [1999/93/EF](#) av 13. desember 1999 om en fellesskapsramme for elektroniske signaturer (EFT L 13 av 19.1.2000, s. 12).
- 27 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (EUT L 139 av 30.4.2004, s. 206).
- 28 Rådsdirektiv 89/608/EØF av 21. november 1989 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av veterinær- og avlsbestemmelsene (EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34).
- 29 Rådsdirektiv 89/662/EØF av 11. desember 1989 om veterinærkontroll ved handel innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked (EFT L 395 av 30.12.1989, s. 13).
- 30 Rådsdirektiv 96/93/EF av 17. desember 1996 om utstedelse av sertifikater for dyr og animalske produkter (EFT L 13 av 16.1.1997, s. 28).
- 31 Rådsvedtak 92/438/EØF av 13. juli 1992 om omlegging til edb-baserte veterinærrutiner ved import (SHIFT-prosjektet), om endring av direktiv 90/675/EØF, 91/496/EØF, 91/628/EØF og vedtak 90/424/EØF og om oppheving av vedtak 88/192/EØF (EFT L 243 av 25.8.1992, s. 27).
- 32 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati (EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1).
- 33 Rådsforordning (EF) nr. 1/2005 av 22. desember 2004 om vern av dyr under transport og tilknyttet virksomhet, og om endring av direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EUT L 3 av 5.1.2005, s. 1).
- 34 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 av 23. februar 2005 om grenseverdier for rester av pesticider i eller på næringsmidler og fôrvarer av vegetabilsk og animalsk opprinnelse, og om endring av rådsdirektiv 91/414/EØF (EUT L 70 av 16.3.2005, s. 1).
- 35 Rådsforordning (EF) nr. 1099/2009 av 24. september 2009 om vern av dyr på tidspunktet for avliving (EUT L 303 av 18.11.2009, s. 1).
- 36 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 av 21. oktober 2009 om omsetning av plantevernmidler og om oppheving av rådsdirektiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 av 24.11.2009, s. 1).
- 37 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1151/2012 av 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbruksvarer og næringsmidler (EUT L 343 av 14.12.2012, s. 1).
- 38 Rådsdirektiv 98/58/EF av 20. juli 1998 om vern av dyr som holdes for landbruksformål (EFT L 221 av 8.8.1998, s. 23).
- 39 Rådsdirektiv [1999/74/EF](#) av 19. juli 1999 om fastsettelse av minstestandarder for vern av verpehøner (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 53).
- 40 Rådsdirektiv [2007/43/EF](#) av 28. juni 2007 om fastsettelse av minsteregler for vern av slaktekyllinger (EUT L 182 av 12.7.2007, s. 19).
- 41 Rådsdirektiv [2008/119/EF](#) av 18. desember 2008 om fastsettelse av minstestandarder for vern av kalver (EUT L 10 av 15.1.2009, s. 7).
- 42 Rådsdirektiv [2008/120/EF](#) av 18. desember 2008 om fastsettelse av minstestandarder for vern av svin (EUT L 47 av 18.2.2009, s. 5).
- 43 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 652/2014 av 15. mai 2014 om bestemmelser for forvaltningen av utgifter i forbindelse med næringsmiddelkjeden og dyrs helse og velferd og i forbindelse med plantehelse og planteforneringsmateriale, om endring av rådsdirektiv 98/56/EF, [2000/29/EF](#) og [2008/90/EF](#), europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005, europaparlaments- og rådsdirektiv [2009/128/EF](#) og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 og om oppheving av rådsbeslutning [66/399/EØF](#), [76/894/EØF](#) og [2009/470/EF](#) (EUT L 189 av 27.6.2014, s. 1).
- 44 EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.
- 45 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

AVDELING I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Denne forordning fastsetter regler for
 - a. offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres av vedkommende myndigheter i medlemsstatene,
 - b. finansiering av offentlig kontroll,
 - c. administrativ bistand og samarbeid mellom medlemsstatene med sikte på riktig anvendelse av reglene nevnt i nr. 2,
 - d. Kommisjonens gjennomføring av kontroll i medlemsstatene og tredjestater,
 - e. vedtakelse av vilkår som skal oppfylles med hensyn til dyr og varer som innføres til Unionen fra en tredjestat,
 - f. opprettelse av et databasert informasjonssystem til styring av informasjon og data i forbindelse med offentlig kontroll.
2. Denne forordning gjelder for offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere overholdelsen av regler, uansett om de er fastsatt på unionsplan eller av medlemsstatene, med hensyn til anvendelse av Unionens regelverk på følgende områder:
 - a. Næringsmidler og næringsmiddeltrygghet, -integritet og -sunnhet i alle ledd i produksjon, foredling og distribusjon av næringsmidler, herunder regler som skal sikre god forretningsskikk innen handel og verne forbrukernes interesser og opplysning, samt framstilling og bruk av materialer og gjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler.
 - b. Utsetting i miljøet av genmodifiserte organismer (GMO) beregnet på næringsmiddel- og fôrproduksjon.
 - c. Fôr og fôrtrygghet i alle ledd i produksjon, foredling og distribusjon av fôr samt bruk av fôr, herunder regler som skal sikre god forretningsskikk innen handel og verne forbrukernes helse, interesser og opplysning.
 - d. Krav til dyrehelse.
 - e. Forebygging og begrensnings av risiko for menneskers og dyrs helse som følge av animalske biprodukter og avledede produkter.
 - f. Krav til dyrevelferd.
 - g. Vernetiltak mot planteskadegjørere.
 - h. Krav til omsetning og bruk av plantevernmidler og bærekraftig bruk av pesticider, med unntak av utstyr for spredning av pesticider.
 - i. Økologisk produksjon og merking av økologiske produkter.
 - j. Bruk og merking av beskyttede opprinnelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterte tradisjonelle spesialiteter.
3. Denne forordning gjelder også for offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere overholdelsen av kravene fastsatt i reglene nevnt i nr. 2, når disse kravene gjelder for dyr og varer som innføres til Unionen eller skal eksporteres fra Unionen.
4. Denne forordning gjelder ikke for offentlig kontroll som skal verifisere overholdelsen av
 - a. forordning (EU) nr. 1308/2013; denne forordning gjelder imidlertid for kontroll i henhold til artikkel 89 i forordning (EU) nr. 1306/2013, når denne kontrollen avdekker mulig bedrageri eller villedende praksis med hensyn til markedsføringsstandardene nevnt i artikkel 73–91 i forordning (EU) nr. 1308/2013,
 - b. europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/63/EU⁴⁶,
►M3
 - c. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/6⁴⁷; denne forordningen får imidlertid anvendelse på offentlig kontroll som skal verifisere overholdelsen av artikkel 118 nr. 1 i nevnte forordning.
◄M3

5. Artikkel 4, 5, 6 og 8, artikkel 12 nr. 2 og 3, artikkel 15, artikkel 18–27, 31–34, 37–42 og artikkel 78, artikkel 86–108, artikkel 112 bokstav b), artikkel 130 og artikkel 131–141 gjelder også for annen offentlig virksomhet som vedkommende myndigheter gjennomfører i samsvar med denne forordning eller med reglene nevnt i nr. 2 i denne artikkel.

46 Europaparlaments- og rådsdirektiv [2010/63/EU](#) av 22. september 2010 om vern av dyr som brukes til vitenskapelige formål (EUT L 276 av 20.10.2010, s. 33).

►M3

47 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/6 av 11. desember 2018 om legemidler til dyr og om oppheving av direktiv [2001/82/EF](#) (EUT L 4 av 7.1.2019, s. 43).

◄M3

Artikkel 2

Offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet

1. I denne forordning menes med «offentlig kontroll» den virksomhet som gjennomføres av vedkommende myndigheter, eller av organer med delegerte oppgaver eller fysiske personer som har fått delegert visse offentlige kontrolloppgaver i samsvar med denne forordning, for å verifisere at

- a. de driftsansvarlige overholder denne forordning og reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og
- b. at dyr eller varer oppfyller kravene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder for utstedelse av et offisielt sertifikat eller en offisiell attestasjon.

2. I denne forordning menes med «annen offentlig virksomhet» annen virksomhet enn offentlig kontroll som gjennomføres av vedkommende myndigheter, eller av organer med delegerte oppgaver eller av fysiske personer som har fått delegert en viss annen offentlig virksomhet i samsvar med denne forordning og med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder virksomhet rettet mot å stadfeste forekomsten av dyresykdommer eller planteskadegjørere, forebygge eller begrense spredningen av slike dyresykdommer eller planteskadegjørere, utrydde slike dyresykdommer eller planteskadegjørere, tildele tillatelser eller godkjenninger og utstede offisielle sertifikater eller offisielle attestasjoner.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «næringsmiddelregelverk» næringsmiddelregelverket som definert i artikkel 3 nr. 1 i forordning (EF) [nr. 178/2002](#),
2. «fôrvareregelverk» de lovene og forskriftene som gjelder fôr generelt og fôrtrygghet spesielt, på unionsplan eller nasjonalt plan i alle ledd i produksjon, foredling og distribusjon eller bruk av fôr,
3. «vedkommende myndigheter»
 - a. de sentrale myndighetene i en medlemsstat som har ansvar for å organisere offentlig kontroll og all annen offentlig virksomhet i samsvar med denne forordning eller med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
 - b. enhver annen myndighet som er gitt dette ansvaret,
 - c. når det er hensiktsmessig, tilsvarende myndigheter i en tredjestat,
4. «kontrollmyndighet for økologisk produksjon» en offentlig forvaltningsorganisasjon for økologisk produksjon og merking av økologiske produkter i en medlemsstat, som vedkommende myndigheter har overdratt hele eller deler av sin kompetanse til i forbindelse med gjennomføringen av forordning (EF) [nr. 834/2007](#)⁴⁸, herunder eventuelt en tilsvarende myndighet i en tredjestat eller en tilsvarende myndighet som driver virksomhet i en tredjestat,
5. «organ med delegerte oppgaver» en atskilt juridisk person som vedkommende myndigheter har delegert visse offentlige kontrolloppgaver eller visse oppgaver knyttet til annen offentlig virksomhet til,
6. «prosedyrer for verifisering av kontroll» de ordningene som innføres og de tiltakene som treffes av vedkommende myndigheter for å sikre at offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet er ensartet og effektiv,

7. «kontrollordning» en ordning som omfatter vedkommende myndigheter og de ressursene, strukturene, systemene og framgangsmåtene som er innført i en medlemsstat for å sikre at offentlig kontroll gjennomføres i samsvar med denne forordning og med reglene nevnt i artikkel 18–27,
8. «kontrollplan» en beskrivelse utarbeidet av vedkommende myndigheter med opplysninger om oppbygningen og organiseringen av den offentlige kontrollordningen og om hvordan ordningen fungerer, samt en detaljert plan for den offentlige kontrollen som i et gitt tidsrom skal gjennomføres på hvert av områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
9. «dyr» dyr som definert i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) 2016/429,
10. «dyresykdom» sykdom som definert i artikkel 4 nr. 16 i forordning (EU) 2016/429,
11. «varer» alt som omfattes av én eller flere av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, unntatt dyr,
12. «næringsmidler» næringsmidler som definert i artikkel 2 i forordning (EF) nr. 178/2002,
13. «fôr» fôr som definert i artikkel 3 nr. 4 i forordning (EF) nr. 178/2002,
14. «animalske biprodukter» animalske biprodukter som definert i artikkel 3 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1069/2009,
15. «avledede produkter» avledede produkter som definert i artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1069/2009,
16. «planter» planter som definert i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2016/2031,
17. «planteskadegjørere» skadegjørere som definert i artikkel 1 nr. 1 i forordning (EU) 2016/2031,
18. «plantevernmidler» plantevernmidler som nevnt i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1107/2009,
19. «produkter av animalsk opprinnelse» produkter av animalsk opprinnelse som definert i nr. 8.1 i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004⁴⁹,
20. «formeringsmateriale» formeringsmateriale som definert i artikkel 4 nr. 28 i forordning (EU) 2016/429,
21. «planteprodukter» planteprodukter som definert i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2016/2031,
22. «andre gjenstander» andre gjenstander som definert i artikkel 2 nr. 5 i forordning (EU) 2016/2031,
23. «fare» enhver agens eller tilstand som kan ha en skadevirkning på menneskers eller dyrs helse, på plantehelsen, dyrevelferden eller miljøet,
24. «risiko» en funksjon av sannsynligheten for en skadevirkning på menneskers eller dyrs helse, på plantehelsen, dyrevelferden eller miljøet og alvorlighetsgraden av denne virkningen som følge av en fare,
25. «offentlig attestering» framgangsmåten som vedkommende myndigheter bruker til å bekrefte at ett eller flere av kravene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 er overholdt,
26. «sertifikatutsteder»
 - a. enhver tjenestemann hos vedkommende myndigheter som har fått fullmakt fra disse myndighetene til å underskrive offisielle sertifikater, eller
 - b. enhver annen fysisk person som vedkommende myndigheter har gitt fullmakt til å underskrive offisielle sertifikater i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
27. «offisielt sertifikat» et papirdokument eller et elektronisk dokument som er underskrevet av sertifikatutstederen, og som bekrefter at ett eller flere av kravene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 er oppfylt,
28. «offisiell attestasjon» enhver etikett, ethvert merke eller enhver annen form for attestasjon som er utstedt av driftsansvarlige under vedkommende myndigheters tilsyn, gjennom særskilt offentlig kontroll, eller av de vedkommende myndighetene selv, og som bekrefter at ett eller flere av kravene fastsatt i denne forordning eller i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 er oppfylt,
29. «driftsansvarlig» enhver fysisk eller juridisk person som omfattes av én eller flere av forpliktelsene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
30. «revisjon» en systematisk og uavhengig undersøkelse for å fastslå om virksomhet og tilknyttede resultater av slik virksomhet er i samsvar med planlagte tiltak, og om disse tiltakene er gjennomført på en effektiv måte og er egnet til å nå målene,
31. «rangering» en klassifisering av driftsansvarlige på grunnlag av en vurdering av hvordan de oppfyller rangeringskriteriene,
32. «offentlig veterinær» en veterinær som gjennom ansettelse eller på annen måte er utpekt av en vedkommende myndighet, og som er tilstrekkelig kvalifisert til å gjennomføre offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet i samsvar med denne forordning og de relevante reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
33. «offentlig plantehelsekontrollør» en fysisk person som gjennom ansettelse eller på annen måte er utpekt av en vedkommende myndighet, og som har fått egnet opplæring til å gjennomføre offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet i samsvar med denne forordning og de relevante reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g),

34. «spesifisert risikomateriale» spesifisert risikomateriale som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav g) i forordning (EF) nr. 999/2001,
35. «lang reise» en lang reise som definert i artikkel 2 bokstav m) i forordning (EF) nr. 1/2005,
36. «utstyr for spredning av pesticider» utstyr for spredning av pesticider som definert i artikkel 3 nr. 4 i direktiv 2009/128/EF,
37. «forsendelse» et antall dyr eller en mengde varer som omfattes av samme offisielle sertifikat, offisielle attestasjon eller et annet dokument, som fraktes med samme transportmiddel og kommer fra samme territorium eller tredjestat og, med unntak av varer underlagt reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g), er av samme type, klasse eller betegnelse,
38. «grensekontrollstasjon» et sted med tilhørende anlegg som en medlemsstat har utpekt til å gjennomføre den offentlige kontrollen fastsatt i artikkel 47 nr. 1,
39. «utførselssted» en grensekontrollstasjon eller et annet sted som en medlemsstat har utpekt og der dyr som faller inn under virkeområdet for forordning (EF) nr. 1/2005, forlater Unionens tollområde,
40. «som innføres til Unionen» eller «innførsel til Unionen» enhver handling som innebærer at dyr og varer innføres til ett av de territoriene som er oppført i vedlegg I til denne forordning, fra steder utenfor disse territoriene, unntatt i forbindelse med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g) der nevnte uttrykk betyr å bringe varer inn på «Unionens territorium» som definert i artikkel 1 nr. 3 i forordning (EU) 2016/2031,
41. «dokumentkontroll» en undersøkelse av de offisielle sertifikatene, de offisielle attestasjonene og andre dokumenter, herunder dokumenter av handelsmessig art, som skal ledsage forsendelsen i henhold til reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, artikkel 56 nr. 1 eller gjennomføringsrettsakter vedtatt i samsvar med artikkel 77 nr. 3, artikkel 126 nr. 3, artikkel 128 nr. 1 og artikkel 129 nr. 1,
42. «identitetskontroll» en visuell kontroll for å verifisere at innholdet i og merkingen av en forsendelse, herunder merker på dyr, forseglinger og transportmidler, tilsvarer opplysningene i offisielle sertifikater, offisielle attestasjoner og andre dokumenter som ledsager forsendelsen,
43. «fysisk kontroll» en kontroll av dyr eller varer og, alt etter hva som er relevant, kontroll av emballasje, transportmiddel, merking og temperatur, prøvetaking med sikte på analyse, undersøkelse eller diagnostisering og all annen kontroll som er nødvendig for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
44. «transitt» forflytning fra en tredjestat til en annen tredjestat under tollmyndighetenes tilsyn gjennom ett av territoriene oppført på listen i vedlegg I, eller fra ett av territoriene oppført på listen i vedlegg I til et annet territorium oppført i vedlegg I etter passering gjennom territoriet til en tredjestat, unntatt i forbindelse med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g), der det menes ett av følgende:
 - a. forflytning fra en tredjestat til en annen tredjestat som definert i artikkel 1 nr. 3 første ledd i forordning (EU) 2016/2031, under tollmyndighetenes tilsyn gjennom «Unionens territorium» som definert i artikkel 1 nr. 3 i nevnte forordning, eller
 - b. forflytning fra «Unionens territorium» til en annen del av «Unionens territorium» som definert i artikkel 1 nr. 3 annet ledd i forordning (EU) 2016/2031, gjennom en tredjestats territorium som definert i artikkel 1 nr. 3 første ledd i nevnte forordning,
45. «tollmyndighetenes tilsyn» tollmyndighetenes tilsyn som definert i artikkel 5 nr. 27 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 952/2013⁵⁰,
46. «tollmyndighetenes kontroll» tollmyndighetenes kontroll som definert i artikkel 5 nr. 3 i forordning (EU) nr. 952/2013,
47. «holde tilbake» framgangsmåten som vedkommende myndigheter bruker for å sikre at dyr og varer som omfattes av offentlig kontroll, ikke flyttes eller endres ulovlig før det er truffet en beslutning om deres bestemmelsessted; den omfatter lagring hos driftsansvarlige i samsvar med instruksjoner fra og under tilsyn av vedkommende myndigheter,
48. «loggbok» dokumentet omhandlet i nr. 1–5 i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1/2005,
49. «offentlig kontrolltekniker» en representant for vedkommende myndigheter som har fått opplæring i samsvar med kravene fastsatt i artikkel 18, og som er ansatt for å utføre visse offentlige kontrolloppgaver eller visse oppgaver knyttet til annen offentlig virksomhet,
50. «kjøtt og spiselig slakteavfall» med henblikk på artikkel 49 nr. 2 bokstav a) i denne forordning, produktene oppført i underkapittel 0201–0208 i kapittel 2 i avsnitt I i del II i vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2658/87⁵¹,
51. «stempelmerke» et merke som påføres etter at den offentlige kontrollen nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav a) og c) er gjennomført, og som bekrefter at kjøttet er egnet til konsum.

48 Rådsforordning (EF) nr. 834/2007 av 28. juni 2007 om økologisk produksjon og merking av økologiske produkter og om oppheving av forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 av 20.7.2007, s. 1).

- 49 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55).
- 50 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 952/2013 av 9. oktober 2013 om fastsettelse av Unionens tollkodeks (EUT L 269 av 10.10.2013, s. 1).
- 51 Rådsforordning (EØF) nr. 2658/87 av 23. juli 1987 om toll- og statistikknomenklaturen og om den felles tolltariff (EFT L 256 av 7.9.1987, s. 1).

Avdeling II OFFENTLIG KONTROLL OG ANNEN OFFENTLIG VIRKSOMHET I MEDLEMSSTATENE

KAPITTEL I Vedkommende myndigheter

Artikkel 4

Utpeking av vedkommende myndigheter

1. For hvert av områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal medlemsstatene utpeke den eller de vedkommende myndigheter som skal gis ansvaret for å organisere eller gjennomføre offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet.
2. Dersom en medlemsstat gir ansvaret for å organisere eller gjennomføre offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet for ett og samme område til mer enn én vedkommende myndighet på nasjonalt, regionalt eller lokalt plan, eller dersom vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med nr. 1, i kraft av utpekingen har tillatelse til å overføre særlige ansvarsområder med hensyn til offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet til andre offentlige myndigheter, skal medlemsstaten
 - a. sikre hensiktsmessig og effektiv samordning mellom alle berørte myndigheter samt ensartet og effektiv offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet på hele sitt territorium, og
 - b. utpeke en sentral myndighet, i samsvar med medlemsstatenes forfatningsregler, med ansvar for å samordne samarbeidet og kontakten med Kommisjonen og med andre medlemsstater i forbindelse med offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres på hvert av områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
3. Vedkommende myndigheter med ansvar for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav i) kan gi visse ansvarsområder i forbindelse med offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet til én eller flere kontrollmyndigheter for økologisk produksjon. I slike tilfeller skal de tildele et kodennummer til hver enkelt av dem.
4. Medlemsstatene skal sikre at Kommisjonen underrettes om kontaktopplysninger og om eventuelle endringer med hensyn til
 - a. de vedkommende myndighetene som er utpekt i samsvar med nr. 1,
 - b. den sentrale myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 2 bokstav b),
 - c. kontrollmyndighetene for økologisk produksjon nevnt i nr. 3,
 - d. de organene med delegerte oppgaver som er nevnt i artikkel 28 nr. 1.

Medlemsstatene skal også gjøre de opplysningene som er nevnt i første ledd, tilgjengelige for offentligheten, herunder på internett.

Artikkel 5

Alminnelige forpliktelser for vedkommende myndigheter og kontrollmyndigheter for økologisk produksjon

1. Vedkommende myndigheter og kontrollmyndigheter for økologisk produksjon skal
 - a. ha innført framgangsmåter og/eller ordninger som sikrer at offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet er effektiv og hensiktsmessig,

- b. ha innført framgangsmåter og/eller ordninger som sikrer at offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet er upartisk, av god kvalitet og ensartet på alle plan,
- c. ha innført framgangsmåter og/eller ordninger som sikrer at personalet som gjennomfører offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, ikke har interessekonflikter,
- d. ha eller ha tilgang til tilstrekkelig laboratoriekapasitet til å gjøre analyser, undersøkelser og stille diagnoser,
- e. ha eller ha tilgang til tilstrekkelig med personale som har de kvalifikasjonene og den erfaringen som kreves for at offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet kan gjennomføres hensiktsmessig og effektivt,
- f. ha anlegg og utstyr som er egnet og forsvarlig vedlikeholdt, slik at personalet kan gjennomføre offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet hensiktsmessig og effektivt,
- g. ha rettslig myndighet til å gjennomføre offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet og treffe de tiltakene som er fastsatt i denne forordning og i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
- h. ha rettslige prosedyrer som sikrer at personalet har tilgang til driftsansvarliges anlegg og dokumenter slik at de kan utføre oppgavene sine på riktig måte,
- i. ha beredskapsplaner og være forberedt på å iverksette slike planer dersom det oppstår en nødsituasjon, eventuelt i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

2. Utpekingen av en offentlig veterinær skal være skriftlig og angi den offentlige kontrollen og annen offentlig virksomhet og tilknyttede oppgaver som utpekingen gjelder. Krav som pålegges personalet hos vedkommende myndigheter i henhold til denne forordning, herunder kravet om fravær av interessekonflikter, gjelder for alle offentlige veterinærer.

3. Utpekingen av en offentlig plantehelsekontrollør skal være skriftlig og angi den offentlige kontrollen og annen offentlig virksomhet og tilknyttede oppgaver som utpekingen gjelder. Krav som pålegges personalet hos vedkommende myndigheter i henhold til denne forordning, herunder kravet om fravær av interessekonflikter, gjelder for alle offentlige plantehelsekontrollører.

4. Personale som gjennomfører offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, skal
- a. få hensiktsmessig opplæring innenfor kompetanseområdet sitt, slik at de er i stand til å utføre oppgavene sine på en kompetent måte og gjennomføre offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet på en sammenhengende måte,
 - b. holde seg oppdatert innenfor kompetanseområdene sine og få regelmessig tilleggsopplæring etter behov, og
 - c. få opplæring i de emnene som er fastsatt i kapittel I i vedlegg II, og i hvilke forpliktelser de vedkommende myndighetene har som følge av denne forordning, alt etter hva som er relevant.

Vedkommende myndigheter, kontrollmyndigheter for økologisk produksjon og organer med delegerte oppgaver skal utarbeide og gjennomføre opplæringsprogrammer for å sikre at personale som gjennomfører offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, får opplæringen nevnt i bokstav a), b) og c).

5. Dersom det innenfor en vedkommende myndighet finnes mer enn én enhet som har kompetanse til å gjennomføre offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet, skal det sikres en effektiv og hensiktsmessig samordning og et effektivt og hensiktsmessig samarbeid mellom de forskjellige enhetene.

Artikkel 6

Revisjon av vedkommende myndigheter

1. For å sikre at de overholder denne forordning, skal de vedkommende myndighetene foreta interne revisjoner eller la seg underlegge revisjon, og de skal treffe egnede tiltak i lys av resultatene av disse revisjonene.
2. Revisjonene nevnt i nr. 1 skal være underlagt uavhengig gransking og gjennomføres på en åpen måte.

Artikkel 7

Klageadgang

Fysiske eller juridiske personer som de vedkommende myndighetene treffer beslutninger om i samsvar med artikkel 55, artikkel 66 nr. 3 og 6, artikkel 67, artikkel 137 nr. 3 bokstav b) og artikkel 138 nr. 1 og 2, skal ha rett til å klage i samsvar med nasjonal rett.

Retten til å klage skal ikke berøre de vedkommende myndighetenes forpliktelse til straks å gripe inn for å fjerne eller begrense risikoer for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen, dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, i samsvar med denne forordning og reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 8

Vedkommende myndigheters taushetsplikt

1. Med forbehold for nr. 3 skal de vedkommende myndighetene sikre at opplysninger som de innhenter når de utfører oppgavene sine i forbindelse med offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, ikke offentliggjøres for tredjeparter når opplysningene er av en slik art at de omfattes av taushetsplikt i henhold til nasjonal rett eller Unionens regelverk.

For dette formålet skal medlemsstatene sikre at det fastsettes en hensiktsmessig taushetsplikt for personale og andre personer som arbeider med offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet.

2. Nr. 1 gjelder også for kontrollmyndigheter for økologisk produksjon, organer med delegerte oppgaver og fysiske personer som har fått delegert visse offentlige kontrollopgaver, samt for offentlige laboratorier.

3. Med mindre offentliggjøring av opplysninger som omfattes av taushetsplikten nevnt i nr. 1, kan begrunnes med tvingende allmenne hensyn, og uten at det berører tilfeller der Unionens regelverk eller nasjonal rett krever offentliggjøring, skal slike opplysninger omfatte opplysninger hvis offentliggjøring ville undergrave

- a. formålet med inspeksjoner, undersøkelser eller revisjoner,
- b. vernet av forretningsinteressene til en driftsansvarlig eller en annen fysisk eller juridisk person, eller
- c. vernet av rettergang og juridisk rådgivning.

4. Når de vedkommende myndighetene skal avgjøre om offentliggjøring av opplysninger som omfattes av taushetsplikten nevnt i nr. 1, kan begrunnes med tvingende allmenne hensyn, skal de ta hensyn til blant annet mulige risikoer for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller for miljøet, samt arten, omfanget og graden av slike risikoer.

5. Taushetsplikten fastsatt i denne artikkel skal ikke hindre de vedkommende myndighetene i å offentliggjøre eller på annen måte gjøre tilgjengelig for offentligheten opplysninger om resultatene av offentlig kontroll av enkeltstående driftsansvarlige, forutsatt at, og uten at dette berører tilfeller der Unionens regelverk eller nasjonal rett krever offentliggjøring, følgende vilkår er oppfylt:

- a. Den berørte driftsansvarlige gis mulighet til å uttale seg om de opplysningene som den vedkommende myndigheten har til hensikt å offentliggjøre eller på annen måte gjøre tilgjengelig for offentligheten, før de blir offentliggjort eller frigitt, samtidig som det tas hensyn til hvor mye saken haster.
- b. Opplysningene som offentliggjøres eller på annen måte gjøres tilgjengelig for offentligheten, tar hensyn til eventuelle merknader fra den berørte driftsansvarlige eller offentliggjøres eller frigis sammen med slike merknader.

KAPITTEL II

Offentlig kontroll

Avsnitt I

Generelle krav

Artikkel 9

Alminnelige regler for offentlig kontroll

1. De vedkommende myndighetene skal regelmessig gjennomføre offentlig kontroll av alle driftsansvarlige på grunnlag av en risikovurdering og med passende hyppighet, samtidig som det tas hensyn til følgende:

- a. Påviste risikoer forbundet med
 - i. dyr og varer,
 - ii. virksomhet under den driftsansvarliges kontroll,
 - iii. beliggenheten til den driftsansvarliges virksomhet eller drift,
 - iv. bruken av produkter, prosesser, materialer eller stoffer som kan påvirke næringsmiddeltryggheten, næringsmidlers integritet og sunnhet, fortryggheten, dyrehelsen, dyrevelferden og plantehelsen, eller som, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, også kan ha en negativ innvirkning på miljøet.
- b. Opplysninger om sannsynligheten for at forbrukere kan bli villedet, særlig med hensyn til næringsmidlers art, identitet, egenskaper, sammensetning, mengde, holdbarhet, opprinnelsesstat eller opphavssted og framstillings- eller produksjonsmåte.
- c. Resultatene av tidligere offentlig kontroll av driftsansvarlige og deres overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
- d. Påliteligheten og resultatene av egne kontroller som er gjennomført av de driftsansvarlige, eller av en tredjepart på deres anmodning, herunder private kvalitetssikringsordninger dersom det er relevant, med henblikk på å stadfeste at reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 er overholdt.
- e. Opplysninger som kan tyde på manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

2. De vedkommende myndighetene skal gjennomføre offentlig kontroll regelmessig og med passende hyppighet på grunnlag av en risikovurdering, for å avdekke mulige tilsiktede overtredelser av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som følge av bedrageri eller villedende praksis, samtidig som de tar hensyn til opplysninger om slike overtredelser som er delt gjennom ordningene for administrativ bistand som er fastsatt i artikkel 102–108, og til eventuelle andre opplysninger som peker på muligheten for slike overtredelser.

3. Offentlig kontroll som gjennomføres før visse dyr og varer bringes i omsetning eller forflyttes, med sikte på utstedelse av de offisielle sertifikatene eller offisielle attestasjonene som kreves etter reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal som et vilkår for at dyrene eller varene skal kunne bringes i omsetning eller forflyttes, gjennomføres i samsvar med følgende:

- a. Reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
- b. De relevante delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene vedtatt av Kommisjonen i samsvar med artikkel 18–27.

4. Offentlig kontroll skal gjennomføres uten forhåndsvarsel, unntatt dersom et forhåndsvarsel er nødvendig for at den offentlige kontrollen skal kunne gjennomføres, og det er behørig begrunnet. Når det gjelder offentlig kontroll på anmodning fra den driftsansvarlige, kan den vedkommende myndigheten avgjøre om den offentlige kontrollen skal gjennomføres med eller uten forhåndsvarsel. Offentlig kontroll med forhåndsvarsel skal ikke være til hinder for offentlig kontroll uten forhåndsvarsel.

5. Offentlig kontroll skal i størst mulig grad gjennomføres med minst mulig administrativ byrde og driftsforstyrrelser for de driftsansvarlige, men uten at det virker negativt inn på kontrollens effektivitet.

6. De vedkommende myndighetene skal gjennomføre offentlig kontroll på samme måte, samtidig som det tas hensyn til behovet for å tilpasse kontrollen til særlige situasjoner, uansett om de berørte dyrene og varene

- a. er tilgjengelige på unionsmarkedet, enten de har sin opprinnelse i medlemsstaten der den offentlige kontrollen gjennomføres, eller i en annen medlemsstat,
- b. skal eksporteres fra Unionen eller
- c. innføres til Unionen.

7. Bestemmelsesmedlemsstatene kan i den grad det er absolutt nødvendig for organiseringen av den offentlige kontrollen, kreve at driftsansvarlige som mottar dyr eller varer fra en annen medlemsstat, melder fra om at slike dyr eller varer ankommer.

Artikkel 10

Driftsansvarlige, prosesser og virksomhet som er underlagt offentlig kontroll

1. I den grad det er nødvendig for å sikre at reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 overholdes, skal de vedkommende myndighetene gjennomføre offentlig kontroll av følgende:
 - a. Dyr og varer i alle ledd i produksjon, foredling, distribusjon og bruk.
 - b. Stoffer, materialer eller andre gjenstander som kan påvirke dyrs helse og dyrs og varers egenskaper og deres samsvar med gjeldende krav, i alle ledd i produksjon, foredling, distribusjon og bruk.
 - c. Driftsansvarlige med hensyn til virksomhet, herunder dyrehold, utstyr, transportmidler, lokaler og andre steder under deres kontroll i tillegg til omgivelsene deres, og av tilhørende dokumentasjon.
2. Uten at det berører reglene for eksisterende lister eller registre opprettet på grunnlag av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal de vedkommende myndighetene utarbeide og ajourføre en liste over driftsansvarlige. Dersom det allerede finnes en slik liste eller et slikt register for andre formål, kan den listen eller det registeret også brukes for denne forordnings formål.
3. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å endre denne forordning med hensyn til fastsettelse av kategoriene av driftsansvarlige som skal unntas fra listen over driftsansvarlige nevnt i nr. 2 i denne artikkel, dersom oppføring på en slik liste vil utgjøre en uforholdsmessig stor administrativ byrde for dem i forhold til risikoen knyttet til virksomheten deres.

Artikkel 11

Åpenhet i den offentlige kontrollen

1. Vedkommende myndigheter skal gjennomføre offentlig kontroll med en høy grad av åpenhet og skal minst én gang i året, blant annet gjennom offentliggjøring på internett, gjøre relevante opplysninger om organiseringen og gjennomføringen av den offentlige kontrollen tilgjengelige for offentligheten.

De skal også sikre regelmessig og rettidig offentliggjøring av opplysninger om følgende:

 - a. Typen, antallet og resultatet av offentlig kontroll.
 - b. Typen av og antallet påviste tilfeller av manglende overholdelse.
 - c. Typen av og antallet tilfeller der tiltak er truffet av de vedkommende myndighetene i samsvar med artikkel 138.
 - d. Typen av og antallet tilfeller der sanksjonene nevnt i artikkel 139 er ilagt.
2. De vedkommende myndighetene skal fastsette framgangsmåter for å sikre at eventuelle unøyaktigheter i opplysningene som gjøres tilgjengelige for offentligheten, blir behørig korrigert.
3. De vedkommende myndighetene kan offentliggjøre eller på annen måte gjøre tilgjengelig for offentligheten opplysninger om rangeringen av enkeltstående driftsansvarlige på grunnlag av resultatet av én eller flere offentlige kontroller, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
 - a. Rangeringskriteriene er objektive, gjennomsiktige og offentlig tilgjengelige.
 - b. Det er innført egnede ordninger for å sikre at rangeringsprosessen er rettferdig, ensartet og åpen.

Artikkel 12

Dokumenterte kontrollprosedyrer

1. De vedkommende myndighetene skal gjennomføre offentlig kontroll i samsvar med dokumenterte prosedyrer.

Disse prosedyrene skal omfatte de emneområdene som er fastsatt i kapittel II i vedlegg II, og inneholde instruksjoner til personalet som gjennomfører offentlig kontroll.

2. De vedkommende myndighetene skal ha innført prosedyrer for verifisering av kontroll.
3. De vedkommende myndighetene skal
 - a. treffe korrigerende tiltak i alle tilfeller der prosedyrene fastsatt i nr. 2 gjør det mulig å identifisere mangler, og
 - b. ved behov ajourføre de dokumenterte prosedyrene fastsatt i nr. 1.
4. Nr. 1, 2 og 3 gjelder også for organer med delegerte oppgaver og kontrollmyndigheter for økologisk produksjon.

Artikkel 13

Skriftlig dokumentasjon om offentlig kontroll

1. De vedkommende myndighetene skal utarbeide skriftlig dokumentasjon om all offentlig kontroll som de foretar. Dokumentasjonen kan være på papir eller i elektronisk form.

Dokumentasjonen skal inneholde

- a. en beskrivelse av formålet med den offentlige kontrollen,
- b. kontrollmetodene som brukes,
- c. resultatet av den offentlige kontrollen og
- d. dersom det er relevant, tiltak som de vedkommende myndighetene krever at den berørte driftsansvarlige treffer som følge av den offentlige kontrollen.

2. Med mindre det av hensyn til rettslige undersøkelser eller vernet av rettergangen kreves noe annet, skal driftsansvarlige som har vært gjenstand for offentlig kontroll, på anmodning få et eksemplar av dokumentasjonen fastsatt i nr. 1, unntatt når det er utstedt et offisielt sertifikat eller en offisiell attestasjon. Den driftsansvarlige skal umiddelbart informeres skriftlig av de vedkommende myndighetene om ethvert tilfelle av manglende overholdelse som blir avdekket ved den offentlige kontrollen.

3. Dersom den offentlige kontrollen krever at personale eller representanter for de vedkommende myndighetene er kontinuerlig eller regelmessig tilstede i den driftsansvarliges lokaler, skal dokumentasjonen fastsatt i nr. 1 utarbeides så hyppig at de vedkommende myndighetene og den driftsansvarlige kan bli

- a. regelmessig informert om overholdelsesnivået og
- b. umiddelbart informert om ethvert tilfelle av manglende overholdelse som blir avdekket ved den offentlige kontrollen.

4. Nr. 1, 2 og 3 gjelder også for organer med delegerte oppgaver, kontrollmyndigheter for økologisk produksjon og fysiske personer som har fått delegert visse offentlige kontrollopgaver.

Artikkel 14

Metoder og teknikker for offentlig kontroll

Metodene og teknikkene for offentlig kontroll skal omfatte følgende, alt etter hva som er relevant:

- a. En undersøkelse av de kontrollene som driftsansvarlige har innført, og resultatene av dem.
- b. En inspeksjon av
 - i. utstyr, transportmidler, lokaler og andre steder under deres kontroll og av omgivelsene deres.
 - ii. dyr og varer, herunder halvfabrikater, råstoffer, ingredienser, tekniske hjelpestoffer og andre produkter som brukes til tillaging og produksjon av varer, eller til føring eller behandling av dyr,
 - iii. produkter og metoder for rengjøring og vedlikehold,
 - iv. sporbarhet, merking, presentasjon, reklame og relevant emballasjemateriale, herunder materialer beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler.

- c. Kontroll av de hygieniske forholdene i den driftsansvarliges lokaler.
- d. En vurdering av framgangsmåtene for god framstillingspraksis, god hygienepraksis, god landbrukspraksis og av framgangsmåter som bygger på prinsippene om fareanalyse og kritiske styringspunkter (HACCP).
- e. En undersøkelse av dokumenter, sporbarhetsopplysninger og annen dokumentasjon som kan være relevante for vurderingen av overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder, dersom det er relevant, dokumenter som ledsager næringsmidler, fôr og alle stoffer eller materialer som bringes inn i eller føres ut av en virksomhet.
- f. Intervjuer med driftsansvarlige og personalet deres.
- g. Verifisering av målinger utført av driftsansvarlige og andre resultater av prøvinger.
- h. Prøvetaking, analyse, diagnostisering og prøvinger.
- i. Revisjon av driftsansvarlige.
- j. Annen virksomhet som kreves for å avdekke tilfeller av manglende overholdelse.

Artikkel 15

Driftsansvarliges forpliktelser

1. I den utstrekning det er nødvendig for å gjennomføre offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet, skal driftsansvarlige, når vedkommende myndigheter krever det, gi de vedkommende myndighetenes personale tilgang til
 - a. utstyr, transportmidler, lokaler og andre steder under deres kontroll og omgivelsene rundt,
 - b. de databaserte informasjonsstyringssystemene sine,
 - c. dyr og varer under deres kontroll,
 - d. dokumentene sine og eventuelle andre relevante opplysninger.
2. I forbindelse med offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet skal driftsansvarlige bistå og samarbeide med personalet hos de vedkommende myndighetene og kontrollmyndighetene for økologisk produksjon når de utfører oppgavene sine.
3. Den driftsansvarlige som har ansvar for en forsendelse som innføres til Unionen, skal i tillegg til forpliktelsene fastsatt i nr. 1 og 2 umiddelbart gjøre tilgjengelig alle opplysninger om dyrene og varene på papir eller i elektronisk form.
4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for samarbeidet og utvekslingen av opplysninger mellom driftsansvarlige og vedkommende myndigheter med hensyn til ankomst og avlesning av dyrene og varene nevnt i artikkel 47 nr. 1, dersom det er nødvendig for å sikre fullstendig identifisering og effektiv gjennomføring av offentlig kontroll av slike dyr og varer. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.
5. Med henblikk på artikkel 10 nr. 2 og med forbehold for artikkel 10 nr. 3 skal driftsansvarlige framlegge for de vedkommende myndighetene minst følgende ajourførte opplysninger:
 - a. Navn og juridisk form.
 - b. De spesifikke formene for virksomhet de utøver, herunder virksomhet som utøves ved hjelp av fjernkommunikasjonsmidler, og steder som er under deres kontroll.
6. De driftsansvarliges forpliktelser som er fastsatt i denne artikkel, gjelder også i tilfeller der offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet gjennomføres av offentlige veterinærer, offentlige plantehelsekontrollører, organer med delegerte oppgaver, kontrollmyndigheter og fysiske personer som har fått delegert visse offentlige kontrolloppgaver eller visse oppgaver knyttet til annen offentlig virksomhet.

Avsnitt II

Tilleggskrav til offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet på visse områder

Artikkel 16

Tilleggskrav

1. På de områdene som omfattes av reglene fastsatt i dette avsnittet, skal disse reglene gjelde i tillegg til de øvrige reglene fastsatt i denne forordning.

2. Når Kommisjonen vedtar delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter i henhold til dette avsnittet, skal den ta hensyn til følgende:

- a. De erfaringene som er gjort av vedkommende myndigheter og driftsansvarlige for næringsmiddel- og forforetak i forbindelse med bruken av framgangsmåtene nevnt i artikkel 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004⁵² og artikkel 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005⁵³.
- b. Den vitenskapelige og teknologiske utviklingen.
- c. Forbrukernes forventninger når det gjelder næringsmidlenes sammensetning og endringer i forbruksmønstrene for næringsmidler.
- d. De risikoene for menneskers og dyrs helse og plantehelse som er knyttet til dyr og varer.
- e. Opplysninger om mulige tilsiktede overtredelser som følge av bedrageri eller villedende praksis.

3. Når Kommisjonen vedtar delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter i henhold til dette avsnittet, og i den utstrekning dette ikke hindrer oppnåelsen av de målene som reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 etterstreber, skal Kommisjonen også ta hensyn til følgende:

- a. Behovet for å gjøre anvendelsen av de delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene lettere, samtidig som det tas hensyn til små foretaks art og størrelse.
- b. Behovet for å gjøre det mulig å fortsatt bruke tradisjonelle metoder i alle ledd i produksjon, foredling eller distribusjon av næringsmidler samt i produksjon av tradisjonelle næringsmidler.
- c. Behovene til driftsansvarlige med beliggenhet i regioner med særlige geografiske begrensninger.

⁵² Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene (EUT L 139 av 30.4.2004, s. 1).

⁵³ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 av 12. januar 2005 om fastsettelse av krav til forhygiene (EUT L 35 av 8.2.2005, s. 1).

Artikkel 17

Særlige definisjoner

I artikkel 18 menes med

- a. «under den offentlige veterinærens ansvar» at den offentlige veterinæren gir en offentlig kontrolltekniker i oppdrag å utføre en oppgave,
- b. «under den offentlige veterinærens tilsyn» at en oppgave utføres av en offentlig kontrolltekniker under den offentlige veterinærens ansvar, og at den offentlige veterinæren er til stede i lokalene den tiden det tar å utføre oppgaven,
- c. «kontroll ante mortem» verifiseringen, før slaktning, av kravene til menneskers og dyrs helse og dyrevelferd, herunder den kliniske undersøkelsen av hvert enkelt dyr dersom det er relevant, og verifiseringen av de opplysningene om næringsmiddelkjeden som er nevnt i avsnitt III i vedlegg II til forordning (EF) nr. 853/2004,
- d. «kontroll post mortem» verifiseringen på slakteriet eller i viltbehandlingsanlegget av overholdelsen av kravene med hensyn til
 - i. skrotter som definert i nr. 1.9 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 853/2004, og slakteavfall som definert i nr. 1.11 i nevnte vedlegg, for å avgjøre om kjøttet er egnet til konsum,
 - ii. sikker fjerning av spesifisert risikomateriale og
 - iii. dyrehelse og dyrevelferd.

Artikkel 18

Særlige regler for offentlig kontroll og for tiltak som treffes av vedkommende myndigheter i forbindelse med produksjon av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum

1. Offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning i forbindelse med produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum, skal omfatte verifisering av overholdelsen av kravene fastsatt i forordning (EF) nr. 852/2004, (EF) nr. 853/2004, (EF) nr. 1069/2009 og (EF) nr. 1099/2009, alt etter hva som er relevant.

2. Den offentlige kontrollen nevnt i nr. 1 som gjennomføres i forbindelse med produksjon av kjøtt, skal omfatte følgende:

- a. Kontroll ante mortem gjennomført på slakteriet av en offentlig veterinær som, med hensyn til forhåndsutvelgning av dyr, kan bistås av offentlige kontrollteknikere som har fått opplæring for dette formålet.
- b. Som unntak fra bokstav a), når det gjelder fjørfe og haredyr, kontroll ante mortem gjennomført av en offentlig veterinær, under den offentlige veterinærens tilsyn eller, dersom det foreligger tilstrekkelige garantier, under den offentlige veterinærens ansvar.
- c. Kontroll post mortem gjennomført av en offentlig veterinær, under den offentlige veterinærens tilsyn eller, dersom det foreligger tilstrekkelige garantier, under den offentlige veterinærens ansvar.
- d. Annen offentlig kontroll gjennomført på slakterier, nedskjæringsanlegg og viltbehandlingsanlegg av en offentlig veterinær, under den offentlige veterinærens tilsyn eller, dersom det foreligger tilstrekkelige garantier, under den offentlige veterinærens ansvar, for å verifisere overholdelsen av kravene med hensyn til
 - i. hygiene i kjøttproduksjon,
 - ii. forekomst av restmengder av veterinærpreparater og forurensende stoffer i produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum,
 - iii. revisjoner av god hygienep praksis og framgangsmåter basert på HACCP-prinsippene,
 - iv. laboratorieundersøkelser for å påvise forekomst av zoonotiske smittestoffer og dyresykdommer og for å verifisere samsvar med det mikrobiologiske kriteriet fastsatt i artikkel 2 bokstav b) i kommisjonsforordning (EF) nr. 2073/2005⁵⁴,
 - v. håndtering og sluttbehandling av animalske biprodukter og spesifisert risikomateriale,
 - vi. dyrehelse og dyrevelferd.

3. Den vedkommende myndigheten kan på grunnlag av en risikoanalyse tillate at slakteripersonalet bistår ved utførelsen av oppgaver i forbindelse med den offentlige kontrollen nevnt i nr. 2, i anlegg hvor fjørfe eller haredyr slaktes, eller at de i anlegg hvor andre dyrearter slaktes, utfører særlige prøvetakinger og undersøkelser knyttet til slik kontroll, forutsatt at personalet

- a. opptrer uavhengig av produksjonspersonalet på slakteriet,
- b. har fått hensiktsmessig opplæring i å utføre disse oppgavene, og
- c. utfører disse oppgavene i nærvær av og etter instruksjoner fra den offentlige veterinæren eller den offentlige kontrollteknikeren.

4. Dersom den offentlige kontrollen nevnt i nr. 2 bokstav a) og c) ikke har påvist noen mangler som kan gjøre kjøttet uegnet til konsum, skal stempelmerket påføres på tamme hov- og klovdyr, oppdrettsvilt av pattedyr (unntatt haredyr) og viltlevende storvilt, av den offentlige veterinæren, under den offentlige veterinærens tilsyn, under den offentlige veterinærens ansvar eller, i samsvar med vilkårene fastsatt i nr. 3, av slakteriets personale.

5. Den offentlige veterinæren skal fortsatt være ansvarlig for beslutningene som treffes etter en offentlig kontroll i henhold til nr. 2 og 4, selv om en offentlig kontrolltekniker er tildelt oppdraget med å utføre oppgaven.

► M3

6. Når den offentlige kontrollen nevnt i nr. 1 gjennomføres i forbindelse med levende muslinger, pigghuder, sekkedyr og sjønegler, skal de vedkommende myndighetene klassifisere produksjons- og gjenutleggingsområdene.

◄ M3

7. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til særlige regler for gjennomføring av den offentlige kontrollen nevnt i nr. 2–6 i denne artikkel om

- a. kriterier og vilkår for å bestemme, som unntak fra nr. 2 bokstav a), når kontrollen ante mortem i visse slakterier kan gjennomføres under en offentlig veterinærs tilsyn eller ansvar, forutsatt at unntakene ikke påvirker oppnåelsen av målene i denne forordning,
- b. kriterier og vilkår for å bestemme, for fjørfe og haredyr, når tilstrekkelige garantier er oppfylt til at offentlig kontroll kan gjennomføres under en offentlig veterinærs ansvar med hensyn til kontrollen ante mortem nevnt i nr. 2 bokstav b),
- c. kriterier og vilkår for å bestemme, som unntak fra nr. 2 bokstav a), når kontrollen ante mortem kan gjennomføres utenfor slakteriet ved nødslakting,
- d. kriterier og vilkår for å bestemme, som unntak fra nr. 2 bokstav a) og b), når kontrollen ante mortem kan gjennomføres på opprinnelsesenheten,
- e. kriterier og vilkår for å bestemme når tilstrekkelige garantier er oppfylt til at offentlig kontroll kan gjennomføres under en offentlig veterinærs ansvar med hensyn til kontrollen post mortem og revisjonen nevnt i nr. 2 bokstav c) og d),
- f. kriterier og vilkår for å bestemme, som unntak fra nr. 2 bokstav c), når den offentlige veterinæren skal gjennomføre kontrollen post mortem ved nødslakting,

►M3

- g. kriterier og vilkår for å bestemme, som unntak fra nr. 6, når produksjons- og gjenutleggingsområder ikke skal klassifiseres for:

- i. kamskjell og
- i. pigghuder og sjøsnegler som ikke er næringsfiltrerende,

◄M3

- h. særlige unntak med hensyn til *Rangifer tarandus*, *Lagopus* og *Lagopus mutus*, for å muliggjøre fortsatt bruk av veletablert lokal og tradisjonell sedvane og praksis, forutsatt at unntakene ikke påvirker oppnåelsen av målene i denne forordning,
- i. kriterier og vilkår for å bestemme, som unntak fra nr. 2 bokstav d), når den offentlige kontrollen i nedskjæringsanlegg kan gjennomføres av personale som de vedkommende myndighetene har utpekt til dette, og som har fått egnet opplæring,
- j. spesifikke minstekrav til personalet hos de vedkommende myndighetene og til offentlige veterinærer og offentlige kontrollteknikere for å sikre at de utfører oppgavene sine i henhold til denne artikkel på en tilfredsstillende måte, herunder spesifikke minstekrav til opplæring,
- k. relevante minstekrav til opplæring for slakteripersonale som bistår ved utførelsen av oppgaver i forbindelse med offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet i samsvar med nr. 3.

8. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede praktiske ordninger for gjennomføringen av den offentlige kontrollen nevnt i denne artikkel med hensyn til følgende:

- a. Særlige krav til gjennomføringen av offentlig kontroll og den samme minstehyppigheten for slik offentlig kontroll, samtidig som det tas hensyn til de særlige farene og risikoene som finnes i forbindelse med alle produkter av animalsk opprinnelse og de forskjellige prosessene de gjennomgår, der et minstenivå for offentlig kontroll er nødvendig for å håndtere kjente allmenne farer og risikoer som kan være forbundet med produkter av animalsk opprinnelse.

►M3

- b. Vilkårene for klassifisering og overvåking av klassifiserte produksjons- og gjenutleggingsområder for levende muslinger, pigghuder, sekkedyr og sjøsnegler.

◄M3

- c. Tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med spesifikke tilfeller av manglende overholdelse skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 137 nr. 2 og artikkel 138 nr. 2.
- d. De praktiske ordningene for kontrollene ante mortem og post mortem nevnt i nr. 2 bokstav a), b) og c), herunder de ensartede kravene som er nødvendige for å sikre oppfyllelse av tilstrekkelige garantier når den offentlige kontrollen gjennomføres under den offentlige veterinærens ansvar.
- e. De tekniske kravene til stempelmerket og de praktiske ordningene for påføringen av det.
- f. Særlige krav til gjennomføring av offentlig kontroll og samme minstehyppighet for slik offentlig kontroll av rå melk, melkeprodukter og fiskerivarer, der et minstenivå for offentlig kontroll er nødvendig for å håndtere kjente allmenne farer og risikoer som kan være forbundet med slike produkter.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

9. Samtidig som medlemsstatene oppfyller målene i denne forordning, særlig når det gjelder kravene til næringsmiddeltrygghet, kan de vedta nasjonale tiltak for å gjennomføre forsøksprosjekter som er begrenset i tid og omfang, med sikte på å vurdere alternative praktiske ordninger for gjennomføringen av offentlig kontroll av kjøttproduksjon. Disse nasjonale tiltakene skal meldes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 5 og 6 i direktiv (EU) 2015/1535. Resultatet av den vurderingen som foretas i forsøksprosjektene, skal meddeles Kommisjonen så snart det foreligger.

10. I henhold til artikkel 30 skal det være tillatt å delegere visse offentlige kontrolloppgaver nevnt i denne artikkel til én eller flere fysiske personer.

54 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2073/2005 av 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler (EUT L 338 av 22.12.2005, s. 1).

Artikkel 19

Særlige regler for offentlig kontroll og for tiltak som skal treffes av vedkommende myndigheter i forbindelse med restmengder av relevante stoffer i næringsmidler og fôr

1. Offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og c) skal omfatte offentlig kontroll som skal gjennomføres i et hvilket som helst ledd i produksjon, foredling og distribusjon, av relevante stoffer, herunder stoffer som skal brukes i materialer som kommer i kontakt med næringsmidler, forurensende stoffer og ikke-godkjente, forbudte eller uønskede stoffer som ved bruk eller forekomst i avlinger eller dyr, eller ved bruk i produksjon eller foredling av næringsmidler eller fôr, kan etterlate seg rester i næringsmidler eller fôr.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning ved å fastsette regler for gjennomføringen av den offentlige kontrollen nevnt i nr. 1 i denne artikkel og for tiltak som skal treffes av de vedkommende myndighetene etter slik offentlig kontroll. Disse delegerte rettsaktene skal fastsette regler for

- a. særlige krav til gjennomføringen av offentlig kontroll, herunder, dersom det er relevant, omfanget av prøver og i hvilket ledd i produksjonen, foredlingen og distribusjonen prøvene skal tas etter de metodene for prøvetaking og laboratorieanalyser som er fastsatt i samsvar med artikkel 34 nr. 6 bokstav a) og b), samtidig som det tas hensyn til de særlige farene og risikoene knyttet til stoffene nevnt i nr. 1 i denne artikkel,
- b. tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med manglende overholdelse eller mistanke om manglende overholdelse skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 137 nr. 2 og artikkel 138 nr. 2,
- c. tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med manglende overholdelse eller mistanke om manglende overholdelse i forbindelse med dyr og varer fra tredjestater, skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 65–72.

3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede praktiske ordninger for gjennomføringen av den offentlige kontrollen nevnt i nr. 1, og for tiltak som skal treffes av de vedkommende myndighetene etter slik offentlig kontroll, med hensyn til

- a. samme minstehyppighet for slik offentlig kontroll, samtidig som det tas hensyn til farene og risikoene knyttet til stoffene nevnt i nr. 1,
- b. særlige tilleggsordninger og særlig tilleggsinnhold utover det som er fastsatt i artikkel 110, med henblikk på utarbeidingen av de relevante delene av den flerårige nasjonale kontrollplanen (MANCP) fastsatt i artikkel 109 nr. 1,
- c. særlige praktiske ordninger for å ta i bruk ordningene for administrativ bistand fastsatt i artikkel 102–108.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

4. I henhold til artikkel 30 skal det være tillatt å delegere visse offentlige kontrolloppgaver nevnt i denne artikkel til én eller flere fysiske personer.

Artikkel 20

Særlige regler for offentlig kontroll og for tiltak som treffes av vedkommende myndigheter i forbindelse med dyr, produkter av animalsk opprinnelse, formeringsmateriale, animalske biprodukter og avledede produkter

1. Offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a), c), d) og e) skal omfatte offentlig kontroll som skal gjennomføres i et hvilket som helst ledd i produksjon, foredling og distribusjon, av dyr, produkter av animalsk opprinnelse, formeringsmateriale, animalske biprodukter og avledede produkter.
2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning ved å fastsette regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av dyr, produkter av animalsk opprinnelse, formeringsmateriale, animalske biprodukter og avledede produkter for å verifisere overholdelsen av unionsreglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav d) og e), og for tiltak som treffes av vedkommende myndigheter etter offentlig kontroll. Disse delegerte rettsaktene skal fastsette regler for
 - a. særlige krav til gjennomføringen av offentlig kontroll av dyr, produkter av animalsk opprinnelse og formeringsmateriale for å håndtere anerkjente farer og risikoer for menneskers og dyrs helse ved hjelp av offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere overholdelsen av de tiltakene for sykdomsforebygging og -bekjempelse som er fastsatt i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav d),
 - b. særlige krav til gjennomføringen av offentlig kontroll av animalske biprodukter og avledede produkter for å håndtere særlige farer og risikoer for menneskers og dyrs helse ved hjelp av offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav e),
 - c. tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med manglende overholdelse eller mistanke om manglende overholdelse skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 137 nr. 2 og artikkel 138 nr. 2.
3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede praktiske ordninger for gjennomføringen av den offentlige kontrollen nevnt i nr. 1 med hensyn til
 - a. samme minstepålitelighet for slik offentlig kontroll av dyr, produkter av animalsk opprinnelse og formeringsmateriale, der et minstenivå for offentlig kontroll er nødvendig for å håndtere kjente allmenne farer og risikoer for menneskers og dyrs helse ved hjelp av offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere overholdelsen av de tiltakene for sykdomsforebygging og -bekjempelse som er fastsatt i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav d), og
 - b. samme minstepålitelighet for slik offentlig kontroll av animalske biprodukter og avledede produkter, der et minstenivå for offentlig kontroll er nødvendig for å håndtere særlige farer og risikoer for menneskers og dyrs helse ved hjelp av offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav e).

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

4. I henhold til artikkel 30 skal det være tillatt å delegere visse offentlige kontrollopgaver nevnt i denne artikkel til én eller flere fysiske personer.

Artikkel 21

Særlige regler for offentlig kontroll og for tiltak som skal treffes av vedkommende myndigheter i forbindelse med krav til dyrevelferd

1. Offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav f) skal gjennomføres i alle relevante ledd i produksjon, foredling og distribusjon i hele den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden.

2. Offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av reglene som fastsetter krav til dyrevelferd for dyr ved transport, særlig av forordning (EF) nr. 1/2005, skal omfatte følgende:

- a. Ved lange reiser mellom medlemsstatene og til og fra tredjestater, offentlig kontroll før lasting for å kontrollere dyrenes skikkethet til transport.
- b. Ved lange reiser mellom medlemsstatene og til og fra tredjestater, for tamme hestedyr bortsett fra registrerte hestedyr, og tamdyr av storfe, sau, geit og svin, og før disse reisene:
 - i. offentlig kontroll av loggbøker for å verifisere at loggboken er realistisk og viser samsvar med forordning (EF) nr. 1/2005, og
 - ii. offentlig kontroll for å verifisere at transportøren angitt i loggboken har gyldig transportørgodkjenning, godkjenningsbevis for transportmiddelet for lange reiser og kompetansebevis for sjåfører og ledsagere.
- c. På grensekontrollstasjoner i henhold til artikkel 59 nr. 1 og på utførselssteder:
 - i. offentlig kontroll av dyrenes skikkethet til transport og av transportmiddelet for å verifisere overholdelsen av kapittel II i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1/2005 og, dersom det er relevant, kapittel VI i nevnte vedlegg,
 - ii. offentlig kontroll for å verifisere at transportørene overholder gjeldende internasjonale avtaler og har gyldige transportørgodkjenninger og kompetansebevis for sjåfører og ledsagere, og
 - iii. offentlig kontroll for å verifisere om tamme hestedyr og tamdyr av storfe, sau, geit og svin er blitt transportert eller skal transporteres på lange reiser.

3. Under gjennomføringen av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet skal de vedkommende myndighetene treffe nødvendige tiltak for å hindre eller begrense enhver forsinkelse mellom lasting av dyrene og avgangen deres og under transporten.

De vedkommende myndighetene skal ikke holde tilbake dyr under transport med mindre det er strengt nødvendig av hensyn til dyrevelferd eller dyrs eller menneskers helse. Dersom dyrene holdes tilbake under transport i mer enn to timer, skal de vedkommende myndighetene sikre at det legges hensiktsmessig til rette for stell av dyrene, og for at de om nødvendig føres, gis vann, lesses av og oppstalles.

4. Dersom manglende overholdelse fastslås etter den offentlige kontrollen nevnt i nr. 2 bokstav b), og organisatoren ikke utbedrer dette ved hjelp av nødvendige endringer i transporten før den lange reisen, skal de vedkommende myndighetene legge ned forbud mot den lange reisen.

5. Dersom de vedkommende myndighetene etter den offentlige kontrollen nevnt i nr. 2 bokstav c) fastslår at dyrene ikke er skikket til å fullføre turen, skal de gi ordre om at dyrene lesses av og får vann, fôr og hvile inntil de er skikket til å fortsette reisen.

6. Melding om manglende overholdelse av reglene nevnt i nr. 1 i denne artikkel med henblikk på artikkel 105 og 106 skal gis

- a. til medlemsstatene som har gitt godkjenning til transportøren,
- b. ved påvist manglende overholdelse av reglene som gjelder for transportmiddelet, til medlemsstaten som har innvilget godkjenningsbeviset for transportmiddelet,
- c. ved påvist manglende overholdelse av reglene som gjelder for sjåfører, til medlemsstaten som har utstedt sjåførens kompetansebevis.

7. I henhold til artikkel 30 skal det være tillatt å delegere visse offentlige kontrolloppgaver nevnt i denne artikkel til én eller flere fysiske personer.

8. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning ved å fastsette regler for gjennomføringen av offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av unionsreglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav f). Disse delegerte rettsaktene skal ta hensyn til risikoene for dyrevelferden i forbindelse med landbruksvirksomhet og transport samt slakt og avlaving av dyr, og fastsette regler for følgende:

- a. Særlige krav til gjennomføringen av slik offentlig kontroll for å håndtere risikoen forbundet med forskjellige dyrearter og transportmidler, og behovet for å hindre praksis som ikke overholder reglene, og for å begrense lidelse hos dyr.
- b. Tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med spesifikke tilfeller av manglende overholdelse skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 137 nr. 2 og artikkel 138 nr. 2.
- c. Verifisering av at kravene til dyrevelferd på grensekontrollstasjoner og utførselssteder og minstekravene for slike utførselssteder er oppfylt.

- d. Særlige kriterier og vilkår for å ta i bruk ordningene for administrativ bistand fastsatt i artikkel 102–108.
- e. I hvilke tilfeller og på hvilke vilkår offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av kravene til dyrevelferd kan omfatte bruk av særlige indikatorer for dyrevelferd basert på målbare ytelseskriterier, og utforming av slike indikatorer på grunnlag av vitenskapelig og teknisk dokumentasjon.

9. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede praktiske ordninger for offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere overholdelsen av unionsreglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav f) om fastsettelse av krav til dyrevelferd, og for tiltak truffet av de vedkommende myndighetene etter slik offentlig kontroll, med hensyn til

- a. samme minstehyppighet for slik offentlig kontroll der et minstenivå for offentlig kontroll er nødvendig for å håndtere risikoen forbundet med forskjellige dyrearter og transportmidler, og behovet for å hindre praksis som ikke overholder reglene, og for å begrense lidelse hos dyr, og
- b. de praktiske ordningene for utarbeiding av skriftlig dokumentasjon om gjennomført offentlig kontroll og hvor lenge slik dokumentasjon skal oppbevares.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 22

Særlige regler for offentlig kontroll og for tiltak som treffes av vedkommende myndigheter i forbindelse med plantehelse

1. Offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g) skal omfatte offentlig kontroll av skadegjørere, planter, planteprodukter og andre gjenstander samt av profesjonelle driftsansvarlige og andre personer som omfattes av disse reglene.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning ved å fastsette regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av planter, planteprodukter og andre gjenstander for å verifisere overholdelsen av unionsreglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g) som gjelder for slike varer, og for tiltak som treffes av de vedkommende myndighetene etter gjennomføringen av slik offentlig kontroll. Disse delegerte rettsaktene skal fastsette regler for

- a. særlige krav til gjennomføringen av slik offentlig kontroll av innførsel til og forflytning i Unionen av bestemte planter, planteprodukter og andre gjenstander som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g), for å håndtere anerkjente farer og risikoer for plantehelse som er forbundet med spesifikke planter, planteprodukter og andre gjenstander av en bestemt opprinnelse eller et bestemt opphav, og
- b. tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med spesifikke tilfeller av manglende overholdelse skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 137 nr. 2 og artikkel 138 nr. 2.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede praktiske ordninger for gjennomføringen av offentlig kontroll av planter, planteprodukter og andre gjenstander for å verifisere overholdelsen av unionsreglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g) som gjelder for disse varene, og for tiltak som treffes av de vedkommende myndighetene etter gjennomføringen av slik offentlig kontroll, med hensyn til følgende:

- a. Samme minstehyppighet for slik offentlig kontroll, der et minstenivå for offentlig kontroll er nødvendig for å håndtere kjente allmenne farer og risikoer for plantehelsen i forbindelse med spesifikke planter, planteprodukter og andre gjenstander av en bestemt opprinnelse eller et bestemt opphav.
- b. Samme hyppighet for de vedkommende myndighetenes offentlige kontroll av driftsansvarlige som har tillatelse til å utstede plantepass i samsvar med artikkel 84 nr. 1 i forordning (EU) 2016/2031, samtidig som det tas hensyn til hvorvidt de driftsansvarlige har innført en risikohåndteringsplan for skadegjørere jf. artikkel 91 i nevnte forordning, for de plantene, planteproduktene og andre gjenstandene som de produserer.
- c. Samme hyppighet for de vedkommende myndighetenes offentlige kontroll av driftsansvarlige som har tillatelse til å påføre merket nevnt i artikkel 96 nr. 1 i forordning (EU) 2016/2031, eller til å utstede den offisielle attestasjonen nevnt i artikkel 99 nr. 2 bokstav a) i nevnte forordning.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

4. I henhold til artikkel 30 skal det være tillatt å delegere visse offentlige kontrolloppgaver nevnt i denne artikkel til én eller flere fysiske personer.

Artikkel 23

Særlige regler for offentlig kontroll og for tiltak som treffes av vedkommende myndigheter i forbindelse med genmodifiserte organismer beregnet på næringsmiddel- og forproduksjon og genmodifiserte næringsmidler og genmodifisert fôr

1. Offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a), b) og c) skal omfatte offentlig kontroll av genmodifiserte organismer beregnet på næringsmiddel- og forproduksjon og av genmodifiserte næringsmidler og genmodifisert fôr, som gjennomføres i alle relevante ledd i produksjon, foredling og distribusjon i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning ved å fastsette regler for gjennomføringen av den offentlige kontrollen nevnt i nr. 1 i denne artikkel og for tiltak som skal treffes av de vedkommende myndighetene etter slik offentlig kontroll. Disse delegerte rettsaktene skal ta hensyn til behovet for å sikre et minstenivå for offentlig kontroll for å forhindre enhver praksis som er i strid med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav b), og skal fastsette følgende:

- a. Særlige krav til gjennomføringen av offentlig kontroll for å håndtere kjente allmenne farer og risikoer med hensyn til
 - i. forekomst i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden av genmodifiserte organismer beregnet på næringsmiddel- og forproduksjon og av genmodifiserte næringsmidler og genmodifisert fôr som ikke er tillatt i henhold til direktiv 2001/18/EF eller forordning (EF) nr. 1829/2003,
 - ii. dyrking av genmodifiserte organismer beregnet på næringsmiddel- og forproduksjon og riktig bruk av overvåkingsplanen nevnt i artikkel 13 nr. 2 bokstav e) i direktiv 2001/18/EF samt i artikkel 5 nr. 5 bokstav b) og i artikkel 17 nr. 5 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1829/2003.
- b. Tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med spesifikke tilfeller av manglende overholdelse skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 137 nr. 2 og artikkel 138 nr. 2.

3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede praktiske ordninger for gjennomføringen av den offentlige kontrollen nevnt i nr. 1, samtidig som det tas hensyn til behovet for å sikre et minstenivå for offentlig kontroll for å forhindre enhver praksis som er i strid med reglene for samme minstehyppighet for slik offentlig kontroll, der et minstenivå for offentlig kontroll er nødvendig for å håndtere kjente allmenne farer og risikoer med hensyn til

- a. forekomst i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden av genmodifiserte organismer beregnet på næringsmiddel- og forproduksjon og av genmodifiserte næringsmidler og genmodifisert fôr som ikke er tillatt i henhold til direktiv 2001/18/EF eller forordning (EF) nr. 1829/2003,
- b. dyrking av genmodifiserte organismer med henblikk på næringsmiddel- og forproduksjon og riktig bruk av overvåkingsplanen nevnt i artikkel 13 nr. 2 bokstav e) i direktiv 2001/18/EF samt i artikkel 5 nr. 5 bokstav b) og i artikkel 17 nr. 5 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1829/2003.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

4. I henhold til artikkel 30 skal det være tillatt å delegere visse offentlige kontrolloppgaver nevnt i denne artikkel til én eller flere fysiske personer.

Artikkel 24

Særlige regler for offentlig kontroll og for tiltak som treffes av vedkommende myndigheter i forbindelse med plantevernmidler

1. Offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav h) i denne forordning skal omfatte offentlig kontroll av aktive stoffer, beskyttende midler, synergister, formuleringsstoffer og hjelpestoffer som nevnt i artikkel 2 nr. 2 og 3 i forordning (EF) nr. 1107/2009.
 2. Med henblikk på å fastsette hyppigheten av den risikobaserte offentlige kontrollen nevnt i nr. 1 skal vedkommende myndigheter også ta hensyn til følgende:
 - a. Resultater av relevant overvåking, herunder overvåking av rester av pesticider, som gjennomføres i henhold til artikkel 32 nr. 2 i forordning (EF) nr. 396/2005 og artikkel 8 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF⁵⁵.
 - b. Opplysninger om ikke tillatte plantevernmidler, herunder ulovlig handel med plantevernmidler, og resultater av relevant kontroll gjennomført av myndighetene nevnt i artikkel 8 europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 649/2012⁵⁶.
 - c. Opplysninger om forgiftning forbundet med plantevernmidler, herunder tilgjengelige opplysninger i samsvar med artikkel 56 i forordning (EF) nr. 1107/2009, og opplysninger om reaksjoner ved helsemessige nødsituasjoner som gjøres tilgjengelig av organene nevnt i artikkel 45 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008⁵⁷.
 3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning ved å fastsette regler for gjennomføringen av den offentlige kontrollen nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Disse delegerte rettsaktene skal fastsette regler for
 - a. særlige krav til gjennomføringen av slik offentlig kontroll for å håndtere kjente allmenne farer og risikoer som kan oppstå i forbindelse med framstilling, omsetning, innførsel til Unionen, merking, emballering, transport, lagring og bruk av plantevernmidler, for å sikre trygg og bærekraftig bruk av slike midler, og for å bekjempe ulovlig handel med dem, og
 - b. tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med spesifikke tilfeller av manglende overholdelse skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 137 nr. 2 og artikkel 138 nr. 2.
 4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette nærmere regler for ensartede praktiske ordninger for gjennomføringen av den offentlige kontrollen av produktene nevnt i nr. 1 med hensyn til følgende:
 - a. Samme minstephyppighet for slik offentlig kontroll, der et minstenivå for offentlig kontroll er nødvendig for å håndtere kjente allmenne farer og risikoer som kan oppstå i forbindelse med framstilling, omsetning, innførsel til Unionen, merking, emballering, transport, lagring og bruk av plantevernmidler, for å sikre trygg og bærekraftig bruk av slike midler, og for å bekjempe ulovlig handel med dem.
 - b. Innsamling av opplysninger om samt overvåking og rapportering av tilfeller der det er mistanke om forgiftning forårsaket av plantevernmidler.
 - c. Innsamling av opplysninger om samt overvåking og rapportering av ikke tillatte plantevernmidler, herunder ulovlig handel med plantevernmidler.
- Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.
5. I henhold til artikkel 30 skal det være tillatt å delegere visse offentlige kontrolloppgaver nevnt i denne artikkel til én eller flere fysiske personer.

⁵⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

⁵⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 649/2012 av 4. juli 2012 om eksport og import av farlige kjemikalier (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 60).

⁵⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 av 16. desember 2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger, om endring og oppheving av direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF, og om endring av forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 av 31.12.2008 s. 1.)

Artikkel 25

Særlige regler for offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet i forbindelse med økologisk produksjon og merking av økologiske produkter

Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede praktiske ordninger for gjennomføringen av offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av reglene i artikkel 1 nr. 2 bokstav i) med hensyn til følgende:

- a. Særlige krav og tilleggsinnhold utover det som er fastsatt i artikkel 110, med henblikk på utarbeidingen av de relevante delene av den flerårige nasjonale kontrollplanen fastsatt i artikkel 109 nr. 1 samt særlig tilleggsinnhold utover rapporten fastsatt i artikkel 113.
- b. Særlige ansvarsområder og oppgaver for EU-referansesentrene i tillegg til dem som er fastsatt i artikkel 98.
- c. Praktiske ordninger for å ta i bruk ordningene for administrativ bistand fastsatt i artikkel 102–108, herunder utveksling av opplysninger om tilfeller av manglende overholdelse eller sannsynligheten for manglende overholdelse, mellom vedkommende myndigheter og organer med delegerte oppgaver.
- d. Metodene for prøvetaking samt for laboratorieanalyser og laboratorieundersøkelser, unntatt eventuelle regler som gjelder fastsettelse av terskelverdier.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 26

Særlige regler for offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som vedkommende myndigheter gjennomfører i forbindelse med beskyttede opprinnelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterte tradisjonelle spesialiteter

1. Som unntak fra artikkel 31 nr. 3 kan vedkommende myndigheter i forbindelse med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav j), dersom de har delegert beslutningene om tillatelse til å bruke et produkts registrerte navn, også delegere anvendelsen av følgende tiltak:
 - a. Påbud om at visse deler av den driftsansvarliges virksomhet skal være underlagt systematisk eller hyppigere offentlig kontroll.
 - b. Påbud om at den driftsansvarlige øker hyppigheten av egne kontroller.
 - c. Påbud om at etiketten endres for å samsvare med produktspesifikasjonene og overholde reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav j).
2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning ved å fastsette regler for gjennomføringen av offentlig kontroll for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav j). Disse delegerte rettsaktene skal fastsette regler for
 - a. krav, metoder og teknikker nevnt i artikkel 12 og 14 for offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere samsvar med produktspesifikasjoner og krav til merking,
 - b. særlige metoder og teknikker nevnt i artikkel 14 for offentlig kontroll som gjennomføres med henblikk på å sikre sporbarhet av varer og dyr som faller inn under virkeområdet for reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav j), i alle ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon, og med henblikk på å gi garantier om overholdelsen av disse reglene,
 - c. tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med spesifikke tilfeller av manglende overholdelse skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 138 nr. 1 og 2.
3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede praktiske ordninger for gjennomføringen av den offentlige kontrollen for å verifisere overholdelsen av reglene i artikkel 1 nr. 2 bokstav j) med hensyn til følgende:
 - a. Særlige praktiske ordninger for å ta i bruk ordningene for administrativ bistand fastsatt i artikkel 102–108, herunder utveksling av opplysninger om tilfeller av manglende overholdelse eller sannsynligheten for manglende overholdelse, mellom vedkommende myndigheter og organer med delegerte oppgaver.
 - b. Særlige rapporteringsplikter for organer med delegerte oppgaver.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

4. I henhold til artikkel 30 skal det være tillatt å delegere visse offentlige kontrolloppgaver nevnt i denne artikkel til én eller flere fysiske personer.

Artikkel 27

Særlige regler for offentlig kontroll og for tiltak som treffes av vedkommende myndigheter i forbindelse med nylig påviste risikoer forbundet med næringsmidler og fôr

1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning ved å fastsette regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av visse kategorier av næringsmidler eller fôr for å verifisere overholdelsen av unionsreglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a)–e), og for tiltak som skal treffes av de vedkommende myndighetene etter slik offentlig kontroll. Disse delegerte rettsaktene skal omfatte nylig påviste risikoer som næringsmidler eller fôr kan utgjøre for menneskers eller dyrs helse eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, eller slike risikoer som oppstår gjennom nye mønstre for produksjon eller forbruk av næringsmidler eller fôr, og som ikke kan håndteres effektivt i mangel av slike felles regler. Disse delegerte rettsaktene skal fastsette regler for

- a. ensartede særlige krav til gjennomføringen av offentlig kontroll for å håndtere særlige farer og risikoer forbundet med hver kategori av næringsmidler og fôr og de forskjellige prosessene disse gjennomgår, og
- b. tilfeller der de vedkommende myndighetene i forbindelse med spesifikke tilfeller av manglende overholdelse skal treffe ett eller flere av tiltakene nevnt i artikkel 137 nr. 2 og artikkel 138 nr. 2.

2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede praktiske ordninger for offentlig kontroll av visse kategorier av næringsmidler eller fôr for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a)–e), for å håndtere nylig påviste risikoer som næringsmidler eller fôr kan utgjøre for menneskers eller dyrs helse eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, eller slike risikoer som oppstår gjennom nye mønstre for produksjon eller forbruk av næringsmidler eller fôr, og som ikke kan håndteres effektivt i mangel av slike felles regler for samme minstehyppighet for slik offentlig kontroll, der et minstenivå for offentlig kontroll er nødvendig for å håndtere de særlige farene og risikoene forbundet med hver kategori av næringsmidler og fôr og de forskjellige prosessene disse gjennomgår. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

3. Når det foreligger behørig begrunnede tvingende hasteårsaker knyttet til alvorlig risiko for menneskers eller dyrs helse eller for miljøet, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 3.

KAPITTEL III

Delegering av visse av vedkommende myndigheters oppgaver

Artikkel 28

Vedkommende myndigheters delegering av visse offentlige kontrolloppgaver

1. Vedkommende myndigheter kan delegere visse offentlige kontrolloppgaver til ett eller flere organer med delegerte oppgaver eller til én eller flere fysiske personer i samsvar med vilkårene fastsatt i henholdsvis artikkel 29 og 30. Den vedkommende myndigheten skal sikre at organet med delegerte oppgaver eller den fysiske personen som har fått delegert slike oppgaver, har den nødvendige myndigheten til å utføre disse oppgavene effektivt.

2. Når en vedkommende myndighet eller en medlemsstat beslutter å delegere visse offentlige kontrolloppgaver som gjelder verifisering av overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav i), til ett eller flere organer med delegerte oppgaver, skal den tildele hvert organ med delegerte oppgaver et kodenummer og utpeke relevante myndigheter som har ansvar for godkjenningen av og tilsynet med disse organene.

Artikkel 29

Vilkår for delegering av visse offentlige kontrolloppgaver til organer med delegerte oppgaver

Delegeringen av visse offentlige kontrolloppgaver til et organ med delegerte oppgaver som nevnt i artikkel 28 nr. 1 skal være skriftlig og oppfylle følgende vilkår:

- a. Delegeringen inneholder en nøyaktig beskrivelse av de offentlige kontrolloppgavene som organet med delegerte oppgaver kan utføre, og av de vilkårene som gjelder når organet utfører dem.
- b. Organet med delegerte oppgaver
 - i. har den sakkunnskapen, det utstyret og den infrastrukturen som kreves for å utføre de offentlige kontrolloppgavene som er delegert til det,
 - ii. har et tilstrekkelig antall medarbeidere med egnede kvalifikasjoner og erfaring,
 - iii. er upartisk og har ikke noen interessekonflikter, og befinner seg fremfor alt ikke i en situasjon som direkte eller indirekte kan påvirke organets yrkesmoral med hensyn til å utføre de delegerte offentlige kontrolloppgavene på en upartisk måte,
 - iv. arbeider og er akkreditert i samsvar med standarder som er relevante for de aktuelle delegerte oppgavene, herunder standarden EN ISO/IEC 17020 «Krav til drift av ulike typer inspeksjonsorganer»,
 - v. har tilstrekkelig myndighet til å utføre de offentlige kontrolloppgavene som er delegert til det.
- c. Det er innført ordninger som sikrer en effektiv og hensiktsmessig samordning mellom de delegerende vedkommende myndighetene og organet med delegerte oppgaver.

Artikkel 30

Vilkår for delegering av visse offentlige kontrolloppgaver til fysiske personer

De vedkommende myndighetene kan delegere visse offentlige kontrolloppgaver til én eller flere fysiske personer dersom reglene fastsatt i artikkel 18–27 tillater det. En slik delegering skal være skriftlig og oppfylle følgende vilkår:

- a. Delegeringen inneholder en nøyaktig beskrivelse av de offentlige kontrolloppgavene som de fysiske personene kan utføre, og av de vilkårene som gjelder når de fysiske personene utfører dem.
- b. De fysiske personene
 - i. har den sakkunnskapen, det utstyret og den infrastrukturen som kreves for å utføre de offentlige kontrolloppgavene som er delegert til dem,
 - ii. har egnede kvalifikasjoner og erfaring,
 - iii. opptrer upartisk og har ikke noen interessekonflikter når det gjelder utførelsen av de offentlige kontrolloppgavene som er delegert til dem.
- c. Det er innført ordninger som sikrer en effektiv og hensiktsmessig samordning mellom de delegerende vedkommende myndighetene og de fysiske personene.

Artikkel 31

Vilkår for delegering av visse oppgaver knyttet til annen offentlig virksomhet

1. De vedkommende myndighetene kan delegere visse oppgaver knyttet til annen offentlig virksomhet til ett eller flere organer med delegerte oppgaver, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a. Reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 forbyr ikke slik delegering.
- b. Vilårene fastsatt i artikkel 29 er oppfylt, med unntak av dem som er fastsatt i bokstav b) iv).

2. De vedkommende myndighetene kan delegere visse oppgaver knyttet til annen offentlig virksomhet til én eller flere fysiske personer, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a. Reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 tillater slik delegering.
- b. Vilårene fastsatt i artikkel 30, som får tilsvarende anvendelse, er oppfylt.

3. De vedkommende myndighetene skal ikke delegere beslutningen om oppgavene fastsatt i artikkel 138 nr. 1 bokstav b) og artikkel 138 nr. 2 og 3, til et organ med delegerte oppgaver eller til en fysisk person.

Artikkel 32

Forpliktelser for organer med delegerte oppgaver og for fysiske personer

Organer med delegerte oppgaver eller fysiske personer som har fått delegert visse offentlige kontrolloppgaver i samsvar med artikkel 28 nr. 1), eller som har fått delegert visse oppgaver knyttet til annen offentlig virksomhet i samsvar med artikkel 31, skal

- a. med jevne mellomrom og når de vedkommende myndighetene ber om det, underrette de delegerende vedkommende myndighetene om resultatet av den offentlige kontrollen og annen offentlig virksomhet som de gjennomfører,
- b. umiddelbart underrette de delegerende vedkommende myndighetene når resultatet av den offentlige kontrollen viser manglende overholdelse eller gir anledning til å tro at manglende overholdelse forekommer, med mindre særlige ordninger mellom den vedkommende myndigheten og organet med delegerte oppgaver eller den berørte fysiske personen fastsetter noe annet, og
- c. gi de vedkommende myndighetene adgang til lokalene og anleggene sine samt samarbeide med og bistå dem.

Artikkel 33

Forpliktelser for delegerende vedkommende myndigheter

Vedkommende myndigheter som har delegert visse offentlige kontrolloppgaver til organer med delegerte oppgaver eller til fysiske personer i samsvar med artikkel 28 nr. 1), eller visse oppgaver knyttet til annen offentlig virksomhet til organer med delegerte oppgaver eller til fysiske personer i samsvar med artikkel 31, skal

- a. organisere revisjoner eller inspeksjoner av slike organer eller personer etter behov og uten overlapping, samtidig som det tas hensyn til eventuell akkreditering nevnt i artikkel 29 bokstav b) iv),
- b. umiddelbart tilbakekalle delegeringen helt eller delvis dersom
 - i. det er dokumentert at et slikt organ med delegerte oppgaver eller en slik fysisk person ikke utfører de oppgavene som er delegert til dem, på en skikkelig måte,
 - ii. organet med delegerte oppgaver eller den fysiske personen unnlater å treffe hensiktsmessige tiltak til rett tid for å utbedre påviste mangler, eller
 - iii. uavhengigheten eller upartiskheten til organet med delegerte oppgaver eller til den fysiske personen har vist seg å være utilbørlig påvirket.

Denne bokstav skal ikke hindre de vedkommende myndighetene i å tilbakekalle delegeringen av andre årsaker enn dem nevnt i denne forordning.

KAPITTEL IV

Prøvetaking, analyser, undersøkelser og diagnostisering

Artikkel 34

Metoder for prøvetaking, analyser, undersøkelser og diagnostisering

1. De metodene som brukes ved prøvetaking og laboratorieanalyser, -undersøkelser og -diagnostisering i forbindelse med offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, skal overholde unionsreglene som fastsetter disse metodene, eller ytelseskriteriene for disse metodene.

2. Når det ikke finnes slike unionsregler som nevnt i nr. 1, skal offentlige laboratorier i forbindelse med offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet bruke én av følgende metoder, avhengig av hva som er mest egnet for deres spesifikke behov med hensyn til analyser, undersøkelser og diagnostisering:

- a. Tilgjengelige metoder som overholder relevante internasjonalt anerkjente regler eller protokoller, herunder de som Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN) har godkjent, eller

relevante metoder som er utviklet eller anbefalt av EU-referanselaboratoriene, og validert i henhold til internasjonalt anerkjente vitenskapelige protokoller.

- b. Når det ikke finnes egnede regler eller protokoller som nevnt i bokstav a), metoder som overholder relevante regler fastsatt på nasjonalt plan eller, dersom det ikke finnes slike regler, relevante metoder som er utviklet eller anbefalt av nasjonale referanselaboratorier, og validert i henhold til internasjonalt anerkjente vitenskapelige protokoller, eller

relevante metoder som er utviklet og validert ved flere laboratorier eller internt ved ett laboratorium, i henhold til internasjonalt anerkjente vitenskapelige protokoller.

3. Dersom det er et presserende behov for laboratorieanalyser, laboratorieundersøkelser eller laboratoriediagnostikk, og ingen av metodene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel foreligger, kan det relevante nasjonale referanselaboratoriet eller, dersom ingen slike nasjonale referanselaboratorier finnes, andre laboratorier som er utpekt i samsvar med artikkel 37 nr. 1, bruke andre metoder enn dem som er nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel, fram til en egnet metode blir validert i henhold til internasjonalt anerkjente vitenskapelige protokoller.

4. Metodene som brukes til laboratorieanalyser, skal i den grad det er mulig kjennetegnes av de relevante kriteriene oppført i vedlegg III.

5. Prøver skal tas, håndteres og merkes på en slik måte at den rettslige, vitenskapelige og analytiske gyldigheten deres sikres.

6. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for:

- a. Metodene som brukes ved prøvetaking og ved laboratorieanalyser, -undersøkelser og -diagnostikk.
- b. Ytelseskriterier, analyse-, undersøkelses- eller diagnoseparametere, måleusikkerhet og framgangsmåter for validering av disse metodene.
- c. Tolkningen av analyse-, undersøkelses- og diagnostikkresultater.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 35

Uttalelse fra en annen sakkyndig

1. De vedkommende myndighetene skal sikre at driftsansvarlige hvis dyr eller varer blir gjenstand for prøvetaking, analyse, undersøkelse eller diagnostisering i forbindelse med offentlig kontroll, har rett til en uttalelse fra en annen sakkyndig for den driftsansvarliges regning.

Retten til uttalelse fra en annen sakkyndig skal gi den driftsansvarlige rett til å be om at dokumentasjonen fra prøvetakingen, analysen, undersøkelsen eller diagnostiseringen gjennomgås av en annen anerkjent sakkyndig med egnede kvalifikasjoner.

2. Dersom det er relevant, hensiktsmessig og teknisk mulig, samtidig som det særlig tas hensyn til utbredelsen og forekomsten av faren hos dyr eller i varer, til prøvenes eller varenes bederlighet og til mengden av tilgjengelig substrat, skal de vedkommende myndighetene

- a. når prøven tas, og dersom den driftsansvarlige ber om det, sikre at det tas en mengde som er tilstrekkelig til at en annen sakkyndig kan gi en uttalelse, og til at gjennomgåelsen nevnt i nr. 3 kan gjennomføres, dersom dette skulle være nødvendig, eller
- b. dersom det ikke er mulig å ta en tilstrekkelig mengde som nevnt i bokstav a), informere den driftsansvarlige om dette.

Dette nummer gjelder ikke ved vurdering av forekomsten av karanteneskadegjørere i planter, planteprodukter eller andre gjenstander for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav g).

3. Medlemsstatene kan beslutte at dersom det foreligger en tvist mellom vedkommende myndigheter og driftsansvarlige som skyldes uttalelsen fra en annen sakkyndig som nevnt i nr. 1, kan driftsansvarlige for egen regning be om en gjennomgåelse av dokumentasjonen fra den opprinnelige analysen, undersøkelsen eller diagnostiseringen og, dersom det er relevant, en ny analyse, undersøkelse eller diagnostisering utført av et annet offentlig laboratorium.

4. En søknad fra den driftsansvarlige om uttalelse fra en annen sakkyndig i henhold til nr. 1 i denne artikkel skal ikke berøre de vedkommende myndighetenes forpliktelse til straks å gripe inn for å fjerne eller begrense risikoene for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, i samsvar med denne forordning og reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 36

Prøvetaking av dyr og varer som tilbys for salg ved hjelp av fjernkommunikasjonsmidler

1. Når det gjelder dyr og varer som tilbys for salg ved hjelp av fjernkommunikasjonsmidler, kan prøver som de vedkommende myndighetene har bestilt fra driftsansvarlige uten å identifisere seg, brukes i en offentlig kontroll.

2. Når de vedkommende myndighetene er i besittelse av prøvene, skal de treffe alle tiltak for å sikre at de driftsansvarlige som de har bestilt prøvene fra i samsvar med nr. 1,

- a. er blitt informert om at det er tatt slike prøver i forbindelse med en offentlig kontroll og, dersom det er relevant, at prøvene analyseres eller undersøkes med henblikk på slik offentlig kontroll, og
- b. har mulighet til å utøve retten til uttalelse fra en annen sakkyndig som fastsatt i artikkel 35 nr. 1, dersom prøvene omhandlet i nevnte punkt blir analysert eller undersøkt.

3. Nr. 1 og 2 gjelder for organer med delegerte oppgaver og for fysiske personer som har fått delegert visse offentlige kontrolloppgaver.

Artikkel 37

Utpeking av offentlige laboratorier

1. De vedkommende myndighetene skal utpeke offentlige laboratorier til å utføre laboratorieanalyser, -undersøkelser og -diagnostisering i forbindelse med prøver som er tatt ved offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, i den medlemsstaten på hvis territorium disse vedkommende myndighetene er virksomme, eller i en annen medlemsstat eller i en tredjestat som er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

2. De vedkommende myndighetene kan utpeke et laboratorium som befinner seg i en annen medlemsstat eller i en tredjestat som er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, som et offentlig laboratorium, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a. Det er innført egnede ordninger slik at de vedkommende myndighetene kan gjennomføre revisjonene og inspeksjonene nevnt i artikkel 39 nr. 1, eller delegere gjennomføringen av slike revisjoner og inspeksjoner til de vedkommende myndighetene i medlemsstaten eller i tredjestaten som er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde der laboratoriet ligger.
- b. Laboratoriet er allerede utpekt som et offentlig laboratorium av vedkommende myndigheter i den medlemsstaten på hvis territorium det befinner seg.

3. Utpekingen av et offentlig laboratorium skal være skriftlig og inneholde en detaljert beskrivelse av følgende:

- a. Oppgavene som laboratoriet utfører som offentlig laboratorium.
- b. Vilkårene for hvordan det utfører oppgavene nevnt i bokstav a).
- c. Ordningene som er nødvendige for å sikre effektiv og hensiktsmessig samordning og samarbeid mellom laboratoriet og de vedkommende myndighetene.

4. De vedkommende myndighetene kan utpeke til offentlig laboratorium bare et laboratorium som
- har den sakkunnskapen, det utstyret og den infrastrukturen som kreves for å analysere, undersøke eller stille diagnoser i forbindelse med prøver,
 - har et tilstrekkelig antall medarbeidere med nødvendige kvalifikasjoner, opplæring og erfaring,
 - sikrer at oppgavene det har fått tildelt i henhold til nr. 1, utføres upartisk og uten interessekonflikter når det gjelder utøvelsen av laboratoriets oppgaver som offentlig laboratorium,
 - i rett tid kan levere resultatene av analysen, undersøkelsen eller diagnostiseringen som er utført med hensyn til prøver tatt ved offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, og
 - arbeider i samsvar med standarden EN ISO/IEC 17025 og er akkreditert i samsvar med nevnte standard av et nasjonalt akkrediteringsorgan som utøver sin virksomhet i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008.
5. Akkrediteringsområdet for et offentlig laboratorium som nevnt i nr. 4 bokstav e)
- skal omfatte de metodene for laboratorieanalyse, -undersøkelse og -diagnostisering som laboratoriet skal bruke i forbindelse med analyser, undersøkelser eller diagnostisering, når det fungerer som et offentlig laboratorium,
 - kan omfatte én eller flere metoder for laboratorieanalyse, -undersøkelse eller -diagnostisering eller grupper av metoder,
 - kan defineres på en fleksibel måte, slik at akkrediteringsområdet kan omfatte endrede versjoner av metodene som det offentlig laboratoriet brukte da akkrediteringen ble gitt, eller nye metoder i tillegg til disse metodene, på grunnlag av laboratoriets egne valideringer og uten at det er behov for en særlig vurdering fra det nasjonale akkrediteringsorganet før de endrede eller nye metodene tas i bruk.
6. Dersom ingen offentlige laboratorier som er utpekt i Unionen eller i en tredjestat som er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde i samsvar med nr. 1, har tilstrekkelig sakkunnskap, utstyr, infrastruktur og personale til å utføre nye eller spesielt uvanlige laboratorieanalyser, -undersøkelser eller -diagnostiseringer, kan de vedkommende myndighetene anmode et laboratorium eller et diagnosesenter som ikke oppfyller ett eller flere av kravene fastsatt i nr. 3 og 4, om å utføre disse analysene, undersøkelsene og diagnostiseringene.

Artikkel 38

Forpliktelser for offentlige laboratorier

1. Dersom resultatene av en analyse, undersøkelse eller diagnostisering i forbindelse med prøver tatt ved offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet, viser en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, eller gir anledning til å tro at manglende overholdelse forekommer, skal de offentlige laboratoriene umiddelbart informere de vedkommende myndighetene som utpekte dem til denne analysen, undersøkelsen eller diagnostiseringen, og, dersom det er relevant, organene med delegerte oppgaver eller de fysiske personene som har fått delegert oppgaver. I særordninger mellom vedkommende myndigheter, organer med delegerte oppgaver eller fysiske personer som har fått delegert oppgaver, og de offentlige laboratoriene kan det imidlertid fastsettes at disse opplysningene ikke trenger å framlegges umiddelbart.
2. På anmodning fra EU-referanselaboratoriet eller det nasjonale referanselaboratoriet skal offentlige laboratorier delta i sammenlignende undersøkelser eller sammenlignende laboratorieprøving foretatt ved flere laboratorier i forbindelse med de analysene, undersøkelsene eller diagnostiseringene de gjennomfører som offentlig laboratorium.
3. Offentlige laboratorier skal på anmodning fra de vedkommende myndighetene gjøre tilgjengelig for offentligheten navnene på de metodene som brukes i analyser, undersøkelser eller diagnostiseringer som gjennomføres innenfor rammen av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet.
4. Offentlige laboratorier skal på anmodning fra de vedkommende myndighetene sammen med resultatene angi hvilken metode som er brukt for hver enkelt analyse, undersøkelse eller diagnostisering som er gjennomført innenfor rammen av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet.

Artikkel 39

Revisjon av offentlige laboratorier

1. De vedkommende myndighetene skal regelmessig og hver gang de mener at revisjon er påkrevd, organisere en revisjon av de offentlige laboratoriene som de har utpekt i samsvar med artikkel 37 nr. 1, med mindre de anser slik revisjon som overflødig med hensyn til akkrediteringsvurderingen nevnt i artikkel 37 nr. 4 bokstav e).
2. De vedkommende myndighetene skal umiddelbart tilbakekalle utpekingen av et offentlig laboratorium, enten fullstendig eller for bestemte oppgaver, dersom laboratoriet unnlater å treffe egnede korrigerende tiltak i rett tid når resultatene av en revisjon i henhold til nr. 1, avdekker noe av følgende:
 - a. Laboratoriet oppfyller ikke lenger vilkårene fastsatt i artikkel 37 nr. 4 og 5.
 - b. Det oppfyller ikke forpliktelsene fastsatt i artikkel 38.
 - c. Det oppnår dårlige resultater ved de sammenlignende undersøkelser ved flere laboratorier som er nevnt i artikkel 38 nr. 2.

Artikkel 40

Unntak fra vilkåret om obligatorisk akkreditering for visse offentlige laboratorier

1. Som unntak fra artikkel 37 nr. 4 bokstav e) kan de vedkommende myndighetene utpeke følgende som offentlige laboratorier, uansett om de oppfyller vilkåret fastsatt i nevnte bokstav eller ikke:
 - a. Laboratorier
 - i. hvis eneste virksomhet er å påvise trikiner i kjøtt,
 - ii. som bare bruker metodene for påvisning av trikiner nevnt i artikkel 6 i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1375⁵⁸,
 - iii. som utfører påvisning av trikiner under tilsyn av de vedkommende myndighetene eller av et offentlig laboratorium utpekt i samsvar med artikkel 37 nr. 1 og akkreditert i samsvar med standarden EN ISO/IEC 17025 for bruk av metodene nevnt i nr. ii) i denne bokstav, og
 - iv. som deltar regelmessig og har tilfredsstillende resultater ved de sammenlignende undersøkelser eller sammenlignende laboratorieprøvingene foretatt ved flere laboratorier som organiseres av de nasjonale referanselaboratoriene for de metodene de bruker til å påvise trikiner.
 - b. Laboratorier som bare utfører analyser, undersøkelser eller diagnostiseringer innenfor rammen av annen offentlig virksomhet, forutsatt at de
 - i. bare bruker metodene for laboratorieanalyse, -undersøkelse og -diagnostisering nevnt i artikkel 34 nr. 1 og i artikkel 34 nr. 2 bokstav a) eller b),
 - ii. utfører analysene, undersøkelsene eller diagnostiseringene under tilsyn av de vedkommende myndighetene eller av de nasjonale referanselaboratoriene i forbindelse med metodene de bruker,
 - iii. deltar regelmessig og har tilfredsstillende resultater ved de sammenlignende undersøkelser eller sammenlignende laboratorieprøvingene foretatt ved flere laboratorier som organiseres av de nasjonale referanselaboratoriene i forbindelse med metodene de bruker, og
 - iv. har et kvalitetssikringssystem som sikrer holdbare og pålitelige resultater fra metodene som brukes til laboratorieanalyser, -undersøkelser og diagnostisering.
2. Dersom metodene som brukes av laboratoriene nevnt i nr. 1 bokstav b) i denne artikkel, krever at resultatet av laboratorieanalysen, -undersøkelsen eller -diagnostiseringen bekreftes, skal den bekreftende analysen, undersøkelsen eller diagnostiseringen utføres av et offentlig laboratorium som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 37 nr. 4 bokstav e).
3. De offentlige laboratoriene som er utpekt i samsvar med nr. 1, skal ligge i de medlemsstatene på hvis territorium de vedkommende myndighetene som utpekte dem, befinner seg.

⁵⁸ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1375 av 10. august 2015 om fastsettelse av særlige regler for offentlig kontroll av trikiner i kjøtt (EUT L 212 av 11.8.2015, s. 7).

Artikkel 41

Myndighet til å vedta unntak fra vilkåret om obligatorisk akkreditering av alle metoder for laboratorieanalyse, -undersøkelse og -diagnostisering som brukes av offentlige laboratorier

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 37 nr. 1 kan utpeke som offentlige laboratorier laboratorier som ikke oppfyller vilkårene nevnt i artikkel 37 nr. 4 bokstav e) med hensyn til alle metodene de bruker ved offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet, forutsatt at disse laboratoriene oppfyller følgende vilkår:

- a. De driver virksomhet og er akkreditert i samsvar med standarden EN ISO/IEC 17025 for én eller flere metoder som ligner og er representative for de andre metodene de bruker.
- b. De gjør regelmessig og utstrakt bruk av metodene de er akkreditert for i henhold til bokstav a) i denne artikkel, unntatt, når det gjelder området som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g), dersom det ikke finnes en validert metode for påvisning av de bestemte planteskadegjørerne nevnt i artikkel 34 nr. 1 og 2.

Artikkel 42

Midlertidige unntak fra vilkårene om obligatorisk akkreditering av offentlige laboratorier

1. Som unntak fra artikkel 37 nr. 5 bokstav a) kan de vedkommende myndighetene midlertidig utpeke et eksisterende offentlig laboratorium som offentlig laboratorium i samsvar med artikkel 37 nr. 1 for bruk av en metode for laboratorieanalyse, -undersøkelse eller -diagnostisering som det ikke er akkreditert for i henhold til artikkel 37 nr. 4 bokstav e),

- a. når bruken av denne metoden er et nytt krav i unionsreglene,
- b. når endringer i en metode krever en ny akkreditering eller en utvidelse av området for akkrediteringen som det offentlige laboratoriet har fått, eller
- c. i tilfeller der behovet for å bruke metoden skyldes en nødssituasjon eller en ny risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen, dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.

2. Den midlertidige utpekingen nevnt i nr. 1 skal være underlagt følgende vilkår:

- a. Det offentlige laboratoriet er allerede akkreditert i samsvar med standarden EN ISO/IEC 17025 for bruk av en metode som ligner på den som ikke inngår i akkrediteringsområdet.
- b. Det offentlige laboratoriet har innført et kvalitetssikringssystem for å sikre holdbare og pålitelige resultater når det brukes en metode som ikke inngår i det eksisterende akkrediteringsområdet.
- c. Analysene, undersøkelsene eller diagnostiseringene utføres under tilsyn av de vedkommende myndighetene eller det nasjonale referanselaboratoriet for denne metoden.

3. Den midlertidige utpekingen fastsatt i nr. 1 skal vare i høyst ett år. Den kan forlenges én gang med ytterligere ett år.

4. De offentlige laboratoriene som er utpekt i samsvar med nr. 1, skal ligge i de medlemsstatene på hvis territorium de vedkommende myndighetene som utpekte dem, befinner seg.

KAPITTEL V

Offentlig kontroll av dyr og varer som innføres til Unionen

Artikkel 43

Offentlig kontroll av dyr og varer som innføres til Unionen

Offentlig kontroll av dyr og varer som innføres til Unionen, skal organiseres på grunnlag av en risikovurdering. Når det gjelder dyr og varer nevnt i artikkel 47 og 48, skal slik offentlig kontroll gjennomføres i samsvar med artikkel 47–64.

Avsnitt I

Andre dyr og varer enn dem som omfattes av offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner i henhold til avsnitt II

Artikkel 44

Offentlig kontroll av andre dyr og varer enn dem som omfattes av offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner i henhold til avsnitt II

1. For å sikre at reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 overholdes, skal vedkommende myndigheter gjennomføre offentlig kontroll regelmessig, på grunnlag av en risikovurdering og med passende hyppighet, av dyr og varer som innføres til Unionen, og som ikke omfattes av artikkel 47 og 48.
2. I forbindelse med dyrene og varene nevnt i nr. 1 skal en passende hyppighet for den offentlige kontrollen fastsettes samtidig som det tas hensyn til følgende:
 - a. Risikoene for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, som er forbundet med ulike typer dyr og varer.
 - b. Eventuelle opplysninger om sannsynligheten for at forbrukere kan bli villedet, særlig med hensyn til varenes art, identitet, egenskaper, sammensetning, mengde, holdbarhet, opprinnelsesstat eller opphavssted og framstillings- eller produksjonsmåte.
 - c. Historikken med hensyn til overholdelse av kravene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som gjelder for de aktuelle dyrene eller varene
 - i. i tredjestaten og opprinnelsesvirksomheten eller på produksjonsstedet, avhengig av hva som er relevant,
 - ii. hos eksportøren,
 - iii. hos den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen.
 - d. Kontrollene som allerede er gjennomført av de aktuelle dyrene og varene.
 - e. De garantiene som de vedkommende myndighetene i opprinnelsestredjestaten har gitt med hensyn til at dyr og varer oppfyller de kravene som er fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, eller krav som anses for å være minst likeverdige.
3. Den offentlige kontrollen fastsatt i nr. 1 skal gjennomføres på et egnet sted innenfor Unionens tollområde, herunder
 - a. stedet for innførsel til Unionen,
 - b. en grensekontrollstasjon,
 - c. stedet for frigivelse for fri omsetning i Unionen,
 - d. lagrene og lokalene til den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen,
 - e. bestemmelsesstedet.
4. Uten hensyn til nr. 1 og 3 skal de vedkommende myndighetene gjennomføre offentlig kontroll av følgende på grensekontrollstasjoner og andre steder for innførsel til Unionen når de har grunn til å tro at deres innførsel til Unionen kan utgjøre en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet:
 - a. Transportmidler, herunder tomme.
 - b. Emballasje, herunder paller.
5. De vedkommende myndighetene kan også gjennomføre offentlig kontroll av varer som er underlagt én av tollprosedyrene definert i artikkel 5 nr. 16 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) nr. 952/2013, og som er i midlertidig lagring som definert i artikkel 5 nr. 17 i nevnte forordning.

Artikkel 45

Typer av offentlig kontroll av andre dyr og varer enn dem som omfattes av offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner i henhold til avsnitt II

1. Når offentlig kontroll gjennomføres i samsvar med artikkel 44 nr. 1, skal den
 - a. alltid omfatte dokumentkontroll, og
 - b. omfatte identitetskontroll og fysisk kontroll avhengig av risikoen for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.
2. De vedkommende myndighetene skal utføre de fysiske kontrollene nevnt i nr. 1 bokstav b) under egnede forhold som gjør det mulig å foreta undersøkelser på riktig måte.
3. Dersom dokumentkontrollene, identitetskontrollene eller de fysiske kontrollene nevnt i nr. 1 i denne artikkel viser at dyr og varer ikke overholder reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, gjelder artikkel 66 nr. 1, 3 og 5, artikkel 67, 68 og 69, artikkel 71 nr. 1 og 2, artikkel 72 nr. 1 og 2 og artikkel 137 og 138.
4. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår vedkommende myndigheter kan be driftsansvarlige om å melde fra om ankomsten av visse varer som innføres til Unionen.

Artikkel 46

Prøver tatt av andre dyr og varer enn dem som omfattes av offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner i henhold til avsnitt II

1. Når det tas prøver av dyr og varer, skal de vedkommende myndighetene, uten at det berører artikkel 34–42,
 - a. informere de berørte driftsansvarlige og, dersom det er relevant, tollmyndighetene, og
 - b. avgjøre om dyrene eller varene skal holdes tilbake i påvente av resultatene av analysen, undersøkelsen eller diagnostiseringen, eller om de kan frigis, forutsatt at sporbarheten til dyrene eller varene er sikret.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter
 - a. innføre de framgangsmåtene som er nødvendige for å sikre sporbarheten til dyrene eller varene nevnt i nr. 1 bokstav b), og
 - b. angi hvilke dokumenter som skal ledsage dyrene eller varene nevnt i nr. 1 når de vedkommende myndighetene har tatt prøver.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Avsnitt II

Offentlig kontroll av dyr og varer på grensekontrollstasjoner

Artikkel 47

Dyr og varer som omfattes av offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner

1. For å sikre at reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 overholdes, skal de vedkommende myndighetene gjennomføre offentlig kontroll på grensekontrollstasjonen for første ankomst til Unionen av hver enkelt forsendelse av følgende kategorier av dyr og varer som innføres til Unionen:
 - a. Dyr.
► M1

- b. Produkter av animalsk opprinnelse, formeringsmateriale og animalske biprodukter, høy og halm og næringsmidler som inneholder både produkter av vegetabilsk opprinnelse og bearbeidede produkter av animalsk opprinnelse («sammensatte produkter»).

◀M1

- c. Planter, planteprodukter og andre gjenstander oppført på listene opprettet i henhold til artikkel 72 nr. 1 og artikkel 74 nr. 1 i forordning (EU) 2016/2031.
- d. Varer fra visse tredjestater som Kommisjonen gjennom gjennomføringsrettsakter vedtatt i samsvar med nr. 2 bokstav b) i denne artikkel har bestemt at krever et tiltak som innebærer midlertidig strengere offentlig kontroll ved innførsel til Unionen, på grunn av en kjent eller ny risiko eller fordi det foreligger dokumentasjon på at det kan forekomme omfattende alvorlig manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

▶M3

- e. Dyr og varer som omfattes av et nødtiltak i henhold til rettsakter vedtatt i samsvar med artikkel 53 i forordning (EF) nr. 178/2002, artikkel 261 i forordning (EU) 2016/429 eller artikkel 28 nr. 1, artikkel 30 nr. 1, artikkel 40 nr. 3, artikkel 41 nr. 3, artikkel 49 nr. 1, artikkel 53 nr. 3 og artikkel 54 nr. 3 i forordning (EU) 2016/2031, som krever at forsendelser av slike dyr eller varer, identifisert ved hjelp av kodene fra Den kombinerte nomenklatur, skal omfattes av offentlig kontroll ved innførsel til Unionen.

◀M3

- f. Dyr og varer som det i forbindelse med innførsel til Unionen er fastsatt vilkår eller tiltak for gjennom rettsakter vedtatt i samsvar med henholdsvis artikkel 126 eller 128, eller gjennom reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, som krever at overholdelsen av disse vilkårene eller tiltakene kontrolleres når dyrene eller varene innføres til Unionen.

2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter

- a. utarbeide lister over alle dyr og varer nevnt i nr. 1 bokstav a) og b), med angivelse av kodene fra Den kombinerte nomenklatur, og
- b. utarbeide listen over varer som tilhører kategorien nevnt i nr. 1 bokstav d), med angivelse av kodene fra Den kombinerte nomenklatur, og ajourføre den ved behov med hensyn til risikoene omhandlet i nevnte nummer.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å endre denne forordning med hensyn til endringer av de kategoriene av forsendelser som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel, til å omfatte sammensatte produkter, høy og halm samt andre produkter, men bare dersom disse produktene utgjør en nylig påvist eller betydelig økt risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.

4. Med mindre noe annet angis i de rettsaktene som fastsetter tiltakene eller vilkårene nevnt i nr. 1 bokstav d), e) og f), gjelder denne artikkel også for forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i nr. 1 bokstav a), b) og c), når disse er av ikke-kommersiell art.

5. Driftsansvarlige som er ansvarlige for forsendelsen, skal sikre at dyrene og varene i kategoriene nevnt i nr. 1 framvises for offentlig kontroll på den grensekontrollstasjonen som er omhandlet i nevnte nummer.

Artikkel 48

Dyr og varer som er unntatt fra offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til regler som fastsetter i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår følgende kategorier av dyr og varer er unntatt fra artikkel 47, og når slike unntak er berettiget:

- a. Varer som sendes som vareprøver eller utstillingsgjenstander, og som ikke er beregnet på å bringes i omsetning.
- b. Dyr og varer beregnet på vitenskapelige formål.
- c. Varer om bord på transportmidler i internasjonal trafikk, som ikke losses, og som er beregnet på forpleining av besetning og passasjerer.

- d. Varer som inngår i passasjerenes personlige bagasje og er beregnet på eget forbruk eller bruk.
- e. Små vareforsendelser som sendes til fysiske personer og ikke er beregnet på å bringes i omsetning.
- f. Kjøledyr som definert i artikkel 4 nr. 11 i forordning (EU) 2016/429.
- g. Varer som har gjennomgått særlig behandling og ikke overstiger de mengdene som skal fastsettes i disse delegerte rettsaktene.
- h. Kategorier av dyr eller varer som utgjør en lav risiko eller ingen konkret risiko, og som det derfor ikke er nødvendig å kontrollere på grensekontrollstasjoner.

Artikkel 49

Offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner

1. For å verifisere overholdelsen av de relevante kravene i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 skal de vedkommende myndighetene gjennomføre offentlig kontroll av forsendelsene av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, når forsendelsen ankommer grensekontrollstasjonen. Den offentlige kontrollen skal omfatte dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll.
2. Fysisk kontroll skal
 - a. når kontrollen gjelder dyr, med unntak av akvatiske dyr, eller kjøtt og spiselig slakteavfall, gjennomføres av en offentlig veterinær, som kan bistås av personale som har fått opplæring i veterinære spørsmål i samsvar med kravene fastsatt i henhold til nr. 5, og som er utpekt av de vedkommende myndighetene for dette formålet,
 - b. når kontrollen gjelder akvatiske dyr, andre produkter av animalsk opprinnelse enn dem som er nevnt i bokstav a) i dette nummer, formeringsmateriale eller animalske biprodukter, gjennomføres av en offentlig veterinær eller av personale som har fått opplæring i samsvar med kravene fastsatt i henhold til nr. 5, og som er utpekt av de vedkommende myndighetene for dette formålet,
 - c. når kontrollen gjelder planter, planteprodukter og andre gjenstander, gjennomføres av en offentlig plantehelsekontrollør.
3. De vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonene skal systematisk gjennomføre offentlig kontroll av forsendelser av dyr som transporteres og av transportmidler, for å verifisere overholdelsen av kravene til dyrevelferd fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2. De vedkommende myndighetene skal innføre ordninger for å prioritere offentlig kontroll av dyr som transporteres, og for å redusere forsinkelser ved slik kontroll.
4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for de praktiske ordningene for framvisning av forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, de transportenhetene eller underenhetene som kan utgjøre en enkeltstykkforsendelse, og det høyeste antallet slike enheter eller underenheter i hver forsendelse, samtidig som det tas hensyn til behovet for å sikre rask og effektiv håndtering av forsendelsene og den offentlige kontrollen som de vedkommende myndighetene skal gjennomføre og, dersom det er relevant, internasjonale standarder. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.
5. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til regler om særlige krav til opplæring av det personalet som er nevnt i nr. 2 i denne artikkel, med henblikk på gjennomføringen av fysisk kontroll på grensekontrollstasjonene.

Artikkel 50

Sertifikater og dokumenter som ledsager forsendelser og oppdelte forsendelser

1. Originaleksemplaret av de offisielle sertifikatene eller dokumentene, eller de elektroniske versjonene av dem, som i henhold til reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 skal ledsage forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, skal framlegges for og oppbevares av de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen med mindre noe annet er fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

2. De vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen skal utstede til den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen, en attestert kopi på papir eller i elektronisk form av de offisielle sertifikatene eller dokumentene nevnt i nr. 1, eller, dersom forsendelsen er oppdelt, attesterte kopier på papir eller i elektronisk form av slike sertifikater eller dokumenter for hver del.

3. Forsendelser skal ikke deles opp før det er gjennomført offentlig kontroll og det felles innførselsdokumentet om helse (CHED) nevnt i artikkel 56 er utfyllt i samsvar med artikkel 56 nr. 5 og artikkel 57.

4. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til regler som fastsetter i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår det felles innførselsdokumentet om helse skal ledsage forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, til bestemmelsesstedet.

Artikkel 51

Særlige regler for offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til regler som fastsetter

- a. i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår de vedkommende myndighetene på en grensekontrollstasjon kan tillate videre transport av forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, til det endelige bestemmelsesstedet i påvente av resultatet av den fysiske kontrollen, dersom slik kontroll kreves,
- b. fristene og ordningene for å gjennomføre dokumentkontroll og, om nødvendig, identitetskontroll og fysisk kontroll av kategorier av dyr og varer som omfattes av den offentlige kontrollen fastsatt i artikkel 47 nr. 1, og som innføres til Unionen via sjøveien eller luftveien fra en tredjestat, når disse dyrene eller varene forflyttes fra et fartøy eller et luftfartøy og transporteres under tollmyndighetenes tilsyn til et annet fartøy eller luftfartøy i samme havn eller lufthavn med henblikk på videre transport (heretter kalt «forsendelser som omlastes»),
- c. i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår identitetskontroll og fysisk kontroll av forsendelser som omlastes, og av dyr som ankommer luft- eller sjøveien og oppholder seg på samme transportmiddel med henblikk på videre transport, kan gjennomføres på en annen grensekontrollstasjon enn den for første ankomst til Unionen,
- d. i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår transitt av forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, kan tillates og hvilke offentlige kontroller som skal utføres på grensekontrollstasjoner av slike forsendelser, herunder i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår varer kan lagres i særskilt godkjente tollagre eller i frisoner,
- e. i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår unntak fra reglene for identitetskontroll og fysisk kontroll skal gjelde for forsendelser som omlastes, og for transitt av forsendelser av de varene som er nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav c).

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til regler som fastsetter i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår unntak fra reglene for dokumentkontroll skal gjelde for forsendelser som omlastes, og for transitt av forsendelser av de varene som er nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav c).

Artikkel 52

Nærmere opplysninger om dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll

For å sikre en ensartet gjennomføring av artikkel 49, 50 og 51 skal Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette nærmere regler for handlingene som skal utføres under og etter dokumentkontrollen, identitetskontrollen og den fysiske kontrollen omhandlet i nevnte artikler, for å sikre at den offentlige kontrollen gjennomføres effektivt. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 53

Offentlig kontroll som ikke gjennomføres på grensekontrollstasjoner

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til regler som fastsetter i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår
 - a. identitetskontrollen og den fysiske kontrollen av forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, kan gjennomføres av vedkommende myndigheter på andre kontrollsteder enn grensekontrollstasjoner, forutsatt at disse kontrollstedene oppfyller kravene fastsatt i artikkel 64 nr. 3 og i gjennomføringsrettsaktene vedtatt i samsvar med artikkel 64 nr. 4,
 - b. fysisk kontroll av forsendelser som har vært gjenstand for dokumentkontroll og identitetskontroll på en grensekontrollstasjon for første ankomst til Unionen, kan gjennomføres på en annen grensekontrollstasjon i en annen medlemsstat,
 - c. identitetskontroll og fysisk kontroll av forsendelser som har vært gjenstand for dokumentkontroll på en grensekontrollstasjon for første ankomst til Unionen, kan gjennomføres på en annen grensekontrollstasjon i en annen medlemsstat,
 - d. særlige kontrolloppgaver kan utføres av tollmyndigheter eller andre offentlige myndigheter, i den grad disse oppgavene ikke allerede hører inn under ansvarsområdet til disse myndighetene, med hensyn til
 - i. forsendelsene nevnt i artikkel 65 nr. 2,
 - ii. passasjerenes personlige bagasje,
 - iii. varer bestilt gjennom fjernsalgsavtaler, herunder per telefon eller på internett,
 - iv. kjæledyr som oppfyller kravene i artikkel 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 576/2013⁵⁹,
 - e. dokumentkontroll av forsendelser av planter, planteprodukter og andre gjenstander som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, kan gjennomføres et annet sted enn ved grensekontrollstasjonen.

2. Artikkel 56 nr. 3 bokstav b), artikkel 57 nr. 2 bokstav a), artikkel 59 nr. 1, artikkel 60 nr. 1 bokstav a) og d) samt artikkel 62 og 63 gjelder også for kontrollstedene nevnt i nr. 1 bokstav a) i denne artikkel.

⁵⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 576/2013 av 12. juni 2013 om ikke-kommersiell forflytning av kjæledyr og om oppheving av forordning (EF) nr. 998/2003 (EUT L 178 av 28.6.2013, s. 1).

Artikkel 54

Hyppighet av dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll

1. Alle forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, skal omfattes av dokumentkontroll.
2. Identitetskontroll og fysisk kontroll av forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, skal gjennomføres med en hyppighet som er basert på den risikoen hvert dyr, hver vare eller hver kategori av dyr eller varer utgjør for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.
3. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for en ensartet bruk av den hyppigheten som er nevnt i nr. 2. Disse reglene skal sikre at hyppigheten er høyere enn null, og fastsette
 - a. kriteriene og framgangsmåtene for å fastsette og endre hyppigheten av identitetskontrollen og den fysiske kontrollen som skal gjennomføres av forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav a), b) og c), og tilpasse dem til det risikonivået som er forbundet med disse kategoriene, samtidig som det tas hensyn til
 - i. opplysninger som Kommisjonen har innsamlet i samsvar med artikkel 125 nr. 1,
 - ii. resultatet av kontroll gjennomført av Kommisjonens sakkyndige i samsvar med artikkel 120 nr. 1,
 - iii. driftsansvarliges tidligere overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
 - iv. data og opplysninger innsamlet gjennom informasjonsstyringssystemet for offentlig kontroll (IMSOC) nevnt i artikkel 131,
 - v. tilgjengelige vitenskapelige vurderinger og
 - vi. alle andre opplysninger om risikoen forbundet med kategoriene av dyr og varer,

- b. på hvilke vilkår medlemsstatene kan øke den hyppigheten av identitetskontroll og fysisk kontroll som er fastsatt i samsvar med bokstav a), for å ta hensyn til lokale risikofaktorer,
- c. framgangsmåtene for å sikre at den hyppigheten av identitetskontroll og fysisk kontroll som er fastsatt i samsvar med bokstav a), brukes i rett tid og på en ensartet måte.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

- 4. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for
 - a. hyppigheten av identitetskontroll og fysisk kontroll av de kategoriene av varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav d), og
 - b. hyppigheten av identitetskontroll og fysisk kontroll av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav e) og f), såfram det ikke allerede er fastsatt i rettsaktene omhandlet i nevnte nummer.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 55

Beslutninger om forsendelser

- 1. Etter å ha gjennomført offentlig kontroll, herunder dokumentkontroll og om nødvendig identitetskontroll og fysisk kontroll, skal de vedkommende myndighetene for hver forsendelse av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, treffe en beslutning der de angir om forsendelsen er i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 og, dersom det er relevant, gjeldende tollprosedyre.
- 2. Beslutninger om forsendelser skal treffes av
 - a. en offentlig veterinær når beslutningen gjelder dyr, produkter av animalsk opprinnelse, formeringsmateriale eller animalske biprodukter, eller
 - b. en offentlig plantehelsekontrollør når beslutningen gjelder planter, planteprodukter og andre gjenstander.
- 3. Som unntak fra nr. 2 bokstav a) kan de vedkommende myndighetene fastsette at beslutninger om forsendelser av fiskerivarer, levende muslinger, levende pigghuder, levende sekkedyr og levende sjøsnegler beregnet på konsum skal treffes av personale med egnede kvalifikasjoner som er særlig utpekt av de vedkommende myndighetene for dette formålet.

Artikkel 56

Driftsansvarliges og vedkommende myndigheters bruk av det felles innførselsdokumentet om helse (CHED)

- 1. For hver forsendelse av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, skal den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen, fylle ut de relevante delene av det felles innførselsdokumentet om helse og angi de opplysningene som er nødvendige for øyeblikkelig og fullstendig identifikasjon av forsendelsen og dens bestemmelsessted.
- 2. Når det i denne forordning henvises til det felles innførselsdokumentet om helse, henvises det også til den elektroniske versjonen av dokumentet.
- 3. Det felles innførselsdokumentet om helse skal brukes av
 - a. de driftsansvarlige som er ansvarlige for forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, for å gi forhåndsmelding til de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen om at disse forsendelsene ankommer, og
 - b. de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen for å

- i. registrere resultatet av den offentlige kontrollen som er gjennomført, og eventuelle beslutninger som er truffet på grunnlag av det, herunder beslutninger om å avvise en forsendelse,
- ii. oversende de opplysningene som er nevnt i punkt i), gjennom IMSOC.

4. De driftsansvarlige som er ansvarlige for forsendelsen, skal gi forhåndsmelding i samsvar med nr. 3 bokstav a) ved å fylle ut og sende inn den relevante delen av det felles innførselsdokumentet om helse til IMSOC for videresending til de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen, før forsendelsen fysisk ankommer Unionen.

5. De vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen skal ferdigstille det felles innførselsdokumentet om helse så snart

- a. all offentlig kontroll som kreves i henhold til artikkel 49 nr. 1, er gjennomført,
- b. resultatene av den fysiske kontrollen foreligger, dersom slik kontroll er påkrevd, og
- c. en beslutning om forsendelsen er blitt truffet i samsvar med artikkel 55 og angitt på det felles innførselsdokumentet om helse.

Artikkel 57

Tollmyndighetenes bruk av det felles innførselsdokumentet om helse (CHED)

1. For at forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, skal kunne underlegges en tollprosedyre og håndteres innenfor rammen av denne, herunder at de innføres eller håndteres i tollagre eller frisoner, må den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen, framlegge det felles innførselsdokumentet om helse for tollmyndighetene, uten at det berører unntakene nevnt i artikkel 48 og reglene nevnt i artikkel 53 og 54. På dette stadiet skal det felles innførselsdokumentet om helse være behørig utfylt i IMSOC av de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen.

2. Tollmyndighetene skal

- a. ikke tillate at en forsendelse underlegges en annen tollprosedyre enn den de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen har angitt, og
- b. bare tillate at en forsendelse frigis for fri omsetning etter framlegging av et behørig utfylt innførselsdokument om helse som bekrefter at forsendelsen er i samsvar med gjeldende regler nevnt i artikkel 1 nr. 2, uten at det berører unntakene nevnt i artikkel 48 og reglene nevnt i artikkel 53 og 54.

3. Dersom en tolldeklarasjon gjelder en forsendelse av de kategoriene av dyr eller varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, og det felles innførselsdokumentet om helse ikke framlegges, skal tollmyndighetene holde tilbake forsendelsen og umiddelbart underrette de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen. De vedkommende myndighetene skal treffe de tiltakene som er nødvendige i samsvar med artikkel 66 nr. 6.

Artikkel 58

Format, frister og særlige regler for bruk av det felles innførselsdokumentet om helse

Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for

- a. formatet for det felles innførselsdokumentet om helse og veiledning om hvordan det skal framlegges og brukes, samtidig som det tas hensyn til relevante internasjonale standarder, og
- b. minimumsfristen for forhåndsmelding om forsendelser fra driftsansvarlige som er ansvarlige for forsendelsen i henhold til artikkel 56 nr. 3 bokstav a), for å gjøre det mulig for de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen å gjennomføre offentlig kontroll i rett tid og på en effektiv måte.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 59

Utpeking av grensekontrollstasjoner

1. Medlemsstatene skal utpeke grensekontrollstasjoner som skal gjennomføre offentlig kontroll av én eller flere av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1.
2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen før de utpeker en grensekontrollstasjon. Underretningen skal inneholde alle opplysningene som Kommisjonen trenger for å kunne verifisere at den foreslåtte grensekontrollstasjonen oppfyller minstekravene fastsatt i artikkel 64.
3. Senest tre måneder etter at underretningen nevnt i nr. 2 er mottatt, skal Kommisjonen informere medlemsstaten om
 - a. hvorvidt utpekingen av den foreslåtte grensekontrollstasjonen avhenger av et gunstig resultat av en kontroll gjennomført av Kommisjonens sakkyndige i samsvar med artikkel 116 for å verifisere overholdelsen av minstekravene fastsatt i artikkel 64, og
 - b. datoen for en slik kontroll, som ikke skal være senere enn seks måneder etter underretningen.
4. I de tilfellene der Kommisjonen i samsvar med nr. 3 har informert en medlemsstat om at det ikke er nødvendig med en kontroll, kan medlemsstaten gå videre med utpekingen.
5. Medlemsstaten skal utsette utpekingen av grensekontrollstasjonen inntil Kommisjonen har informert om at kontrollen hadde et gunstig resultat. Kommisjonen skal oversende resultatet av kontrollen nevnt i nr. 3 bokstav a) senest tre måneder etter datoen for kontrollen.

Artikkel 60

Liste over grensekontrollstasjoner

1. Hver medlemsstat skal gjøre tilgjengelig på internett ajourførte lister over grensekontrollstasjoner på sitt territorium, med følgende opplysninger for hver grensekontrollstasjon:
 - a. Kontaktopplysninger.
 - b. Åpningstider.
 - c. Nøyaktig beliggenhet og om innførselsstedet er en havn, lufthavn, jernbane eller vei.
 - d. De kategoriene av dyr og varer nevnt i artikkel 47 nr. 1 som grensekontrollstasjonen er utpekt for.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for formatet, kategoriene, forkortelsene for betegnelser og andre opplysninger som skal brukes av medlemsstatene i listene over grensekontrollstasjoner. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 61

Tilbakekalling av godkjenninger og utpeking på nytt av eksisterende grensekontrollenheter

1. Godkjenningen av grensekontrollstasjoner i samsvar med artikkel 6 i direktiv 97/78/EF og artikkel 6 i direktiv 91/496/EØF, utpekingen av innførselssteder i samsvar med artikkel 5 i forordning (EF) nr. 669/2009 og artikkel 13c nr. 4 i direktiv 2000/29/EF samt utpekingen av første innførselssteder i samsvar med artikkel 5 i kommisjonsforordning (EU) nr. 284/2011⁶⁰ skal tilbakekalles.
2. De grensekontrollstasjonene, utpekte innførselsstedene, innførselsstedene og første innførselsstedene som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel, kan utpekes på nytt som grensekontrollstasjoner av medlemsstatene i samsvar med artikkel 59 nr. 1, forutsatt at minstekravene nevnt i artikkel 64 er oppfylt.

3. Artikkel 59 nr. 2, 3 og 5 gjelder ikke for den utpekingen på nytt som er omhandlet i nr. 2 i denne artikkel.

60 Kommisjonsforordning (EU) nr. 284/2011 av 22. mars 2011 om fastsettelse av særlige vilkår og nærmere regler for import av kjøkkenutstyr i plast av polyamid og melamin med opprinnelse i eller sendt fra Folkerepublikken Kina og Kinas spesielle administrative region Hongkong (EUT L 77 av 23.3.2011, s. 25).

Artikkel 62

Tilbakekalling av utpekingen av grensekontrollstasjoner

1. Dersom grensekontrollstasjoner ikke lenger oppfyller kravene nevnt i artikkel 64, skal medlemsstatene
 - a. tilbakekalle utpekingen fastsatt i artikkel 59 nr. 1 for alle eller visse kategorier av dyr og varer som utpekingen omfattet, og
 - b. slette disse grensekontrollstasjonene fra listene nevnt i artikkel 60 nr. 1 for de kategoriene av dyr og varer som utpekingen tilbakekalles for.
2. Medlemsstatene skal informere Kommissjonen og de andre medlemsstatene om tilbakekallingen av utpekingen av en grensekontrollstasjon som fastsatt i nr. 1 og om årsakene til tilbakekallingen.
3. Kommissjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til i hvilke tilfeller og etter hvilke framgangsmåter grensekontrollstasjoner som har fått utpekingen bare delvis tilbakekalt i samsvar med nr. 1 bokstav a) i denne artikkel, kan utpekes på nytt som unntak fra artikkel 59.
4. Denne artikkel skal ikke berøre medlemsstatenes myndighet til å beslutte å tilbakekalle utpekingen av grensekontrollstasjoner av andre årsaker enn dem som er nevnt i denne forordning.

Artikkel 63

Midlertidig tilbakekalling av utpekingen av grensekontrollstasjoner

1. En medlemsstat skal midlertidig tilbakekalle utpekingen av en grensekontrollstasjon og gi pålegg om at virksomheten stanses for alle eller visse kategorier av dyr og varer som utpekingen omfatter, i tilfeller der denne virksomheten kan føre til risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet. Ved alvorlig risiko skal den midlertidige tilbakekallingen skje med umiddelbar virkning.
2. Medlemsstatene skal umiddelbart informere Kommissjonen og de andre medlemsstatene om enhver midlertidig tilbakekalling av utpekingen av en grensekontrollstasjon og om årsakene til den midlertidige tilbakekallingen.
3. Medlemsstatene skal opplyse om den midlertidige tilbakekallingen av utpekingen av en grensekontrollstasjon på listene nevnt i artikkel 60 nr. 1.
4. Medlemsstatene skal oppheve den midlertidige tilbakekallingen nevnt i nr. 1 så snart
 - a. de vedkommende myndighetene finner det godtgjort at risikoen nevnt i nr. 1 har opphørt, og
 - b. de har underrettet Kommissjonen og de andre medlemsstatene om opplysningene som ligger til grunn for å oppheve den midlertidige tilbakekallingen.
5. Denne artikkel skal ikke berøre medlemsstatenes myndighet til å beslutte å midlertidig tilbakekalle utpekingen av grensekontrollstasjoner av andre årsaker enn dem som er nevnt i denne forordning.

Artikkel 64

Minstekrav til grensekontrollstasjoner

1. Grensekontrollstasjoner skal ligge i umiddelbar nærhet av innførselsstedet til Unionen og enten på et sted som er utpekt av tollmyndighetene i samsvar med artikkel 135 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 952/2013, eller i en frisone.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår en grensekontrollstasjon kan ligge i en annen avstand enn i umiddelbar nærhet av innførselsstedet til Unionen ved særlige geografiske begrensninger.

3. Grensekontrollstasjonene skal ha

- a. et tilstrekkelig stort personale med egnede kvalifikasjoner,
- b. lokaler eller andre anlegg som er tilpasset arten og omfanget av kategoriene av dyr og varer som håndteres,
- c. utstyr og lokaler eller andre anlegg som gjør det mulig å gjennomføre offentlig kontroll av hver av de kategoriene av dyr og varer som grensekontrollstasjonen er blitt utpekt for,
- d. ordninger som ved behov sikrer tilgang til eventuelt annet utstyr, andre lokaler og andre tjenester som er nødvendige for å iverksette de tiltakene som treffes i samsvar med artikkel 65, 66 og 67 ved mistanke om manglende overholdelse, manglende overholdelse i forbindelse med forsendelser og forsendelser som utgjør en risiko,
- e. beredskapsplaner som sikrer velfungerende offentlig kontroll og effektiv iverksetting av de tiltakene som treffes i samsvar med artikkel 65, 66 og 67, ved uforutsette og uventede forhold eller hendelser,
- f. teknologien og utstyret som er nødvendig for effektiv drift av IMSOC og, alt etter hva som er relevant, andre databaserte informasjonsstyringssystemer som er nødvendige for å håndtere og utveksle data og opplysninger,
- g. tilgang til tjenester fra offentlige laboratorier som innen rimelige frister kan levere analyse-, undersøkelses- og diagnostiseringsresultater, og som er utstyrt med de informasjonsteknologiske verktøyene som kreves for å sikre at resultatene av analyser, undersøkelser eller diagnostiseringer legges inn i IMSOC, alt etter hva som er relevant,
- h. egnede ordninger for korrekt håndtering av ulike kategorier av dyr og varer og for å forebygge risikoer som kan oppstå som følge av krysskontaminering, og
- i. ordninger for å overholde gjeldende standarder for biosikkerhet for å hindre spredning av sykdommer til Unionen.

4. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette nærmere regler for kravene i henhold til nr. 3 i denne artikkel for å ta hensyn til særtrekk og logistikkbehov knyttet til gjennomføringen av offentlig kontroll og bruken av de tiltakene som treffes i samsvar med artikkel 66 nr. 3 og 6 og artikkel 67, når det gjelder de ulike kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

5. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til i hvilke tilfeller og på hvilke vilkår grensekontrollstasjoner som er utpekt for import av ubearbeidet tømmer, saget tre eller treflis, kan unntas fra én eller flere av forpliktelsene nevnt i nr. 3 i denne artikkel for å ta hensyn til behovene til vedkommende myndigheter med ansvar for offentlig kontroll som arbeider under særlige geografiske begrensninger, samtidig som det sikres at kontrollen gjennomføres på riktig måte.

Avsnitt III

Tiltak ved mistanke om manglende overholdelse og ved manglende overholdelse i forbindelse med dyr og varer som innføres til Unionen

Artikkel 65

Mistanke om manglende overholdelse og skjerpet offentlig kontroll

1. Ved mistanke om manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i forbindelse med forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 44 nr. 1 og artikkel 47 nr. 1, skal de vedkommende myndighetene gjennomføre offentlig kontroll for å bekrefte eller avkrefte mistanken.

2. De vedkommende myndighetene skal gjennomføre offentlig kontroll av forsendelser av dyr og varer som ifølge den driftsansvarlige ikke består av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, når det er grunn til å tro at slike kategorier av dyr eller varer finnes i forsendelsen.

3. De vedkommende myndighetene skal holde tilbake forsendelsene nevnt i nr. 1 og 2 i påvente av resultatet av den offentlige kontrollen fastsatt i nevnte numre.

Dersom det er relevant, skal disse forsendelsene isoleres eller settes i karantene, og dyrene skal oppstalles, få fôr og vann samt behandling ved behov, i påvente av resultatet av den offentlige kontrollen.

4. Dersom de vedkommende myndighetene har grunn til å mistenke bedrageri eller villedende praksis hos en driftsansvarlig som er ansvarlig for forsendelsen, eller den offentlige kontrollen gir grunn til å tro at reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i alvorlig grad eller gjentatte ganger har blitt overtrådt, skal de, når det er hensiktsmessig, og i tillegg til tiltakene fastsatt i artikkel 66 nr. 3, på egnet måte skjerpe den offentlige kontrollen av forsendelser med samme opprinnelse eller bruksområde.

5. De vedkommende myndighetene skal underrette Kommisjonen og medlemsstatene gjennom IMSOC om sin beslutning om å gjennomføre skjerpet offentlig kontroll i henhold til nr. 4 i denne artikkel, og begrunne beslutningen.

6. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for hvordan de vedkommende myndighetene skal samordne gjennomføringen av den skjerpede offentlige kontrollen nevnt i nr. 4 og 5 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 66

Tiltak som skal treffes ved manglende overholdelse i forbindelse med forsendelser som innføres til Unionen

1. De vedkommende myndighetene skal holde tilbake alle forsendelser av dyr eller varer som innføres til Unionen og ikke overholder reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og skal nekte innførselen av dem til Unionen.

Alt etter hva som er relevant, skal de vedkommende myndighetene isolere eller sette i karantene slike forsendelser, og dyrene som inngår i dem, skal oppstalles, stelles eller behandles under egnede forhold i påvente av videre beslutning. Dersom det er mulig, skal de vedkommende myndighetene også ta hensyn til behovet for å utvise særlig forsiktighet når det gjelder visse varetyper.

2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for de praktiske ordningene for isoleringen og karantenen fastsatt i nr. 1 annet ledd i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

3. Når det gjelder forsendelsen nevnt i nr. 1, skal vedkommende myndighet umiddelbart pålegge den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen, å

- a. destruere forsendelsen,
- b. videresende forsendelsen til et sted utenfor Unionen i samsvar med artikkel 72 nr. 1 og 2, eller
- c. underlegge forsendelsen særbehandling i samsvar med artikkel 71 nr. 1 og 2 eller eventuelle andre tiltak som er nødvendige for å sikre overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og, dersom det er relevant, la forsendelsen brukes til andre formål enn den opprinnelig var beregnet på.

Eventuelle tiltak nevnt i første ledd bokstav a), b) og c) skal gjennomføres i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, særlig, når det gjelder forsendelser av levende dyr, reglene for å skåne dyr mot all smerte, belastning og lidelse som kan unngås.

Dersom forsendelsen består av planter, planteprodukter eller andre gjenstander, skal første ledd bokstav a), b) og c) gjelde enten på forsendelsen eller på partier av den.

Før den driftsansvarlige pålegges å treffe tiltak i samsvar med første ledd bokstav a), b) og c), skal vedkommende myndighet høre den berørte driftsansvarlige, med mindre umiddelbare tiltak er nødvendig for å håndtere en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.

4. Dersom den vedkommende myndigheten pålegger den driftsansvarlige å treffe ett eller flere av tiltakene fastsatt i nr. 3 første ledd bokstav a), b) eller c), kan denne myndigheten unntaksvis tillate at tiltaket treffes for bare en del av forsendelsen, forutsatt at den delvise destrueringen, videresendingen, særbehandlingen eller andre tiltak

- a. er av en slik art at det sikrer overholdelse,
- b. ikke utgjør en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, og
- c. ikke forstyrrer gjennomføringen av den offentlige kontrollen.

5. De vedkommende myndighetene skal umiddelbart underrette følgende parter om eventuelle beslutninger om å nekte innførsel av en forsendelse som fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, og om eventuelle pålegg som er gitt i samsvar med nr. 3 og 6 i denne artikkel og artikkel 67:

- a. Kommisjonen.
- b. De vedkommende myndighetene i medlemsstatene.
- c. Tollmyndighetene.
- d. De vedkommende myndighetene i opprinnelsestredjestaten.
- e. Den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen.

Underretningen skal skje via IMSOC.

6. Dersom en forsendelse av de kategoriene av dyr eller varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1, ikke framvises for den offentlige kontrollen omhandlet i nevnte artikkel, eller ikke framvises i samsvar med kravene fastsatt i artikkel 50 nr. 1 og 3, artikkel 56 nr. 1, 3 og 4 eller med reglene vedtatt etter artikkel 48, artikkel 49 nr. 4, artikkel 51, artikkel 53 nr. 1 og artikkel 58, skal de vedkommende myndighetene gi pålegg om at forsendelsen stanses eller tilbakekalles, og at den holdes tilbake med øyeblikkelig virkning.

Nr. 1, 3 og 5 i denne artikkel gjelder for slike forsendelser.

7. Den driftsansvarlige som er ansvarlig for sendingen, skal bære kostnadene for tiltakene nevnt i denne artikkel.

Artikkel 67

Tiltak som skal treffes i forbindelse med innførsel til Unionen av dyr eller varer som utgjør en risiko

Dersom offentlig kontroll viser at en forsendelse av dyr eller varer utgjør en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, skal forsendelsen isoleres eller settes i karantene, og dyrene som inngår i den, skal oppstalles, stelles eller behandles under egnede forhold i påvente av videre beslutning.

De vedkommende myndighetene skal holde tilbake den aktuelle forsendelsen og umiddelbart pålegge den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen, å

- a. destruere forsendelsen i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og treffe alle nødvendige tiltak for å verne menneskers eller dyrs helse, plantehelsen, dyrevelferden eller miljøet, samtidig som det med hensyn til levende dyr tas særlig hensyn til reglene om å skåne dyr mot all smerte, belastning og lidelse som kan unngås, eller
- b. underlegge forsendelsen særbehandling i samsvar med artikkel 71 nr. 1 og 2.

Den driftsansvarlige som er ansvarlig for sendingen, skal bære kostnadene for tiltakene nevnt i denne artikkel.

Artikkel 68

Oppfølging av beslutninger som treffes i forbindelse med innførsel til Unionen fra tredjestater av forsendelser som viser manglende overholdelse

1. De vedkommende myndighetene skal
 - a. erklære for ugyldige de offisielle sertifikatene og eventuelle andre relevante dokumenter som ledsager forsendelser som har vært omfattet av tiltak i henhold til artikkel 66 nr. 3 og 6 og artikkel 67, og
 - b. samarbeide i samsvar med artikkel 102–108 for å treffe eventuelle ytterligere nødvendige tiltak for å sikre at det ikke er mulig å gjeninnføre til Unionen forsendelser som er blitt nektet innførsel i samsvar med artikkel 66 nr. 1.
2. De vedkommende myndighetene i medlemsstaten der den offentlige kontrollen ble gjennomført, skal føre tilsyn med bruken av de tiltakene som pålegges etter artikkel 66 nr. 3 og 6 og artikkel 67, for å sikre at forsendelsen, under bruken av disse tiltakene eller i påvente av at de tas i bruk, ikke fører til skadevirkninger på menneskers eller dyrs helse, på plantehelsen, dyrevelferden eller miljøet.

Dersom det er relevant, skal disse tiltakene brukes under tilsyn av de vedkommende myndighetene i en annen medlemsstat.

Artikkel 69

Den driftsansvarliges manglende bruk av tiltak pålagt av vedkommende myndigheter

1. Den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen, skal gjennomføre alle de tiltakene som vedkommende myndigheter har pålagt i samsvar med artikkel 66 nr. 3 og 6 og artikkel 67, umiddelbart og senest 60 dager etter datoen da de vedkommende myndighetene underrettet den berørte driftsansvarlige om sin beslutning i samsvar med artikkel 66 nr. 5. De vedkommende myndighetene kan fastsette en kortere frist enn 60 dager.
2. Dersom den berørte driftsansvarlige ikke har truffet noen tiltak etter utløpet av den fristen som er nevnt i nr. 1, skal de vedkommende myndighetene gi pålegg om
 - a. at forsendelsen destrueres eller underlegges andre hensiktsmessige tiltak,
 - b. i tilfellene nevnt i artikkel 67, at forsendelsen destrueres i egnede anlegg som ligger nærmest mulig grensekontrollstasjonen, samtidig som alle nødvendige tiltak treffes for å verne menneskers eller dyrs helse, plantehelsen, dyrevelferden eller miljøet.
3. Vedkommende myndigheter kan forlenge fristen nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel med den tiden det tar å innhente resultatet av uttalelsen fra den andre sakkyndige som nevnt i artikkel 35, forutsatt at det er uten skadevirkninger for menneskers og dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.
4. Den driftsansvarlige som er ansvarlig for sendingen, skal bære kostnadene for tiltakene nevnt i denne artikkel.

Artikkel 70

Ensartet anvendelse av artikkel 66, 67 og 68

Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for å sikre at alle grensekontrollstasjonene nevnt i artikkel 59 nr. 1 og alle kontrollstedene nevnt i artikkel 53 nr. 1 bokstav a), på en ensartet måte anvender de beslutningene og tiltakene de vedkommende myndighetene har truffet og de påleggene de har gitt i samsvar med artikkel 66, 67 og 68, som de vedkommende myndighetene skal følge når de håndterer vanlige eller gjentatte tilfeller av manglende overholdelse eller risiko. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 71

Særbehandling av forsendelser

1. Særbehandlingen av forsendelser fastsatt i artikkel 66 nr. 3 bokstav c) og artikkel 67 bokstav b) kan, alt etter hva som er relevant, omfatte
 - a. behandling eller foredling, herunder eventuell dekontaminering, men ikke fortynning, slik at forsendelsen oppfyller kravene i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller kravene i en tredjestat som produktene videresendes til, eller
 - b. en annen form for behandling som gjør at forsendelsen trygt kan brukes til fôr eller konsum eller til andre formål enn fôr eller konsum.
2. Særbehandlingen fastsatt i nr. 1 skal
 - a. utføres effektivt og sikre fjerning av enhver risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet,
 - b. dokumenteres og utføres under de vedkommende myndighetenes kontroll eller, dersom det er relevant, under kontroll av de vedkommende myndighetene i en annen medlemsstat etter gjensidig avtale, og
 - c. oppfylle kravene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til de kravene og vilkårene som gjelder for særbehandlingen fastsatt i nr. 1 i denne artikkel.

I mangel av regler vedtatt ved delegerte rettsakter skal slik særbehandling finne sted i samsvar med nasjonal rett.

Artikkel 72

Videresending av forsendelser

1. De vedkommende myndighetene skal tillate videresending av forsendelser, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
 - a. Bestemmelsesstedet er avtalt med den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen.
 - b. Den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen, har skriftlig informert de vedkommende myndighetene i medlemsstaten om at de vedkommende myndighetene i opprinnelsestredjestaten eller, dersom den ikke er den samme, i bestemmelsestredjestaten, er blitt informert om årsakene til at den aktuelle forsendelsen av dyr eller varer er blitt nektet innførsel til Unionen og omstendighetene rundt dette.
 - c. Dersom bestemmelsestredjestaten ikke er opprinnelsestredjestaten, skal den driftsansvarlige ha innhentet samtykke fra de vedkommende myndighetene i den aktuelle bestemmelsestredjestaten, og disse vedkommende myndighetene skal ha underrettet de vedkommende myndighetene i medlemsstaten om at de er villige til å godta forsendelsen.
 - d. Når det gjelder forsendelser av dyr, skal videresendingen oppfylle kravene til dyrevelferd.
2. Vilårene fastsatt i nr. 1 bokstav b) og c) i denne artikkel gjelder ikke for forsendelser av de kategoriene av varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav c).

Avsnitt IV

Godkjenning av kontrollen før eksport

Artikkel 73

Godkjenning av kontrollen som tredjestater gjennomfører før eksport

1. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter, på anmodning fra en tredjestat, godkjenne særlig kontroll før eksport som en tredjestat foretar av forsendelser av dyr og varer før eksport til Unionen med sikte på å verifisere at de eksporterte forsendelsene oppfyller kravene i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Slik godkjenning gjelder bare for forsendelser som har sin opprinnelse i den berørte tredjestaten, og kan gis for én eller flere kategorier av dyr eller varer. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.
2. Godkjenningen fastsatt i nr. 1 skal angi
 - a. den maksimale hyppigheten av offentlig kontroll som de vedkommende myndighetene i medlemsstatene skal gjennomføre ved innførsel av forsendelser til Unionen, når det ikke finnes noen grunn til å mistenke manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller bedrageri eller villedende praksis,
 - b. de offisielle sertifikatene som skal ledsage forsendelser som innføres til Unionen,
 - c. en mal for sertifikatene nevnt i bokstav b),
 - d. hvilke vedkommende myndigheter i tredjestaten som er ansvarlige for at det gjennomføres kontroll før eksport, og
 - e. dersom det er relevant, hvilke eventuelle organer med delegerte oppgaver som disse vedkommende myndighetene kan delegere visse oppgaver til. Slik delegering kan godkjennes bare dersom den oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 28–33 eller likeverdige vilkår.
3. Godkjenningen fastsatt i nr. 1 i denne artikkel kan gis til en tredjestat bare dersom tilgjengelig dokumentasjon og, dersom det er relevant, en kontroll gjennomført av Kommisjonen i samsvar med artikkel 120, viser at ordningen for offentlig kontroll i den tredjestaten er i stand til å sikre at
 - a. forsendelsene av de dyrene eller varene som eksporteres til Unionen, oppfyller kravene i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller likeverdige krav, og
 - b. kontrollene som gjennomføres i tredjestaten før utsendelse til Unionen, er tilstrekkelig effektive til å erstatte eller redusere hyppigheten av dokumentkontrollen, identitetskontrollen og den fysiske kontrollen fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
4. De vedkommende myndighetene eller det organet med delegerte oppgaver som angis i godkjenningen, skal
 - a. være ansvarlige for kontakten med Unionen, og
 - b. sikre at de offisielle sertifikatene nevnt i nr. 2 bokstav b) ledsager hver forsendelse som kontrolleres.
5. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette nærmere regler og kriterier for godkjenning av kontroll før eksport som tredjestater gjennomfører i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, og for offentlig kontroll som de vedkommende myndighetene i medlemsstatene gjennomfører av dyr og varer som omfattes av godkjenningen i nevnte nummer. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 74

Manglende overholdelse og tilbakekalling av godkjenningen av kontroll før eksport som gjennomføres av tredjestater

1. Når det ved offentlig kontroll av forsendelser av kategorier av dyr og varer som er godkjent ved særlig kontroll før eksport i samsvar med artikkel 73 nr. 1, avdekkes alvorlige og gjentatte tilfeller av manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal medlemsstatene umiddelbart
 - a. underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene og berørte driftsansvarlige via IMSOC, og i tillegg be om administrativ bistand etter framgangsmåtene fastsatt i artikkel 102–108, og
 - b. øke antallet offentlige kontroller av forsendelser fra den relevante tredjestaten og oppbevare et passende antall prøver under hensiktsmessige lagringsforhold dersom dette er nødvendig for å kunne foreta en korrekt analytisk undersøkelse av situasjonen.
2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter tilbakekalle godkjenningen fastsatt i artikkel 73 nr. 1 dersom det etter den offentlige kontrollen nevnt i nr. 1 i denne artikkel, er grunn til å tro at kravene fastsatt i artikkel 73 nr. 3 og 4 ikke lenger er oppfylt. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Avsnitt V

Samarbeid mellom myndigheter i forbindelse med forsendelser fra tredjestater

Artikkel 75

Samarbeid mellom myndigheter i forbindelse med forsendelser som innføres til Unionen fra tredjestater

1. Vedkommende myndigheter, tollmyndigheter og andre myndigheter i medlemsstatene som håndterer dyr og varer som innføres til Unionen, skal samarbeide tett for å sikre at den offentlige kontrollen av forsendelser av dyr og varer som innføres til Unionen, gjennomføres i samsvar med kravene i denne forordning.

For dette formålet skal vedkommende myndigheter, tollmyndigheter og andre myndigheter

- a. sikre gjensidig tilgang til opplysninger som er nødvendige for organiseringen og gjennomføringen av deres respektive virksomhet når det gjelder dyr og varer som innføres til Unionen, og
- b. sikre rettidig utveksling av slike opplysninger, herunder elektronisk.

2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for ensartede samarbeidsordninger som vedkommende myndigheter, tollmyndigheter og andre myndigheter nevnt i nr. 1 må innføre for å sikre

- a. vedkommende myndigheters tilgang til de opplysningene som er nødvendige for umiddelbar og fullstendig identifikasjon av de forsendelsene av dyr og varer som innføres til Unionen, og som omfattes av offentlig kontroll på en grensekontrollstasjon i samsvar med artikkel 47 nr. 1,
- b. gjensidig ajourføring, gjennom utveksling av opplysninger eller synkronisering av relevante datasett, av opplysninger som vedkommende myndigheter, tollmyndigheter og andre myndigheter har samlet inn om forsendelser av dyr og varer som innføres til Unionen, og
- c. rask formidling av beslutninger som disse myndighetene treffer på grunnlag av opplysningene nevnt i bokstav a) og b).

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 76

Samarbeid mellom myndigheter i forbindelse med forsendelser som ikke omfattes av særlig kontroll ved grensene

1. Nr. 2, 3 og 4 i denne artikkel gjelder for andre forsendelser av dyr og varer enn dem som omfattes av kontroll på innførselsstedet til Unionen etter artikkel 47 nr. 1 i denne forordning, og der det foreligger en tolldeklarasjon for frigivelse for fri omsetning i samsvar med artikkel 5 nr. 12 i forordning (EU) nr. 952/2013 og nevnte forordnings artikkel 158–202.

2. Tollmyndighetene skal utsette frigivelsen for fri omsetning når de har grunn til å tro at forsendelsen kan utgjøre en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, og umiddelbart underrette de vedkommende myndighetene om en slik utsettelse.

3. En forsendelse som har fått utsatt frigivelsen for fri omsetning i henhold til nr. 2, skal frigis innen tre virkedager etter utsettelsen av frigivelsen dersom de vedkommende myndighetene ikke har bedt tollmyndighetene om å forlenge utsettelsen eller har informert tollmyndighetene om at det ikke foreligger noen risiko.

4. Dersom de vedkommende myndighetene anser at det foreligger en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet,

- a. skal de be tollmyndighetene om ikke å frigi forsendelsen for fri omsetning og om å angi følgende erklæring på fakturaen som ledsager forsendelsen, og på alle andre relevante følgedokumenter eller i relevante elektroniske versjoner av dem:
«Produktet utgjør en risiko – frigivelse for fri omsetning ikke tillatt – forordning (EU) 2017/625»,
- b. skal ingen annen tollprosedyre tillates uten samtykke fra de vedkommende myndighetene og
- c. skal artikkel 66 nr. 1, 3, 5 og 6, artikkel 67, 68 og 69, artikkel 71 nr. 1 og 2 og artikkel 72 nr. 1 og 2 gjelde.

5. Når det gjelder andre forsendelser av dyr og varer enn dem som omfattes av kontroll på innførselsstedet til Unionen etter artikkel 47 nr. 1, og der det ikke foreligger en tolldeklarasjon for frigivelse for fri omsetning, skal tollmyndighetene, dersom de har grunn til å tro at forsendelsen kan utgjøre en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, oversende alle relevante opplysninger til tollmyndighetene i den medlemsstaten som er det endelige bestemmelsesstedet.

Avsnitt VI Særlige tiltak

Artikkel 77

Regler for særlig offentlig kontroll og for tiltak som skal treffes etter slik kontroll

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til regler for gjennomføringen av særlig offentlig kontroll og for tiltak ved manglende overholdelse, for å ta hensyn til de særlige forholdene forbundet med følgende kategorier av dyr og varer eller ordningene og midlene for transport av dem:
 - a. Forsendelser av ferske fiskerivarer som ilandføres direkte i havner som medlemsstatene har utpekt i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i rådsforordning (EF) nr. 1005/2008⁶¹, fra et fiskefartøy som seiler under en tredjestats flagg.
 - b. Forsendelser av uflådd viltlevende pelsvilt.
 - c. Forsendelser av de kategoriene av varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav b), som leveres, med eller uten lagring i særskilt godkjente tollagre eller i frisoner, til fartøyer som forlater Unionen og er beregnet på forsyning til skip eller forpleining av besetning og passasjerer.
 - d. Emballasjemateriale av tre.
 - e. Fôr som følger med dyr og er beregnet på fôring av disse dyrene.
 - f. Dyr og varer bestilt gjennom fjernsalgsavtaler og levert fra en tredjestat til en adresse i Unionen, og de meldingskravene som er nødvendige for å kunne gjennomføre offentlig kontroll på riktig måte.
 - g. Planteprodukter som på grunn av sitt senere bestemmelsessted kan føre til en risiko for spredning av infeksjonssykdommer eller smittsomme sykdommer hos dyr.
 - h. Forsendelser av de kategoriene av dyr og varer som er nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav a), b) og c), som har sin opprinnelse i og sendes tilbake til Unionen etter å ha blitt nektet innførsel til en tredjestat.
 - i. Varer som innføres til Unionen i bulk fra en tredjestat, uansett om alle har sin opprinnelse i denne tredjestaten.
 - j. Forsendelser av varer nevnt i artikkel 47 nr. 1 som kommer fra Kroatias territorium og sendes i transitt gjennom Bosnia-Hercegovinas territorium ved Neum («Neum-korridoren») før de gjeninnføres til Kroatias territorium via innførselsstedet i Klek eller Zaton Doli.
 - k. Dyr og varer som er unntatt fra artikkel 47, i samsvar med artikkel 48.
2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til vilkårene for overvåking av transport og ankomst av forsendelser av visse dyr og varer fra grensekontrollstasjonen på ankomststedet til virksomheten på bestemmelsesstedet i Unionen, til grensekontrollstasjonen på bestemmelsesstedet eller til grensekontrollstasjonen på utførselsstedet.
3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for
 - a. maler for offisielle sertifikater og regler for utstedelse av slike sertifikater, og
 - b. formatet til dokumentene som skal ledsage de kategoriene av dyr eller varer som er nevnt i nr. 1.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

- 61 Rådsforordning (EF) nr. 1005/2008 av 29. september 2008 om opprettelse av en fellesskapsordning for å forebygge, avverge og stanse ulovlig, urapportert og uregulert fiske, om endring av forordning (EØF) 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om oppheving av forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 av 29.10.2008, s. 1).

KAPITTEL VI

Finansiering av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet

Artikkel 78

Alminnelige regler

1. Medlemsstatene skal sikre at det finnes tilstrekkelige økonomiske midler til at de vedkommende myndighetene får det personalet og de ressursene de trenger for å gjennomføre offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet.
2. Dette kapittel gjelder også delegering av visse offentlige kontrolloppgaver og annen offentlig virksomhet i samsvar med artikkel 28 og 31.

Artikkel 79

Obligatoriske gebyrer eller avgifter

1. De vedkommende myndighetene skal innkreve gebyrer eller avgifter i forbindelse med offentlig kontroll som gjennomføres i forbindelse med virksomheten nevnt i kapittel II i vedlegg IV, og av dyr og varer som nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav a), b) og c), på grensekontrollstasjoner eller kontrollstedene nevnt i artikkel 53 nr. 1 bokstav a), enten
 - a. tilsvarende kostnaden som er beregnet i samsvar med artikkel 82 nr. 1, eller
 - b. tilsvarende beløpene fastsatt i vedlegg IV.
2. De vedkommende myndighetene skal innkreve gebyrer eller avgifter for å dekke kostnadene som påløper i forbindelse med
 - a. offentlig kontroll av dyr og varer nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav d), e) og f),
 - b. offentlig kontroll på anmodning fra den driftsansvarlige for å oppnå godkjenningen fastsatt i artikkel 10 i forordning (EF) nr. 183/2005,
 - c. offentlig kontroll som opprinnelig ikke var planlagt, og
 - i. som har blitt nødvendig etter påvisning av et tilfelle av manglende overholdelse hos samme driftsansvarlige under en offentlig kontroll gjennomført i samsvar med denne forordning, og
 - ii. som gjennomføres for å vurdere omfanget og virkningen av den manglende overholdelsen, eller for å verifisere at den manglende overholdelsen er blitt rettet opp.
3. Uten hensyn til nr. 1 og 2 kan medlemsstatene, når det gjelder virksomheten nevnt i kapittel II i vedlegg IV, på et objektivt og ikke-diskriminerende grunnlag redusere størrelsen på gebyrene eller avgiftene, samtidig som det tas hensyn til
 - a. interessene til driftsansvarlige med lav produksjon,
 - b. tradisjonelle produksjons-, foredlings- og distribusjonsmetoder,
 - c. behovene til driftsansvarlige i regioner med særlige geografiske begrensninger og
 - d. de driftsansvarliges tidligere overholdelse av de relevante reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, som fastslått ved offentlig kontroll.
4. Medlemsstatene kan beslutte at gebyrene og avgiftene som er beregnet i samsvar med artikkel 82 nr. 1 bokstav b), ikke skal innkreves dersom beløpet er så lavt at det med hensyn til kostnadene ved innkreving og de samlede inntektene som er forventet fra avgiftene og gebyrene, vil være ulønnsomt å innkreve gebyret eller avgiften.
5. Denne artikkel gjelder ikke for offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav i) og j).

Artikkel 80

Andre gebyrer eller avgifter

Medlemsstatene kan innkreve andre gebyrer eller avgifter for å dekke kostnadene ved offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet enn de gebyrene eller avgiftene som er nevnt i artikkel 79, med mindre dette er forbudt etter de lovbestemmelsene som gjelder for de områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 81

Kostnader

Gebyrene og avgiftene som skal innkreves i samsvar med artikkel 79 nr. 1 bokstav a) og artikkel 79 nr. 2, skal fastsettes på grunnlag av følgende kostnader, i den grad disse følger av den aktuelle offentlige kontrollen:

- a. Lønn til personale, herunder støttepersonale og administrativt personale, som deltar i gjennomføringen av offentlig kontroll, samt deres trygde-, pensjons- og forsikringskostnader.
- b. Kostnader forbundet med anlegg og utstyr, herunder vedlikeholds- og forsikringskostnader og andre tilhørende kostnader.
- c. Kostnader forbundet med forbruksvarer og verktøy.
- d. Kostnader til tjenester i forbindelse med delegert offentlig kontroll som organer med delegerte oppgaver fakturerer de vedkommende myndighetene.
- e. Kostnader forbundet med opplæring av personalet nevnt i bokstav a), med unntak av den opplæringen som er nødvendig for å bli kvalifisert til å arbeide for de vedkommende myndighetene.
- f. Kostnader forbundet med reiser og tilhørende oppholdskostnader for personalet nevnt i bokstav a).
- g. Kostnader som offentlige laboratorier fakturerer for prøvetaking og for laboratorieanalyser, - undersøkelser og -diagnostisering som de utfører.

Artikkel 82

Beregning av gebyrer eller avgifter

1. Gebyrer eller avgifter som innkreves i samsvar med artikkel 79 nr. 1 bokstav a) og artikkel 79 nr. 2, skal fastsettes i samsvar med én av følgende metoder for beregning eller en kombinasjon av dem:
 - a. Som en fast sats på grunnlag av de samlede kostnadene ved offentlig kontroll som de vedkommende myndighetene har over et gitt tidsrom, som innkreves av alle driftsansvarlige uansett om de faktisk har vært gjenstand for offentlig kontroll i referanseperioden eller ikke; ved fastsettelsen av nivået for gebyrene som skal innkreves for hver sektor, virksomhet og kategori av driftsansvarlige, skal de vedkommende myndighetene ta hensyn til de virkningene som den berørte virksomhetens type og omfang samt relevante risikofaktorer har på fordelingen av de samlede kostnadene ved nevnte offentlig kontroll.
 - b. På grunnlag av beregningen av de faktiske kostnadene ved hver enkelt offentlig kontroll, innkrevd fra de driftsansvarlige som er underlagt slik offentlig kontroll.
2. Reisekostnader som nevnt i artikkel 81 bokstav f) skal inngå i beregningen av gebyrene eller avgiftene nevnt i artikkel 79 nr. 1 bokstav a) og artikkel 79 nr. 2 på en måte som ikke innebærer forskjellsbehandling mellom driftsansvarlige på grunnlag av avstanden mellom lokalene deres og de vedkommende myndighetenes beliggenhet.
3. Dersom gebyrer eller avgifter beregnes i samsvar med nr. 1 bokstav a), skal gebyrene eller avgiftene som innkreves av vedkommende myndigheter, ikke overstige de samlede kostnadene som påløper for den offentlige kontrollen i det tidsrommet som er omhandlet i nevnte nummer.

4. Dersom gebyrer eller avgifter beregnes i samsvar med nr. 1 bokstav b), skal de ikke overstige de faktiske kostnadene ved den offentlige kontrollen som er gjennomført.

Artikkel 83

Innkreving og bruk av avgifter og gebyrer

1. En driftsansvarlig skal belastes et gebyr eller en avgift for offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet som gjennomføres på grunnlag av en klage, bare dersom kontrollen fører til en bekreftelse på manglende overholdelse.
2. Gebyrer eller avgifter som innkreves i samsvar med artikkel 79 og 80, skal ikke tilbakebetales verken direkte eller indirekte med mindre de er urettmessig innkrevd.
3. Medlemsstatene kan beslutte at gebyrene eller avgiftene skal innkreves av andre myndigheter enn de vedkommende myndighetene eller av organer med delegerte oppgaver.

Artikkel 84

Betaling av avgifter og gebyrer

1. De vedkommende myndighetene skal sikre at de driftsansvarlige på anmodning mottar dokumentasjon på innbetalte gebyrer eller avgifter i tilfeller der de driftsansvarlige ikke på annen måte har tilgang til slik dokumentasjon.
2. Gebyrer eller avgifter som innkreves i samsvar med artikkel 79 nr. 1, skal betales av den driftsansvarlige som er ansvarlig for forsendelsen, eller av vedkommendes representant.

Artikkel 85

Innsyn

1. Medlemsstatene skal sikre en høy grad av innsyn når det gjelder
 - a. de gebyrene eller avgiftene som er fastsatt i artikkel 79 nr. 1 bokstav a), artikkel 79 nr. 2 og artikkel 80, nærmere bestemt
 - i. metoden og dataene som brukes til å fastsette disse gebyrene eller avgiftene,
 - ii. størrelsen på gebyrene og avgiftene som innkreves av hver kategori av driftsansvarlige og for hver kategori av offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet,
 - iii. spesifikasjonen av kostnadene, som nevnt i artikkel 81,
 - b. identiteten til myndighetene eller organene med ansvar for å innkreve gebyrene eller avgiftene.
2. Hver vedkommende myndighet skal gjøre tilgjengelig for offentligheten opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel for hver referanseperiode, samt de vedkommende myndighetenes kostnader som det påløper et gebyr eller en avgift for i samsvar med artikkel 79 nr. 1 bokstav a), artikkel 79 nr. 2 og artikkel 80.
3. Medlemsstatene skal rådføre seg med berørte parter om de generelle metodene som brukes for å beregne gebyrene eller avgiftene fastsatt i artikkel 79 nr. 1 bokstav a), artikkel 79 nr. 2 og artikkel 80.

KAPITTEL VII

Offentlig attestering

Artikkel 86

Alminnelige krav til offentlig attestering

1. Offentlig attestering skal føre til utstedelse av
 - a. offisielle sertifikater eller
 - b. offisielle attestasjoner i tilfellene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
2. Dersom de vedkommende myndighetene delegerer visse oppgaver i forbindelse med utstedelse av offisielle sertifikater eller offisielle attestasjoner, eller i forbindelse med det offentlige tilsynet nevnt i artikkel 91 nr. 1, skal denne delegeringen være i samsvar med artikkel 28–33.

Artikkel 87

Offisielle sertifikater

Artikkel 88, 89 og 90 gjelder

- a. når reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 krever utstedelse av et offisielt sertifikat, og
- b. for offisielle sertifikater som er nødvendige for å eksportere forsendelser av dyr og varer til tredjestater, eller som den vedkommende myndigheten i en bestemmelsesmedlemsstat ber den vedkommende myndigheten i en avsendermedlemsstat om, i forbindelse med forsendelser av dyr og varer som eksporteres til tredjestater.

Artikkel 88

Underskrift og utstedelse av offisielle sertifikater

1. Offisielle sertifikater skal utstedes av de vedkommende myndighetene.
2. De vedkommende myndighetene skal utpeke sertifikatutstedere som har fullmakt til å underskrive offisielle sertifikater, og sikre at disse
 - a. er upartiske og ikke har noen interessekonflikter, og fremfor alt ikke befinner seg i en situasjon som direkte eller indirekte kan påvirke yrkesmoralen deres med hensyn til det som attesteres,
 - b. har fått hensiktsmessig opplæring i de reglene som det offisielle sertifikatet attesterer overholdelsen av, og i den tekniske vurderingen av overholdelsen av disse reglene og de relevante reglene fastsatt i denne forordning.
3. De offisielle sertifikatene skal underskrives av sertifikatutstederen og utstedes på grunnlag av ett av følgende:
 - a. Sertifikatutstederens direkte kjennskap til aktuelle faktiske forhold og data som er relevante for attesteringen, oppnådd gjennom
 - i. en offentlig kontroll eller
 - ii. tilgangen til et annet offisielt sertifikat utstedt av de vedkommende myndighetene.
 - b. Faktiske forhold og data som er relevante for attesteringen, som fastslås av annen person som har fått fullmakt til dette av de vedkommende myndighetene, og som handler under deres kontroll, forutsatt at sertifikatutstederen kan verifisere at forholdene og dataene er riktige.
 - c. Faktiske forhold og data som er relevante for attesteringen, som kommer fra den driftsansvarliges egne kontrollordninger, og som er utfylt og bekreftet av resultater fra regelmessig offentlig kontroll, dersom sertifikatutstederen anser at vilkårene for utstedelse av det offisielle sertifikatet er oppfylt.
4. De offisielle sertifikatene skal underskrives av sertifikatutstederen og utstedes bare på grunnlag av nr. 3 bokstav a) i denne artikkel når reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 krever det.

Artikkel 89

Garantier for offisielle sertifikaters pålitelighet

1. De offisielle sertifikatene skal
 - a. ha en entydig kode,
 - b. ikke være underskrevet av sertifikatutstederen når de er tomme eller ufullstendige,

- c. være utarbeidet på ett eller flere av EU-institusjonenes offisielle språk som forstås av sertifikatutstederen og, dersom det er relevant, ett av de offisielle språkene i bestemmelsesmedlemsstaten,
- d. være ekte og nøyaktige,
- e. gjøre det mulig å identifisere personen som har underskrevet dem, og utstedelsesdatoen og
- f. gjøre det mulig å lette verifisering av forbindelsene mellom sertifikatet, den utstedende myndigheten og forsendelsen, partiet eller de enkelte dyrene eller varene som omfattes av sertifikatet.

2. De vedkommende myndighetene skal treffe alle nødvendige tiltak for å hindre utstedelse av falske eller villedende offisielle sertifikater eller misbruk av offisielle sertifikater.

Artikkel 90

Gjennomføringsmyndighet med hensyn til offisielle sertifikater

Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for en ensartet bruk av artikkel 88 og 89 med hensyn til

- a. maler for offisielle sertifikater og regler for utstedelse av slike sertifikater, dersom det ikke er fastsatt krav til dette i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
- b. ordningene og de tekniske tiltakene som skal sikre at det utstedes nøyaktige og pålitelige offisielle sertifikater, og at risikoen for bedrageri begrenses,
- c. framgangsmåtene som skal følges når offisielle sertifikater tilbakekalles og erstatningssertifikater utstedes,
- d. regler for framstilling av bekreftede kopier av de offisielle sertifikatene,
- e. formatet på dokumentene som skal ledsage dyr og varer etter at den offentlige kontrollen er gjennomført,
- f. regler for utstedelsen av elektroniske sertifikater og for bruk av elektroniske signaturer.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 91

Offisielle attestasjoner

1. Når denne forordning eller reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 krever at offisielle attestasjoner utstedes av de driftsansvarlige under vedkommende myndigheters offentlige tilsyn eller av de vedkommende myndighetene selv, gjelder nr. 2, 3 og 4 i denne artikkel.

2. Offisielle attestasjoner skal

- a. være ekte og nøyaktige,
- b. være utarbeidet på ett eller flere av EU-institusjonenes offisielle språk og, dersom det er relevant, ett av de offisielle språkene i bestemmelsesmedlemsstaten, og
- c. dersom de gjelder en forsendelse eller et parti, gjøre det mulig å verifisere forbindelsen mellom den offisielle attestasjonen og nevnte forsendelse eller parti.

3. De vedkommende myndighetene skal sikre at personalet som gjennomfører offentlig kontroll for å overvåke utstedelsen av offisielle attestasjoner, eller, dersom de offisielle attestasjonene utstedes av de vedkommende myndighetene, personalet som deltar i utstedelsen av disse offisielle attestasjonene,

- a. er upartiske og ikke har noen interessekonflikter, og fremfor alt ikke befinner seg i en situasjon som direkte eller indirekte kan påvirke yrkesmoralen deres med hensyn til det som attesteres i de offisielle attestasjonene,
- b. har fått hensiktsmessig opplæring i
 - i. de reglene som den offisielle attestasjonen attesterer overholdelsen av, og i den tekniske vurderingen av overholdelsen av disse reglene,
 - ii. de relevante reglene fastsatt i denne forordning.

4. De vedkommende myndighetene skal gjennomføre regelmessig offentlig kontroll for å verifisere at
 - a. de driftsansvarlige som utsteder attestasjonene, oppfyller vilkårene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og
 - b. attestasjonen utstedes på grunnlag av relevante, korrekte og kontrollerbare forhold og data.

AVDELING III REFERANSELABORATORIER OG REFERANSESENTRE

Artikkel 92

Beslutning om å opprette et EU-referanselaboratorium

1. På de områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal det opprettes et EU-referanselaboratorium dersom virkningen av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet også avhenger av kvaliteten, ensartetheten og påliteligheten til
 - a. de analyse-, undersøkelses- eller diagnostiseringsmetodene som brukes av de offentlige laboratoriene utpekt i samsvar med artikkel 37 nr. 1, og
 - b. resultatene av de offentlige laboratorienes analyser, undersøkelser og diagnostiseringer.
2. Det skal opprettes et EU-referanselaboratorium når det er et erkjent behov for å fremme en ensartet praksis i forbindelse med utviklingen eller bruken av metodene nevnt i nr. 1 bokstav a).
3. Kommisjonen skal regelmessig gjennomgå mandatet og virksomheten til EU-referanselaboratoriene.
4. Kommisjonen skal utfylle denne forordning ved å treffe beslutningen om å opprette et EU-referanselaboratorium ved hjelp av en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 144.

Artikkel 93

Utpeking av EU-referanselaboratorier

1. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter utpeke EU-referanselaboratorier i tilfeller der det er truffet en beslutning om å opprette et slikt laboratorium i samsvar med artikkel 92.
2. Utpekingene fastsatt i nr. 1 skal
 - a. følge en offentlig utvelgingsprosess og
 - b. være av begrenset varighet og gjelde i minst fem år, eller gjennomgå jevnlig.
3. EU-referanselaboratorier skal
 - a. arbeide i samsvar med standarden EN ISO/IEC 17025 og være akkreditert i samsvar med nevnte standard av et nasjonalt akkrediteringsorgan som utøver virksomheten sin i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008. Akkrediteringsområdet
 - i. skal omfatte alle de metodene for laboratorieanalyse, -undersøkelse eller -diagnostisering som laboratoriet er pålagt å bruke når det fungerer som EU-referanselaboratorium,
 - ii. kan omfatte én eller flere metoder for laboratorieanalyse, -undersøkelse eller -diagnostisering eller grupper av metoder,
 - iii. kan defineres på en fleksibel måte, slik at akkrediteringsområdet kan omfatte endrede versjoner av metodene som EU-referanselaboratoriet brukte da akkrediteringen ble gitt, eller nye metoder i tillegg til disse metodene, på grunnlag av laboratoriets egne valideringer og uten at det er behov for en særlig vurdering fra det nasjonale akkrediteringsorganet i medlemsstaten der EU-referanselaboratoriet ligger, før de endrede eller nye metodene tas i bruk,
 - b. være upartiske og ikke ha noen interessekonflikter, og framfor alt ikke befinne seg i en situasjon som direkte eller indirekte kan påvirke yrkesmoralen deres når de utfører oppgaver som EU-referanselaboratorier,
 - c. ha eller ha kontraktsfestet tilgang til personale med egnede kvalifikasjoner som har fått hensiktsmessig opplæring i de analyse-, undersøkelses- og diagnostiseringsmetodene som brukes innenfor laboratoriets kompetanseområde, samt støttepersonale ved behov,

- d. råde over eller ha tilgang til den infrastrukturen, det utstyret og de produktene som er nødvendige for å kunne utføre oppgavene de har fått tildelt,
- e. sikre at personalet deres og eventuelt personale som er ansatt på kontrakt, har god kjennskap til internasjonale standarder og internasjonal praksis, og at de i arbeidet sitt tar hensyn til den nyeste utviklingen innen forskning på nasjonalt plan, unionsplan og internasjonalt plan,
- f. være utstyrt med eller ha tilgang til nødvendig utstyr til å utføre oppgavene sine i nødssituasjoner, og
- g. dersom det er relevant, være i stand til å oppfylle de relevante standardene for biosikkerhet.

4. Som unntak fra nr. 3 bokstav a) i denne artikkel kan Kommisjonen, for det området som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g), utpeke offentlige laboratorier, som er utpekt til dette av de vedkommende myndighetene på grunnlag av et unntak vedtatt etter artikkel 41, til EU-referanselaboratorier uten hensyn til om de oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 3 bokstav a) i denne artikkel.

5. Som unntak fra nr. 1 og 2 i denne artikkel skal laboratoriene nevnt i artikkel 32 første ledd i forordning (EF) nr. 1829/2003 og i artikkel 21 første ledd i forordning (EF) nr. 1831/2003 være de EU-referanselaboratoriene som har ansvaret for og utfører oppgavene nevnt i artikkel 94 i denne forordning med hensyn til henholdsvis

- a. genmodifiserte organismer, genmodifiserte næringsmidler og genmodifisert fôr, og
- b. tilsetningsstoffer i fôrvarer.

6. Personalets taushetsplikt nevnt i artikkel 8 får tilsvarende anvendelse på personale ved EU-referanselaboratorier.

Artikkel 94

Ansvarsområder og oppgaver for EU-referanselaboratorier

1. EU-referanselaboratoriene skal bidra til å forbedre og harmonisere de metodene for analyse, undersøkelse eller diagnostisering som skal brukes av offentlige laboratorier som utpekes i samsvar med artikkel 37 nr. 1, og de analyse-, undersøkelses- og diagnosedataene som de leverer.

2. EU-referanselaboratorier som er utpekt i samsvar med artikkel 93 nr. 1, skal være ansvarlige for følgende oppgaver, i den grad de inngår i referanselaboratoriernes ettårige eller flerårige arbeidsprogrammer som er fastsatt i samsvar med målene og prioriteringene i de relevante arbeidsprogrammene vedtatt av Kommisjonen i samsvar med artikkel 36 i forordning (EU) nr. 652/2014:

- a. Gi de nasjonale referanselaboratoriene nærmere opplysninger og veiledning om metodene for laboratorieanalyse, -undersøkelse og -diagnostisering, herunder referansemetoder.
- b. Gi de nasjonale referanselaboratoriene referansematerialer.
- c. Samordne de nasjonale referanselaboratoriernes og om nødvendig andre offentlige laboratoriers bruk av metodene nevnt i bokstav a), særlig ved å organisere regelmessige sammenlignende undersøkelser eller sammenlignende laboratorieprøvinger foretatt ved flere laboratorier, og ved å sikre relevant oppfølging av disse sammenlignende undersøkelsene eller sammenlignende laboratorieprøvingene i henhold til tilgjengelige internasjonalt anerkjente protokoller, og informere Kommisjonen og medlemsstatene om resultatene og oppfølgingen av slike sammenlignende undersøkelser eller sammenlignende laboratorieprøvinger foretatt ved flere laboratorier.
- d. Samordne de praktiske ordningene som er nødvendige for å bruke nye metoder for laboratorieanalyse, -undersøkelse eller -diagnostisering, og informere de nasjonale referanselaboratoriene om framskrittene som gjøres på dette området.
- e. Gjennomføre opplæringskurs for personale ved de nasjonale referanselaboratoriene og om nødvendig ved andre offentlige laboratorier, samt for sakkyndige fra tredjestater.
- f. Yte vitenskapelig og teknisk bistand til Kommisjonen innenfor rammen av oppdraget.
- g. Gi nasjonale referanselaboratorier informasjon om relevant forskningsvirksomhet på nasjonalt plan, unionsplan og internasjonalt plan.
- h. Innenfor rammen av oppdraget, samarbeide med laboratorier i tredjestater og med Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA), Det europeiske legemiddelbyrå (EMA) og Det europeiske senter for forebygging av og kontroll med sykdommer (ECDC).

- i. Bistå aktivt med å stille diagnose ved utbrudd i medlemsstatene av næringsmiddeloverførte sykdommer, zoonoser eller dyresykdommer eller ved angrep av planteskadegjørere, ved å stille bekreftende diagnoser og foreta karakterisering og taksonomiske eller epizootiske undersøkelser av isolater av sykdomsframkallende stoffer eller prøver av skadegjørere.
- j. Samordne eller gjennomføre undersøkelser for å verifisere kvaliteten på de reagensene og reagenspartiene som brukes til å stille diagnose i forbindelse med næringsmiddeloverførte sykdommer, zoonoser, dyresykdommer og planteskadegjørere.
- k. Dersom det er relevant for deres kompetanseområde, opprette og opprettholde
 - i. referansesamlinger av planteskadegjørere og/eller referansestammer av sykdomsframkallende stoffer,
 - ii. referansesamlinger av materialer beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler, som brukes til å kalibrere analyseutstyr og forsyne nasjonale referanselaboratorier med prøver,
 - iii. ajourførte lister over tilgjengelige referansestoffer og reagenser samt over produsenter og leverandører av slike stoffer og reagenser.
- l. Dersom det er relevant for deres kompetanseområde, samarbeide med hverandre og ved behov med Kommisjonen for å utvikle analyse-, undersøkelses- eller diagnostiseringsmetoder av høy kvalitet.

Når det gjelder bokstav k) i), kan EU-referanselaboratoriet opprette og opprettholde disse referansesamlingene og referansestammene gjennom utkontraktering til andre offentlige laboratorier og til vitenskapelige organisasjoner.

3. EU-referanselaboratoriene skal offentliggjøre listen over de nasjonale referanselaboratoriene som medlemsstatene har utpekt i samsvar med artikkel 100 nr. 1.

Artikkel 95

Utpeking av EU-referansesentre for dyrevelferd

1. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter utpeke EU-referansesentre for dyrevelferd som skal støtte opp om virksomheten til Kommisjonen og medlemsstatene i forbindelse med anvendelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav f).
2. Utpekingene fastsatt i nr. 1 skal
 - a. følge en offentlig utvelgingsprosess og
 - b. være begrenset i tid eller gjennomgås jevnlig.
3. EU-referansesentrene for dyrevelferd skal
 - a. opptre upartisk når de utfører sine oppgaver som EU-referansesentre,
 - b. ha et høyt nivå av vitenskapelig og teknisk sakkunnskap om forholdet mellom mennesker og dyr, om dyrs atferd, fysiologi, genetikk, helse og ernæring i forbindelse med dyrevelferd, samt om dyrevelferdsaspekter knyttet til kommersiell og vitenskapelig bruk av dyr,
 - c. ha personale med egnede kvalifikasjoner og hensiktsmessig opplæring innenfor områdene nevnt i bokstav b) og i etiske spørsmål knyttet til dyr, samt støttepersonale ved behov,
 - d. råde over eller ha tilgang til den infrastrukturen, det utstyret og de produktene som er nødvendige for å utføre oppgavene de har fått tildelt, og
 - e. sikre at personalet har god kjennskap til internasjonale standarder og internasjonal praksis på områdene nevnt i bokstav b), og at de i arbeidet sitt tar hensyn til den nyeste utviklingen innen forskning på disse områdene på nasjonalt plan, unionsplan og internasjonalt plan, herunder undersøkelser og tiltak som andre EU-referansesentre for dyrevelferd har gjennomført.

Artikkel 96

Ansvarsområder og oppgaver for EU-referansesentre for dyrevelferd

EU-referansesentrene for dyrevelferd skal være ansvarlige for følgende støtteoppgaver, i den grad de inngår i referansesentrenes ettårige eller flerårige arbeidsprogrammer som er fastsatt i samsvar med målene og prioriteringene i de relevante arbeidsprogrammene vedtatt av Kommisjonen i samsvar med artikkel 36 i

forordning (EU) nr. 652/2014:

- a. Bidra med vitenskapelig og teknisk sakkunnskap innenfor rammen av oppdraget, eventuelt i form av samordnet bistand, til relevante nasjonale støttenettverk og -organer på områder som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav f).
- b. Bidra med vitenskapelig og teknisk sakkunnskap ved utviklingen og bruken av indikatorene for dyrevelferd nevnt i artikkel 21 nr. 8 bokstav e).
- c. Utvikle eller samordne utviklingen av metoder for å vurdere nivået av dyrevelferd og metoder for å forbedre dyrevelferden.
- d. Foreta tekniske og vitenskapelige undersøkelser av velferden til dyr som brukes til kommersielle eller vitenskapelige formål.
- e. Holde opplæringskurs for personale i de nasjonale vitenskapelige støttenettverkene eller -organene nevnt i bokstav a), for personale hos de vedkommende myndighetene og for sakkyndige fra tredjestater.
- f. Formidle forskningsresultater og tekniske nyvinninger og samarbeide med Unionens forskningsorganer på områder som omfattes av oppdraget.

Artikkel 97

Utpeking av EU-referansesentre for ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden

1. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter utpeke EU-referansesentre til støtte for Kommisjonens og medlemsstatenes arbeid for å forebygge, påvise og bekjempe overtredelser av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som følge av bedrageri eller villedende praksis.
2. Utpekingene fastsatt i nr. 1 skal
 - a. følge en offentlig utvelgingsprosess og
 - b. være begrenset i tid eller gjennomgås jevnlig.
3. EU-referansesentrene for ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden skal
 - a. opptre upartisk når de utfører sine oppgaver som EU-referansesentre,
 - b. ha et høyt nivå av vitenskapelig og teknisk sakkunnskap på de områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 og innenfor anvendt kriminalteknikk på disse områdene, slik at de kan drive eller samordne forskning på høyeste nivå med hensyn til varers ekthet og integritet samt utvikle, anvende og validere metodene som skal brukes til å påvise overtredelser av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som følge av bedrageri eller villedende praksis,
 - c. ha personale med egnede kvalifikasjoner og hensiktsmessig opplæring innenfor områdene nevnt i bokstav b), samt nødvendig støttepersonale,
 - d. råde over eller ha tilgang til den infrastrukturen, det utstyret og de produktene som er nødvendige for å utføre oppgavene de har fått tildelt, og
 - e. sikre at personalet har god kjennskap til internasjonale standarder og internasjonal praksis på områdene nevnt i bokstav b), og at de i arbeidet sitt tar hensyn til den nyeste utviklingen innen forskning på disse områdene på nasjonalt plan, unionsplan og internasjonalt plan.

Artikkel 98

Ansvarsområder og oppgaver for EU-referansesentre for ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden

EU-referansesentrene for ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden skal være ansvarlige for følgende støtteoppgaver, i den grad de inngår i referansesentrenes ettårige eller flerårige arbeidsprogrammer som er fastsatt i samsvar med målene og prioriteringene i de relevante arbeidsprogrammene vedtatt av Kommisjonen i samsvar med artikkel 36 i forordning (EU) nr. 652/2014:

- a. Bidra med spesialkunnskap om ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden og om metodene for å påvise overtredelser av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning som følge av bedrageri eller villedende praksis, i forbindelse med kriminalteknikken som brukes på de områdene som omfattes av disse reglene.

- b. Levere spesifikke analyser for å identifisere hvilke deler av den landbruksbaserte næringsmiddelindustrien som eventuelt kan rammes av overtredelser av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning som følge av bedrageri eller villedende praksis, og bidra til å utvikle særlige teknikker for offentlig kontroll og protokoller.
- c. Om nødvendig utføre oppgavene nevnt i artikkel 94 nr. 2 bokstav a)–h) i denne forordning og dermed unngå overlapping av oppgavene til EU-referanselaboratorier som er utpekt i samsvar med artikkel 93 i denne forordning.
- d. Om nødvendig opprette og opprettholde samlinger eller databaser med referansematerialer med godkjent ekthet, som skal brukes til å påvise overtredelser av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning som følge av bedrageri eller villedende praksis.
- e. Formidle forskningsresultater og tekniske nyvinninger på områder som omfattes av oppdraget.

Artikkel 99

Kommisjonens plikter

1. Kommisjonen skal offentliggjøre og ved behov ajourføre listen over
 - a. EU-referanselaboratoriene fastsatt i artikkel 93,
 - b. EU-referansesentrene for dyrevelferd fastsatt i artikkel 95,
 - c. EU-referansesentrene for ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden fastsatt i artikkel 97.
2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til fastsettelse av krav, ansvarsområder og oppgaver for EU-referanselaboratoriene, EU-referansesentrene for dyrevelferd og EU-referansesentrene for ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden i tillegg til dem som er fastsatt i artikkel 93 nr. 3, artikkel 94, artikkel 95 nr. 3, artikkel 96, artikkel 97 nr. 3 og artikkel 98. Slike delegerte rettsakter skal begrenses til situasjoner med nye eller framvoksende risikoer, nye eller framvoksende dyresykdommer eller planteskadegjørere eller dersom nye lovfestede krav tilsier det.
3. Kommisjonen skal kontrollere EU-referanselaboratoriene og EU-referansesentrene med henblikk på å verifisere overholdelsen av kravene i artikkel 93 nr. 3, artikkel 94, artikkel 95 nr. 3 og artikkel 97 nr. 3.
4. Dersom Kommisjonens kontroll nevnt i nr. 3 i denne artikkel viser manglende overholdelse av kravene fastsatt i artikkel 93 nr. 3, artikkel 94, artikkel 95 nr. 3 og artikkel 97 nr. 3, skal Kommisjonen, etter å ha mottatt merknadene fra EU-referanselaboratoriet eller EU-referansesenteret,
 - a. tilbakekalle utpekingen av det aktuelle laboratoriet eller senteret ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt, eller
 - b. treffe andre tiltak som er hensiktsmessige.

Artikkel 100

Utpeking av nasjonale referanselaboratorier

1. Medlemsstatene skal utpeke ett eller flere nasjonale referanselaboratorier for hvert EU-referanselaboratorium som utpekes i samsvar med artikkel 93 nr. 1.

Medlemsstatene kan utpeke et nasjonalt referanselaboratorium også i tilfeller der det ikke finnes et tilsvarende EU-referanselaboratorium.

En medlemsstat kan utpeke et laboratorium som ligger i en annen medlemsstat, eller i en tredjestat som er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

Ett enkelt laboratorium kan være utpekt som nasjonalt referanselaboratorium for mer enn én medlemsstat.

2. Kravene fastsatt i artikkel 37 nr. 4 bokstav e), artikkel 37 nr. 5, artikkel 39 og artikkel 42 nr. 1, artikkel 42 nr. 2 bokstav a) og b) og artikkel 42 nr. 3 gjelder for nasjonale referanselaboratorier.

Som unntak fra artikkel 37 nr. 4 bokstav e) i denne artikkel kan vedkommende myndigheter, for det området som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g), utpeke offentlige laboratorier, som er utpekt til dette av de vedkommende myndighetene på grunnlag av et unntak vedtatt etter artikkel 41, til nasjonale referanselaboratorier uten hensyn til om de oppfyller vilkåret fastsatt i artikkel 37 nr. 4 bokstav e).

3. Nasjonale referanselaboratorier skal

- a. være upartiske og ikke ha noen interessekonflikter, og framfor alt ikke befinne seg i en situasjon som direkte eller indirekte kan påvirke yrkesmoralen deres når de utfører oppgaver som nasjonale referanselaboratorier,
- b. ha eller ha kontraktsfestet tilgang til personale med egnede kvalifikasjoner som har fått hensiktsmessig opplæring i analyse-, undersøkelses- og diagnostiseringsmetoder innenfor laboratoriets kompetanseområde, samt støttepersonale ved behov,
- c. råde over eller ha tilgang til den infrastrukturen, det utstyret og de produktene som er nødvendige for å kunne utføre oppgavene de har fått tildelt,
- d. sikre at personalet deres og eventuelt personale som er ansatt på kontrakt, har god kjennskap til internasjonale standarder og internasjonal praksis, og at de i arbeidet sitt tar hensyn til den nyeste utviklingen innen forskning på nasjonalt plan, unionsplan og internasjonalt plan,
- e. være utstyrt med eller ha tilgang til nødvendig utstyr til å utføre oppgavene sine i nødssituasjoner, og
- f. dersom det er relevant, være i stand til å oppfylle de relevante standardene for biosikkerhet.

4. Medlemsstatene skal

- a. informere Kommisjonen, det relevante EU-referanselaboratoriet og de andre medlemsstatene om navnet og adressen til de nasjonale referanselaboratoriene,
- b. gjøre opplysningene nevnt i bokstav a) tilgjengelige for offentligheten, og
- c. ajourføre opplysningene nevnt i bokstav a) ved behov.

5. Medlemsstater som har mer enn ett nasjonalt referanselaboratorium for hvert EU-referanselaboratorium, skal sikre at disse laboratoriene har et nært samarbeid som sikrer effektiv samordning dem imellom, med andre nasjonale laboratorier og med EU-referanselaboratoriet.

6. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til fastsettelse av krav til nasjonale referanselaboratorier i tillegg til dem som er fastsatt i nr. 2 og 3 i denne artikkel. Slike delegerte rettsakter skal begrenses til å sikre sammenheng med eventuelle tilleggskrav vedtatt i samsvar med artikkel 99 nr. 2.

Artikkel 101

Ansvarsområder og oppgaver for nasjonale referanselaboratorier

1. Nasjonale referanselaboratorier skal innenfor sine respektive kompetanseområder

- a. samarbeide med EU-referanselaboratoriene og delta i opplæringskurs og i sammenlignende undersøkelser ved flere laboratorier som disse organiserer,
- b. samordne virksomheten til de offentlige laboratoriene utpekt i samsvar med artikkel 37 nr. 1 med henblikk på å harmonisere og forbedre metodene for laboratorieanalyse, -undersøkelse og -diagnostisering og bruken av disse metodene,
- c. ved behov organisere sammenlignende undersøkelser eller laboratorieprøvinger foretatt ved flere offentlige laboratorier, sikre egnet oppfølging av slike undersøkelser og prøvinger og underrette de vedkommende myndighetene om resultatene og oppfølgingen av dem,
- d. sørge for at opplysningene fra EU-referanselaboratoriet formidles til de vedkommende myndighetene og de offentlige laboratoriene,
- e. innenfor rammen av oppdraget gi vitenskapelig og teknisk bistand til de vedkommende myndighetene i forbindelse med gjennomføringen av de flerårige nasjonale kontrollplanene nevnt i artikkel 109 og de samordnede kontrollprogrammene vedtatt i samsvar med artikkel 112,
- f. dersom det er relevant, validere reagenser og reagenspartier, opprette og opprettholde ajourførte lister over tilgjengelige referansestoffer og reagenser og over produsenter og leverandører av slike stoffer og reagenser,

- g. om nødvendig gjennomføre opplæringskurs for personalet ved de offentlige laboratoriene som er utpekt i henhold til artikkel 37 nr. 1, og
- h. aktivt bistå medlemsstaten som har utpekt dem, med å stille diagnose ved utbrudd av næringsmiddeloverførte sykdommer, zoonoser eller dyresykdommer eller ved angrep av planteskadegjørere, ved å stille bekreftende diagnoser og foreta karakterisering og epizootiske eller taksonomiske undersøkelser av isolater av sykdomsframkallende stoffer eller prøver av skadegjørere.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til fastsettelse av ansvarsområder og oppgaver for nasjonale referanselaboratorier i tillegg til dem som er fastsatt i nr. 1 i denne artikkel. Slike delegerte rettsakter skal begrenses til å sikre sammenheng med eventuelle ytterligere ansvarsområder og oppgaver vedtatt i samsvar med artikkel 99 nr. 2.

AVDELING IV ADMINISTRATIV BISTAND OG SAMARBEID

Artikkel 102 Alminnelige regler

1. De vedkommende myndighetene i de berørte medlemsstatene skal gi hverandre administrativ bistand i samsvar med artikkel 104–107 for å sikre riktig anvendelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i saker som berører mer enn én medlemsstat.
2. Administrativ bistand skal, når det er relevant og etter avtale mellom de vedkommende myndighetene som er berørt, omfatte deltaking fra vedkommende myndigheter i en medlemsstat i offentlig kontroll på stedet som vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat gjennomfører.
3. Denne avdeling berører ikke nasjonal rett som
 - a. gjelder for frigivelse av dokumenter og opplysninger som er gjenstand for eller har tilknytning til rettslige undersøkelser og rettergang, herunder strafferettslig etterforskning, og
 - b. har som formål å verne fysiske eller juridiske personers forretningsinteresser.
4. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å lette overføringen fra andre myndigheter med ansvar for håndheving av loven, påtalemyndigheter og rettsmyndigheter til de vedkommende myndighetene av opplysninger om mulig manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som er relevant for anvendelsen av denne avdeling, og som kan utgjøre
 - a. en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, eller
 - b. en mulig overtredelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som følge av bedrageri eller villedende praksis.
5. All kommunikasjon mellom vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 104–107, skal skje skriftlig, på papir eller i elektronisk form.
6. For å effektivisere og forenkle utvekslingen av opplysninger skal Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette et standardformat for
 - a. anmodningene om bistand fastsatt i artikkel 104 nr. 1 og
 - b. formidling av vanlige og gjentakende meldinger og svar.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 103 Kontaktorganer

1. Hver medlemsstat skal utpeke ett eller flere kontaktorganer som fungerer som kontaktpunkter med ansvar for å lette utvekslingen av meldinger mellom vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 104–107.
2. Utpekingen av kontaktorganer skal ikke være til hinder for at personalet hos vedkommende myndigheter i de forskjellige medlemsstatene har direkte kontakt med hverandre, utveksler opplysninger eller samarbeider.
3. Medlemsstatene skal informere Kommisjonen og de andre medlemsstatene om kontaktopplysningene til de kontaktorganene de har utpekt i samsvar med nr. 1, og om eventuelle senere endringer av disse opplysningene.
4. Kommisjonen skal på nettstedet sitt offentliggjøre og ajourføre listen over kontaktorganer som medlemsstatene har informert om i samsvar med nr. 3.
5. Alle anmodninger om bistand i henhold til artikkel 104 nr. 1 samt meldinger og meddelelser i henhold til artikkel 105, 106 og 107 skal sendes fra et kontaktorgan til det tilsvarende kontaktorganet i den medlemsstaten som anmodningen eller meldingen er rettet til.
6. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette spesifikasjoner for de tekniske verktøyene og framgangsmåtene for kommunikasjon mellom kontaktorganene utpekt i samsvar med nr. 1 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 104

Bistand på anmodning

1. Dersom de vedkommende myndighetene i en medlemsstat anser at de i forbindelse med gjennomføring av offentlig kontroll eller effektiv oppfølging av slik kontroll på territoriet sitt, har behov for data eller opplysninger fra vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat, skal de rette en grunngitt anmodning om administrativ bistand til de vedkommende myndighetene i denne medlemsstaten. De anmodede vedkommende myndighetene skal
 - a. straks bekrefte at de har mottatt anmodningen,
 - b. dersom den anmodende vedkommende myndigheten har bedt om det, innen ti virkedager etter mottak av anmodningen angi omtrent hvor lang tid det vil ta å gi et velbegrunnet svar på anmodningen, og
 - c. gjennomføre den offentlige kontrollen og de undersøkelsene som er nødvendige for straks å gi de anmodende vedkommende myndighetene alle nødvendige opplysninger og dokumenter som gjør dem i stand til å treffe velbegrunnede beslutninger og verifisere overholdelsen av unionsreglene innenfor deres jurisdiksjon.
2. Det kan sendes originaldokumenter eller kopier.
3. Etter avtale mellom de anmodende vedkommende myndighetene og de anmodede vedkommende myndighetene kan personale som er utpekt av førstnevnte, være til stede under den offentlige kontrollen og undersøkelsene nevnt i nr. 1 bokstav c) som gjennomføres av de anmodede vedkommende myndighetene.

I slike tilfeller skal personalet hos de anmodende vedkommende myndighetene

 - a. til enhver tid kunne framvise en skriftlig fullmakt med opplysninger om identitet og offisiell myndighet,
 - b. gis tilgang av den driftsansvarlige til de samme lokalene og dokumentene som personalet hos de anmodede vedkommende myndighetene, formidlet gjennom disse myndighetene og utelukkende i forbindelse med den administrative undersøkelsen som foretas, og
 - c. ikke på eget initiativ utøve den undersøkelsesmyndigheten som er tildelt tjenestemenn hos de anmodede vedkommende myndighetene.

Artikkel 105

Bistand uten anmodning ved manglende overholdelse

1. Når de vedkommende myndighetene i en medlemsstat får kjennskap til et tilfelle av manglende overholdelse, og dersom slik manglende overholdelse kan ha innvirkning på en annen medlemsstat, skal de uoppfordret og uten utilbørlig forsinkelse gi de vedkommende myndighetene i den andre medlemsstaten opplysninger om dette.
2. De vedkommende myndighetene som mottar opplysninger i samsvar med nr. 1, skal
 - a. bekrefte mottak av opplysningene uten utilbørlig forsinkelse,
 - b. dersom de vedkommende myndighetene som har gitt opplysningene, har bedt om det, innen ti virkedager fra datoen da de mottok opplysningene, angi
 - i. hvilke undersøkelser de har til hensikt å gjennomføre, eller
 - ii. en begrunnelse for hvorfor de anser at undersøkelser er unødvendige, og
 - c. når undersøkelsene nevnt i bokstav b) anses som nødvendige, undersøke saken og umiddelbart informere de vedkommende myndighetene som har gitt opplysningene, om resultatene og eventuelt om hvilke tiltak som er truffet.

Artikkel 106

Bistand ved manglende overholdelse som innebærer en risiko eller en gjentatt eller potensielt alvorlig overtredelse

1. Dersom de vedkommende myndighetene under offentlig kontroll av dyr eller varer med opprinnelse i en annen medlemsstat, fastslår at slike dyr eller varer ikke er i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og dermed innebærer en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, eller utgjør en potensielt alvorlig overtredelse av disse reglene, skal de umiddelbart underrette de vedkommende myndighetene i avsendermedlemsstaten og i alle andre berørte medlemsstater slik at disse vedkommende myndighetene kan iverksette egnede undersøkelser.
2. Vedkommende myndigheter som mottar opplysninger, skal umiddelbart
 - a. bekrefte mottak av opplysningene,
 - b. dersom de vedkommende myndighetene som har gitt opplysningene, har bedt om det, angi hvilke undersøkelser de har til hensikt å gjennomføre, og
 - c. undersøke saken, treffe alle nødvendige tiltak og informere de vedkommende myndighetene som har gitt opplysningene, om hvilke undersøkelser og hvilken offentlige kontroll som er gjennomført, hvilke beslutninger som er truffet og begrunnelsen for disse beslutningene.
3. Dersom de vedkommende myndighetene som har gitt opplysninger, har grunn til å tro at de undersøkelsene som er utført eller tiltakene som er truffet av de vedkommende myndighetene som har mottatt opplysninger, ikke er tilstrekkelige til å håndtere den påviste manglende overholdelsen, skal de be de vedkommende myndighetene som har mottatt opplysningene, om å utfylle den offentlige kontrollen som er gjennomført, eller de tiltakene som er truffet. I slike tilfeller skal de vedkommende myndighetene fra de to medlemsstatene
 - a. forsøke å finne en felles framgangsmåte med henblikk på å håndtere den manglende overholdelsen på en hensiktsmessig måte, herunder gjennom felles offentlig kontroll og felles undersøkelser i samsvar med artikkel 104 nr. 3, og
 - b. informere Kommisjonen umiddelbart dersom de ikke blir enige om hensiktsmessige tiltak.
4. Dersom den offentlige kontrollen av dyr eller varer med opprinnelse i en annen medlemsstat i gjentatte tilfeller viser manglende overholdelse som nevnt i nr. 1, skal de vedkommende myndighetene i bestemmelsesmedlemsstaten umiddelbart informere Kommisjonen og de vedkommende myndighetene i de andre medlemsstatene.

Artikkel 107

Bistand på grunnlag av opplysninger fra tredjestater

1. Når vedkommende myndigheter mottar opplysninger fra en tredjestat om manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, eller om en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, skal de umiddelbart
 - a. gi de vedkommende myndighetene i andre berørte medlemsstater disse opplysningene, og
 - b. gi Kommisjonen disse opplysningene dersom de er eller kan være relevante på unionsplan.
2. Opplysninger som er kommet fram i forbindelse med offentlig kontroll og undersøkelser gjennomført i samsvar med denne forordning, kan formidles til tredjestaten nevnt i nr. 1, forutsatt at
 - a. de vedkommende myndighetene som har skaffet opplysningene, har gitt sitt samtykke til det,
 - b. tredjestaten har forpliktet seg til å yte den bistanden som er nødvendig for å samle inn bevis på praksis som ikke overholder eller ikke synes å overholde unionsreglene, eller som utgjør en risiko for mennesker, dyr, planter eller miljøet, og
 - c. relevante unionsregler og nasjonale regler for utlevering av personopplysninger til tredjestater er overholdt.

Artikkel 108

Samordnet bistand og oppfølging fra Kommisjonen

1. Dersom vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene ikke blir enige om hensiktsmessige tiltak for å håndtere den manglende overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal Kommisjonen umiddelbart samordne de tiltakene som er truffet av de vedkommende myndighetene i samsvar med denne avdeling, når de opplysningene som Kommisjonen har tilgang til, enten
 - a. omhandler virksomhet som ikke overholder eller ikke synes å overholde reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og slik virksomhet har eller kan ha konsekvenser i mer enn én medlemsstat, eller
 - b. indikerer at samme eller lignende virksomhet som ikke overholder eller ikke synes å overholde reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, kanskje forekommer i mer enn én medlemsstat.
2. I tilfellene nevnt i nr. 1 kan Kommisjonen gjøre følgende:
 - a. I samarbeid med den berørte medlemsstaten sende en inspeksjonsgruppe for å gjennomføre en offentlig kontroll på stedet.
 - b. Ved hjelp av gjennomføringsrettsakter be om at de vedkommende myndighetene i avsendermedlemsstaten og, dersom det er relevant, i andre berørte medlemsstater skjerper den offentlige kontrollen på en hensiktsmessig måte og framlegger en rapport for Kommisjonen om tiltakene de har truffet.
 - c. Treffe andre hensiktsmessige tiltak i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning ved å fastsette regler for rask utveksling av opplysninger i tilfellene nevnt i nr. 1.

AVDELING V PLANLEGGING OG RAPPORTERING

Artikkel 109

Flerårige nasjonale kontrollplaner (MANCP) og ett organ for flerårige nasjonale kontrollplaner

1. Medlemsstatene skal sikre at offentlig kontroll som omfattes av denne forordning, gjennomføres av de vedkommende myndighetene på grunnlag av en flerårig nasjonal kontrollplan, hvis utarbeiding og gjennomføring skal samordnes i hele territoriet.

2. Medlemsstatene skal utpeke ett organ som har til oppgave å
 - a. samordne utarbeidingen av den flerårige nasjonale kontrollplanen mellom alle vedkommende myndigheter med ansvar for offentlig kontroll,
 - b. sikre sammenheng i den flerårige nasjonale kontrollplanen,
 - c. samle inn opplysninger om gjennomføringen av den flerårige nasjonale kontrollplanen med henblikk på framlegging av den årsrapporten som er nevnt i artikkel 113, og den eventuelle gjennomgåelsen og ajourføringen av den i samsvar med artikkel 111 nr. 2.

Artikkel 110

Innhold i de flerårige nasjonale kontrollplanene

1. Flerårige nasjonale kontrollplaner skal utarbeides for å sikre at det planlegges offentlig kontroll på alle områder som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og i samsvar med kriteriene fastsatt i artikkel 9 og med reglene fastsatt i artikkel 18–27.
2. De flerårige nasjonale kontrollplanene skal inneholde generelle opplysninger om oppbygningen og organiseringen av den offentlige kontrollordningen i den berørte medlemsstaten på hvert av de aktuelle områdene, samt opplysninger om minst følgende:
 - a. Den flerårige nasjonale kontrollplanens strategiske mål og hvordan prioriteringen av offentlig kontroll og tildelingen av ressurser gjenspeiler disse målene.
 - b. Inndelingen av offentlig kontroll i risikokategorier.
 - c. Utpekingen av vedkommende myndigheter og hvilke oppgaver de skal ha på sentralt, regionalt og lokalt plan, samt om ressursene som stilles til rådighet for disse myndighetene.
 - d. Dersom det er relevant, delegeringen av oppgaver til organer med delegerte oppgaver.
 - e. Den generelle organiseringen og ledelsen av offentlig kontroll på nasjonalt, regionalt og lokalt plan, herunder offentlig kontroll i de enkelte foretak.
 - f. Kontrollordninger som benyttes i de forskjellige sektorene, og samordning av de forskjellige tjenestene hos vedkommende myndigheter som har ansvar for den offentlige kontrollen i disse sektorene.
 - g. Framgangsmåter og ordninger som er innført for å sikre at de vedkommende myndighetene overholder forpliktelsene fastsatt i artikkel 5 nr. 1.
 - h. Opplæring av de vedkommende myndighetenes personale.
 - i. De dokumenterte prosedyrene fastsatt i artikkel 12 nr. 1.
 - j. Den generelle organiseringen og gjennomføringen av beredskapsplaner i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
 - k. Den generelle organiseringen av samarbeid og gjensidig bistand mellom de vedkommende myndighetene i medlemsstatene.

Artikkel 111

Utarbeiding, ajourføring og gjennomgåelse av flerårige nasjonale kontrollplaner

1. Medlemsstatene skal sikre at den flerårige nasjonale kontrollplanen fastsatt i artikkel 109 nr. 1 gjøres tilgjengelig for offentligheten, med unntak av de delene av planen som, dersom de offentliggjøres, kan undergrave virkningen av den offentlige kontrollen.
2. Den flerårige nasjonale kontrollplanen skal ajourføres jevnlig for å tilpasse den til endringer i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og gjennomgås for å ta hensyn til minst følgende faktorer:
 - a. Forekomsten av nye sykdommer, planteskadegjørere eller andre risikoer for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.
 - b. Vesentlige endringer i oppbygningen, ledelsen eller arbeidet til de vedkommende myndighetene i medlemsstaten.
 - c. Resultatet av medlemsstatenes offentlige kontroll.
 - d. Resultatet av Kommisjonens kontroll i medlemsstaten i samsvar med artikkel 116 nr. 1.
 - e. Vitenskapelige funn.

- f. Resultatet av offentlig kontroll som de vedkommende myndighetene i en tredjestat har gjennomført i en medlemsstat.

3. Dersom Kommisjonen ber om det, skal medlemsstatene framlegge den nyeste ajourførte versjonen av den flerårige nasjonale kontrollplanen sin.

Artikkel 112

Samordnede kontrollprogrammer og innsamling av opplysninger og data

Med sikte på å gjennomføre en unionsomfattende målrettet vurdering av anvendelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller fastslå utbredelsen av visse farer i hele Unionen, kan Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsaker om

- a. gjennomføringen av samordnede kontrollprogrammer med begrenset varighet på ett av områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
- b. organiseringen, på adhocbasis, av innsamlingen av data og opplysninger i forbindelse med anvendelsen av et bestemt sett av de reglene som er nevnt i artikkel 1 nr. 2, eller med hensyn til utbredelsen av visse farer.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 113

Medlemsstatenes årsrapporter

- 1. Innen 31. august hvert år skal hver medlemsstat framlegge for Kommisjonen en rapport som inneholder
 - a. alle endringer som er gjort i de flerårige nasjonale kontrollplanene for å ta hensyn til faktorene nevnt i artikkel 111 nr. 2,
 - b. resultatene av offentlig kontroll gjennomført i løpet av det foregående året i henhold til den flerårige nasjonale kontrollplanen,
 - c. typen og antallet tilfeller av manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 per område, påvist av de vedkommende myndighetene i løpet av det foregående året,
 - d. de tiltakene som er truffet for å sikre at den flerårige nasjonale kontrollplanen fungerer effektivt, herunder håndhevingstiltak og resultatene av slike tiltak, og
 - e. en lenke til den vedkommende myndighetens nettside, som inneholder offentlige opplysninger om de gebyrene eller avgiftene som er nevnt i artikkel 85 nr. 2.

2. For å sikre at årsrapportene fastsatt i nr. 1 utformes på en ensartet måte, skal Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta og om nødvendig ajourføre standardskjemaer for framlegging av opplysningene og dataene i nevnte nummer.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal, når det er mulig, tillate bruk av de standardskjemaene som Kommisjonen har vedtatt, også til framlegging av andre rapporter om offentlig kontroll som de vedkommende myndighetene er pålagt å framlegge for Kommisjonen i samsvar med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 114

Kommisjonens årsrapporter

- 1. Innen 31. januar hvert år skal Kommisjonen gjøre tilgjengelig for offentligheten en årsrapport om gjennomføringen av offentlig kontroll i medlemsstatene, der det tas hensyn til
 - a. årsrapportene som medlemsstatene har framlagt i samsvar med artikkel 113, og
 - b. resultatene av kontroll som Kommisjonen har gjennomført i samsvar med artikkel 116 nr. 1.

2. Årsrapporten fastsatt i nr. 1 kan, dersom det er relevant, inneholde anbefalinger om mulige forbedringer av de offentlige kontrollordningene i medlemsstatene og av visse former for offentlig kontroll på visse områder.

Artikkel 115

Beredskapsplaner for næringsmidler og fôr

1. Ved gjennomføringen av den generelle planen for krisehåndtering fastsatt i artikkel 55 i forordning (EF) nr. 178/2002 skal medlemsstatene utarbeide beredskapsplaner for næringsmidler og fôr som fastsetter tiltak som skal iverksettes umiddelbart dersom det viser seg at næringsmidler eller fôr utgjør en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs helse, enten direkte eller gjennom miljøet.

2. Beredskapsplanene for næringsmidler og fôr fastsatt i nr. 1 skal angi

- a. hvilke vedkommende myndigheter som skal delta,
- b. myndigheten og ansvarsområdene til myndighetene nevnt i bokstav a), og
- c. kanaler og framgangsmåter for utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og andre berørte parter, dersom det er relevant.

3. Medlemsstatene skal regelmessig gjennomgå sine beredskapsplaner for næringsmidler og fôr for å ta hensyn til endringer i de vedkommende myndighetenes oppbygning og erfaringene fra gjennomføringen av planen og fra simuleringsovelser.

4. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter om

- a. regler for utarbeidingen av beredskapsplanene fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, i den grad det er nødvendig for å sikre enhetlig og effektiv bruk av den generelle planen for krisehåndtering fastsatt i artikkel 55 nr. 1 i forordning (EF) nr. 178/2002, og
- b. hvilken rolle de berørte partene skal ha i utarbeidingen og gjennomføringen av disse beredskapsplanene.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

AVDELING VI UNIONENS VIRKSOMHET

KAPITTEL I Kommisjonens kontroll

Artikkel 116

Kommisjonens kontroll i medlemsstatene

1. Kommisjonens sakkyndige skal gjennomføre kontroll, herunder revisjoner, i hver medlemsstat for å

- a. verifisere anvendelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 og reglene i denne forordning,
- b. verifisere at nasjonale kontrollordninger på de områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og reglene fastsatt i denne forordning, fungerer som de skal, og at de vedkommende myndighetene som forvalter dem, fungerer,
- c. undersøke og samle inn opplysninger om
 - i. offentlig kontroll og håndhevingspraksis på de områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og reglene fastsatt i denne forordning,
 - ii. betydelige eller tilbakevendende problemer med anvendelsen eller håndhevingen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
 - iii. nødssituasjoner, nye problemer eller ny utvikling i medlemsstatene på de områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, og reglene fastsatt i denne forordning.

2. Kontrollen fastsatt i nr. 1 skal organiseres i samarbeid med de vedkommende myndighetene i medlemsstatene og gjennomføres regelmessig.

3. Kontrollen fastsatt i nr. 1 kan omfatte verifisering på stedet. Kommisjonens sakkyndige kan ledsage de vedkommende myndighetenes personale under gjennomføringen av offentlig kontroll.

4. Sakkyndige fra medlemsstatene kan bistå Kommisjonens sakkyndige. Nasjonale sakkyndige som ledsager Kommisjonens sakkyndige, skal ha samme tilgangsrettigheter som Kommisjonens sakkyndige.

Artikkel 117

Kommisjonens rapporter om kontroll i medlemsstatene

Kommisjonen skal

- a. utarbeide et utkast til rapport om resultatene og om anbefalingene for å utbedre de manglene som Kommisjonens sakkyndige har påvist under kontroll som er gjennomført i samsvar med artikkel 116 nr. 1,
- b. sende en kopi av utkastet til rapporten nevnt i bokstav a) til den medlemsstaten der kontrollen ble gjennomført, slik at medlemsstaten kan komme med sine merknader,
- c. ta hensyn til merknadene fra medlemsstaten nevnt i bokstav b) når den utarbeider sluttrapporten om resultatene av den kontrollen som Kommisjonens sakkyndige har gjennomført i medlemsstatene i henhold til artikkel 116 nr. 1, og
- d. gjøre sluttrapporten nevnt i bokstav c) og merknadene fra medlemsstaten nevnt i bokstav b) offentlig tilgjengelige.

Artikkel 118

Program for Kommisjonens kontroll i medlemsstatene

1. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter
 - a. utarbeide et årlig eller flerårig kontrollprogram for den kontrollen som Kommisjonens sakkyndige skal gjennomføre i medlemsstatene i henhold til artikkel 116 nr. 1, og
 - b. innen utgangen av hvert år underrette medlemsstatene om det årlige kontrollprogrammet eller eventuelle ajourføringer av det flerårige kontrollprogrammet for det påfølgende året.
2. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter endre kontrollprogrammet sitt for å ta hensyn til utviklingen på de områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Medlemsstatene skal umiddelbart underrettes om alle slike endringer.

Artikkel 119

Medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til Kommisjonens kontroll

Medlemsstatene skal

- a. treffe egnede oppfølgingstiltak for å rette opp eventuelle spesifikke eller gjennomgripende mangler påvist ved kontrollen gjennomført av Kommisjonens sakkyndige i samsvar med artikkel 116 nr. 1,
- b. gi nødvendig faglig bistand og sørge for tilgjengelig dokumentasjon, herunder, etter begrunnet anmodning, resultatene av revisjonene nevnt i artikkel 6, samt annen teknisk støtte som Kommisjonens sakkyndige ber om, slik at de kan gjennomføre kontrollen effektivt, og
- c. gi nødvendig bistand for å sikre at Kommisjonens sakkyndige har tilgang til alle lokaler eller deler av lokaler samt dyr, varer og opplysninger, herunder IT-systemer, som er av betydning for at de skal kunne utføre oppgavene sine.

Artikkel 120

Kommisjonens kontroll i tredjestater

1. Kommisjonens sakkyndige kan gjennomføre kontroll i tredjestater for å

- a. verifisere at tredjestatens lovgivning og ordninger, herunder offentlig attestering og utstedelse av offisielle sertifikater, offisielle etiketter, offisielle merker og andre offisielle attestasjoner, overholder eller er likeverdige med kravene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
 - b. verifisere at tredjestatens kontrollordning har kapasitet til å sikre at forsendelser av dyr og varer som eksporteres til Unionen, oppfyller relevante krav som er fastsatt ved reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, eller krav som anses for å være minst likeverdige,
 - c. samle inn opplysninger og data for å klarlegge årsakene til gjentatte eller nye problemer i forbindelse med eksport av dyr og varer fra en tredjestat.
2. Kontrollen nevnt i nr. 1 skal ta særlig hensyn til
- a. tredjestatens lovgivning,
 - b. hvordan tredjestatens vedkommende myndigheter er organisert, deres myndighet og uavhengighet, hva slags tilsyn de er underlagt og hvilken myndighet de har til å håndheve gjeldende lovgivning på en effektiv måte,
 - c. den opplæringen som personalet hos den vedkommende myndigheten i tredjestaten har fått i å gjennomføre offentlig kontroll,
 - d. hvilke ressurser, herunder analyse-, undersøkelses- og diagnostiseringsverktøy, som de vedkommende myndighetene har til rådighet,
 - e. om det finnes dokumenterte kontrollprosedyrer samt kontrollordninger basert på prioriteringer, og hvordan disse fungerer,
 - f. dersom det er relevant, situasjonen med hensyn til dyrehelse, dyrevelferd, zoonoser og plantehelse, og framgangsmåtene for å melde fra til Kommisjonen og relevante internasjonale organer om utbrudd av dyresykdommer og angrep av planteskadegjørere,
 - g. omfanget og gjennomføringen av den kontrollen som tredjestatens vedkommende myndighet gjennomfører av dyr, planter og produkter av disse som kommer fra andre tredjestater, og
 - h. de forsikringene tredjestaten kan gi om at dens lovgivning overholder eller er likeverdig med de kravene som er fastsatt ved reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
3. For å legge til rette for en hensiktsmessig og effektiv gjennomføring av kontrollen fastsatt i nr. 1 kan Kommisjonen, før den gjennomfører slik kontroll, be den berørte tredjestaten om å framlegge
- a. de nødvendige opplysningene nevnt i artikkel 125 nr. 1,
 - b. dersom det er relevant og nødvendig, den skriftlige dokumentasjonen på kontrollen som de vedkommende myndighetene gjennomfører.
4. Kommisjonen kan utnevne sakkyndige fra medlemsstatene til å bistå Kommisjonens egne sakkyndige i forbindelse med kontrollen fastsatt i nr. 1.

Artikkel 121

Hyppighet av Kommisjonens kontroll i tredjestater

Hyppigheten av Kommisjonens kontroll i tredjestater nevnt i artikkel 120 skal bestemmes på grunnlag av følgende kriterier:

- a. En risikovurdering av dyrene og varene som eksporteres til Unionen fra den berørte tredjestaten.
- b. Reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
- c. Mengden og arten av dyr og varer som innføres til Unionen fra den berørte tredjestaten.
- d. Resultatet av kontroll som allerede er gjennomført av Kommisjonens sakkyndige eller andre kontrollorganer.
- e. Resultatet av offentlig kontroll av dyr og varer som innføres til Unionen fra den berørte tredjestaten, og av eventuell annen offentlig kontroll som de vedkommende myndighetene i medlemsstatene har gjennomført.
- f. Opplysninger mottatt fra EFSA eller lignende organer.
- g. Opplysninger mottatt fra internasjonalt anerkjente organer, for eksempel
 - i. Verdens helseorganisasjon,
 - ii. Codex Alimentarius-kommisjonen,
 - iii. Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE),
 - iv. Plantevernorganisasjonen for Europa og Middelhavsområdet og eventuelle andre regionale plantevernorganisasjoner opprettet i henhold til den internasjonale plantevernkonvensjonen (IPPC),

- v. sekretariatet for IPPC,
- vi. Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling,
- vii. De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa,
- viii. sekretariatet for Cartagena-protokollen om genmodifiserte organismer til konvensjonen om biologisk mangfold.
- h. Dokumentasjon på situasjoner med nye sykdommer eller andre omstendigheter som kan føre til at dyr og varer som innføres til Unionen fra en tredjestat, kan innebære en helse- eller miljørisiko eller en risiko for bedrageri eller villedende praksis.
- i. Behovet for å undersøke eller reagere på nødssituasjoner i en enkelt tredjestat.

Artikkel 122

Kommisjonens rapporter om kontroll i tredjestater

Kommisjonen skal utarbeide en rapport om resultatet av hver kontroll som er gjennomført i samsvar med artikkel 120 og 121. Rapporten skal eventuelt inneholde anbefalinger.

Kommisjonen skal offentliggjøre sine rapporter.

Artikkel 123

Program for Kommisjonens kontroll i tredjestater

Kommisjonen skal på forhånd underrette medlemsstatene om sitt program for kontroll i tredjestater og framlegge en rapport om resultatene av det. Kommisjonen kan endre programmet for å ta hensyn til utviklingen på områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2. Medlemsstatene skal underrettes om alle slike endringer på forhånd.

Artikkel 124

Tredjestaters kontroll i medlemsstatene

1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om kontroll som tredjestaters vedkommende myndigheter planlegger å gjennomføre på deres territorium, innenfor de områdene som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
2. Kommisjonens sakkyndige kan delta i kontrollen nevnt i nr. 1 på anmodning fra de vedkommende myndighetene i medlemsstatene der kontrollen gjennomføres.
3. Kommisjonens sakkyndige deltar i kontrollen nevnt i nr. 1 særlig for å
 - a. gi råd om reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
 - b. formidle opplysninger og data som foreligger på unionsplan, som kan være til nytte ved den kontrollen som tredjestatens vedkommende myndigheter gjennomfører,
 - c. tilrettelegge for sammenheng og ensartethet i den kontrollen som tredjestatens vedkommende myndigheter gjennomfører i forskjellige medlemsstater.

KAPITTEL II

Vilkår for innførsel til Unionen av dyr og varer

Artikkel 125

Opplysninger om tredjestaters kontrollordninger

1. Kommisjonen skal be tredjestater som har til hensikt å eksportere dyr og varer til Unionen, om å framlegge følgende nøyaktige og ajourførte opplysninger om den generelle organiseringen og ledelsen av ordningene for helse- og plantehelsekontroll på deres territorium:
 - a. Alle helse- eller plantehelseregler som er vedtatt eller foreslått på deres territorium.
 - b. Framgangsmåter for risikovurdering og faktorer det er tatt hensyn til i risikovurderingen og ved fastsettelsen av et passende nivå for helse- eller plantehelsevern.
 - c. Alle framgangsmåter og ordninger for kontroll og inspeksjon, herunder for dyr eller varer som ankommer fra andre tredjestater, dersom det er relevant.
 - d. Ordninger for offentlig attestering.
 - e. Dersom det er relevant, eventuelle tiltak truffet som følge av anbefalingene fastsatt i artikkel 122 første ledd.
 - f. Dersom det er relevant, resultater av kontroll som er gjennomført av dyr og varer beregnet på eksport til Unionen.
 - g. Dersom det er relevant, opplysninger om de endringene som er gjort i oppbygningen og virkemåten til kontrollordningene, for å oppfylle Unionens helse- eller plantehelsekrav eller de anbefalingene som er fastsatt i artikkel 122 første ledd.
2. Anmodningen om opplysninger nevnt i nr. 1 skal stå i forhold til typen dyr og varer som skal eksporteres til Unionen, og til tredjestatens spesifikke situasjon og oppbygning.

Artikkel 126

Fastsettelse av ytterligere vilkår for innførsel til Unionen av dyr og varer

1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å utfylle denne forordning med hensyn til vilkårene som må oppfylles av dyr og varer som innføres til Unionen fra tredjestater, og som er nødvendige for å sikre at dyr og varer oppfyller de relevante kravene fastsatt ved reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, med unntak av artikkel 1 nr. 2 bokstav d), e), g) og h), eller krav som anses for å være minst likeverdige.
2. Vilårene fastsatt i de delegerede rettsaktene nevnt i nr. 1 skal identifisere dyr og varer ved å henvise til kodene de har i Den kombinerte nomenklatur, og kan omfatte
 - a. kravet om at visse dyr og varer bare kan innføres til Unionen fra en tredjestat eller en region i en tredjestat som er oppført på en liste utarbeidet av Kommisjonen for det formålet,
 - b. kravet om at forsendelser av visse dyr og varer fra tredjestater skal være sendt fra og framstilt eller tilberedt i virksomheter som oppfyller de relevante kravene nevnt i nr. 1, eller krav som anses for å være minst likeverdige,
 - c. kravet om at forsendelser av visse dyr og varer skal ledsages av et offisielt sertifikat, en offisiell attestasjon eller annen dokumentasjon på at forsendelsene oppfyller de relevante kravene nevnt i nr. 1, eller krav som anses for å være minst likeverdige med dem, herunder resultatene av analysen utført av et akkreditert laboratorium,
 - d. forpliktelsen til å framlegge dokumentasjonen nevnt i bokstav c) i et bestemt format,
 - e. andre krav som er nødvendige for å sikre at visse dyr og varer innebærer et nivå for vern av helsen og, når det gjelder genmodifiserte organismer, også av miljøet, tilsvarende det som ivaretas av kravene nevnt i nr. 1.
3. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for formatet til og arten av offisielle sertifikater, offisielle attestasjoner eller dokumentasjon som kreves i samsvar med reglene fastsatt i nr. 2 bokstav c) i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 127

Oppføring på listen over tredjestater nevnt i artikkel 126 nr. 2 bokstav a)

1. Oppføring av en tredjestat eller en region i en tredjestat på listen nevnt i artikkel 126 nr. 2 bokstav a) skal gjøres i samsvar med nr. 2 og 3 i denne artikkel.

2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter godkjenne den anmodningen som den berørte medlemsstaten oversender for det formålet som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel, ledsaget av hensiktsmessig dokumentasjon og garantier for at de aktuelle dyrene og varene i den nevnte tredjestaten oppfyller de relevante kravene nevnt i artikkel 126 nr. 1 eller likeverdige krav. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas og ajourføres etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

3. Kommisjonen skal treffe beslutning om anmodningen nevnt i nr. 2 samtidig som den tar hensyn til følgende, alt etter hva som er relevant:

- a. Tredjestatens lovgivning innenfor den aktuelle sektoren.
- b. Oppbygningen og organiseringen av de vedkommende myndighetene i tredjestaten og deres kontrollmyndigheter, den myndigheten de er gitt, de garantiene som kan gis om anvendelsen og håndhevingen av tredjestatens lovgivning innenfor den aktuelle sektoren, og påliteligheten til framgangsmåtene for offentlig attestering.
- c. Hvordan de vedkommende myndighetene i tredjestaten gjennomfører hensiktsmessig offentlig kontroll og annen virksomhet for å vurdere forekomsten av farer for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen, dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.
- d. Hvor regelmessig og raskt tredjestaten gir opplysninger om forekomst av farer for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen, dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.
- e. Garantiene tredjestaten gir om at
 - i. de vilkårene som gjelder for virksomheter som eksporterer dyr eller varer til Unionen, oppfyller krav som er likeverdige med dem som er nevnt i artikkel 126 nr. 1,
 - ii. det utarbeides og ajourføres en liste over virksomhetene nevnt i punkt i),
 - iii. listen over virksomheter nevnt i punkt i) og ajourføringer av den oversendes Kommisjonen umiddelbart,
 - iv. virksomhetene nevnt i punkt i) kontrolleres regelmessig og effektivt av tredjestatens vedkommende myndigheter.
- f. Resultatene av kontroll gjennomført av Kommisjonen i en tredjestat i samsvar med artikkel 120 nr. 1.
- g. Eventuelle andre opplysninger eller data om tredjestatens evne til å sikre at bare dyr eller varer som gir samme eller et likeverdig nivå av vern som det som er fastsatt i de relevante kravene nevnt i artikkel 126 nr. 1, innføres til Unionen.

4. Kommisjonen skal fjerne henvisningen til en tredjestat eller en region i en tredjestat fra listen nevnt i artikkel 126 nr. 2 bokstav a) når vilkårene for oppføring på listen ikke lenger er oppfylt. Framgangsmåten nevnt i nr. 2 i denne artikkel gjelder.

Artikkel 128

Særlige vilkår for innførsel til Unionen av visse dyr og varer

1. Dersom det i andre tilfeller enn dem som er nevnt i artikkel 53 i forordning (EF) nr. 178/2002 og artikkel 249 i forordning (EU) 2016/429, foreligger dokumentasjon på at innførsel til Unionen av visse dyr eller varer fra en tredjestat, en region i den eller en gruppe av tredjestater, utgjør en risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller, når det gjelder genmodifiserte organismer, for miljøet, eller dersom det foreligger dokumentasjon på at det forekommer omfattende alvorlig manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning, skal Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta nødvendige tiltak for å begrense slik risiko eller stanse den påviste manglende overholdelsen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2 i denne forordning.

2. Tiltakene nevnt i nr. 1 skal identifisere dyr og varer ved å henvise til kodene de har i Den kombinerte nomenklatur, og kan omfatte

- a. forbud mot innførsel til Unionen av dyr og varer nevnt i nr. 1 som har sin opprinnelse i eller er sendt fra de berørte tredjestatene eller regioner i disse,
- b. kravet om at dyr og varer nevnt i nr. 1 som har sin opprinnelse i eller er sendt fra visse tredjestater eller regioner i disse, før utsendelse skal være underlagt særlig behandling eller kontroll,
- c. kravet om at dyr og varer nevnt i nr. 1 som har sin opprinnelse i eller er sendt fra visse tredjestater eller regioner i disse, ved innførsel til Unionen skal være underlagt særlig behandling eller kontroll,

- d. kravet om at forsendelser av dyr og varer nevnt i nr. 1 i denne artikkel som har sin opprinnelse i eller er sendt fra visse tredjestater eller regioner i disse, skal ledsages av et offisielt sertifikat, en offisiell attestasjon eller annen dokumentasjon på at forsendelsen oppfyller kravene fastsatt ved reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, eller krav som anses for å være minst likeverdige,
- e. kravet om at dokumentasjonen nevnt i bokstav d) skal framlegges i et bestemt format,
- f. andre nødvendige tiltak for å begrense risikoen.

3. Når tiltakene nevnt i nr. 2 vedtas, skal det tas hensyn til

- a. opplysningene som er samlet inn i samsvar med artikkel 125,
- b. eventuelle andre opplysninger som de berørte tredjestatene har framlagt, og
- c. om nødvendig, resultatene av Kommisjonens kontroll i henhold til artikkel 120 nr. 1.

4. Når det foreligger behørig begrunnede tvingende hasteårsaker knyttet til menneskers eller dyrs helse eller, med hensyn til genmodifiserte organismer og plantevernmidler, til vern av miljøet, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 3.

Artikkel 129

Likeverdighet

1. På områder som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, med unntak av artikkel 1 nr. 2 bokstav d), e), g) og h), kan Kommisjonen ved hjelp av gjennomføringsrettsakter godkjenne at tiltak som brukes i en tredjestat eller i regioner i en tredjestat, er likeverdige med kravene fastsatt i nevnte regler, på grunnlag av
- a. en grundig undersøkelse av opplysninger og data framlagt av den berørte tredjestaten i henhold til artikkel 125 nr. 1, og
 - b. dersom det er relevant, et tilfredsstillende resultat av en kontroll gjennomført av Kommisjonen i samsvar med artikkel 120 nr. 1.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

2. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 1 skal fastsette de praktiske ordningene for innførsel av dyr og varer til Unionen fra den berørte tredjestaten eller regioner i den, og kan omfatte

- a. arten av og innholdet i de offisielle sertifikatene eller attestasjonene som må ledsage dyrene eller varene,
- b. særlige krav som gjelder for innførselen av dyrene eller varene til Unionen, og den offentlige kontrollen som skal gjennomføres ved innførsel til Unionen,
- c. om nødvendig framgangsmåter for å utarbeide og endre lister over regioner eller virksomheter i den berørte tredjestaten som det er tillatt å innføre dyr og varer fra til Unionen.

3. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter umiddelbart oppheve gjennomføringsrettsaktene fastsatt i nr. 1 i denne artikkel dersom noen av vilkårene for å anerkjenne likeverdighet ikke lenger er oppfylt. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

KAPITTEL III

Opplæring av personale hos vedkommende myndigheter og hos andre myndigheter

Artikkel 130

Opplæring og utveksling av personale

1. Kommisjonen kan organisere opplæring for de vedkommende myndighetenes personale og, dersom det er relevant, for personale hos andre myndigheter i de medlemsstatene som deltar i undersøkelser av mulige overtredelser av denne forordning, og av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Kommisjonen skal organisere opplæringen i samarbeid med de berørte medlemsstatene.

2. Opplæringen nevnt i nr. 1 skal legge til rette for utviklingen av en harmonisert metode for offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet i medlemsstatene. Den skal etter behov omfatte opplæring i
- a. denne forordning og reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2,
 - b. kontrollmetoder og -teknikker som er relevante for offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som de vedkommende myndighetene utfører,
 - c. metoder og teknikker for produksjon, foredling og markedsføring.
3. Opplæringen nevnt i nr. 1 kan være åpen for personale hos vedkommende myndigheter i tredjestater og kan gjennomføres utenfor Unionen.
4. De vedkommende myndighetene skal sikre at kunnskap som er tilegnet gjennom opplæringen nevnt i nr. 1 i denne artikkel, spres etter behov og brukes på en hensiktsmessig måte i forbindelse med opplæringen av personale nevnt i artikkel 5 nr. 4.
- Opplæring med henblikk på å spre slik kunnskap skal inngå i opplæringsprogrammene nevnt i artikkel 5 nr. 4.
5. Kommisjonen kan i samarbeid med medlemsstatene organisere programmer for utveksling mellom de vedkommende myndighetene i to eller flere medlemsstater av personale som gjennomfører offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet.
- Slik utveksling kan skje gjennom midlertidig utplassering av personale fra de vedkommende myndighetene i én medlemsstat til en annen, eller gjennom utveksling av personale mellom de berørte vedkommende myndighetene.
6. Kommisjonen kan ved hjelp av gjennomføringsrettsakter fastsette regler for organisering av opplæringen nevnt i nr. 1 og for programmene nevnt i nr. 5 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

KAPITTEL IV

Informasjonsstyringssystem

Artikkel 131

Informasjonsstyringssystemet for offentlig kontroll (IMSOC)

1. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene opprette og forvalte et databasert informasjonsstyringssystem for offentlig kontroll (IMSOC) med henblikk på integrert drift av de ordningene og verktøyene som skal brukes til å styre, håndtere og automatisk utveksle data, opplysninger og dokumenter som gjelder offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet.
2. Medlemsstatene og Kommisjonen kan behandle personopplysninger gjennom IMSOC og systemets komponenter bare for det formål å gjennomføre offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet i samsvar med denne forordning og med reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 132

Alminnelige funksjoner i IMSOC

IMSOC skal

- a. muliggjøre databasert håndtering og utveksling av opplysninger, data og dokumenter som er nødvendige for å gjennomføre offentlig kontroll, eller som har framkommet ved offentlig kontroll eller ved registrering av gjennomføringen eller resultatet av den offentlige kontrollen, i alle de tilfellene der denne forordning, reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 eller de delegerte rettsaktene og gjennomføringsrettsaktene fastsatt i artikkel 16–27 fastsetter at slike opplysninger, data og dokumenter kan utveksles mellom vedkommende myndigheter, mellom vedkommende myndigheter og Kommisjonen og eventuelt med andre myndigheter og driftsansvarlige,

- b. innføre en ordning for utveksling av data, opplysninger og dokumenter i samsvar med artikkel 102–108,
- c. innføre et verktøy til å samle inn og forvalte de rapportene om offentlig kontroll som medlemsstatene framlegger for Kommisjonen,
- d. muliggjøre utarbeiding, håndtering og oversending, herunder i elektronisk form, av loggboken nevnt i artikkel 5 nr. 4 i forordning (EF) nr. 1/2005, opplysningene fra navigasjonssystemet nevnt i artikkel 6 nr. 9 i nevnte forordning, offisielle sertifikater og det felles innførselsdokumentet om helse nevnt i artikkel 56 i denne forordning, og
- e. integrere eksisterende databaserte systemer som forvaltes av Kommisjonen og brukes til hurtig utveksling av data, opplysninger og dokumenter i forbindelse med risikoer for menneskers og dyrs helse, dyrevelferd og plantehelse, som fastsatt i artikkel 50 i forordning (EF) nr. 178/2002, artikkel 20 i forordning (EU) 2016/429 og artikkel 103 i forordning (EU) 2016/2031, og sørge for egnede forbindelser mellom disse systemene og systemenes øvrige komponenter.

Artikkel 133

Bruk av IMSOC med hensyn til dyr og varer som omfattes av en bestemt offentlig kontroll

1. Når det gjelder dyr eller varer hvis forflytning innenfor Unionen eller omsetning omfattes av særlige krav eller framgangsmåter fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal IMSOC gjøre det mulig for de vedkommende myndighetene på avsenderstedet og andre vedkommende myndigheter med ansvar for å gjennomføre offentlig kontroll av slike dyr eller varer, å utveksle data, opplysninger og dokumenter i sanntid om dyr eller varer som flyttes fra én medlemsstat til en annen, og om offentlig kontroll som er gjennomført.

Første ledd i dette nummer gjelder ikke for varer som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g) og h).

2. Når det gjelder eksporterte dyr og varer som er underlagt unionsregler i forbindelse med utstedelse av eksportsertifikatet, skal IMSOC gjøre det mulig for de vedkommende myndighetene på avsenderstedet og andre vedkommende myndigheter med ansvar for å gjennomføre offentlig kontroll, å utveksle data, opplysninger og dokumenter i sanntid om slike dyr og varer samt resultatet av kontroll av slike dyr og varer.

3. Når det gjelder dyr eller varer som omfattes av den offentlige kontrollen nevnt i artikkel 44–64, skal IMSOC

- a. gjøre det mulig for de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen og andre vedkommende myndigheter med ansvar for å gjennomføre offentlig kontroll av dyr eller varer, å utveksle data, opplysninger og dokumenter i sanntid om slike dyr og varer og om kontroll som er gjennomført av slike dyr eller varer,
- b. gjøre det mulig for de vedkommende myndighetene på grensekontrollstasjonen å dele og utveksle relevante data, opplysninger og dokumenter med tollmyndigheter og andre myndigheter med ansvar for å gjennomføre kontroll av dyr eller varer som innføres til Unionen fra tredjestater, og med driftsansvarlige som deltar i innførselsprosedyrer, i samsvar med reglene vedtatt i henhold til artikkel 15 nr. 4 og artikkel 75 nr. 2 og med andre relevante unionsregler, og
- c. medvirke til og iverksette framgangsmåtene nevnt i artikkel 54 nr. 3 bokstav a) og artikkel 65 nr. 6.

4. Med henblikk på denne artikkel skal IMSOC integrere det eksisterende TRACES-systemet.

Artikkel 134

Driften av IMSOC

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for driften av IMSOC der følgende fastsettes:

- a. De tekniske spesifikasjonene for IMSOC og IMSOCs systemkomponenter, herunder den elektroniske datautvekslingsmetoden for utveksling med eksisterende nasjonale systemer, angivelse av gjeldende standarder, definisjon av meldingsstrukturer, datakataloger, utveksling av protokoller og prosedyrer.

- b. De særlige reglene for driften av IMSOC og IMSOCs systemkomponenter for å sikre vern av personopplysninger og sikker informasjonsutveksling.
- c. De særlige reglene for driften og bruken av IMSOC og IMSOCs komponenter, herunder reglene for å oppdatere og opprette de nødvendige forbindelsene mellom systemene nevnt i artikkel 132 bokstav e) og artikkel 133 nr. 4.
- d. De beredskapstiltakene som skal iverksettes dersom noen av funksjonene i IMSOC ikke er tilgjengelige.
- e. I hvilke tilfeller og på hvilke vilkår berørte tredjestater og internasjonale organisasjoner kan gis delvis tilgang til funksjonene i IMSOC og de praktiske ordningene for slik tilgang.
- f. I hvilke tilfeller og på hvilke vilkår data, opplysninger og dokumenter skal oversendes ved hjelp av IMSOC.
- g. Reglene for et elektronisk system som de vedkommende myndighetene skal bruke til å godkjenne elektroniske sertifikater utstedt av vedkommende myndigheter i tredjestater.
- h. I hvilke tilfeller og på hvilke vilkår tilfeldige brukere av IMSOC kan unntas fra å bruke IMSOC.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

Artikkel 135

Vern av personopplysninger

1. Direktiv 95/46/EF og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001* skal gjelde i den grad opplysningene som behandles gjennom IMSOC, inneholder personopplysninger som definert i artikkel 2 bokstav a) i direktiv 95/46/EF og i artikkel 2 bokstav a) i forordning (EF) nr. 45/2001.
2. Når det gjelder deres ansvar for å oversende relevante opplysninger til IMSOC-systemet og behandle personopplysninger som måtte bli generert i forbindelse med denne virksomheten, skal de vedkommende myndighetene i medlemsstatene anses som behandlingsansvarlige i henhold til artikkel 2 bokstav d) i direktiv 95/46/EF.
3. Når det gjelder Kommisjonens ansvar for å forvalte IMSOC-systemet og behandle personopplysninger som måtte bli generert i forbindelse med denne virksomheten, skal Kommisjonen anses som behandlingsansvarlig i henhold til artikkel 2 bokstav d) i forordning (EF) nr. 45/2001.
4. Medlemsstatene kan begrense rettighetene og forpliktelsene nevnt i artikkel 6 nr. 1, artikkel 10, artikkel 11 nr. 1 og artikkel 12 i direktiv 95/46/EF dersom det er nødvendig for å verne interessene nevnt i artikkel 13 nr. 1 bokstav d) og f) i nevnte direktiv.
5. Kommisjonen kan begrense rettighetene og forpliktelsene nevnt i artikkel 4 nr. 1, artikkel 11, artikkel 12 nr. 1 og artikkel 13–17 i forordning (EF) nr. 45/2001 når en slik begrensning er et nødvendig tiltak for å verne interessene nevnt i artikkel 20 nr. 1 bokstav a) og e) i nevnte forordning i den perioden det planlegges eller gjennomføres tiltak for å verifisere at fôrvare- eller næringsmiddelregelverket overholdes, eller for å sikre at fôrvare- eller næringsmiddelregelverket gjennomføres i det særlige tilfellet som opplysningene gjelder.

* Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

Artikkel 136

Datasikkerhet

Medlemsstatene og Kommisjonen skal sikre at IMSOC overholder reglene for datasikkerhet som er vedtatt av Kommisjonen i henhold til henholdsvis artikkel 17 i direktiv 95/46/EF og artikkel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001.

AVDELING VII HÅNDHEVINGSTILTAK

KAPITTEL I Tiltak fra vedkommende myndigheters side og sanksjoner

Artikkel 137

Vedkommende myndigheters alminnelige forpliktelser med hensyn til håndhevingstiltak

1. Når de vedkommende myndighetene opptrer i samsvar med dette kapittel, skal de prioritere tiltak som skal treffes for å fjerne eller begrense risikoer for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet.
2. Ved mistanke om manglende overholdelse skal de vedkommende myndighetene gjøre en undersøkelse for å bekrefte eller utelukke mistanken.
3. Om nødvendig skal tiltak truffet i samsvar med nr. 2 omfatte
 - a. gjennomføring av skjerpet kontroll av dyr, varer og driftsansvarlige i et passende tidsrom,
 - b. tilbakeholding av dyr og varer og av eventuelle ikke-tillatte stoffer eller produkter, avhengig av omstendighetene.

Artikkel 138

Tiltak ved fastslått manglende overholdelse

1. Dersom manglende overholdelse fastslås, skal de vedkommende myndighetene
 - a. treffe alle de tiltak som er nødvendige for å fastslå årsaken til og omfanget av den manglende overholdelsen og ansvaret til den driftsansvarlige,
 - b. treffe de tiltak som er hensiktsmessige for å sikre at den berørte driftsansvarlige retter opp den manglende overholdelsen og forhindrer at den oppstår igjen.

Når de vedkommende myndighetene skal beslutte hvilke tiltak som skal treffes, skal de ta hensyn til den manglende overholdelsens art og hvorvidt den driftsansvarlige tidligere har gjort seg skyldig i manglende overholdelse.

2. Når de vedkommende myndighetene opptrer i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, skal de treffe alle tiltak de mener er nødvendige for å sikre overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, herunder, men ikke begrenset til, følgende:
 - a. Pålegge eller utføre behandling av dyr.
 - b. Pålegge at dyr lesses av, flyttes til et annet transportmiddel, innkvarteres og stelles, plasseres i karantene eller at slaktingen utsettes og, om nødvendig, pålegge at det innhentes bistand fra veterinær.
 - c. Pålegge behandling av varer, endring av etiketter eller formidling av korrigerte opplysninger til forbrukerne.
 - d. Begrense eller forby at dyr og varer bringes i omsetning, forflyttes, innføres til Unionen eller eksporteres, og forby at de vender tilbake til avsendermedlemsstaten eller pålegge at de sendes tilbake til avsendermedlemsstaten.
 - e. Pålegge den driftsansvarlige å øke hyppigheten av egne kontroller.
 - f. Pålegge at visse deler av virksomheten til den berørte driftsansvarlige skal være underlagt hyppigere eller systematisk offentlig kontroll.
 - g. Pålegge at varer tilbakekalles, trekkes tilbake, fjernes og tilintetgjøres og, dersom det er relevant, tillate at de brukes til andre formål enn dem de opprinnelig var beregnet på,
 - h. Pålegge at hele eller deler av forretningsvirksomheten til den berørte driftsansvarlige, eller dennes foretak, driftsenheter eller andre lokaler, isoleres eller stenges i et passende tidsrom.
 - i. Pålegge at hele eller deler av virksomheten til den berørte driftsansvarlige og, dersom det er relevant, de nettstedene som den driftsansvarlige driver eller bruker, innstilles i et passende tidsrom.

- j. Pålegge at registreringen eller godkjenningen av en transportørs tillatelse eller en førers kompetansebevis midlertidig oppheves eller tilbakekalles for den berørte virksomheten eller driftsenheten eller det berørte anlegget eller transportmiddelet.
 - k. Pålegge at dyr slaktes eller avlives, forutsatt at dette er det mest hensiktsmessige tiltaket for å verne menneskers helse samt dyrs helse og velferd.
3. De vedkommende myndighetene skal gi den berørte driftsansvarlige eller dennes representant
- a. skriftlig underretning om sin beslutning vedrørende forholdsreglene eller tiltakene som skal treffes i samsvar med nr. 1 og 2, sammen med begrunnelsen for denne beslutningen, og
 - b. opplysninger om en eventuell klageadgang når det gjelder slike beslutninger, og om den framgangsmåten og de tidsfristene som gjelder for slik klageadgang.
4. Alle påløpte kostnader etter denne artikkel skal bæres av de driftsansvarlige.
5. Når det gjelder utstedelse av falske eller villedende offisielle sertifikater eller ved misbruk av offisielle sertifikater, skal de vedkommende myndighetene treffe egnede tiltak, herunder
- a. suspensjon av sertifikatutstederen,
 - b. tilbakekalling av tillatelsen til å undertegne offisielle sertifikater,
 - c. eventuelle andre tiltak for å forhindre at overtredelsene nevnt i artikkel 89 nr. 2 gjentas.

Artikkel 139

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som skal brukes ved overtredelse av denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal senest 14. desember 2019 underrette Kommisjonen om disse bestemmelsene og umiddelbart underrette den om eventuelle senere endringer som påvirker disse bestemmelsene.
2. Medlemsstatene skal sikre at økonomiske sanksjoner for overtredelser av denne forordning og reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 som følge av bedrageri eller villedende praksis, i samsvar med nasjonal rett minst gjenspeiler enten den økonomisk fordel for den driftsansvarlige eller, avhengig av omstendighetene, en prosentandel av omsetningen til den driftsansvarlige.

Artikkel 140

Rapportering av overtredelser

1. Medlemsstatene skal sikre at de vedkommende myndighetene har effektive ordninger for rapportering av faktiske eller mulige overtredelser av denne forordning.
2. Ordningene nevnt i nr. 1 skal minst omfatte
- a. framgangsmåter for mottak av rapporter om overtredelser og oppfølging av dem,
 - b. passende vern av personer som rapporterer en overtredelse, mot gjengjeldelse, forskjellsbehandling eller andre typer urettferdig behandling, og
 - c. vern av personopplysninger om den personen som rapporterer en overtredelse i samsvar med unionsretten og nasjonal rett.

KAPITTEL II

Unionens håndhevingstiltak

Artikkel 141

Alvorlig uregelmessighet i en medlemsstats kontrollordning

1. Dersom Kommisjonen har dokumentasjon på alvorlig uregelmessighet i en medlemsstats kontrollordning, og en slik uregelmessighet kan utgjøre en omfattende risiko for menneskers eller dyrs helse, for plantehelsen eller dyrevelferden eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, for miljøet, eller føre til omfattende overtredelser av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2, skal den ved hjelp av gjennomføringsrettsakter vedta ett eller flere av følgende tiltak, som skal brukes inntil uregelmessigheten er utbedret:

- a. Forbud mot å gjøre tilgjengelig på markedet eller transportere, flytte eller på annen måte håndtere visse dyr eller varer som berøres av uregelmessigheten i kontrollordningen.
- b. Særlige vilkår for virksomhetene, dyrene eller varene nevnt i bokstav a).
- c. Midlertidig oppheving av offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner eller andre kontrollsteder som berøres av uregelmessigheten i den offentlige kontrollordningen, eller tilbakekalling av utpekingen av slike grensekontrollstasjoner eller andre kontrollsteder.
- d. Andre egnede midlertidige tiltak som er nødvendige for å begrense risikoen inntil uregelmessigheten i kontrollordningen er utbedret.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 2.

2. Tiltakene nevnt i nr. 1 skal vedtas bare dersom den berørte medlemsstaten ikke har rettet opp i de forholdene Kommisjonen har anmodet om, innen den fristen Kommisjonen har fastsatt.

3. Når det foreligger behørig begrunnede tvingende hasteårsaker knyttet til menneskers eller dyrs helse eller, når det gjelder genmodifiserte organismer og plantevernmidler, til vern av miljøet, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med prosedyren nevnt i artikkel 145 nr. 3.

AVDELING VIII FELLES BESTEMMELSER

KAPITTEL I Saksbehandlingsbestemmelser

Artikkel 142

Endring av vedlegg og henvisninger til europeiske standarder

1. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å endre denne forordning med hensyn til endringer av vedlegg II og III, for å ta hensyn til endringer av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 og til den tekniske og vitenskapelige utviklingen.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å endre denne forordning med hensyn til henvisningene til de europeiske standardene nevnt i artikkel 29 bokstav b) iv), artikkel 37 nr. 4 bokstav e) og artikkel 93 nr. 3 bokstav a), dersom CEN endrer disse standardene.

Artikkel 143

Vern av personopplysninger

1. Medlemsstatene skal anvende direktiv 95/46/EF på behandling av personopplysninger som utføres i medlemsstatene i henhold til denne forordning.

2. Forordning (EF) nr. 45/2001 får anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av Kommisjonen i henhold til denne forordning.

Artikkel 144

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsaker nevnt i artikkel 18 nr. 7, artikkel 21 nr. 8, artikkel 41, artikkel 45 nr. 4, artikkel 47 nr. 3, artikkel 48, artikkel 50 nr. 4, artikkel 51, artikkel 53 nr. 1, artikkel 62 nr. 3, artikkel 64 nr. 2 og 5, artikkel 77 nr. 1 og 2, artikkel 92 nr. 4, artikkel 99 nr. 2, artikkel 100 nr. 6, artikkel 101 nr. 2, artikkel 126 nr. 1, artikkel 142 nr. 1 og 2, artikkel 149 nr. 2, artikkel 150 nr. 3, artikkel 154 nr. 3, artikkel 155 nr. 3 og artikkel 165 nr. 3 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 28. april 2017. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utløpet av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 18 nr. 7, artikkel 21 nr. 8, artikkel 41, artikkel 45 nr. 4, artikkel 47 nr. 3, artikkel 48, artikkel 50 nr. 4, artikkel 51, artikkel 53 nr. 1, artikkel 62 nr. 3, artikkel 64 nr. 2 og 5, artikkel 77 nr. 1 og 2, artikkel 92 nr. 4, artikkel 99 nr. 2, artikkel 100 nr. 6, artikkel 101 nr. 2, artikkel 126 nr. 1, artikkel 142 nr. 1 og 2, artikkel 149 nr. 2, artikkel 150 nr. 3, artikkel 154 nr. 3, artikkel 155 nr. 3 og artikkel 165 nr. 3 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at beslutningen er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.

5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 18 nr. 7, artikkel 21 nr. 8, artikkel 41, artikkel 45 nr. 4, artikkel 47 nr. 3, artikkel 48, artikkel 50 nr. 4, artikkel 51, artikkel 53 nr. 1, artikkel 62 nr. 3, artikkel 64 nr. 2 og 5, artikkel 77 nr. 1 og 2, artikkel 92 nr. 4, artikkel 99 nr. 2, artikkel 100 nr. 6, artikkel 101 nr. 2, artikkel 126 nr. 1, artikkel 142 nr. 1 og 2, artikkel 149 nr. 2, artikkel 150 nr. 3, artikkel 154 nr. 3, artikkel 155 nr. 3 og artikkel 165 nr. 3 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 145

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og fôr nedsatt ved artikkel 58 nr. 1 i forordning (EF) nr. 178/2002, unntatt når det gjelder artikkel 25 og 26 i denne forordning, der Kommisjonen skal bistås av komiteene nedsatt ved henholdsvis forordning (EF) nr. 834/2007 og forordning (EU) nr. 1151/2012. Nevnte komiteer skal være komiteer i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikkel 5 i samme forordning anvendelse.

KAPITTEL II

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 146

Opphevinger

1. Forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF samt vedtak 92/438/EØF oppheves med virkning fra 14. desember 2019.

2. Henvisninger til de opphevede rettsaktene skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellene i vedlegg V.

Artikkel 147

Forholdet til forordning (EF) nr. 882/2004

Utpekingen av de enkelte EU-referanselaboratoriene nevnt i vedlegg VII til forordning (EF) nr. 882/2004 skal fortsette å gjelde inntil det er utpekt et EU-referanselaboratorium på samme område i samsvar med artikkel 93 i denne forordning.

Artikkel 148

Forholdet til forordning (EF) nr. 852/2004 og forordning (EF) nr. 853/2004 med hensyn til godkjenning av næringsmiddelvirksomheter

1. Vedkommende myndigheter skal fastsette framgangsmåter som de driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal følge når de skal søke om godkjenning for sine virksomheter i samsvar med forordning (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 853/2004.

2. Når den vedkommende myndigheten mottar en søknad om godkjenning fra en driftsansvarlig for et næringsmiddelforetak, skal den avlegge et besøk på stedet.

3. Den vedkommende myndigheten skal godkjenne en virksomhet for de aktuelle formene for virksomhet bare dersom den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket har vist at foretaket oppfyller de relevante kravene i næringsmiddelregelverket.

4. Den vedkommende myndigheten kan gi betinget godkjenning dersom det blir fastslått at virksomheten oppfyller alle krav til infrastruktur og utstyr. Den skal gi fullstendig godkjenning bare dersom det ved en ny offentlig kontroll av virksomheten, foretatt innen tre måneder etter at det ble gitt betinget godkjenning, blir fastslått at virksomheten oppfyller de andre relevante kravene i næringsmiddelregelverket. Dersom det er gjort tydelige framskritt, men virksomheten likevel ikke oppfyller alle relevante krav, kan den vedkommende myndigheten forlenge den betingede godkjenningen. En betinget godkjenning skal imidlertid ikke vare lenger enn i alt seks måneder, unntatt når det gjelder fabrikkskip og frysefartøyer som seiler under en medlemsstats flagg, som kan ha en slik betinget godkjenning som varer i høyst 12 måneder i alt.

5. Den vedkommende myndigheten skal gjennomgå godkjenningen av virksomhetene på nytt når den foretar offentlig kontroll.

Artikkel 149

Overgangsbestemmelser om opphevingen av direktiv 91/496/EØF og 97/78/EF

1. De relevante bestemmelsene i direktiv 91/496/EØF og direktiv 97/78/EF som regulerer forhold nevnt i artikkel 47 nr. 2 bokstav b), artikkel 48, artikkel 51 nr. 1 bokstav b), c) og d), artikkel 53 nr. 1 bokstav a), artikkel 54 nr. 1 og 3 og artikkel 58 bokstav a) i denne forordning, skal gjelde i stedet for de tilsvarende bestemmelsene i denne forordning fram til 13. desember 2019.

De relevante bestemmelsene i direktiv 97/78/EF som regulerer forhold nevnt i artikkel 47 nr. 2 bokstav a) i denne forordning i forbindelse med sammensatte produkter, skal fortsatt gjelde i stedet for den tilsvarende bestemmelsen fram til 20. april 2021.

◀M2

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å endre denne forordning med hensyn til datoen nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Den datoen skal være anvendelsesdatoen for de tilsvarende reglene som vedtas i henhold til de delegerte rettsaktene eller gjennomføringsrettsaktene omhandlet i artikkel 47 nr. 2, artikkel 48, artikkel 51 nr. 1 bokstav b), c) og d), artikkel 53 nr. 1 bokstav a), artikkel 54 nr. 1 og 3 samt artikkel 58 bokstav a).

Artikkel 150

Overgangsbestemmelser i forbindelse med opphevingen av direktiv 96/23/EF

1. De vedkommende myndighetene skal fortsette å gjennomføre den offentlige kontrollen som er nødvendig for å påvise forekomst av de stoffene og gruppene av restmengder som er oppført i vedlegg I til direktiv 96/23/EF, i samsvar med vedlegg II, III og IV til nevnte direktiv i stedet for de tilsvarende bestemmelsene i denne forordning fram til 14. desember 2022, eller en tidligere dato som skal fastsettes i den delegerte rettsakten som vedtas i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

2. Artikkel 29 nr. 1 og 2 i direktiv 96/23/EF skal fortsatt gjelde i stedet for de tilsvarende bestemmelsene i denne forordning, fram til 14. desember 2022 eller en tidligere dato som skal fastsettes i den delegerte rettsakten som vedtas i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å endre denne forordning med hensyn til den tidligere datoen nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel. Den datoen skal være anvendelsesdatoen for de tilsvarende reglene som skal fastsettes i henhold til de delegerte rettsaktene eller gjennomføringsrettsaktene omhandlet i artikkel 19 og artikkel 112.

Artikkel 151

Endringer av direktiv 98/58/EF

I direktiv 98/58/EF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 2 nr. 3 skal lyde:

«3. «vedkommende myndigheter» vedkommende myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625^{*},

^{*} Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og forvarerregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

2. I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

a. Nr. 1 utgår.

b. Nr. 2 skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal innen 31. august hvert år framlegge for Kommisjonen en årsrapport for det foregående året om de inspeksjonene vedkommende myndighet har utført for å kontrollere at kravene i dette direktiv overholdes. Rapporten skal vedlegges en analyse av de alvorligste tilfellene av manglende overholdelse og en nasjonal handlingsplan med sikte på å forebygge eller redusere slike tilfeller de kommende årene. Kommisjonen skal framlegge sammendrag av disse rapportene for medlemsstatene.»

c. I nr. 3 utgår bokstav a).

3. Artikkel 7 utgår.

Artikkel 152

Endringer av direktiv 1999/74/EF

I direktiv 1999/74/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

a. Nr. 1 utgår.

b. Nr. 2 skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal innen 31. august hvert år framlegge for Kommisjonen en årsrapport for det foregående året om de inspeksjonene vedkommende myndighet har utført for å kontrollere at kravene i dette direktiv overholdes. Rapporten skal vedlegges en analyse av de alvorligste tilfellene av manglende overholdelse og en nasjonal handlingsplan med sikte på å forebygge eller redusere slike tilfeller de kommende årene. Kommisjonen skal framlegge sammendrag av disse rapportene for medlemsstatene.»

c. I nr. 3 utgår bokstav a).

2. Artikkel 9 utgår.

Artikkel 153

Endringer av forordning (EF) nr. 999/2001

I forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 19 og 21 utgår.

2. I vedlegg X utgår kapittel A og B.

Artikkel 154

Endringer av forordning (EF) nr. 1/2005 og tilhørende overgangsbestemmelser

1. I forordning (EF) nr. 1/2005 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 2 gjøres følgende endringer:

a. Bokstav d) skal lyde:

«d. «grensekontrollstasjon» en grensekontrollstasjon som definert i artikkel 3 nr. 38 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625*,

* Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og forvarerregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

b. Bokstav f) skal lyde:

«f. «vedkommende myndighet» vedkommende myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 3 i forordning (EU) 2017/625».

c. Bokstav i) skal lyde:

«i. «utførselssted» et utførselssted som definert i artikkel 3 nr. 39 i forordning (EU) 2017/625».

d. Bokstav p) skal lyde:

«p. «offentlig veterinær» en offentlig veterinær som definert i artikkel 3 nr. 32 i forordning (EU) 2017/625».

2. Artikkel 14, 15, 16 og 21, artikkel 22 nr. 2 og artikkel 23, 24 og 26 utgår.

3. I artikkel 27 gjøres følgende endringer:

a. Nr. 1 utgår.

b. Nr. 2 skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal innen 31. august hvert år framlegge for Kommisjonen en årsrapport for det foregående året om de inspeksjonene vedkommende myndighet har utført for å verifisere at kravene i denne forordning overholdes. Rapporten skal vedlegges en analyse av de alvorligste manglene som er påvist, og en handlingsplan for å avhjelpe disse manglene.»

4. Artikkel 28 utgår.

2. Artikkel 14, 15, 16 og 21, artikkel 22 nr. 2 og artikkel 23, 24 og 26 i forordning (EF) nr. 1/2005 skal fortsatt gjelde i stedet for de tilsvarende bestemmelsene i denne forordning fram til 14. desember 2022, eller en tidligere dato som skal fastsettes i den delegerte rettsakten som vedtas i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å endre denne forordning med hensyn til datoen nevnt i nr. 2 i denne artikkel. Den datoen skal være anvendelsesdatoen for de tilsvarende reglene, som skal fastsettes i henhold til de delegerte rettsaktene eller gjennomføringsrettsaktene omhandlet i artikkel 21.

Artikkel 155

Endringer av forordning (EF) nr. 396/2005 og tilhørende overgangsbestemmelser

1. Artikkel 26 og 27, artikkel 28 nr. 1 og 2 og artikkel 30 i forordning (EF) nr. 396/2005 utgår.

2. Artikkel 26, artikkel 27 nr. 1 og artikkel 30 i forordning (EF) nr. 396/2005 skal fortsatt gjelde i stedet for de tilsvarende bestemmelsene i denne forordning fram til 14. desember 2022, eller en tidligere dato som skal fastsettes i den delegerte rettsakten som vedtas i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å endre denne forordning med hensyn til datoen nevnt i nr. 2 i denne artikkel. Den datoen skal være anvendelsesdatoen for de tilsvarende reglene, som skal fastsettes i henhold til de delegerte rettsaktene eller gjennomføringsrettsaktene omhandlet i artikkel 19.

Artikkel 156

Endringer av direktiv 2007/43/EF

I direktiv 2007/43/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 2 nr. 1 skal bokstav c) og d) lyde:

«c. «vedkommende myndigheter» vedkommende myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625*,

d. «offentlig veterinær» en offentlig veterinær som definert i artikkel 3 nr. 32 i forordning (EU) 2017/625,

- * Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og fôrvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

2. I artikkel 7 gjøres følgende endringer:

a. Nr. 1 utgår.

b. Nr. 2 skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal innen 31. august hvert år framlegge for Kommisjonen en årsrapport for det foregående året om de inspeksjonene vedkommende myndighet har utført for å kontrollere at kravene i dette direktiv overholdes. Rapporten skal vedlegges en analyse av de alvorligste tilfellene av manglende overholdelse og en nasjonal handlingsplan med sikte på å forebygge eller redusere slike tilfeller de kommende årene. Kommisjonen skal framlegge sammendrag av disse rapportene for medlemsstatene.»

Artikkel 157

Endringer av direktiv 2008/119/EF

I direktiv 2008/119/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 2 skal nr. 2 lyde:

«2. «vedkommende myndigheter» vedkommende myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625*.

- * Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og fôrvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

2. I artikkel 7 gjøres følgende endringer:

a. Nr. 1 og 2 utgår.

b. Nr. 3 skal lyde:

«3. Medlemsstatene skal innen 31. august hvert år framlegge for Kommisjonen en årsrapport for det foregående året om de inspeksjonene vedkommende myndighet har utført for å kontrollere at kravene i dette direktiv overholdes. Rapporten skal vedlegges en analyse av de alvorligste tilfellene av manglende overholdelse og en nasjonal handlingsplan med sikte på å forebygge eller redusere slike tilfeller de kommende årene. Kommisjonen skal framlegge sammendrag av disse rapportene for medlemsstatene.»

3. Artikkel 9 utgår.

Artikkel 158

Endringer av direktiv 2008/120/EF

I direktiv 2008/120/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 2 skal nr. 10 lyde:

«10. «vedkommende myndigheter» vedkommende myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625*.

- * Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og fôrvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

2. I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

a. Nr. 1 og 2 utgår.

b. Nr. 3 skal lyde:

«3. Medlemsstatene skal innen 31. august hvert år framlegge for Kommisjonen en årsrapport for det foregående året om de inspeksjonene vedkommende myndighet har utført for å kontrollere at kravene i dette direktiv overholdes. Rapporten skal vedlegges en analyse av de alvorligste tilfellene av manglende overholdelse og en nasjonal handlingsplan med sikte på å forebygge eller redusere slike tilfeller de kommende årene. Kommisjonen skal framlegge sammendrag av disse rapportene for medlemsstatene.»

3. Artikkel 10 utgår.

Artikkel 159

Endringer av forordning (EF) nr. 1099/2009

I forordning (EF) nr. 1099/2009 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 2 skal bokstav q) lyde:

«q. «vedkommende myndigheter» vedkommende myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625*.

- * Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og fôrvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

2. Artikkel 22 utgår.

Artikkel 160

Endringer av forordning (EF) nr. 1069/2009

I forordning (EF) nr. 1069/2009 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

a. Nr. 10 skal lyde:

«10. «vedkommende myndighet» vedkommende myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625*.

* Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og forvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

b. Nr. 15 skal lyde:

«15. «transitt» transitt som definert i artikkel 3 nr. 44 i forordning (EU) 2017/625.»

2. Artikkel 45, 49 og 50 utgår.

Artikkel 161

Endringer av forordning (EF) nr. 1107/2009

I forordning (EF) nr. 1107/2009 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 68 gjøres følgende endringer:

a. Første ledd skal lyde:

«Medlemsstatene skal innen 31. august hvert år framlegge for Kommisjonen en rapport for det foregående året om omfanget og resultatet av den offentlige kontrollen som er gjennomført for å verifisere at denne forordning overholdes.»

b. Annet og tredje ledd utgår.

2. Artikkel 78 nr. 1 bokstav n) utgår.

Artikkel 162

Endringer av forordning (EU) nr. 1151/2012

I forordning (EU) nr. 1151/2012 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 36 gjøres følgende endringer:

a. Overskriften skal lyde: «Den offentlige kontrollens innhold».

b. Nr. 1 og 2 utgår.

c. I nr. 3 skal den innledende teksten lyde:

«3. Offentlig kontroll som gjennomføres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625*, skal omfatte følgende:

* Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og forvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

2. I artikkel 37 gjøres følgende endringer:

a. I nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Med hensyn til beskyttede opprinnelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterte tradisjonelle spesialiteter som gjelder produkter med opprinnelse i Unionen, skal verifiseringen av samsvar med produktspesifikasjonen før produktet bringes i omsetning, utføres av

a. de vedkommende myndighetene som er utpekt i samsvar med artikkel 4 i forordning (EU) 2017/625, eller

b. organer med delegerte oppgaver som definert i artikkel 3 nr. 5 i forordning (EU) 2017/625.»

b. I artikkel 3 utgår første ledd.

- c. I nr. 4 erstattes «nr. 1 og 2» med «nr. 2».
3. Artikkel 38 utgår.
4. Artikkel 39 skal lyde:

«Artikkel 39

Organer med delegerte oppgaver som gjennomfører kontroll i tredjestater

De organene med delegerte oppgaver som gjennomfører kontroll i tredjestater som nevnt i artikkel 37 nr. 2 bokstav b), skal være akkreditert i henhold til den relevante harmoniserte standarden «Samsvarsvurdering – Krav til sertifiseringsorganer for produkter, prosesser og tjenester». Disse organene med delegerte oppgaver kan akkrediteres enten av et nasjonalt akkrediteringsorgan utenfor Unionen i samsvar med forordning (EF) nr. 765/2008, eller av et akkrediteringsorgan utenfor Unionen som har underskrevet en multilateral avtale om anerkjennelse i regi av Internasjonalt akkrediteringsforum (IAF).»

Artikkel 163

Endringer av forordning (EU) nr. 652/2014

I forordning (EU) nr. 652/2014 gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 30 nr. 1 skal lyde:

- «1. Tilskudd for å dekke kostnader som påløper i forbindelse med gjennomføring av arbeidsprogrammene som er godkjent av Kommisjonen, kan tildeles
- a. EU-referanselaboratoriene nevnt i artikkel 93 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625* og EU-referansesentrene nevnt i artikkel 29 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/2012**,
 - b. EU-referansesentrene for dyrevelferd nevnt i artikkel 95 i forordning (EU) 2017/625,
 - c. EU-referansesentrene for ekthet og integritet i den landbruksbaserte næringsmiddelkjeden nevnt i artikkel 97 i forordning (EU) 2017/625.

* Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og fôrvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).

** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1012 om avlstekniske vilkår og avstammingsvilkår for avl, handel med og innførsel til Unionen av renrasede avlsdyr, hybridavlsdyr av svin og formeringsmateriale fra dem og om endring av forordning (EU) nr. 652/2014, rådsdirektiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og om oppheving av visse rettsakter med hensyn til dyreavl («dyreavlsforordningen») (EUT L 171 av 29.6.2016, s. 66).»

2. Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 30a

Akkreditering av nasjonale referanselaboratorier for plantehelse

1. Tilskudd kan tildeles de nasjonale referanselaboratoriene nevnt i artikkel 100 i forordning (EU) 2017/625 for påløpte kostnader for å oppnå akkreditering i samsvar med standarden EN ISO/IEC 17025 «Generelle krav til prøvings- og kalibreringslaboratoriers kompetanse» med hensyn til bruk av metoder for laboratorieanalyse, -undersøkelse og -diagnostisering for å verifisere at reglene for vernetiltak mot planteskadegjørere overholdes.
2. Tilskudd kan tildeles ett nasjonalt referanselaboratorium i hver medlemsstat for hvert EU-referanselaboratorium for plantehelse, inntil tre år etter utpekingen av nevnte EU-referanselaboratorium.»

Artikkel 164

Endringer av forordning (EU) 2016/429 og tilhørende overgangsbestemmelser

1. I forordning (EU) 2016/429 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a. Nr. 33) skal lyde:

«33. «offentlig kontroll» enhver form for kontroll som gjennomføres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625*,

* Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og forvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

b. Nr. 51) skal lyde:

«51. «TRACES» en systemkomponent som integreres i IMSOC som nevnt i artikkel 131–136 i forordning (EU) 2017/625,»

c. Nr. 53) skal lyde:

«53. «offentlig veterinær» en offentlig veterinær som definert i artikkel 3 nr. 32 i forordning (EU) 2017/625,»

d. Nr. 55) skal lyde:

«55. «vedkommende myndighet» en medlemsstats sentrale veterinærmyndighet som har ansvar for å organisere offentlig kontroll og all annen offentlig virksomhet i samsvar med denne forordning og forordning (EU) 2017/625, eller enhver annen myndighet som dette ansvaret er delegert til,»

2. I artikkel 229 skal nr. 2 lyde:

«2. Driftsansvarlige som har ansvar for den aktuelle forsendelsen, skal forevise forsendelser av dyr, formeringsmateriale og produkter av animalsk opprinnelse fra tredjestater eller territorier for offentlig kontroll i henhold til artikkel 47 i forordning (EU) 2017/625.»

3. Artikkel 281 utgår.

2. Følgende bestemmelser skal fortsatt gjelde med hensyn til forhold som omfattes av forordning (EU) 2016/429, fram til anvendelsesdatoen for nevnte forordning:

a. Artikkel 9 i direktiv 89/662/EØF.

b. Artikkel 10 i direktiv 90/425/EØF.

c. Artikkel 18 nr. 1, 3, 4, 5, 6, 7 og 8 i direktiv 91/496/EØF.

d. Artikkel 22 nr. 1, 3, 4, 5, 6 og 7 i direktiv 97/78/EF.

3. Under henvisning til artikkel 14 i forordning (EU) 2016/429 og uavhengig av anvendelsesdatoen fastsatt i nevnte forordning, skal vilkåret for anvendelse av artikkel 31 nr. 2 i denne forordning anses å være oppfylt allerede fra 14. desember 2019.

Artikkel 165

Endringer av forordning (EU) 2016/2031 og tilhørende overgangsbestemmelser

1. I forordning (EU) 2016/2031 gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 2 nr. 6 skal lyde:

«6. «vedkommende myndighet» vedkommende myndigheter som definert i artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625*,

- * Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og fôrvareregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsbeslutning 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1).»

2. Artikkel 10 skal lyde:

«Artikkel 10

Offisiell bekreftelse fra vedkommende myndigheter på forekomst i Unionen av skadegjørere som utløser karantene

Dersom en vedkommende myndighet har mistanke om eller har fått dokumentasjon på at det forekommer en skadegjører i Unionen som utløser karantene, eller en skadegjører som omfattes av tiltak vedtatt i henhold til artikkel 30 nr. 1, på en del av territoriet til den berørte medlemsstaten der forekomst av skadegjøreren tidligere ikke var kjent, eller i en forsendelse av planter, planteprodukter eller andre gjenstander som innføres til, skal innføres til eller forflyttes innenfor Unionens territorium, skal den umiddelbart treffe alle nødvendige tiltak for å bekrefte, på grunnlag av en diagnose stilt av et offentlig laboratorium som nevnt i artikkel 37 i forordning (EU) 2017/625 («offisiell bekreftelse»), om skadegjøreren forekommer eller ikke.

I påvente av en offisiell bekreftelse på at skadegjøreren forekommer, skal de berørte medlemsstatene, dersom det er relevant, treffe plantehelsetiltak for å fjerne risikoen for spredning av skadegjøreren.

Mistanken eller dokumentasjonen nevnt i første ledd i denne artikkel kan bygge på enhver opplysning som er mottatt i henhold til artikkel 14 og 15, eller fra andre kilder.»

3. I artikkel 11 skal annet ledd lyde:

«Meldinger i henhold til første ledd skal sendes inn av den berørte medlemsstatens sentrale myndighet jf. artikkel 4 nr. 2 i forordning (EU) nr. 2017/625, gjennom det elektroniske meldingssystemet nevnt i artikkel 103.»

4. I artikkel 25 nr. 2 skal bokstav a) lyde:

«a. roller og ansvarsområder for organene som deltar i gjennomføringen av planen, ved bekreftet eller mistenkt forekomst av den aktuelle prioriterte skadegjøreren, samt tjenesteveien og framgangsmåtene for samordning av tiltak som skal treffes av vedkommende myndigheter, andre offentlige myndigheter jf. artikkel 4 nr. 2 i forordning (EU) 2017/625, organer med delegerte oppgaver eller fysiske personer jf. artikkel 28 nr. 1 i nevnte forordning, laboratorier og profesjonelle driftsansvarlige, herunder samordning med nabomedlemsstater og nabotredjestater, dersom det er relevant,»

5. I artikkel 41 skal nr. 4 lyde:

«4. Dersom planter, planteprodukter eller andre gjenstander er innført til eller flyttet innenfor Unionens territorium i strid med nr. 1 i denne artikkel, skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltakene som er nevnt i artikkel 66 nr. 3 i forordning (EU) 2017/625, og underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene gjennom det elektroniske meldingssystemet nevnt i artikkel 103.

Denne meldingen skal eventuelt også formidles til den tredjestaten som plantene, planteproduktene eller de andre gjenstandene ble innført til Unionens territorium fra.»

6. I artikkel 44 skal nr. 2 lyde:

«2. Når det er hensiktsmessig, skal Kommisjonen foreta undersøkelser i den berørte tredjestaten i samsvar med artikkel 120 i forordning (EU) 2017/625 for å kontrollere om vilkårene nevnt i nr. 1 første ledd bokstav a) og b) i denne artikkel er oppfylt.»

7. I artikkel 49 nr. 6 skal tredje ledd lyde:

«Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene gjennom det elektroniske meldingssystemet nevnt i artikkel 103 i denne forordning om ethvert tilfelle der innførsel av en plante, et planteprodukt eller en annen gjenstand til Unionens territorium er blitt avvist eller der det er nedlagt forbud mot forflytning av disse innenfor Unionens territorium som følge av at den berørte medlemsstaten mener at det har skjedd en overtredelse av forbudet nevnt i nr. 2 annet ledd bokstav c) i denne artikkel. Dersom det er relevant, skal meldingen omfatte de tiltakene som medlemsstaten har truffet om planter, planteprodukter eller andre gjenstander i henhold til artikkel 66 nr. 3 i forordning (EU) 2017/625.»

8. I artikkel 76 skal nr. 4 og 5 lyde:

«4. Når det gjelder en tredjestat som ikke er avtalepart i IPPC, skal den vedkommende myndigheten bare godta plantehelsesertifikater utstedt av myndigheter som er vedkommende myndigheter i samsvar med nasjonale regler i den berørte tredjestaten, og som er meldt til Kommisjonen. Kommisjonen skal underrette medlemsstatene og de driftsansvarlige om meldingene den har mottatt gjennom det elektroniske meldingssystemet nevnt i artikkel 103, i samsvar med artikkel 132 bokstav a) i forordning (EU) 2017/625.»

Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 105 for å utfylle denne forordning med hensyn til vilkårene for godtakelse som nevnt i første ledd i dette nummer, for å sikre at disse sertifikatene er pålitelige.

5. Elektroniske plantehelsesertifikater skal bare godtas når de framvises ved hjelp av eller innenfor rammen av en elektronisk utveksling gjennom IMSOC som nevnt i artikkel 131 nr. 1 i forordning (EU) 2017/625.»

9. I artikkel 77 nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Dersom et plantehelsesertifikat er utstedt i samsvar med artikkel 71 nr. 1, 2 og 3, og den berørte vedkommende myndigheten fastslår at vilkårene nevnt i artikkel 76 ikke er oppfylt, skal den erklære plantehelsesertifikatet for ugyldig og sikre at det ikke lenger ledsager disse plantene, planteproduktene eller andre gjenstandene. I så fall skal de vedkommende myndighetene, med hensyn til disse plantene, planteproduktene eller andre gjenstandene, treffe ett av tiltakene fastsatt i artikkel 66 nr. 3 i forordning (EU) 2017/625.»

10. I artikkel 91 nr. 1 skal annet ledd lyde:

«Godkjente driftsansvarlige som gjennomfører en risikohåndteringsplan for skadegjørere, kan bli underlagt mindre hyppig kontroll som nevnt i artikkel 22 nr. 3 bokstav b) i forordning (EU) 2017/625.»

11. I artikkel 94 nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Når en plante, et planteprodukt eller en annen gjenstand som er innført til Unionens territorium fra en tredjestat, er underlagt krav om plantepass i henhold til artikkel 79 nr. 1 og artikkel 80 nr. 1 i denne forordning ved forflytning innenfor Unionen, skal passet, som unntak fra artikkel 87 i denne forordning, utstedes dersom kontrollen i henhold til artikkel 49 nr. 1 i forordning (EU) 2017/625 med hensyn til innførsel er gjennomført på en tilfredsstillende måte og har ført til konklusjonen at planten, planteproduktet eller den andre gjenstanden oppfyller de grunnleggende kravene til utstedelse av et plantepass i samsvar med artikkel 85 i denne forordning og eventuelt artikkel 86 i denne forordning.»

12. I artikkel 100 skal nr. 5 lyde:

«5. Elektroniske plantehelsesertifikater for eksport skal gis ved hjelp av eller innenfor rammen av en elektronisk utveksling gjennom IMSOC.»

13. I artikkel 101 skal nr. 6 lyde:

«6. Elektroniske plantehelsesertifikater for reeksport skal gis ved hjelp av eller innenfor rammen av en elektronisk utveksling gjennom IMSOC.»

14. I artikkel 102 skal nr. 4 lyde:

«4. Sertifikatet før eksport skal ledsage de aktuelle plantene, planteproduktene og andre gjenstandene når de forflyttes innenfor Unionens territorium, med mindre opplysningene i sertifikatet utveksles mellom de berørte medlemsstatene ved hjelp av eller innenfor rammen av en elektronisk utveksling gjennom IMSOC.»

15. Artikkel 103 skal lyde:

«Artikkel 103

Opprettelse av et elektronisk meldingssystem

Kommisjonen skal opprette et elektronisk system for innlevering av meldinger fra medlemsstatene.

Dette systemet skal koples til og være forenlig med IMSOC.»

16. I artikkel 109 skal nr. 1 lyde:

«Direktiv 2000/29/EF oppheves uten at det berører artikkel 165 nr. 2, 3 og 4 i forordning (EU) 2017/625.»

2. De relevante artiklene i direktiv 2000/29/EF skal fortsatt gjelde i forbindelse med forhold som omfattes av artikkel 47 nr. 2, artikkel 48, artikkel 51 nr. 1 bokstav b), c) og d), artikkel 53 nr. 1 bokstav a), artikkel 54 nr. 1 og 3 og artikkel 58 bokstav a) i denne forordning i stedet for disse sistnevnte bestemmelsene, fram til 14. desember 2022 eller en tidligere dato etter anvendelsesdatoen for denne forordning, som skal fastsettes i den delegerte rettsakten som vedtas i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 144 for å endre denne forordning med hensyn til datoen nevnt i nr. 2 i denne artikkel.
4. Uten at det berører nr. 2 og 3 i denne artikkel og anvendelsesdatoen fastsatt i artikkel 167 nr. 1, skal Kommisjonen vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 53 nr. 1 bokstav a) og e) med hensyn til varene nevnt i artikkel 47 nr. 1 bokstav c), senest 12 måneder før de får anvendelse.

Artikkel 166

Overgangsbestemmelser i forbindelse med vedtakelse av delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter

Med forbehold for anvendelsesdatoene nevnt i artikkel 167 og overgangsbestemmelsene fastsatt i dette kapittel skal Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter i henhold til denne forordning fra 28. april 2017. Slike rettsakter får anvendelse fra anvendelsesdatoen i samsvar med artikkel 167, uten at det berører eventuelle overgangsbestemmelser fastsatt i dette kapittel.

Artikkel 167

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Med mindre noe annet er fastsatt i nr. 2–4, får den anvendelse fra 14. desember 2019.

2. På området som omfattes av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav g), artikkel 34 nr. 1, 2 og 3, artikkel 37 nr. 4 bokstav e) og artikkel 37 nr. 5, får den anvendelse fra 29. april 2022.

3. Artikkel 92–101 i denne forordning får anvendelse fra 29. april 2018 i stedet for artikkel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 882/2004, som oppheves ved denne forordning.

4. Artikkel 163 får anvendelse fra 28. april 2017.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 15. mars 2017.

For Rådet

Formann

I. BORG

For Europaparlamentet

President

A. TAJANI

VEDLEGG I TERRITORIER NEVNT I ARTIKKEL 3 NR. 40, UNNTATT I FORBINDELSE MED ANVENDELSEN AV ARTIKKEL 1 NR. 2 BOKSTAV G)

1. Kongeriket Belgias territorium
2. Republikken Bulgarias territorium
3. Den tsjekkiske republikks territorium
4. Kongeriket Danmarks territorium med unntak av Færøyene og Grønland
5. Forbundsrepublikken Tysklands territorium
6. Republikken Estlands territorium
7. Irlands territorium
8. Republikken Hellas' territorium
9. Kongeriket Spanias territorium med unntak av Ceuta og Melilla
10. Republikken Frankrikes territorium

11. Republikken Kroatias territorium
12. Republikken Italias territorium
13. Republikken Kypros' territorium
14. Republikken Latvias territorium
15. Republikken Litauens territorium
16. Storhertugdømmet Luxembourgs territorium
17. Ungarns territorium
18. Republikken Maltas territorium
19. Kongeriket Nederlands europeiske territorium
20. Republikken Østerrikes territorium
21. Republikken Polens territorium
22. Republikken Portugals territorium
23. Romanias territorium
24. Republikken Slovenias territorium
25. Den slovakiske republikks territorium
26. Republikken Finlands territorium
27. Kongeriket Sveriges territorium
28. Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands territorium

VEDLEGG II

OPPLÆRING AV VEDKOMMENDE MYNDIGHETERS PERSONALE

KAPITTEL I

Emner i opplæringen av personale som gjennomfører offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet

1. Forskjellige kontrollmetoder og -teknikker, for eksempel inspeksjon, verifisering, screening, målrettet screening, prøvetaking og laboratorieanalyse, -undersøkelse og -diagnostisering.
2. Kontrollprosedyrer.
3. Reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2.
4. Vurdering av manglende overholdelse av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2).
5. Farene forbundet med produksjon, foredling og distribusjon av dyr og varer.
6. De forskjellige leddene i produksjonen, foredlingen og distribusjonen, og de mulige risikoene for menneskers helse og eventuelt for dyre- og plantehelsen, dyrevelferden og miljøet.
7. Vurdering av bruken av HACCP-framgangsmåter og god landbrukspraksis.
8. Ledelsessystemer som for eksempel kvalitetssikringsprogrammer som driftsansvarlige administrerer, og vurdering av dem i den grad de er relevante for kravene fastsatt i reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2).
9. Ordninger for offentlig attestering.
10. Beredskapsplaner for nødssituasjoner, herunder kommunikasjon mellom medlemsstatene og Kommisjonen.
11. Rettergang og rettslige følger av offentlig kontroll.
12. Undersøkelse av skriftlig dokumentasjon og andre registrerte opplysninger, herunder i forbindelse med sammenlignende undersøkelser ved flere laboratorier, akkreditering og risikovurdering, som kan være relevante for å vurdere overholdelsen av reglene nevnt i artikkel 1 nr. 2; dette kan omfatte økonomiske og forretningsmessige aspekter.
13. Kontrollprosedyrer og krav til innførsel til Unionen av dyr og varer som ankommer fra tredjestater.
14. Alle andre nødvendige områder for å sikre at offentlig kontroll gjennomføres i samsvar med denne forordning.

KAPITTEL II

Områder som kontrollprosedyrene skal omfatte

1. De vedkommende myndighetenes organisering og forholdet mellom sentrale vedkommende myndigheter og de myndighetene de har delegert oppgaven med å gjennomføre offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet til.
2. Forholdet mellom vedkommende myndigheter og organer med delegerte oppgaver eller fysiske personer som de har delegert oppgaver til i forbindelse med offentlig kontroll eller annen offentlig virksomhet.
3. En erklæring om målene som skal oppnås.
4. Personalets oppgaver, ansvarsområder og plikter.
5. Framgangsmåter for prøvetaking, kontrollmetoder og -teknikker, herunder laboratorieanalyse, -undersøkelse og -diagnostisering, tolking av resultater og beslutninger som følge av disse.

6. Programmer for screening og målrettet screening.
7. Gjensidig bistand i tilfeller der offentlig kontroll krever at mer enn én medlemsstat treffer tiltak.
8. Tiltak som skal treffes etter offentlig kontroll.
9. Samarbeid med andre enheter eller avdelinger med relevante ansvarsområder, eller med driftsansvarlige.
10. Verifisering av om prøvetakingsmetodene og metodene for laboratorieanalyse, -undersøkelse og -diagnostisering er hensiktsmessige.
11. All annen virksomhet eller andre opplysninger som kreves for at den offentlige kontrollen skal fungere effektivt.

VEDLEGG III KARAKTERISERING AV ANALYSEMETODER

1. Analysemetodene og resultatene av målingene bør kjennetegnes av følgende kriterier:
 - a. Nøyaktighet (riktighet og presisjon).
 - b. Anvendelighet (matrise og konsentrasjonsområde).
 - c. Påvisningsgrense.
 - d. Grense for mengdebestemmelse.
 - e. Presisjon.
 - f. Repeterbarhet.
 - g. Reproduserbarhet.
 - h. Gjenfinning.
 - i. Selektivitet.
 - j. Følsomhet.
 - k. Linearitet.
 - l. Måleusikkerhet.
 - m. Andre kriterier som kan velges etter behov.
2. Presisjonsverdiene nevnt i nr. 1 bokstav e) skal enten hentes fra en undersøkelse foretatt ved flere laboratorier i samsvar med en internasjonalt anerkjent protokoll om undersøkelser foretatt ved flere laboratorier (for eksempel ISO 5725 «Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results») eller, dersom det er fastsatt ytelseskriterier for analysemetodene, være basert på prøvinger av at kriteriene er overholdt. Verdiene for repeterbarhet og reproduserbarhet skal uttrykkes på en måte som er internasjonalt anerkjent (for eksempel konfidensintervaller på 95% som definert i ISO 5725 «Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results»). Resultatene av undersøkelsen foretatt ved flere laboratorier skal offentliggjøres eller være fritt tilgjengelige.
3. Analysemetoder som kan brukes på samme måte på forskjellige varegrupper, bør velges framfor metoder som kan brukes bare på enkelte varer.
4. I tilfeller der analysemetoder kan valideres bare ved ett enkelt laboratorium, bør metodene valideres i henhold til internasjonalt anerkjente vitenskapelige protokoller eller retningslinjer eller, dersom det er fastsatt ytelseskriterier for analysemetodene, være basert på prøvinger av at kriteriene er overholdt.
5. Analysemetoder som vedtas i henhold til denne forordning, bør utarbeides etter den standarden for analysemetoder som er anbefalt av ISO.

VEDLEGG IV

KAPITTEL I

Gebyrer eller avgifter for offentlig kontroll av forsendelser av dyr og varer som innføres til Unionen

I. FORSENDELSER AV LEVENDE DYR

- a. Storfe, hestedyr, svin, sauer, geiter, fjørfe, kaniner og smått fuglevilt eller smått marklevende vilt, villsvin og viltlevende drøvtyggere:
 - 55 euro per forsendelse opptil 6 tonn, og
 - 9 euro per tonn over 6 og opptil 46 tonn, eller
 - 420 euro per forsendelse over 46 tonn.
- b. Andre dyrearter:
 - 55 euro per forsendelse opptil 46 tonn, eller
 - 420 euro per forsendelse over 46 tonn.

II. FORSENDELSER AV KJØTT

- 55 euro per forsendelse opptil 6 tonn, og
- 9 euro per tonn over 6 og opptil 46 tonn, eller
- 420 euro per forsendelse over 46 tonn.

III. FORSENDELSER AV FISKERIVARER

- a. Fiskerivarer som ikke transporteres i bulk:
 - i. 55 euro per forsendelse opptil 6 tonn, og
 - ii. 9 euro per tonn over 6 og opptil 46 tonn, eller
 - iii. 420 euro per forsendelse over 46 tonn.
- b. Fiskerivarer som transporteres som stykkgoods:
 - i. 600 euro per fartøy med en last av fiskerivarer opptil 500 tonn,
 - ii. 1 200 euro per fartøy med en last av fiskerivarer over 500 og opptil 1 000 tonn,
 - iii. 2 400 euro per fartøy med en last av fiskerivarer over 1 000 og opptil 2 000 tonn,
 - iv. 3 600 euro per fartøy med en last av fiskerivarer på mer enn 2 000 tonn.

IV. FORSENDELSER AV KJØTTPRODUKTER, FJØRFEKJØTT, KJØTT FRA VILTLEVENDE VILT, KANINKJØTT ELLER KJØTT FRA OPPDRETTSVILT

- a. 55 euro per forsendelse opptil 6 tonn, og
- b. 9 euro per tonn over 6 og opptil 46 tonn, eller
- c. 420 euro per forsendelse over 46 tonn.

V. FORSENDELSER AV ANDRE PRODUKTER AV ANIMALSK OPPRINNELSE ENN KJØTTPRODUKTER BEREGNET PÅ KONSUM

- a. Andre produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum som ikke transporteres i bulk:
 - i. 55 euro per forsendelse opptil 6 tonn, og
 - ii. 9 euro per tonn over 6 og opptil 46 tonn, eller
 - iii. 420 euro per forsendelse over 46 tonn.
- b. Andre produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum som transporteres som stykkgoods:
 - i. 600 euro per fartøy med en last av produkter opptil 500 tonn,
 - ii. 1 200 euro per fartøy med en last av produkter over 500 og opptil 1 000 tonn,
 - iii. 2 400 euro per fartøy med en last av produkter over 1 000 og opptil 2 000 tonn,
 - iv. 3 600 euro per fartøy med en last av produkter på mer enn 2 000 tonn.

VI. FORSENDELSER AV ANIMALSKE BIPRODUKTER OG FØR AV ANIMALSK OPPRINNELSE

- a. Forsendelser av animalske biprodukter og før av animalsk opprinnelse som ikke transporteres i bulk:
 - i. 55 euro per forsendelse opptil 6 tonn, og
 - ii. 9 euro per tonn over 6 og opptil 46 tonn, eller
 - iii. 420 euro per forsendelse over 46 tonn.
- b. Animalske biprodukter og før av animalsk opprinnelse som transporteres som stykkgoods:
 - i. 600 euro per fartøy med en last av produkter opptil 500 tonn,
 - ii. 1 200 euro per fartøy med en last av produkter over 500 og opptil 1 000 tonn,
 - iii. 2 400 euro per fartøy med en last av produkter over 1 000 og opptil 2 000 tonn,
 - iv. 3 600 euro per fartøy med en last av produkter på mer enn 2 000 tonn.

VII. FORSENDELSER FRA TREDJESTATER AV DYR OG VARER SOM ER I TRANSITT ELLER OMLASTES

30 euro per forsendelse, som økes med 20 euro for hvert 15. minutt for hver medarbeider som deltar i kontrollen.

VIII. FORSENDELSER AV PLANTER, PLANTEPRODUKTER OG ANDRE PRODUKTER, GJENSTANDER OG MATERIALER SOM KAN SKJULE ELLER SPRE PLANTESKADEGJØRERE

- a. For dokumentkontroll: 7 euro per forsendelse.
- b. For identitetskontroll:
 - i. 7 euro per forsendelse som tilsvarer opptil lasten av en lastebil, en jernbanevogn eller en container i sammenlignbar størrelse,
 - ii. 14 euro per forsendelse større enn ovennevnte størrelse.
- c. For plantehelsekontroll, i samsvar med følgende spesifikasjoner:
 - i. Stiklinger, spirer (unntatt foryngelsesmateriale for skog), kimplanter av jordbær eller grønnsaker:
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 10 000 i antall,
 - 0,70 euro per forsendelse per ytterligere 1 000 enheter,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
 - ii. Busker, trær (unntatt hogde juletrær), andre treaktige planteskoleplanter, herunder foryngelsesmateriale for skog (unntatt frø):
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 10 000 i antall,
 - 0,44 euro per forsendelse per ytterligere 1 000 enheter,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.

- iii. Løker, blomsterknoller, jordstengler, rotknoller, beregnet på planting (unntatt rotknoller av poteter):
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 200 kg,
 - 0,16 euro per forsendelse per ytterligere 10 kg,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
- iv. Frø, vevskulturer:
 - 7,5 euro per forsendelse opptil 100 kg,
 - 0,175 euro per forsendelse per ytterligere 10 kg,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
- v. Andre planter beregnet på utplanting, ikke nevnt andre steder i dette nummer:
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 5 000 i antall,
 - 0,18 euro per forsendelse per ytterligere 100 enheter,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
- vi. Snittblomster:
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 20 000 i antall,
 - 0,14 euro per forsendelse per ytterligere 1 000 enheter,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
- vii. Grener med bladverk, deler av bartrær (unntatt hogde juletrær):
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 100 kg,
 - 1,75 euro per forsendelse per ytterligere 100 kg,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
- viii. Hogde juletrær:
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 1 000 i antall,
 - 1,75 euro per forsendelse per ytterligere 100 enheter,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
- ix. Blader fra planter, f.eks. urter, krydder og bladgrønnsaker:
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 100 kg,
 - 1,75 euro per forsendelse per ytterligere 10 kg,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
- x. Frukt, grønnsaker (unntatt bladgrønnsaker):
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 25 000 kg,
 - 0,7 euro per forsendelse per ytterligere 1 000 kg.
- xi. Rotknoller av poteter:
 - 52,5 euro per parti opptil 25 000 kg,
 - 52,5 euro per parti per ytterligere 25 000 kg.
- xii. Tre (unntatt bark):
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 1 000 m³,
 - 0,175 euro per forsendelse per ytterligere 10m³.
- xiii. Jord og dyrkingsmedium, bark:
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 25 000 kg,
 - 0,7 euro per forsendelse per ytterligere 1 000 kg,
 - 140 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
- xiv. Korn:
 - 17,5 euro per forsendelse opptil 25 000 kg,
 - 0,7 euro per forsendelse per ytterligere 1 000 kg,
 - 700 euro per forsendelse som høyeste gebyr.
- xv. Andre planter eller planteprodukter som ikke er nevnt andre steder i dette nummer:
 - 17,5 euro per forsendelse.

Når en forsendelse ikke utelukkende består av produkter som omfattes av beskrivelsen i det relevante strekpunktet, skal de delene av forsendelsen som består av produkter som omfattes av beskrivelsen i det relevante strekpunktet (partiet eller partiene), behandles som en separat forsendelse.

KAPITTEL II

Gebyrer eller avgifter for offentlig kontroll på slakterier, nedskjæringsanlegg og viltbehandlingsanlegg, av melkeproduksjon og av produksjon og omsetning av fiskerivarer og akvakulturprodukter

I. GEBYRER ELLER AVGIFTER FOR OFFENTLIG KONTROLL PÅ SLAKTERIER

a. Storfekjøtt:

- i. Voksente storfe: 5 euro per dyr.
- ii. Ungt storfe: 2 euro per dyr.

- b. Kjøtt fra enhovede dyr / hestedyr: 3 euro per dyr.
- c. Svinekjøtt: Dyr med en slaktevekt
 - i. under 25 kg: 0,5 euro per dyr,
 - ii. lik eller over 25 kg: 1 euro per dyr.
- d. Saue- og geitekjøtt: Dyr med en slaktevekt
 - i. under 12 kg: 0,15 euro per dyr,
 - ii. lik eller over 12 kg: 0,25 euro per dyr.
- e. Fjorfekjøtt:
 - i. Fjorfe av arten *Gallus* og perlehøns: 0,005 euro per dyr.
 - ii. Ender og gjess: 0,01 euro per dyr.
 - iii. Kalkuner: 0,025 euro per dyr.
 - iv. Kjøtt fra oppdrettskaniner: 0,005 euro per dyr.
 - v. Vaktler og raphøns: 0,002 euro per dyr.

II. GEBYRER ELLER AVGIFTER FOR OFFENTLIG KONTROLL I NEDSKJÆRINGSANLEGG

Per tonn kjøtt:

- a. Kjøtt fra storfe, kalv, svin, enhovede dyr / hestedyr, sauer og geiter: 2 euro.
- b. Kjøtt fra fjorfe og oppdrettskaniner: 1,5 euro.
- c. Kjøtt fra oppdrettsvilt og viltlevende vilt:
 - Småvilt (fuglevilt og marklevende vilt): 1,5 euro.
 - Strutsefugler (struts, emu, nandu): 3 euro.
 - Villsvin og drøvtyggere: 2 euro.

III. GEBYRER ELLER AVGIFTER FOR OFFENTLIG KONTROLL I VILTBEHANDLINGSANLEGG

- a. Smått fuglevilt: 0,005 euro per dyr.
- b. Smått marklevende vilt: 0,01 euro per dyr.
- c. Strutsefugler: 0,5 euro per dyr.
- d. Landpattedyr:
 - i. Villsvin: 1,5 euro per dyr.
 - ii. Drøvtyggere: 0,5 euro per dyr.

IV. GEBYRER ELLER AVGIFTER FOR OFFENTLIG KONTROLL AV MELKEPRODUKSJON

- a. 1 euro per 30 tonn
- og
- b. 0,5 euro per tonn ut over dette.

V. GEBYRER ELLER AVGIFTER FOR OFFENTLIG KONTROLL AV PRODUKSJON OG OMSETNING AV FISKERIVARER OG AKVAKULTURPRODUKTER

- a. Ved førstegangsomsetning av fiskerivarer og akvakulturprodukter:
 - i. 1 euro per tonn for de første 50 tonn i måneden,
 - ii. 0,5 euro per tonn ut over dette.
- b. Ved første salg på fiskemarkedet:
 - i. 0,5 euro per tonn for de første 50 tonn i måneden,
 - ii. 0,25 euro per tonn ut over dette.
- c. Ved første salg i tilfelle av manglende eller utilstrekkelig klassifisering etter ferskhet og/eller størrelse:
 - i. 1 euro per tonn for de første 50 tonn i måneden,
 - ii. 0,5 euro per tonn ut over dette.

VEDLEGG V SAMMENLIGNINGSTABELLENE NEVNT I ARTIKKEL 146 NR. 2

1. Forordning (EF) nr. 882/2004

<i>Forordning (EF) nr. 882/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1 nr. 1 første ledd	Artikkel 1 nr. 1
Artikkel 1 nr. 1 annet ledd	Artikkel 1 nr. 2
Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 1 nr. 4
Artikkel 1 nr. 3	—
Artikkel 1 nr. 4	—
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 9 nr. 1

<i>Forordning (EF) nr. 882/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 9 nr. 4
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 10
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 9 nr. 6
Artikkel 3 nr. 5	Artikkel 9 nr. 6
Artikkel 3 nr. 6	Artikkel 9 nr. 7
Artikkel 3 nr. 7	—
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 4 nr. 1
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 5 nr. 1 bokstav a), c), d), e), f), g) og i)
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 4 nr. 2
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 5 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 4 nr. 5	Artikkel 5 nr. 5
Artikkel 4 nr. 6	Artikkel 6 nr. 1
Artikkel 4 nr. 7	—
Artikkel 5 nr. 1 første ledd	Artikkel 28 nr. 1
Artikkel 5 nr. 1 annet ledd	—
Artikkel 5 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 31 nr. 3
Artikkel 5 nr. 2 bokstav a), b), c) og f)	Artikkel 29
Artikkel 5 nr. 2 bokstav d)	—
Artikkel 5 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 32
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 33
Artikkel 5 nr. 4	—
Artikkel 6	Artikkel 5 nr. 4
Artikkel 7 nr. 1 første ledd	Artikkel 11 nr. 1 første ledd
Artikkel 7 nr. 1 annet ledd bokstav a)	Artikkel 11 nr. 1 annet ledd
Artikkel 7 nr. 1 annet ledd bokstav b)	—
Artikkel 7 nr. 2 første punktum	Artikkel 8 nr. 1
Artikkel 7 nr. 2 annet punktum	—
Artikkel 7 nr. 2 tredje punktum	—
Artikkel 7 nr. 3	Artikkel 8 nr. 3
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 12 nr. 1
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 5 nr. 1 bokstav h)
Artikkel 8 nr. 3 bokstav a)	Artikkel 12 nr. 2
Artikkel 8 nr. 3 bokstav b)	Artikkel 12 nr. 3
Artikkel 8 nr. 4	—
Artikkel 9 nr. 1	Artikkel 13 nr. 1 første ledd
Artikkel 9 nr. 2	Artikkel 13 nr. 1 annet ledd
Artikkel 9 nr. 3	Artikkel 13 nr. 2
Artikkel 10	Artikkel 14
Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 34 nr. 1 og 2
Artikkel 11 nr. 2	—
Artikkel 11 nr. 3	Artikkel 34 nr. 4
Artikkel 11 nr. 4	Artikkel 34 nr. 6
Artikkel 11 nr. 5	Artikkel 35 nr. 1
Artikkel 11 nr. 6	Artikkel 35 nr. 2
Artikkel 11 nr. 7	Artikkel 34 nr. 5

<i>Forordning (EF) nr. 882/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 12 nr. 1	Artikkel 37 nr. 1
Artikkel 12 nr. 2	Artikkel 37 nr. 4 bokstav e)
Artikkel 12 nr. 3	Artikkel 37 nr. 5 bokstav c)
Artikkel 12 nr. 4	Artikkel 39 nr. 2
Artikkel 13	Artikkel 115
Artikkel 14 nr. 1	—
Artikkel 14 nr. 2	Artikkel 45 nr. 3
Artikkel 14 nr. 3	—
Artikkel 15 nr. 1	Artikkel 44 nr. 1 første punktum
Artikkel 15 nr. 2	Artikkel 44 nr. 3 og 5
Artikkel 15 nr. 3	Artikkel 44 nr. 3 og 5
Artikkel 15 nr. 4	—
Artikkel 15 nr. 5	Artikkel 47 nr. 1 bokstav d) og nr. 2 bokstav b) og artikel 54 nr. 4 første punktum
Artikkel 16 nr. 1	Artikkel 45 nr. 1
Artikkel 16 nr. 2	Artikkel 44 nr. 2
Artikkel 16 nr. 3 første punktum	Artikkel 45 nr. 2
Artikkel 16 nr. 3 annet punktum	Artikkel 34 nr. 5
Artikkel 17 nr. 1 første strekpunkt	Artikkel 59 nr. 1
Artikkel 17 nr. 1 annet strekpunkt	Artikkel 56 nr. 1, nr. 3 bokstav a) og nr. 4 og artikel 58
Artikkel 17 nr. 2	—
Artikkel 18	Artikkel 65 nr. 1, 2 og 3
Artikkel 19 nr. 1	Artikkel 66 nr. 1 og 3
Artikkel 19 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 67
Artikkel 19 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 66 nr. 6
Artikkel 19 nr. 3	Artikkel 66 nr. 5
Artikkel 19 nr. 4	Artikkel 7
Artikkel 20	Artikkel 71
Artikkel 21 nr. 1	Artikkel 72 nr. 1
Artikkel 21 nr. 2	Artikkel 69
Artikkel 21 nr. 3	Artikkel 66 nr. 1
Artikkel 21 nr. 4	Artikkel 66 nr. 5
Artikkel 22	Artikkel 66 nr. 7 siste punktum og artikel 69 nr. 4
Artikkel 23 nr. 1	Artikkel 73 nr. 1
Artikkel 23 nr. 2	Artikkel 73 nr. 2 og artikel 74
Artikkel 23 nr. 3	Artikkel 73 nr. 3
Artikkel 23 nr. 4	Artikkel 73 nr. 2
Artikkel 23 nr. 5	Artikkel 73 nr. 4 bokstav a)
Artikkel 23 nr. 6	Artikkel 73 nr. 2 bokstav c) og nr. 4 bokstav b)
Artikkel 23 nr. 7	Artikkel 74
Artikkel 23 nr. 8	Artikkel 74
Artikkel 24 nr. 1	Artikkel 75 nr. 1
Artikkel 24 nr. 2	Artikkel 57
Artikkel 24 nr. 3	Artikkel 46

<i>Forordning (EF) nr. 882/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 24 nr. 4	Artikkel 76
Artikkel 25 nr. 1	—
Artikkel 25 nr. 2 bokstav a)	—
Artikkel 25 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 77 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 25 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 77 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 25 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 48 bokstav c) og d) og artikel 77 nr. 1 bokstav e) og k)
Artikkel 25 nr. 2 bokstav e)	—
Artikkel 25 nr. 2 bokstav f)	Artikkel 70
Artikkel 25 nr.2 bokstav g)	Artikkel 77 nr. 1 bokstav h)
Artikkel 25 nr. 2 bokstav h)	Artikkel 46 nr. 2 bokstav b)
Artikkel 26	Artikkel 78 nr. 1
Artikkel 27 nr. 1	Artikkel 80
Artikkel 27 nr. 2	Artikkel 79
Artikkel 27 nr. 3	—
Artikkel 27 nr. 4	Artikkel 79 nr. 1
Artikkel 27 nr. 5	—
Artikkel 27 nr. 6	—
Artikkel 27 nr. 7	—
Artikkel 27 nr. 8	Artikkel 84 nr. 2
Artikkel 27 nr. 9	Artikkel 83 nr. 2
Artikkel 27 nr. 10	—
Artikkel 27 nr. 11	Artikkel 84 nr. 1
Artikkel 27 nr. 12 første punktum	Artikkel 85
Artikkel 27 nr. 12 andet punktum	—
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 87
Artikkel 30 nr. 1 bokstav b)	Artikkel 90 bokstav a)
Artikkel 30 nr. 1 bokstav c)	Artikkel 88 nr. 2
Artikkel 30 nr. 1 bokstav d)	Artikkel 90 bokstav b) og f)
Artikkel 30 nr. 1 bokstav e)	Artikkel 90 bokstav c)
Artikkel 30 nr. 1 bokstav f)	Artikkel 90 bokstav d)
Artikkel 30 nr. 1 bokstav g)	Artikkel 90 bokstav e)
Artikkel 30 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 89 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 30 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 89 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 30 nr. 3	—
Artikkel 31	—
Artikkel 32 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 32 nr. 1 bokstav b)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav c)
Artikkel 32 nr. 1 bokstav c)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav d)
Artikkel 32 nr. 1 bokstav d)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav e)
Artikkel 32 nr. 1 bokstav e)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav f)
Artikkel 32 nr. 1 bokstav f)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav h)
Artikkel 32 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav a), c) og d)

<i>Forordning (EF) nr. 882/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 32 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav i)
Artikkel 32 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav e)
Artikkel 32 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav h)
Artikkel 32 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav e)
Artikkel 32 nr. 3	Artikkel 93 nr. 3 bokstav a)
Artikkel 32 nr. 4 bokstav a)	Artikkel 93 nr. 3 bokstav c)
Artikkel 32 nr. 4 bokstav b)	Artikkel 93 nr. 3 bokstav d)
Artikkel 32 nr. 4 bokstav c)	Artikkel 93 nr. 3 bokstav d)
Artikkel 32 nr. 4 bokstav d)	Artikkel 8
Artikkel 32 nr. 4 bokstav e)	Artikkel 93 nr. 3 bokstav e)
Artikkel 32 nr. 4 bokstav f)	Artikkel 94 nr. 2 bokstav k) iii)
Artikkel 32 nr. 4 bokstav g)	Artikkel 93 nr. 3 bokstav e)
Artikkel 32 nr. 4 bokstav h)	Artikkel 93 nr. 3 bokstav f)
Artikkel 32 nr. 5	Artikkel 99 nr. 1
Artikkel 32 nr. 6	Artikkel 99 nr. 2
Artikkel 32 nr. 7	—
Artikkel 32 nr. 8 første punktum	Artikkel 99 nr. 3
Artikkel 32 nr. 8 annet punktum	Artikkel 99 nr. 4
Artikkel 32 nr. 9	—
Artikkel 33 nr. 1	Artikkel 100 nr. 1
Artikkel 33 nr. 2	Artikkel 101 nr. 1
Artikkel 33 nr. 3	Artikkel 100 nr. 2
Artikkel 33 nr. 4	Artikkel 100 nr. 4
Artikkel 33 nr. 5	Artikkel 100 nr. 5
Artikkel 33 nr. 6	Artikkel 101 nr. 2
Artikkel 33 nr. 7	—
Artikkel 34 nr. 1	Artikkel 102 nr. 1
Artikkel 34 nr. 2	Artikkel 102 nr. 1 og 2
Artikkel 34 nr. 3	Artikkel 102 nr. 3
Artikkel 35 nr. 1	Artikkel 103 nr. 1
Artikkel 35 nr. 2	Artikkel 103 nr. 3
Artikkel 35 nr. 3	Artikkel 103 nr. 2
Artikkel 35 nr. 4	—
Artikkel 36 nr. 1	Artikkel 104 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 36 nr. 2 første punktum	—
Artikkel 36 nr. 2 annet punktum	Artikkel 104 nr. 2
Artikkel 36 nr. 3 første ledd	Artikkel 104 nr. 3 første punktum
Artikkel 36 nr. 3 annet ledd	—
Artikkel 36 nr. 3 tredje ledd første punktum	Artikkel 104 nr. 3 bokstav c)
Artikkel 36 nr. 3 tredje ledd annet punktum	Artikkel 104 nr. 3 bokstav b)
Artikkel 36 nr. 4	Artikkel 104 nr. 3 bokstav a)
Artikkel 37 nr. 1	Artikkel 105 nr. 1
Artikkel 37 nr. 2	Artikkel 105 nr. 2
Artikkel 38 nr. 1	Artikkel 106 nr. 1
Artikkel 38 nr. 2	Artikkel 106 nr. 2 bokstav c)

<i>Forordning (EF) nr. 882/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 38 nr. 3	Artikkel 106 nr. 3
Artikkel 39 nr. 1	Artikkel 107 nr. 1
Artikkel 39 nr. 2	Artikkel 107 nr. 2
Artikkel 40 nr. 1	Artikkel 108 nr. 1
Artikkel 40 nr. 2	—
Artikkel 40 nr. 3	Artikkel 108 nr. 2
Artikkel 40 nr. 4	—
Artikkel 41	Artikkel 109 nr. 1
Artikkel 42 nr. 1 bokstav a)	—
Artikkel 42 nr. 1 bokstav b)	Artikkel 111 nr. 2
Artikkel 42 nr. 1 bokstav c)	Artikkel 111 nr. 3
Artikkel 42 nr. 2	Artikkel 110 nr. 2
Artikkel 42 nr. 3	Artikkel 111 nr. 2
Artikkel 43 nr. 1 første punktum	—
Artikkel 43 nr. 1 annet punktum	—
Artikkel 43 nr. 1 bokstav a)	—
Artikkel 43 nr. 1 bokstav b)	—
Artikkel 43 nr. 1 bokstav c)	—
Artikkel 43 nr. 1 bokstav d)–j)	—
Artikkel 43 nr. 1 bokstav k)	—
Artikkel 43 nr. 2	—
Artikkel 44 nr. 1	Artikkel 113 nr. 1
Artikkel 44 nr. 2	—
Artikkel 44 nr. 3	Artikkel 113 nr. 1
Artikkel 44 nr. 4 første ledd første punktum	Artikkel 114 nr. 1
Artikkel 44 nr. 4 første ledd annet punktum	Artikkel 114 nr. 2
Artikkel 44 nr. 5	—
Artikkel 44 nr. 6	Artikkel 114 nr. 1
Artikkel 45 nr. 1	Artikkel 116 nr. 1, 2 og 4
Artikkel 45 nr. 2	Artikkel 116 nr. 3
Artikkel 45 nr. 3	Artikkel 117
Artikkel 45 nr. 4	Artikkel 118
Artikkel 45 nr. 5	Artikkel 119
Artikkel 45 nr. 6	—
Artikkel 46 nr. 1 første punktum	Artikkel 120 nr. 1
Artikkel 46 nr. 1 annet punktum	Artikkel 120 nr. 4
Artikkel 46 nr. 1 tredje punktum	Artikkel 120 nr. 2
Artikkel 46 nr. 2	Artikkel 120 nr. 3
Artikkel 46 nr. 3	Artikkel 121
Artikkel 46 nr. 4	—
Artikkel 46 nr. 5	—
Artikkel 46 nr. 6	Artikkel 122
Artikkel 46 nr. 7	Artikkel 123
Artikkel 47 nr. 1	Artikkel 125 nr. 1 bokstav a)–e)
Artikkel 47 nr. 2	Artikkel 125 nr. 2

<i>Forordning (EF) nr. 882/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 47 nr. 3	Artikkel 125 nr. 1 bokstav f) og g)
Artikkel 47 nr. 4	—
Artikkel 47 nr. 5	—
Artikkel 48 nr. 1	Artikkel 126 nr. 1
Artikkel 48 nr. 2	Artikkel 126 nr. 2
Artikkel 48 nr. 3	Artikkel 127 nr. 1 og 2
Artikkel 48 nr. 4	Artikkel 127 nr. 3
Artikkel 48 nr. 5 første punktum	Artikkel 127 nr. 3 bokstav f)
Artikkel 48 nr. 5 annet og tredje punktum	—
Artikkel 49	Artikkel 129
Artikkel 50	—
Artikkel 51 nr. 1	Artikkel 130 nr. 1 og 2
Artikkel 51 nr. 2	Artikkel 130 nr. 3
Artikkel 51 nr. 3	—
Artikkel 52	Artikkel 124
Artikkel 53	Artikkel 112
Artikkel 54 nr. 1	Artikkel 138 nr. 1
Artikkel 54 nr. 2	Artikkel 138 nr. 2
Artikkel 54 nr. 3	Artikkel 138 nr. 3
Artikkel 54 nr. 4	Artikkel 105 nr. 1
Artikkel 54 nr. 5	Artikkel 138 nr. 4
Artikkel 55 nr. 1	Artikkel 139 nr. 1
Artikkel 55 nr. 2	Artikkel 139 nr. 1
Artikkel 56 nr. 1	Artikkel 141 nr. 1
Artikkel 56 nr. 2 bokstav a)	—
Artikkel 56 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 141 nr. 2
Artikkel 57–61	—
Artikkel 62	Artikkel 145
Artikkel 63 nr. 1	—
Artikkel 63 nr. 2	Artikkel 25
Artikkel 64 første ledd	Artikkel 142 nr. 1
Artikkel 64 nr. 1	Artikkel 142 nr. 1
Artikkel 64 nr. 2	Artikkel 142 nr. 2
Artikkel 65	—
Artikkel 66	—
Artikkel 67	—
Vedlegg I	Vedlegg I
Vedlegg II	Vedlegg II
Vedlegg III	Vedlegg III
Vedlegg IV	—
Vedlegg V	—
Vedlegg VI	Artikkel 81 og artikkel 82 nr. 2
Vedlegg VII	—
Vedlegg VIII	—

2. Direktiv 96/23/EF

<i>Direktiv 96/23/EF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1	–
Artikkel 2 bokstav a)	Artikkel 19
Artikkel 2 bokstav b)	–
Artikkel 2 bokstav c)	Artikkel 19
Artikkel 2 bokstav d)	Artikkel 3 nr. 3
Artikkel 2 bokstav e)	Artikkel 19
Artikkel 2 bokstav f)	Artikkel 37 nr. 1
Artikkel 2 bokstav g)	–
Artikkel 2 bokstav h)	Artikkel 19
Artikkel 2 bokstav i)	–
Artikkel 3	Artikkel 9 nr. 1 og 2, artikkel 19, artikkel 109 nr. 1 og artikkel 112
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 4 nr. 1
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 4 nr. 2 bokstav a), artikkel 109 nr. 2 og artikkel 113
Artikkel 4 nr. 3	–
Artikkel 5	Artikkel 111 nr. 2 og 3, artikkel 113 nr. 1 bokstav a) og artikkel 110 nr. 2
Artikkel 6	Artikkel 19 nr. 2 bokstav a) og b)
Artikkel 7	Artikkel 110 nr. 2
Artikkel 8 nr. 1	–
Artikkel 8 nr. 2	–
Artikkel 8 nr. 3, 4 og 5	Artikkel 11, 113 og 114
Artikkel 9 bokstav A)	–
Artikkel 9 bokstav B)	–
Artikkel 10	Artikkel 15
Artikkel 11 nr. 1 og 2	Artikkel 9 og 10
Artikkel 11 nr. 3	Artikkel 19 nr. 2 bokstav c) og artikkel 137 og 138
Artikkel 12 første ledd	Artikkel 9 nr. 4
Artikkel 12 annet ledd	Artikkel 15
Artikkel 13	Artikkel 19 nr. 2 bokstav c) og artikkel 137 og 138
Artikkel 14 nr. 1	Artikkel 100 og 101
Artikkel 14 nr. 2	Artikkel 93
Artikkel 15 nr. 1 første ledd	Artikkel 19 nr. 2 bokstav a) og b)
Artikkel 15 nr. 1 annet ledd	Artikkel 34 nr. 6
Artikkel 15 nr. 1 tredje ledd	–
Artikkel 15 nr. 2 første ledd	Artikkel 34 nr. 6
Artikkel 15 nr. 2 annet ledd	Artikkel 35 nr. 3
Artikkel 15 nr. 3 første, annet og tredje ledd	Artikkel 19 nr. 2 bokstav c) og artikkel 138
Artikkel 15 nr. 3 fjerde ledd	Artikkel 65–72
Artikkel 16 nr. 1	Artikkel 105 nr. 1, artikkel 108 nr. 1 og artikkel 138
Artikkel 16 nr. 2 og 3	Artikkel 19 nr. 2 bokstav c) og artikkel 138
Artikkel 17	Artikkel 19 nr. 2 bokstav c) og artikkel 138

<i>Direktiv 96/23/EF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 18	Artikkel 19 nr. 2 bokstav c) og artikkel 138
Artikkel 19	Artikkel 138 nr. 4
Artikkel 20 nr. 1	Artikkel 102–108
Artikkel 20 nr. 2 første ledd	Artikkel 106 nr. 1 og 2
Artikkel 20 nr. 2 annet ledd	Artikkel 106 nr. 3
Artikkel 20 nr. 2 tredje og fjerde ledd	Artikkel 108 nr. 1
Artikkel 20 nr. 2 femte og sjette ledd	Artikkel 108 nr. 2
Artikkel 21	Artikkel 116, 117 og 119
Artikkel 22	Artikkel 137
Artikkel 23	Artikkel 19 nr. 2 bokstav c) og artikkel 138
Artikkel 24 nr. 1 og 2	Artikkel 18 nr. 2 bokstav d), artikkel 19 nr. 2 bokstav c), artikkel 137 og 138
Artikkel 24 nr. 3	Artikkel 18 nr. 2 bokstav d), artikkel 19 nr. 2 bokstav c) og artikkel 138
Artikkel 25	Artikkel 19 nr. 2 bokstav c) og artikkel 138 nr. 2
Artikkel 26	Artikkel 7
Artikkel 27	Artikkel 139
Artikkel 28	Artikkel 139
Artikkel 29 nr. 1 og 2	Artikkel 125, 126, 127 og 129
Artikkel 29 nr. 3	Artikkel 47–64
Artikkel 29 nr. 4	Artikkel 113 nr. 1
Artikkel 30 nr. 1 og 2	Artikkel 65–72
Artikkel 30 nr. 3	Artikkel 129 nr. 3
Artikkel 31	Artikkel 78–85
Artikkel 33	Artikkel 145
Artikkel 34	Artikkel 19 nr. 2 bokstav a) og b)
Artikkel 35	—
Artikkel 36	—
Artikkel 37	—
Artikkel 38	—
Artikkel 39	—
Vedlegg I	Artikkel 19 nr. 2 bokstav a) og b)
Vedlegg II	Artikkel 19 nr. 2 bokstav a) og b)
Vedlegg III	Artikkel 19 nr. 2 bokstav a) og b)
Vedlegg IV	Artikkel 19 nr. 2 bokstav a) og b)

3. Direktiv 89/662/EØF og 90/425/EØF

<i>Direktiv 89/662/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1	—
Artikkel 2 nr. 1, 2 og 3	—
Artikkel 2 nr. 4	Artikkel 3 nr. 3
Artikkel 2 nr. 5	Artikkel 3 nr. 32
Artikkel 3 nr. 1 første og annet ledd	—
Artikkel 3 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 9 nr. 1
Artikkel 3 nr. 1 fjerde ledd	Artikkel 137 nr. 2 og 3 og artikkel 138

<i>Direktiv 89/662/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 3 nr. 2	—
Artikkel 3 nr. 3	—
Artikkel 4 nr. 1 første punktum	Artikkel 9 nr. 1, artikkel 10, 137 og 138
Artikkel 4 nr. 1 første strekpunkt	Artikkel 9 nr. 6 bokstav a)
Artikkel 4 nr. 1 annet strekpunkt	—
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 139
Artikkel 5 nr. 1 bokstav a) første ledd	Artikkel 9
Artikkel 5 nr. 1 bokstav a) annet ledd	Artikkel 137 nr. 2 og 3
Artikkel 5 nr. 1 bokstav b)	—
Artikkel 5 nr. 2	—
Artikkel 5 nr. 3 bokstav a), b) og d)	—
Artikkel 5 nr. 3 bokstav c)	Artikkel 9 nr. 7
Artikkel 5 nr. 4 og 5	—
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 49
Artikkel 6 nr. 2	—
Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 102–108 og artikkel 138
Artikkel 7 nr. 2	—
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 102–108
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 7 og artikkel 138 nr. 3
Artikkel 8 nr. 3	Artikkel 138 nr. 4
Artikkel 9	—
Artikkel 10	Artikkel 4 nr. 1
Artikkel 11	Artikkel 10, 14 og 15
Artikkel 12	—
Artikkel 13	—
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 16 nr. 1	Artikkel 113 nr. 1
Artikkel 16 nr. 2	—
Artikkel 16 nr. 3	Artikkel 113 nr. 2
Artikkel 17	Artikkel 145
Artikkel 18	Artikkel 145
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—
Artikkel 22	—
Artikkel 23	—
Vedlegg A	—
Vedlegg B	—

<i>Direktiv 90/425/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1	—
Artikkel 2 nr. 1–5	—
Artikkel 2 nr. 6	Artikkel 3 nr. 3
Artikkel 2 nr. 7	Artikkel 3 nr. 32

<i>Direktiv 90/425/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 3 nr. 1 og 2	—
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 9, artikkel 137 nr. 2 og 3 og artikkel 138
Artikkel 3 nr. 4	—
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 9
Artikkel 4 nr. 2	—
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 139
Artikkel 5 nr. 1 bokstav a) første ledd	Artikkel 9
Artikkel 5 nr. 1 bokstav a) annet ledd	Artikkel 137 nr. 2 og 3
Artikkel 5 nr. 1 bokstav b) i) første ledd	—
Artikkel 5 nr. 1 bokstav b) i) annet ledd	Artikkel 9
Artikkel 5 nr. 1 bokstav b) ii), iii) og iv)	—
Artikkel 5 nr. 2 bokstav a) første ledd	Artikkel 9 nr. 7
Artikkel 5 nr. 2 bokstav a) annet og tredje ledd	—
Artikkel 5 nr. 2 bokstav b)	—
Artikkel 5 nr. 3	—
Artikkel 6	—
Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 49
Artikkel 7 nr. 2	—
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 102–108 og artikkel 138
Artikkel 8 nr. 2	—
Artikkel 9 nr. 1	Artikkel 102–108
Artikkel 9 nr. 2	Artikkel 7 og artikkel 138 nr. 3
Artikkel 9 nr. 3	Artikkel 138 nr. 4
Artikkel 9 nr. 4	—
Artikkel 10	—
Artikkel 11	Artikkel 4 nr. 1
Artikkel 12	—
Artikkel 13	Artikkel 10, 14 og 15
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Artikkel 16	—
Artikkel 17	Artikkel 145
Artikkel 18	Artikkel 145
Artikkel 19	Artikkel 145
Artikkel 20	Artikkel 131, 132, 133 og 134
Artikkel 21	—
Artikkel 22 nr. 1	Artikkel 113 nr. 1
Artikkel 22 nr. 2	—
Artikkel 22 nr. 3	Artikkel 113 nr. 2
Artikkel 23	—
Artikkel 24	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	—
Vedlegg A	—
Vedlegg B	—

<i>Direktiv 90/425/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Vedlegg C	—

4. Direktiv 97/78/EF og 91/496/EØF

<i>Direktiv 97/78/EF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 2 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 3 nr. 19
Artikkel 2 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 3 nr. 41
Artikkel 2 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 3 nr. 42
Artikkel 2 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 3 nr. 43
Artikkel 2 nr. 2 bokstav e)	—
Artikkel 2 nr. 2 bokstav f)	Artikkel 3 nr. 37
Artikkel 2 nr. 2 bokstav g)	Artikkel 3 nr. 38
Artikkel 2 nr. 2 bokstav h)	—
Artikkel 2 nr. 2 bokstav i)	—
Artikkel 2 nr. 2 bokstav j)	—
Artikkel 2 nr. 2 bokstav k)	Artikkel 3 nr. 3
Artikkel 3 nr. 1 og 2	Artikkel 47 nr. 1
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 15 og artikel 56 nr. 1 og 3
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 57
Artikkel 3 nr. 5	Artikkel 47 nr. 2 og 3 og artikel 58
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 49 nr. 2
Artikkel 4 nr. 2	—
Artikkel 4 nr. 3 og 4	Artikkel 49 nr. 1, 2 og 3 og artikel 52
Artikkel 4 nr. 5	Artikkel 52
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 56 nr. 3 bokstav b) og nr. 4
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 50 nr. 4
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 50 nr. 2 og 3
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 58
Artikkel 6 nr. 1 bokstav a) første ledd	Artikkel 64 nr. 1
Artikkel 6 nr. 1 bokstav a) annet ledd	Artikkel 64 nr. 2
Artikkel 6 nr. 1 bokstav b)	—
Artikkel 6 nr. 2	Artikkel 59 og 62
Artikkel 6 nr. 3	Artikkel 63
Artikkel 6 nr. 4	Artikkel 60 nr. 1 og artikel 63 nr. 3
Artikkel 6 nr. 5	—
Artikkel 6 nr. 6	Artikkel 60 nr. 2, artikel 62 nr. 3, artikel 63 nr. 5 og artikel 64 nr. 2 og 4
Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 50 nr. 1
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 49 nr. 1, 2 og 3 og artikel 52
Artikkel 7 nr. 3	Artikkel 57
Artikkel 7 nr. 4	Artikkel 50 nr. 2, artikel 55 og artikel 56 nr. 4
Artikkel 7 nr. 5	—
Artikkel 7 nr. 6	Artikkel 52 og 58
Artikkel 8 nr. 1	—

<i>Direktiv 97/78/EF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 8 nr. 2	Artikkel 77 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 8 nr. 3, 4, 5, 6 og 7	Artikkel 77 nr. 2
Artikkel 9	Artikkel 51 nr. 1 bokstav b) og c)
Artikkel 10 nr. 1, 2 og 4	Artikkel 54 nr. 2
Artikkel 10 nr. 3	—
Artikkel 11	Artikkel 51 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 12	Artikkel 48 bokstav h) og artikel 77 nr. 1 bokstav k)
Artikkel 13	Artikkel 77 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 14	—
Artikkel 15	Artikkel 77 nr. 1 bokstav h)
Artikkel 16 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 48 bokstav d)
Artikkel 16 nr. 1 bokstav b)	Artikkel 48 bokstav e)
Artikkel 16 nr. 1 bokstav c)	Artikkel 48 bokstav c)
Artikkel 16 nr. 1 bokstav d)	Artikkel 48 bokstav g)
Artikkel 16 nr. 1 bokstav e)	Artikkel 48 bokstav a)
Artikkel 16 nr. 1 bokstav f)	Artikkel 48 bokstav b)
Artikkel 16 nr. 2	—
Artikkel 16 nr. 3	—
Artikkel 16 nr. 4	Artikkel 77 nr. 1 bokstav c) og f)
Artikkel 17 nr. 1	Artikkel 66 nr. 3
Artikkel 17 nr. 2	Artikkel 66 nr. 1, 2 og 3
Artikkel 17 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 66 nr. 3 bokstav b) og artikel 69 og 72
Artikkel 17 nr. 2 bokstav a) første strekpunkt	—
Artikkel 17 nr. 2 bokstav a) andet strekpunkt	Artikkel 68 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 17 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 69
Artikkel 17 nr. 3	Artikkel 65 nr. 4, 5 og 6
Artikkel 17 nr. 4	—
Artikkel 17 nr. 5	Artikkel 66 nr. 7 og artikel 69 nr. 4
Artikkel 17 nr. 6	—
Artikkel 17 nr. 7	Artikkel 65 nr. 6, artikel 70 og artikel 71 nr. 3
Artikkel 18	Artikkel 64 nr. 2
Artikkel 19 nr. 1	Artikkel 77 nr. 1 bokstav g)
Artikkel 19 nr. 2	Artikkel 77 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 19 nr. 3	Artikkel 64 nr. 3 bokstav a) og nr. 4
Artikkel 20 nr. 1	Artikkel 65
Artikkel 20 nr. 2	—
Artikkel 22 nr. 1	—
Artikkel 22 nr. 2	Artikkel 67
Artikkel 22 nr. 3	—
Artikkel 22 nr. 4	—
Artikkel 22 nr. 5	—
Artikkel 22 nr. 6	—
Artikkel 22 nr. 7	—
Artikkel 24	Artikkel 65 nr. 4, 5 og 6

<i>Direktiv 97/78/EF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 24 nr. 3	Artikkel 73 og 129
Artikkel 25 nr. 1	Artikkel 102–108
Artikkel 25 nr. 2	Artikkel 7
Artikkel 25 nr. 3	—
Artikkel 26	Artikkel 130 nr. 5 og 6
Artikkel 27	Artikkel 5 nr. 4 og artikkel 130 nr. 1 og 6
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30	—
Artikkel 31	—
Artikkel 32	—
Artikkel 33	—
Artikkel 34	—
Artikkel 35	—
Artikkel 36	—
Vedlegg I	Vedlegg I
Vedlegg II	Artikkel 64
Vedlegg III	Artikkel 52

<i>Direktiv 91/496/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1	—
Artikkel 2 nr. 1	—
Artikkel 2 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 3 nr. 41
Artikkel 2 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 3 nr. 42
Artikkel 2 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 3 nr. 43
Artikkel 2 nr. 2 bokstav d)	—
Artikkel 2 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 3 nr. 37
Artikkel 2 nr. 2 bokstav f)	Artikkel 3 nr. 38
Artikkel 3 nr. 1 bokstav a)	Artikkel 56 nr. 1 og nr. 3 bokstav a) og artikkel 58 bokstav b)
Artikkel 3 nr. 1 bokstav b)	Artikkel 47 nr. 1 og artikkel 66 nr. 2
Artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i)	Artikkel 56 nr. 3 bokstav b) og nr. 5 og artikkel 57
Artikkel 3 nr. 1 bokstav c) ii)	Artikkel 79 nr. 1
Artikkel 3 nr. 1 bokstav d)	Artikkel 57
Artikkel 3 nr. 2	—
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 49 nr. 1 og artikkel 52
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 49 nr. 1, 2 og 3 og artikkel 52
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 51 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 79 nr. 1
Artikkel 4 nr. 5	Artikkel 5 nr. 4, artikkel 51 nr. 1 bokstav c) og artikkel 52
Artikkel 5	Artikkel 55, artikkel 56 nr. 3 bokstav b) og nr. 5, artikkel 57, artikkel 58 bokstav a) og artikkel 66 nr. 1
Artikkel 6 nr. 1	—

<i>Direktiv 91/496/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 6 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 64 nr. 1 og 2
Artikkel 6 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 64 nr. 1
Artikkel 6 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 59
Artikkel 6 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 64 nr. 3 bokstav a) og nr. 4
Artikkel 6 nr. 3	Artikkel 60
Artikkel 6 nr. 3 bokstav a)	Artikkel 60 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 6 nr. 3 bokstav b)	Artikkel 60 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 6 nr. 3 bokstav c)	Artikkel 59 nr. 2 og artikkel 64 nr. 3
Artikkel 6 nr. 3 bokstav d)	—
Artikkel 6 nr. 3 bokstav e)	Artikkel 59 nr. 2 og artikkel 64 nr. 3
Artikkel 6 nr. 3 bokstav f)	Artikkel 59 nr. 2 og artikkel 64 nr. 3
Artikkel 6 nr. 3 bokstav g)	—
Artikkel 6 nr. 4	Artikkel 59 og artikkel 60 nr. 1
Artikkel 6 nr. 5	Artikkel 60 nr. 2
Artikkel 7 nr. 1 første strekpunkt	Artikkel 50 nr. 2
Artikkel 7 nr. 1 annet strekpunkt	Artikkel 56 nr. 3 bokstav b) og nr. 5 og artikkel 58
Artikkel 7 nr. 1 tredje strekpunkt	Artikkel 50 nr. 1
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 58
Artikkel 7 nr. 3	—
Artikkel 8	Artikkel 53 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 9	Artikkel 51 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 10	Artikkel 66 nr. 2
Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 65
Artikkel 11 nr. 2	—
Artikkel 12 nr. 1	Artikkel 66, 68 og 69
Artikkel 12 nr. 2	Artikkel 66 nr. 3 og artikkel 9
Artikkel 12 nr. 3	Artikkel 70, artikkel 71 nr. 3 og artikkel 72 nr. 3
Artikkel 12 nr. 4	—
Artikkel 12 nr. 5	—
Artikkel 13	Artikkel 64 nr. 2
Artikkel 14	—
Artikkel 15	Artikkel 79 nr. 1
Artikkel 16	Artikkel 54
Artikkel 17	Artikkel 7
Artikkel 17a	—
Artikkel 18 nr. 1	—
Artikkel 18 nr. 2	Artikkel 67
Artikkel 18 nr. 3	—
Artikkel 18 nr. 4	—
Artikkel 18 nr. 5	—
Artikkel 18 nr. 6	—
Artikkel 18 nr. 7	—
Artikkel 18 nr. 8	—
Artikkel 19	Artikkel 116 og 117
Artikkel 20	Artikkel 102–108

<i>Direktiv 91/496/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 21	Artikkel 130 nr. 5 og 6
Artikkel 22	—
Artikkel 23	—
Artikkel 24	—
Artikkel 25	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	—
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30	—
Artikkel 31	—
Vedlegg A	Artikkel 64
Vedlegg B	Artikkel 66 nr. 2

5. Direktiv 96/93/EF

<i>Direktiv 96/93/EF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1	—
Artikkel 2 nr. 1 første ledd	—
Artikkel 2 nr. 1 annet ledd	Artikkel 3 nr. 26
Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 3
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 88 nr. 2 bokstav b)
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 88 nr. 3 bokstav a) og b)
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 89 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 88 nr. 3 bokstav b)
Artikkel 3 nr. 5	Artikkel 90
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 88 nr. 2 bokstav a) og artikkel 89 nr. 2
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 89 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 89 nr. 1 bokstav e)
Artikkel 5	Artikkel 89 nr. 2
Artikkel 6	Artikkel 129
Artikkel 7	Artikkel 145
Artikkel 8	—
Artikkel 9	—
Artikkel 10	—

6. Direktiv 89/608/EØF

<i>Direktiv 89/608/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1	—
Artikkel 2	—
Artikkel 3	Artikkel 102–108
Artikkel 4	Artikkel 102–108
Artikkel 5	Artikkel 102–108
Artikkel 6	Artikkel 102–108
Artikkel 7	Artikkel 102–108

<i>Direktiv 89/608/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 8	Artikkel 102–108
Artikkel 9	Artikkel 102–108
Artikkel 10	Artikkel 8 og artikkel 102–108
Artikkel 11	—
Artikkel 12	Artikkel 102–108
Artikkel 13	—
Artikkel 14	—
Artikkel 15	Artikkel 8 og artikkel 102–108
Artikkel 16	—
Artikkel 17	—
Artikkel 18	—
Artikkel 19	—
Artikkel 20	—

7. Vedtak 92/438/EØF

<i>Vedtak 92/438/EØF</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1	Artikkel 131–136
Artikkel 2	—
Artikkel 3	Artikkel 131–136
Artikkel 4	Artikkel 131–136
Artikkel 5	Artikkel 131–136
Artikkel 6	Artikkel 64 nr. 3 bokstav f)
Artikkel 7	—
Artikkel 8	—
Artikkel 9	—
Artikkel 10	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12	—
Artikkel 13	—
Artikkel 14	—
Artikkel 15	—
Vedlegg I	Artikkel 131–136
Vedlegg II	Artikkel 131–136
Vedlegg III	Artikkel 131–136

8. Forordning (EF) nr. 854/2004

<i>Forordning (EF) nr. 854/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 1 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 1 nr. 1a	—
Artikkel 1 nr. 2	—
Artikkel 1 nr. 3	—
Artikkel 2 nr. 1 bokstav c)	Artikkel 3 nr. 3
Artikkel 2 nr. 1 bokstav f)	Artikkel 3 nr. 32
Artikkel 2 nr. 1 bokstav g)	—

<i>Forordning (EF) nr. 854/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 2 nr. 1 bokstav h)	Artikkel 3 nr. 49
Artikkel 2 nr. 1 bokstav i)	–
Artikkel 2 nr. 2	–
Artikkel 3	Artikkel 148
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 15 nr. 1 og 2
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 18 nr. 1
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 18
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 18 nr. 2 bokstav d) og nr. 8 bokstav a)
Artikkel 4 nr. 5	Artikkel 18 nr. 2 bokstav d) og nr. 8 bokstav a)
Artikkel 4 nr. 6	–
Artikkel 4 nr. 7	Artikkel 17 bokstav a) og b) og artikkel 18 nr. 2 bokstav d) og nr. 5
Artikkel 4 nr. 8	Artikkel 9 nr. 1 og artikkel 18 nr. 8 bokstav a)
Artikkel 4 nr. 9	Artikkel 9 nr. 1 og artikkel 18 nr. 8 bokstav a)
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 17, artikkel 18 nr. 1 og 2, artikkel 18 nr. 7 bokstav a) og b) og artikkel 18 nr. 8 bokstav a) og d)
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 17 bokstav a) og b) og artikkel 18 nr. 4 og 5 og nr. 8 bokstav e)
Artikkel 5 nr. 3	Artikkel 18 nr. 8 bokstav c) og artikkel 138
Artikkel 5 nr. 4	Artikkel 17 bokstav a) og b) og artikkel 18 nr. 5, nr. 7 bokstav a), b), e) og j) og nr. 8 bokstav a) og d)
Artikkel 5 nr. 5	Artikkel 5 nr. 1 bokstav e), g) og h)
Artikkel 5 nr. 6	Artikkel 18 nr. 3 og 4 og nr. 7 bokstav k)
Artikkel 5 nr. 7	Artikkel 18 nr. 7 bokstav j)
Artikkel 6	Artikkel 18 nr. 6, nr. 7 bokstav g) og nr. 8 bokstav b)
Artikkel 7	Artikkel 18 nr. 8 bokstav a)
Artikkel 8	Artikkel 18 nr. 8 bokstav a)
Artikkel 10	–
Artikkel 11	Artikkel 126 og 127
Artikkel 12	Artikkel 126
Artikkel 13	Artikkel 126 og 127
Artikkel 14	Artikkel 126
Artikkel 15 nr. 1	Artikkel 18 nr. 1 og nr. 8 bokstav a)
Artikkel 15 nr. 2	Artikkel 126
Artikkel 15 nr. 3	Artikkel 18 nr. 8 bokstav a)
Artikkel 15 nr. 4	Artikkel 18 nr. 8 bokstav a)
Artikkel 16 første ledd	Artikkel 18 nr. 7
Artikkel 16 annet ledd	Artikkel 18 nr. 8
Artikkel 17 nr. 1	Artikkel 18 nr. 7 og 8
Artikkel 17 nr. 2	Artikkel 18 nr. 7
Artikkel 17 nr. 3–7, med unntak av tilfellene nevnt i nr. 4 bokstav a) iii)	–
Artikkel 17 nr. 3–8 gjelder for tilfellene nevnt i nr. 4 bokstav a) iii)	Artikkel 18 nr. 9

<i>Forordning (EF) nr. 854/2004</i>	<i>Denne forordning</i>
Artikkel 18	Artikkel 18 nr. 7 og 8
Artikkel 19	Artikkel 145
Artikkel 20	–
Artikkel 21 nr. 1	Artikkel 114
Artikkel 22	Artikkel 167
Vedlegg I	Artikkel 17, artikkel 18 nr. 1–4, nr. 7 bokstav a), b), c), d), f), k) og j), nr. 8 bokstav a), c), d) og e)
Vedlegg II	Artikkel 18 nr. 1 og 6, nr. 7 bokstav g), nr. 8 bokstav a) og b)
Vedlegg III	Artikkel 18 nr. 1 og nr. 8 bokstav a)
Vedlegg IV	Artikkel 18 nr. 1 og nr. 8 bokstav a) og f)
Vedlegg V	Artikkel 126
Vedlegg VI	Artikkel 126

Forordning (EU) 2024/2463

0 Tilføyd ved forskrift 18 juni 2025 nr. 1071.

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzja (forordning (EU) 2024/2463) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i vedlegg I og II til EØS-avtalen.

► **B** Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2024/2463 av 12. september 2024

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) 2024/2463 av 12. september 2024 om fastsettelse av analysemetoder for offentlig kontroll som gjennomføres for å verifisere at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak overholder forordning (EF) nr. 2073/2005

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 av 15. mars 2017 om offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som gjennomføres for å sikre anvendelsen av næringsmiddel- og forvarerregelverket samt regler for dyrs helse og velferd, plantehelse og plantevernmidler, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, rådsforordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt rådsdirektiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, rådsdirektiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og rådsvedtak 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontroll)¹, særlig artikkel 34 nr. 6 første ledd bokstav a),

og ut fra følgende betraktninger:

1. I forordning (EU) 2017/625 er det fastsatt regler for gjennomføring av offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet som vedkommende myndigheter i medlemsstatene gjennomfører for å verifisere at Unionens regelverk overholdes, blant annet på området næringsmiddeltrygghet i alle ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon. I henhold til artikkel 37 i nevnte forordning skal vedkommende myndigheter utpeke offisielle laboratorier til å utføre laboratorieanalyser, -undersøkelser og -diagnostisering i forbindelse med prøver som er tatt ved offentlig kontroll og annen offentlig virksomhet.

2. Kommisjonsforordning (EF) nr. 2073/2005² fastsetter mikrobiologiske kriterier for visse mikroorganismer samt de gjennomføringsreglene som driftsansvarlige for næringsmiddelforetak skal overholde når det gjelder de allmenne og særlige hygienekravene nevnt i artikkel 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004³. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter verifiserer at driftsansvarlige for næringsmiddelforetak overholder reglene og kriteriene fastsatt i forordning (EF) nr. 2073/2005, blant annet ved å ta prøver under offentlige kontroller og annen offentlig virksomhet («offisielle prøver») i lokalene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetak og sende dem til utpekte offisielle laboratorier for analyse.
3. Det er ingen EU-regler for de spesifikke metodene for laboratorieanalyser som skal brukes ved offentlig kontroller som gjennomføres for å verifisere at reglene og kriteriene fastsatt i forordning (EF) nr. 2073/2005, overholdes. Dette kan være skadelig for kvaliteten på offentlige kontroller av næringsmidler som bringes i omsetning, og skape konkurransevridning. For å sikre større ensartethet, pålitelighet og konsekvens i de offentlige kontrollene bør det derfor fastsettes EU-krav til de analysemetodene som skal brukes av offisielle laboratorier når de analyserer offisielle prøver mot kriteriene fastsatt i forordning (EF) nr. 2073/2005.
4. Tiltakene fastsatt i denne forordningen er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og før.

1 EUT L 95 av 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>.

2 Kommisjonsforordning (EF) nr. 2073/2005 av 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler (EUT L 338 av 22.12.2005, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/2073/oj>).

3 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 av 29. april 2004 om næringsmiddelhygiene (EUT L 139 av 30.4.2004, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/852/oj>).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

1. Offisielle laboratorier som er utpekt av vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 37 i forordning (EU) 2017/625, skal bruke de referansemotodene for analyse som er nevnt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 2073/2005, når de analyserer prøver som er tatt under offentlig kontroll som er gjennomført for å verifisere at reglene og kriteriene fastsatt i forordning (EF) nr. 2073/2005, overholdes.
2. Som unntak fra nr. 1 kan vedkommende myndigheter gi utpekte offisielle laboratorier tillatelse til å bruke alternative analysemetoder, herunder opphavsrettslige beskyttede metoder, forutsatt at disse alternative analysemetodene er validert mot de referansemotodene for analyse som er nevnt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 2073/2005 i samsvar med protokollen fastsatt i standarden EN ISO 16140-2, og er validert enten for den næringsmiddelkategorien som er angitt i det relevante mikrobiologiske kriteriet fastsatt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 2073/2005, eller for en lang rekke næringsmidler nevnt i standarden EN ISO 16140-2. Vedkommende myndigheter kan også gi utpekte offisielle laboratorier tillatelse til å bruke alternative analysemetoder dersom disse alternative analysemetodene er validert i samsvar med andre internasjonalt anerkjente vitenskapelige protokoller.
3. Når alternative metoder nevnt i nr. 2 er opphavsrettslige beskyttede metoder, skal de sertifiseres av et uavhengig sertifiseringsorgan. Sertifiseringen skal inneholde et sammendrag av eller en henvisning til resultatene av valideringen av den opphavsrettslig beskyttede metoden og en erklæring om kvalitetsstyringen av metodens produksjonsprosess. Sertifiseringen skal vise at produsentens sikring av produksjonsprosessen er evaluert, og at den tas opp til ny vurdering gjennom fornyelsesprosedyrer minst hvert femte år.

Artikkel 2 ⁴

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

4 Ikrafttredelse for EFTA-statene vil skje i henhold til EØS-komiteens beslutning nr. 124/2025 av 13. juni 2025.

Utferdiget i Brussel 12. september 2024.

For Kommisjonen

Ursula VON DER LEYEN

President